

การศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการตะอวะฮ์ของท่านนบีนูหฺ عليه السلام ในสุเราะฮ์นูหฺ

An Analytical Study the Technique of the Da‘wah

of Nabi Nuh عليه السلام in Surah Nuh

มุนซีเราะห์ บุงอตาหยง

Munzirah Bungatayong

วิทยานิพนธ์นี้สำหรับการศึกษิตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาอิสลามศึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Fulfillment of the Requirements for the Degree of

Master of Arts in Islamic Studies

Prince of Songkla University

2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์   การศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการตะอวะฮฺของท่านนบีﷺ
 ในสุเราะฮฺฮุ
 ผู้เขียน   นางสาวมุนีเราะห์ บุงอตาหยง
 สาขาวิชา   อิสลามศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
 (รองศาสตราจารย์ ดร.อับดุลเลาะ การ์รีนา)

.....ประธานกรรมการ
 (ดร.อีสม่าแอ กาเต๊ะ)

.....กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.อับดุลเลาะ การ์รีนา)

.....กรรมการ
 (ดร.อับดุลฮาดี ตะบูดิง)

.....กรรมการ
 (ดร.อับดุลกาเร็ม สาแมง)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับ
 สำหรับการศึกษิตตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา

.....
 (รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้เป็นผลงานจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษา
และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.อับดุลเลาะ การีนา)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(นางสาวมุนซีเราะห์ บุงอตาหยง)

นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อนและไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวมุนซีเราะห์ บุงอตาหง)

นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการคะอะฮะฮุของท่านนบีﷺ ในสุเราะฮะฮุญุห
ผู้เขียน	นางสาวมุนซีเราะห์ บุงอตาหยง
สาขาวิชา	อิสลามศึกษา
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาชีวประวัติของท่านนบีﷺ 2) ศึกษาถึงความสำคัญของสุเราะฮะฮุญุห 3) ศึกษาเทคนิคการคะอะฮะฮุของท่านนบีﷺ ในสุเราะฮะฮุญุห งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนาโดยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากอัลกุรอาน อัลหะดีษ เอกสารต่างๆ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้หลักอูศูลอัตตัฟสี รุ หลักอูศูลอัลหะดีษ และหลักการประวัติศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) ท่านนบีﷺ มีชื่อว่า นูหุ ﷺ บุตรของ ลามัก บุตรของ มะตุซาลิก บุตรของ เคะะ นูค เขาคือ อิดริส ﷺ บุตรของ ยาริด บุตรของ มะฮฺลาบิล บุตรของ กิแนน บุตรของ อะนูช บุตรของ ซัย บุตรของ อาคัม ﷺ อัลกุรอานได้กล่าวเกี่ยวกับก การทำหน้าที่คะอะฮะฮุของท่านต่อกลุ่มชนของท่าน การอดทนและยืนหยัดในการทำหน้าที่คะอะฮะฮุ เป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี การขอคู่อ้อต่ออัลลอฮุ ﷻ และผลตอบแทนจากพระองค์ต่อผู้ปฏิเสธศรัทธา ด้วยการลงโทษพวกเขาในโลกนี้โดยทรงให้พวกเขาอยู่ในการหลงผิด และทรงลงโทษต่อมาด้วยน้ำท่วมโลก และการลงโทษพวกเขาในโลกหน้าด้วยการถูกไฟเผาอยู่ไฟนรกอันลุกโชน 2) สุเราะฮะฮุญุห เป็นสุเราะฮะฮุหมักกียะฮุอย่างเอกฉันท์ เนื้อเรื่องของสุเราะฮะฮุญุห เน้นหนักในเรื่องของอะกิซะฮุหรือหลักการศรัทธา สุเราะฮะฮุได้กล่าวเกี่ยวกับท่านนบีﷺ ในการทำหน้าที่คะอะฮะฮุซึ่งใช้รูปแบบที่หลากหลายในการเชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรม เพื่อเป็นการฝึกฝน เป็นแบบอย่างให้กับบรรดามุฮัมมัดและเราะสูล และผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นนักค้ำชูอิมามจนวันสิ้นโลก 3) เทคนิคการคะอะฮะฮุของ ท่านนบีﷺ ใช้รูปแบบการคะอะฮะฮุที่มีความหลากหลาย ทั้งการ กล่าวตักเตือน การคะอะฮะฮุด้วยความสุภาพอ่อนโยน การเรียกร้องเชิญชวนอย่างลับๆและเปิดเผย การคะอะฮะฮุด้วยการชี้แนะให้ขอกอภัยโทษจากพระเจ้า ด้วยการบอกข่าวดีทั้งในอาคิเราะฮุและดุนยา การคะอะฮะฮุด้วยการให้ใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮุ ﷻ การใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งกลางคืนและกลางวัน อย่างสม่ำเสมอ โดยมีบทพร้อมแต่อย่างไรเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ

Thesis Title	An Analytical Study the Technique of the Da‘wah of Nabi Nuh <small>عليه السلام</small> in Surah Nuh
Author	Munzirah Bungatayong
Major Program	Islamic Studies
Academic Year	2014

ABSTRACT

The objectives of this research are: 1) to study the history of Nabi Nuh 2) to study how importance the Surah 3) to learn some technique how Nabi Nuh عليه السلام had da‘wah his people to Islam in Surah Nuh. The research has been studied based on the thesis description by collecting all facts from the al-Quran, al-Hadith other documents and some researches concerned. Data analyses use the principal of Usul al-Tafsir (The method principle of how to comment and explain the al-Quran), Usul al-Hadith (The method principle of how to comment and explain the Hadith) and the method principal of history study.

The results of the research has found that 1) Nabi Nuh عليه السلام real name is Nuh son of Lamuk son of Matushalik son of Khanukh – Nabi Idris عليه السلام son of Yarith son of Mahlabil son of Qinan son of Anuch son of Shith son of Adam عليه السلام. Al-Quran has described mainly how the Nabi Nuh عليه السلام had been da‘wah his people to Islamic Monotheism all time days and nights. He has done his mission to disseminate his people to Islam for 950 years long responsibly and patiently. He had begged support and help from Allah سبحانه and his beg was responded. The unbelievers were punished going astray and severed world flood ever been was fallen on them. In the Hereafter, again they will be thrown away in the hell-fire endlessly. 2) The Surah Nuh is unanimously agreed as a Makkah Surah that focussed mainly on Islamic Monotheism of how Nabi Nuh عليه السلام had called them to the Islamic Truth many ways as much possible as he can. His prophetic call can be example and model for Islamic da-i – Islamic callers forever. 3) Nabi Nuh عليه السلام has used diverse technical dissemination to Islam: by warning them, mercy guiding openly and secret, instructing them to ask forgiveness to Allah سبحانه, sequence of rewards both in this world and Hereafter, reminding them to the Greatness of Allah سبحانه and spending days and nights to seek success as possible as he can.

กิตติกรรมประกาศ

ด้วยความเมตตากรุณาปรานีและ ความโปรดปรานจากเอกองค์อัลลอฮ์ ﷻ ที่ทรงให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี อีกทั้งได้รับความอนุเคราะห์จากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร .อับดุลเลาะ การ์รีนา ที่ได้สละเวลาตรวจทานแก้ไข แนะนำเอกสาร เรียบเรียงข้อมูล ชี้แนะระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และเสนอแนวคิดที่สำคัญในการเขียนวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้อง

ขอขอบคุณ ดร .อิสมาแอ กาเต๊ะ ประธานกรรมการสอบ ดร .อับดุลฮาดี สะบุดิง และ ดร .อับดุลการ์ิม สาแมง กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาสละเวลาในการอ่าน ตรวจสอบและให้คำแนะนำ คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ นางยาวาเฮ บุงอตาหยง คุณแม่ เป็นอย่างสูงที่ได้ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน ให้คำปรึกษา และถ่มความคืบหน้าในการเขียนวิทยานิพนธ์ อีกทั้งเป็นผู้ที่มีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยมีความกระตือรือร้นที่จะทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณ นายอับดุลเลาะห์ ไบกาเด็ม สามิผู้ที่อยู่เคียงข้างคอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกต่างๆ เด็กหญิงอุมัยเราะห์ ไบกาเด็ม , เด็กหญิงฮาฟีเซาะห์ ไบกาเด็ม ที่เป็นแรงบันดาลใจและกำลังใจมาโดยตลอด พร้อมทั้งทุกคนในครอบครัวที่คอยให้กำลังใจ ตลอดจนช่วยเหลือ ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนสำเร็จ

ขอขอบคุณคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยและเจ้าหน้าที่บัณฑิตทุกท่านที่กรุณา ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวกต่างๆ และให้การประสานงานในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร โรงเรียนอิสลาฮียะห์ที่ให้โอกาสในการศึกษา ตลอดจนบุคลากรทุกท่านที่ให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์

สุดท้ายนี้ ขอมอบวิทยานิพนธ์นี้เป็นกุศลทานแก่ทุกท่านที่ศึกษา ค้นคว้าด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์ เพื่อนำมาซึ่งการปฏิบัติและเผยแพร่ความรู้ สัจธรรมแห่งอิสลามสู่สังคมต่อไป

มุนซีเราะห์ บุงอตาหยง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	5
ABSTRACT.....	6
ฎ	7
กิตติกรรมประกาศ.....	8
สารบัญ.....	9
ตารางปริวรรตอักษรอาหรับ-ไทย.....	12
ตารางปริวรรตอักษรอาหรับ-อังกฤษ.....	14
บทที่ 1 บทนำ.....	16
1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา.....	16
1.2 อัลกุรอาน อัลหะดีษ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
1.2.1 อัลกุรอาน.....	21
1.2.1.1 อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งให้มีการละฮะอ์.....	22
1.2.1.2 อัลกุรอานที่ว่าด้วยลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ที่จะมาทำ หน้าที่ละฮะอ์.....	25
1.2.1.3 อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและวิธีการละฮะอ์.....	27
1.2.1.4 อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับผลตอบแทนแก่นักดาอีย์.....	30
1.2.1.5 อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับการละฮะอ์ของท่านนบีﷺ.....	31
1.2.2 อัลหะดีษ.....	37
1.2.3 เอกสารงานที่เกี่ยวข้อง.....	40
1.2.4 งานวิจัย.....	42
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	44
1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย.....	44
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	45
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	45
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	46
1.8 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 2 ชีวิตประวัติของท่านนบีﷺ.....	50
2.1 ชื่อและวงศ์ตระกูล.....	50
2.2 การกำเนิดของท่านนบีﷺ.....	56
2.3 สภาพสังคมในสมัยนบีﷺ.....	60
2.4 กัณฑ์พิบัติในสมัยนบีﷺ.....	71
2.5 มุอฺญิซะฮฺ(ปาฏิหาริย์)ของท่านนบีﷺ.....	96
2.6 การเสียชีวิตของท่านนบีﷺ.....	104
2.7 การกล่าวถึงท่านนบีﷺ ในอัลกุรอาน.....	108
บทที่ 3 ความสำคัญและความเป็นมาของสุเราะฮฺฮุ.....	123
3.1 การตั้งชื่อสุเราะฮฺฮุ.....	123
3.2 จำนวนอายะฮฺในสุเราะฮฺฮุ.....	126
3.3 เนื้อหาของสุเราะฮฺฮุ โดยสรุป.....	127
3.4 ความประเสริฐของสุเราะฮฺฮุ.....	133
3.5 การเริ่มต้นและการจบของสุเราะฮฺฮุ.....	133
3.6 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮฺฮุกับสุเราะฮฺที่ผ่านมาและสุเราะฮฺหลังจากนั้น.	139
3.6.1 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮฺฮุกับสุเราะฮฺที่ผ่านมา.....	139
3.6.2 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮฺฮุกับสุเราะฮฺหลังจากนั้น.....	141
3.6.3 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮฺฮุกับสุเราะฮฺก่อนจากนั้นตามลำดับการ ประทานอัลกุรอาน.....	145
3.7 หลักการใช้ภาษาในสุเราะฮฺฮุ.....	146
บทที่ 4 เทคนิคการคาะอวะฮฺของท่านนบีﷺ ในสุเราะฮฺฮุ.....	158
4.1 ความหมายของการคาะอวะฮฺ.....	158
4.1.1 ความหมายเชิงภาษาศาสตร์.....	158
4.1.2 ความหมายเชิงวิชาการ.....	159
4.2 จุดประสงค์ในการคาะอวะฮฺ.....	164

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 นักดาอีย์และคุณลักษณะของนักดาอีย์.....	178
4.3.1 ความหมายของนักดาอีย์.....	181
4.3.2 คุณลักษณะของนักดาอีย์.....	182
4.4 ประเภทของผู้ถูกคะอะฮฺ(มัดอูว์).....	218
4.4.1 มุอุมิน.....	222
4.4.2 ผู้ที่ไม่มีจุดยืน(ผู้ที่ยังลังเลอยู่)	226
4.4.3 ผู้กระทำความผิด	228
4.4.4 กาฟิรหรือผู้ปฏิเสธศรัทธา.....	229
4.5 เทคนิคการคะอะฮฺของท่านนบีนุหฺ ﷺ ในสุเราะฮฺ	234
4.5.1 การคะอะฮฺด้วยการกล่าวตักเตือน.....	234
4.5.2 การคะอะฮฺด้วยความสุภาพอ่อนโยน.....	237
4.5.3 การคะอะฮฺด้วยการโน้มน้าว.....	242
4.5.4 การคะอะฮฺด้วยการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสม.....	244
4.5.5 การคะอะฮฺด้วยการเรียกร้องเชิญชวนอย่างลับๆและเปิดเผย.....	250
4.5.6 การคะอะฮฺด้วยการชี้แนะให้ขอกภัยโทษ.....	252
4.5.5 การคะอะฮฺด้วยการบอกข่าวดี.....	255
4.5.5 การคะอะฮฺด้วยการให้ใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ﷻ.....	260
บทที่ 5 สรุปผลวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	278
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	278
ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย.....	278
ขอบเขตการวิจัย.....	278
วิธีดำเนินการวิจัย.....	279
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	281
5.2 อภิปรายผล.....	292
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	294
บรรณานุกรม.....	295
ภาคผนวก.....	304

ตารางเปรียบเทียบอักษรอาหรับ-ไทย

พยัญชนะอาหรับ	คำอ่าน	พยัญชนะไทย
ظ	อลีฟ	อ
☐ ظ	บ๊า	บ
☐ م	ฮัมชะฮุ	อ (ในกรณีเป็นตัวสะกดใช้ ้อ)
☐ ع	ตาอ์	ต
☐ خ	ฆาอ์	ษ
☐ ح	หุ้ม	ญ (ในกรณีเป็นตัวสะกดใช้ ญ์)
☐ ع	หาอ์	ห (ยกเว้น รอสีม เตาสีด)
☐ ك	คออ์	ค
☐ ق	คาล	ค
☐ خ	ฆาล	ษ
ر	รออ์	ร
ز	ซาล	ซ
س	สีน	ส (ยกเว้น มุซา อีซา)
ش	ชีน	ช
ص	ศอด	ศ
ض	ฎอด	ฎ
ظ	ฎออ์	ฎ
ذ	ซออ์	ซุ
ق	อัยนุ	อ
ك	ฆอยนุ	ฆ
ك	ฟาอ์	ฟ
ك	กอฟ	ก
ج	กาฟ	ก
ل	ลาม	ล

ل	มีม	ม
ل	noon	น
و	วาว	ว
ح	ฮำฮ์	ฮ (ในกรณีเป็นตัวสะกดใช้ ฮ)
م	ยำฮ์	ย
(ّ)		-อ (ในกรณีมีตัวสะกด เช่น มัรวาน อาคัมฯ) -ะ, -เะ (ในกรณีมีตัวสะกด), ละสระในบางกรณี เช่น อลี บนี อปี อนุ ฯลฯ
(ّ ظ)		-อิ
(ّ)		-อุ
(ّ ظ مغل) □		-า (อ ในกรณีมีตัวสะกด เช่น อัลอะอรอฟ ฯลฯ)
(ّ ظ ظ مغل)		-อิ
(ّ ظ مغل)		-อุ
ظ -ل		อัล-ตามด้วยพยัญชนะตัวแรกของคำต่อไป เช่น อัคดีน อฎฎีน ฯลฯ
ظ -ل		อัล ตามด้วยคำต่อไปโดยไม่เว้นวรรค เช่น อัลกูรอ่าน อัลลอฮ์ ฯลฯ

ตารางเปรียบเทียบอักษรอาหรับ-อังกฤษ
ห้องสมุดรัฐสภา (คองเกรส) ประเทศสหรัฐอเมริกา

พยัญชนะอาหรับ	คำอ่าน	พยัญชนะอังกฤษ
ظ	อลีฟ	A
☐ ظ	บาอ์	B
ا	อัมชะฮ์	a,i,u
☐ ا	ตาอ์	T
☐ ث	ยาอ์	Th
ج	ญีม	J
☐ ح	ฮาอ์	h
☐ خ	คออ์	Kh
☐ د	ดาล	D
ذ	ซาล	Dh
ر	รออ์	R
ز	ซาล	Z
س	ซีน	S
ش	ซีน	Sh
ص	ศอด	ṣ
ط	ฏอด	ḍ
ظ	ฏออ์	ṭ
ق	ซุอ์	z
ق	อัยนุ	'a, 'i, 'u
ك	ฆอยนุ	Gh
ك	ฟาอ์	F
ك	กอฟ	G
ل	กาฟ	K

๒	ลาม	L
๓	มีม	M
๔	นูน	N
๕	วาว	W
๖	ฮฮ	H
๗	ยฮ	Y

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

การอยู่ร่วมกันของมนุษย์ในสังคมก่อให้เกิดความแตกต่างในด้านต่างๆ เช่น ด้านความศรัทธา ความเชื่อ ความคิด วัฒนธรรมประเพณี เป็นต้น ความแตกต่างเหล่านี้ทำให้ ศาสนาอิสลามถูกประจานมายังมนุษยชาติ โดยมีบรรดาเราะสูลของ อัลลอฮฺ ﷺ ทำหน้าที่เผยแผ่ศาสนา อัลอิสลามซึ่งเป็นศาสนา ณ ที่อัลลอฮฺ ﷻ และเป็นแนวทางที่ถูกต้องแก่มวลมนุษยชาติ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ﴾

﴿ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا ﴾ (19)

ความว่า “แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮฺนั้นคือ อัลอิสลาม”

(อาละอิมรอน: 19)

เมื่อศาสนา ณ ที่อัลลอฮฺ ﷻ นั้นคืออัลอิสลาม จึงจำเป็น สำหรับบรรดาเราะสูลผู้เป็นศาสนทูตของพระองค์ที่ต้องทำหน้าที่อะวะฮฺตามแนวทางของพระองค์ให้สมบูรณ์ที่สุด โดยทำการเชิญชวนมนุษยชาติสู่การเคารพภักดีต่อพระองค์ เพียงองค์เดียว และหันห่างจากสิ่งชั่วร้ายมีคมมนทั้งหลายสู่หนทางแห่งแสงสว่าง และจากการเคารพภักดีผู้ถูกสร้างสู่การเคารพภักดีผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ

وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ

عَلَيْهِ الصَّلَاةُ فَمَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ

الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

(36 : 4)

□□□ □□

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่ง ร่อซูลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์และจงหลีกหนีให้ห่างจากพวกเจว็ด ดังนั้นในหมู่พวกเขามีผู้ที่ อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางให้และในหมู่พวกเขามีการหลงผิดคู่ควรแก่เขา ฉะนั้นพวกเจ้าจงตระเวนไป บนแผ่นดิน แล้วจงดูว่า บั้นปลายของผู้ปฏิเสธนั้นเป็นเช่นใด”

(อันนะหุล: 36)

หนึ่งในบรรดาเราะซูลที่เป็นแบบอย่างให้กับประชาชาติในการทำหน้าที่ ตะอวะฮ์คือท่านนบีนูหฺ ﷺ ซึ่งระหว่าง ท่านนบีนูหฺ ﷺ และท่านนบิโออาดัม ﷺ นั้นมีระยะเวลาห่างกันหนึ่งสหัสวรรษ¹ ผู้คนอยู่ในการทำความดี เคารพจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว

อิบน์ กะษีรฺ (Ibn Kathir, 2003: 1/98) ได้รายงาน หะดีษ โดยอ้างจากการบันทึกของอัลบุคอรีร์ จากหะดีษอิบน์อับบาส ﷺ ซึ่งท่านกล่าวว่า

□□□ ل فِي غُلْمِ عَ ظ حَل □ ظ ل))

ความว่า “ปรากฏว่าระยะเวลา ระหว่างอาดัมและนูหฺคือหนึ่งสหัสวรรษ ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม”

ในหะดีษอีกบทหนึ่งจากอับอุมามะฮ์ ﷺ ได้กล่าวว่า

□ □ : ل ح ل فِي غُلْمِ عَ ظ حَل □ : ل ع ل ح ل : ل

((: ل ع : ل ظ حَل))

(6190 : 2009 ل غُلْمِ عَ ظ حَل)

¹ สหัสวรรษ หมายถึง ช่วงของเวลา เท่ากับหนึ่งพันปี

ความว่า “แท้จริงได้มีชายคนหนึ่งกล่าวว่า : โอ้ท่านเราะฮูล
ของอัลลอฮฺ นบีของเราคือนบีอาดัมใช้ใหม่ ท่านนบี ﷺ ตอบว่า:
ใช้. เขาถามต่อว่า : แล้วระหว่างนบีอาดัมและนบีนูหฺมีระยะห่าง
เท่าใด ท่านนบีตอบว่า หนึ่งสหัสวรรษ”

(บันทึกโดย Ibn Hibbān, 2009: 6190)

เมื่อเวลาผ่านไปหลายยุคหลายสมัย พวกเขาที่หลงลืมพระเจ้าที่แท้จริงและเคารพ
สักการะรูปปั้นซึ่งมีต้นเหตุมาจากการกระชับกระชახของชัยฏอน ² หลังจากที่คนดีในหมู่พวกเขา
ตายไป พวกเขาที่เศร้าเสียใจ จึงเป็นโอกาสของชัยฏอนที่จะหลอกให้พวกเขาสร้างรูปปั้นขึ้นเพื่อ
เป็นการรำลึกถึงคนดีเหล่านั้น และเมื่อกาลเวลาผ่านไปจนถึงช่วงสมัยของประชาชาติของท่าน
นบีนูหฺ ﷺ กลุ่มชนของท่านก็ก้มหน้าก้มตาสักการะรูปปั้น ทั้งๆที่ไม่รู้ว่ามีที่มาจาก ที่ใดและรู้แต่
เพียงว่าบรรพบุรุษของพวกเขาได้ปฏิบัติมาก่อนหน้านี้เท่านั้นและพวกเขาเชื่อว่ารูปปั้นที่พวกเขา
สร้างขึ้นนั้นจะสามารถให้ทุกข์และสุขได้ อีกทั้งยังสามารถให้โทษและยังประโยชน์กับพวกเขาได้
พวกเขาจึงผินหลังให้กับแนวทางอันถูกต้องและหันหน้าสู่การเคารพสักการะบูชารูปปั้นและสร้าง
รูปปั้นเพิ่มขึ้นด้วยน้ำมือของพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالُوا لَا نَدْرَأُ الْهَتَاكُمُ وَلَا نُدْرِنُ وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ ﴾

﴿ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴾ (٢٣)

(23 : ٤)

ความว่า “และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้ง
พระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้
ทอดทิ้งมัดคุ และสุวาอู และยะฆูษ และยะ อู๊ก และนัซรุ เป็นอัน
ขาด”

(นูหฺ: 23)

² ชัยฏอน หมายถึง ลูกหลานของ งิบลิส และพรรคพวกของมันทั้งที่เป็นญินและมนุษย์ ซึ่งเป็นมารร้ายที่คอย
หลอกลวงมนุษย์ให้หลงผิด (Ibn Manzūr, 2003: 5/115)

อัลลอฮ์ ﷻ จึงได้ส่ง ท่านนบีนูหฺ ﷺ ซึ่งเป็นศาสนทูตของพระองค์ให้ทำการ
 ตะอวะฮฺกลุ่มชนของท่านสู่การเคารพภักดีผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายและชี้แนะแนวทางที่
 ถูกต้อง และได้กล่าวแก่พวกเขาอิ กว่ารูปปั้นที่พวกเขาสร้างขึ้น เพื่อบูชานั้นมิได้ยืนหรือเห็น และ
 มิได้ยังประโยชน์อันใดเลย ทว่ากลุ่มชนของท่านก็ยังหมกหมุ่นจมอยู่กับการหลงทางและเชื่อว่าการ
 เคารพบูชารูปปั้นที่ได้สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของพวกเขาเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ท่านนบีนูหฺ ﷺ
 จึงได้ใช้ความอดทนและพยายามในการตะอวะฮฺกลุ่มชนของเขาทั้งกลางวันและกลางคืน ทั้งโดยวิธี
 ถลับและเปิดเผย ถึงแม้ท่านจะพยายามอย่างมากก็ตาม แต่ผลที่ได้รับคือ กลุ่มชนของท่าน ได้หนีห่าง
 ออกจากท่าน และต่างใช้นิ้วอุดหูของพวกเขาทั้งนี้เพื่อ มิให้ได้ยินการตะอวะฮฺของท่าน การ
 โต้ตอบระหว่าง ท่านและกลุ่มชนที่ไม่ศรัทธาจึงได้เริ่มขึ้น กระนั้นก็ตามท่านก็ยังใช้คำพูดที่ดีเพื่อ
 ชี้แจงเหตุผลของการทำการตะอวะฮฺของท่าน และ ยังคงทำการตะอวะฮฺกลุ่มชนของท่านเป็นเวลา
 ยาวนานถึง 950 ปี อัลกุรอาน ได้ยืนยันถึงการตะอวะฮฺของท่านอันยาวนานนี้ว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا

خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

ط (14:ع

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนุหฺ ไปยังหมู่ชนของเขา และ
 เขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี) ดังนั้น
 อุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม”

(อัลอังกะบุตร: 14)

เป็นที่น่าเศร้าใจที่มี ผู้ศรัทธาจำนวน น้อย ทำให้ท่านนบีนูหฺ ﷺ รู้สึกท้อแท้และ
 เศร้าใจในการปฏิเสธศรัทธาของกลุ่มชนของท่าน ดังนั้นอัลลอฮ์ ﷻ จึงได้กล่าวว่า จะไม่มีผู้ศรัทธา
 หลังจากนั้นแม้เพียงคนเดียว ท่านนบีนูหฺ ﷺ จึงได้ขอรุอาอิให้พระองค์ทรงลงโทษกลุ่มชนของเขา
 และพระองค์ก็ได้ตอบรับดุอาอ์และทรงมีคำสั่ง ให้ท่านสร้างเรือที่ใหญ่โต และเมื่อท่านได้เริ่มสร้าง
 เรือขึ้น และกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาได้ผ่านมายังท่า าน ต่างก็หัวเราะเยาะเย้ยท่านเพราะในถิ่นที่อยู่
 ของพวกเขาอยู่นั้นกลางทะเลทรายและไม่มีทะเลแม้แต่น้อยที่จะสามารถให้เรือล่องลอยได้ เมื่อ
 ท่านได้เสร็จสิ้นจากการสร้างเรือแล้ว พระองค์จึงทรงมีคำบัญชาให้บรรทุกบรรดาผู้ศรัทธาจากกลุ่ม
 ชนของเขา และให้บรรทุก สัตว์ทุกชนิดเป็น นกๆ และเมื่อทุกอย่ างได้ถูกดำเนินเรียบร้อยแล้ว

พระองค์ จึงได้สั่งให้น้ำพุ่งออกมาจากรอยแยกของโลก และสั่งให้ท้อง ฟ้าหลั่งน้ำฝนลงมาอย่างมากมาย ผืนแผ่นดิน จึงเต็มไปด้วยน้ำ ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายต่างหนีความตายที่่างกรายเข้ามา แต่บั้นปลายของพวกเขาคือจมลงสู่ผืนน้ำ และผู้ที่อยู่บน เรือทุกคนต่างปลอดภัยตามที่พระองค์ ได้ทรงสัญญาไว้ และท่านยังได้เห็นลูกของท่านซึ่งปฏิเสธศรัทธา จึงเรียกชักชวนให้ขึ้นเรือพร้อมกับท่าน แต่เขาปฏิเสธและยังกล่าวอีกว่า ฉันจะปีนขึ้นไปบนยอดเขาสูงแน่นอน น้ำย่อมไม่ถึงที่นั่น แต่แล้วน้ำก็ถึงที่เหล่านั้น และบั้นปลายของพวกเขาย่อม ไม่มีผู้ใดรอดมาได้แม้เพียงคนเดียว

เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวเสร็จสิ้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้มีคำบัญชาไปยังฝนให้หยุดตกและให้น้ำซึมซาบเข้าในดิน และเรือของท่านได้จอดอยู่บนเขาที่ชื่อ “ญุดีย์”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ดังกล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقِيلَ يَا رَأْسُ أَبِ لِي مَاءٍ كِ وَبِنَسْمَاءِ أَقْلِي وَغِيصَ الْمَاءُ وَفُضِيَ

الْأَمْرُ وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

(44 : ٤)

ความว่า “และได้มีเสียงกล่าวว่า ผืนดินเอ๋ย จงกลืนน้ำของเจ้า และฟ้าเอ๋ยจงหยุดและน้ำได้ลดลงและกิจการได้ถูกตัดสิน และมันได้จอดเทียบอยู่ที่ภูเขา ญุดีย์ และได้มีเสียงกล่าวว่า ความหายนะจงประสบแก่หมู่ชนผู้ธรรมเถิด”

(สูด: 44)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้มีคำสั่งให้ท่านนบีนุหฺ ﷺ ลงจากเรือพร้อมด้วยบรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งพระองค์ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قِيلَ يٰ نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ

مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَنُنْتِهُمُ ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

(48 : ٤)

ความว่า “ได้มีเสียงกล่าวว่า โอินู หุเอีย จงลงไป (จากเรือ) ด้วย
ความศานติจากเรา และความจำริญแก่เจ้า และแก่กลุ่ม มชนที่อยู่
กับเจ้า (ชาวเรือ) และกลุ่มชนอื่นที่เราจะให้พวกเขาหลงระเรีง
แล้ว การลงโทษอย่างเจ็บปวดจากเราก็จะประสบแก่พวกเขา”

(ฮุด: 48)

ท่านนบีนุหุ عليه السلام ได้ลงจากเรือพร้อมประชาชาติของท่านที่ศรัทธา และได้ใช้ชีวิต
อย่างสันติ สงบสุข

จากการศึกษาชีวประวัติและ เทคนิค การตะวะฮฺของท่านนบีนุหุ عليه السلام เมื่อนำมา
เปรียบเทียบกับสังคมปัจจุบัน จะเห็นได้ว่ามิได้มีข้อแตกต่างสักเท่าใดนัก เพราะปัจจุบันมนุษย์ ส่วน
ใหญ่ต่างหลงลืมอัลลอฮฺ ﷻ พระผู้เป็นเจ้าที่ แท้จริงและหันกลับสั๊กกา ระบุขาสั่งอื่นนอกเหนือจาก
พระองค์ หลงมัวเมาไปกับสังคมอันจอมปลอม ที่มีได้มีสาส น้จากพระเจ้า ดังนั้นการตะวะฮฺในสมัย
ปัจจุบันจึงมีความ มยากลำบากอยู่ไม่น้อย ในระบบสังคมประชาธิปไตยที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเอง เพราะ
พวกเขามักจะอ้างสิทธิมนุษยชนที่มีควรไปก้าวก้าว

ด้วยเหตุดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเรื่อง การศึกษา
วิเคราะห์เทคนิคการตะวะฮฺของท่านนบีนุหุ عليه السلام ในสุเราะฮฺนูหุ ซึ่งการวิจัยนี้ทำให้ผู้วิจัยสามารถรู้
วิธีการ และเทคนิค การตะวะฮฺ สาเหตุที่มาของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา เพื่อให้ น้ กดาอีย³
บรรดาอะละมาอ์ และนักวิชาการมุสลิมที่ทำหน้าที่ตะวะฮฺจะได้สืบทอดมรดกของท่านนบีนุหุ عليه السلام
ในการเผยแพร่แนวทางอันถูกต้องแก่มวลมนุษยชาติต่อไป

1.2 อัลกุรอาน อัลหะดีษ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.1 อัลกุรอาน

การตะวะฮฺคือการเผยแพร่สัจธรรมโดยการเชิญชวนผู้ คนสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ
ﷻ เพียงองค์เดียว ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวจำเป็นและเป็นข้อบังคับสำหรับมุสลิมทุกคนตามความ สามารถ
จนกว่าอิสลามจะเชิดชูบนพื้นแผ่นดิน

³ นักดาอีย์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ตะวะฮฺมุสลิมผู้ศานา (Ibn Manzūr, 2003: 3/328)

1.2.1.1 อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งให้มีการตะอวะฮฺ

1) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
وَسُبْحَانَ اللَّهِ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾

(108 :)

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด นี่คือนำทางของฉัน ฉันเรียกร้อง
ไปสู่อัลลอฮฺ อย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน
และมหาบริสุทธิ์แห่งอัลลอฮฺ ฉันมิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี”

(ยูซุฟ: 108)

อิบน์ กะษีรฺ (Ibn Kathir, 2006: 2/715) ได้ให้ความหมายอายะฮฺข้างต้นว่า “คือการ
ตะอวะฮฺว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยการเรียกร้องไปสู่
พระองค์อย่างประจักษ์แจ้งด้วยความรู้ มีหลักฐานที่หนักแน่น และทำการตะ อวะฮฺเชิญชวนผู้คน
ตามที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้เคยทำมาก่อนแล้ว”

การมีคำสั่งให้ตะอวะฮฺในที่นี้เป็นการกล่าวถึงการตะอวะฮฺโดยทั่วไป ไม่จำกัด
ขอบเขต เวลา สถานที่ ตำแหน่ง เพศ เชื้อชาติ หรืออายุ ทั้งนี้ไม่ว่าจะจนหรือรวย หญิงหรือชาย หรือ
จะอยู่ที่ไหน ก็จำเป็นที่จะต้องทำการตะอวะฮฺพวกเขาและเมื่อพวกเขาเหล่านั้นได้รับทางนำ จำเป็น
สำหรับพวกเขา เหล่านั้น ที่จะต้องทำการ ตะอวะฮฺต่อไปเพราะพวกเขาคือ ประชาชาติของท่านนบิ
มุฮัมมัด ﷺ แล้ว

2) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴾

(67 : ๕)

ความว่า “และจงเรียกร้องเชิญชวนไปสู่พระเจ้าของเจ้า แท้จริง
เจ้านั้นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม”

(อัลฮัจญ์: 67)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏ็อวีย์ (Muhammad Sayyid Ṭantāwiy, n.d.: 9/339) ได้ให้ความหมายอายะฮ์ข้างต้นว่า “และจงเรียกร้องเชิญชวน กลุ่มชนที่ปฏิเสธ เจ้าไปสู่สัจธรรม และเรียกร้องให้พวกเขาละทิ้งความขัดแย้ง และหันสู่ศาสนาอิสลาม เพราะเจ้าได้ขึ้นห้อยอยู่บนแนวทางที่ถูกต้องที่ไม่มีข้อเคลือบแคลง หรือสงสัย”

ความหมายในที่นี้ คือการเรียกร้องเชิญชวนผู้คนสู่การทำอิบาเดฮ์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ และบัญญัติศาสนาของพระองค์ที่ง่ายดายและบริสุทธิ์

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ، مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْعَقْبَرِ ﴾

(42 :)

ความว่า “พวกท่านเชิญชวนฉันให้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และให้ฉันตั้งภาคีต่อพระองค์โดยที่ฉันไม่รู้มาก่อนเลยในเรื่องนั้น และฉันได้เชิญชวนพวกท่านไปสู่ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภิเษกอย่างมากมาย”

(หมอไฟร: 42)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏ็อวีย์ (Muhammad Sayyid Ṭantāwiy, n.d.: 12/294) ได้ให้ความหมายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ฉันได้เชิญชวนพวกท่านสู่การรอดพ้นจากไฟนรก แต่พวกท่านได้เชิญชวนฉันสู่การปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ และตั้งภาคีต่อพระองค์ ทั้งๆที่ฉันรู้อย่างแน่นอนว่าไม่มีผู้ใดเทียบเคียงพระองค์ได้ และฉันได้เชิญชวนสู่ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภิเษกให้กับบรรดาผู้กลับเนื้อกลับตัวจากความผิดบาป”

4) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ
فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴾

﴿ ظ: 67 ﴾

ความว่า “เราะสุลเอ๋ย จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า
จากพระเจ้าของเจ้า และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศ
ศาสน์ของพระองค์ และอัลลอฮ์ นั้นจะทรงคุ้มครองเจ้าให้พ้นจาก
มนุษย์ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะนำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา”

(อัลมาอิดะฮ์: 67)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏ็อวีย์ (Muhammad Sayyid Tanṭāwī, n.d.: 4/223-226) ได้ให้
ความหมายอายะฮ์ข้างต้นว่า “โอ้ท่านเราะสุลผู้ที่ถูกส่งมายังมนุษยชาติ จงประกาศให้แก่พวกเขาสิ่ง
ที่ถูกประทานลงมายังเจ้า ทั้งคำสั่งใช้ คำสั่งห้าม และอื่นๆ โดยไม่ต้องกลัวผู้ใดนอกจากพระองค์
และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศศาสน์ของพระองค์ และพระองค์ทรงสัญญาที่จะทรงคุ้ม
กันศาสนทูตของพระองค์จากศัตรู และพระองค์จะไม่ทรงแนะนำผู้ปฏิเสธศรัทธาสู่ทางที่เที่ยงตรง
เพราะความดีอันของพวกเขา”

ความหมายในที่ นี้ คืออัลลอฮ์ ﷻ ได้มีคำสั่งให้ท่านเราะสุล ﷺ ทำการประกาศ
ศาสนาของพระองค์ไปยังมนุษยชาติ และพระองค์เป็นผู้คุ้มครองท่านจากการประทุษร้ายของมนุษย์

5) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴾

﴿ ٤٦ ﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

﴿ ظ: 45-46 ﴾

ความว่า “ไอ้หนีเอ๊ย แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาเพื่อให้เป็นพยานและ
ผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน (45) และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวน ไปสู่
อัลลอฮฺ ตามพระบัญชาของพระองค์ และเป็นดวงประทีป
อันแจ่มจรัส (46)”

(อัลอะหฺซาบ: 45-46)

มุฮัมมัด ศัยยิด ฏ็อนฏ็อวีย์ (Muhammad Sayyid Ṭantāwiy, n.d.: 11/222-223) ได้ให้
ความหมายอายะฮฺข้างต้นว่า “ไอ้ท่านหนี แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาให้กับมนุษยชาติ เพื่อเป็นพยานและ
แจ้งข่าวดีให้กับบรรดาผู้ศรัทธาว่า จะได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ ﷻ และตักเตือนบรรดาผู้
ปฏิเสธศรัทธาว่า จะได้รับการลงโทษ และจงเชิญชวนมนุษย์สู่การเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์
เดียวตามพระบัญชาของพระองค์ และได้ทรงส่งเจ้าเพื่อเผยแพร่ศาสนาที่ถูกต้องเพื่อเป็นดวงประทีป
ที่ส่องทางให้กับผู้หลงทาง และนำพวกเขาออกจากความมืดมนสู่ทางแห่งแสงสว่าง”

ความหมายของอายะฮฺนี้ คือ อัลลอฮฺ ﷻ เป็นผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์เพื่อทำ
การเรียกร้องมวลมนุษย์ไปสู่การให้เอกภาพ การจงรักภักดี และการอิบาดะฮฺต่อพระองค์เพียงองค์
เดียวเท่านั้น

1.2.1.2 อัลกุรอานที่ว่าด้วยลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ที่จะมาทำหน้าที่อะฮฺมัด

1) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي

مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

(33 :)

ความว่า “และผู้ที่ใดเล่าจะมีคำพูดที่ดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้เชิญชวน ไปสู่
อัลลอฮฺ และเขาปฏิบัติงานที่ดี และกล่าวว่า แท้จริงฉัน เป็นคน
หนึ่งในบรรดาผู้นอบน้อม”

(ฟุศลีลัด: 33)

อิบน์ กะษีรฺ (Ibn Kathīr, 2006: 4/137) ได้ให้ความหมายอายะฮฺข้างต้นว่า “และผู้ใดเล่าที่จะมีคำพูดที่ดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้ที่เชิดชูชานบ่าวของอัลลอฮฺ ﷺ คู่พระองค์ และเขาเองจะต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติที่ดีในสิ่งที่ได้เชิดชูชานไว้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น และมีใช้ผู้ที่สั่งใช้ให้ทำความดีแต่ตนเองละเลย มิได้ปฏิบัติ และสั่งห้ามมิให้ทำความชั่วแต่กลับนำไปปฏิบัติ ในทางกลับกัน เขาจะต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติการทำงานที่ดี และละทิ้งการทำงานที่ไม่ดี ”

2) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾

(11: ๕๖)

ความว่า “อัลลอฮฺจะทรงยกย่องเทิดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น และอัลลอฮฺทรงรอบรู้อย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ”

(อัลมูญาคะละฮฺ: 11)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏ็าวียฺ (Muhammad Sayyid Ṭanṭāwīy, n.d.: 14/262) ได้ให้ความหมายอายะฮฺข้างต้นว่า “อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงยกย่องเทิดเกียรติบรรดาผู้ศรัทธาอย่างยิ่งใหญ่ในวันอาคีเราะฮฺ และยกย่องเทิดเกียรติบรรดาผู้รู้หลายชั้น โดยไม่มีผู้ใดสามารถคำนวณได้นอกจากพระองค์”

อายะฮฺนี้ได้กล่าวถึงการที่ อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงยกย่องให้เกียรติในตำแหน่งที่สูงหลายชั้นในสวนสวรรค์แก่บรรดาผู้ศรัทธา ที่ปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของ พระองค์ และเราะฮฺสุตของพระองค์ และแก่บรรดาคนรู้ในหมู่พวกเขา ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่อะวะฮฺจะต้องเป็นผู้ ศรัทธา และมีความรู้ที่ถูกต้อง

3) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴾

(19:)

ความว่า “ฉะนั้นพึงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอ ฮฺ และจงขอภัยโทษต่อความผิดเพื่อตัวเจ้าและเพื่อบรรดาผู้ศรัทธา ชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งถึงพฤติกรรม ของพวกเจ้าและที่พำนักของพวกเจ้า”

(มุฮัมมัด: 19)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏอวียฺ (Muhammad Sayyid Ṭanṭāwiy, n.d.: 13/235) ได้ให้ ความหมายอายะฮฺข้างต้นว่า “ฉะนั้นพึงรู้เถิดว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ﷻ เมื่อรู้เช่นนั้น แล้วจงปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ และจงขอภัยโทษต่อพระองค์ในสิ่งที่ทำผิดพลาด และจง ขอภัยโทษแก่บรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิง แท้จริงพระองค์รู้ดียิ่งถึงพฤ ติกรรมของพวกเจ้าและที่ พำนักของพวกเจ้าไม่ว่าบนผืนแผ่นดิน ทะเล หรือที่อื่น ๆ ก็ตาม”

อายะฮฺนี้ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ที่จะทำหน้าที่คอะวะฮฺซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่ ศรัทธามั่นต่ออัลลอฮฺ ﷻ และเป็นผู้ที่ขอภัยโทษอยู่เสมอ

1.2.1.3 อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและวิธีการคอะวะฮฺ

1) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾

(125: ๕)

ความว่า “จงเรียกร็องสู่นำแนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้าโดยสุขุม
และการตักเตือนที่ดี และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า แท้จริง
พระเจ้าของเจ้านั้น พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงทางจากทางของ
พระองค์และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกต้อง”
(อันนะหุล: 125)

ความหมายของอายะฮ์นี้ คืออัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ว่า ท่านนั้น
ไม่มีอำนาจหน้าที่ทำให้ประชาชาติของท่านได้รับทางนำ แต่หน้าที่ของท่านนั้นคือการเรียกร็องเชิญ
ชวนผู้คนสู่หนทางที่ถูกต้อง และพระองค์ท่านนั้นที่มีหน้าที่สอบสวนและลงโทษพวกเขา

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏอวี (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 8/163) ได้กล่าว
หลังจากที่ได้ให้ความหมาย อายะฮ์ข้างต้น ว่า “นี่เป็นแนวทางสำหรับนักคอาอีฮ์ในทุกยุคทุกสมัยใน
การเชิญชวนผู้คนสู่แนวทางแห่งสัจธรรม โดยต้องคำนึงถึงสภาพของพวกเขา ความแตกต่างในด้าน
ต่างๆ ด้วยการเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสม”

2) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ
بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾

(165 : ๕ ๖)

ความว่า “คือบรรดา ร่อซูล ในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และในฐานะผู้
ตักเตือน เพื่อ อวามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ อ่างแก้ตัวแก่
อัลลอฮ์ ได้ หลังจากบรรดา ร่อซูลเหล่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง
เดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อัน-นิซาอ: 165)

อิบนุ กะษีร (Ibn Kathir, 2006: 1/874) ได้ให้ความหมาย อายะฮ์ข้างต้น ว่า “คือ
บรรดาเราะซูลที่แจ้งข่าวดีให้กับผู้ที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ อีกทั้ง ปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของ

พระองค์ และตกเตือนผู้ที่ปฏิเสธคำบัญชาและ ผู้ที่โกหกบรรดาเราะฮูลของพวกเขาด้วยการลงโทษ เพื่อว่าพวกเขาจะไม่มีข้ออ้างใดๆในการแก้ตัว”

ความหมายของอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าอัลลอฮ์ ﷻ นั้นทรงส่งบรรดาเราะฮูลเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา และตกเตือนผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และจะไม่มีการอ้างใดๆในวันอาคิเราะฮ์⁴ แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้อย่าง

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾

(25 :)

ความว่า “และอัลลอฮ์ ทรงเรียกร้องไปสู่สถานที่แห่ง สันติ และ ทรงชี้แนะ แนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ ทางที่เที่ยงธรรม”

(ยูनुส: 25)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏอวิยฺ (Muhammad Sayyid Tanṭāwiy, n.d.: 9/339) ได้ให้ความหมาย อายะฮ์ข้างต้น ว่า “และอัลลอฮ์ ﷻ ทรงเรียกร้องมนุษย์สู่การศรัทธา ซึ่งเป็นทางไปสู่สถานที่สันติ และพระองค์ทรงชี้แนะแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่ทางแห่งสัจธรรม”

ความหมายของอายะฮ์นี้คือ การ ดะอฺวะฮ์ที่แท้จริงคือการเรียกร้องผู้คนสู่ สันติภาพ และแนะแนวทางที่ถูกต้องแก่นุญษชาติ

⁴ อาคิเราะฮ์ คือ สถานที่ใช้ชีวิตหลังความตาย (Sha‘bān ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utīyyah/Aḥmad Ḥamid Ḥusn, 2008: 8) ซึ่งหมายถึง โลกหน้า หรือวันแห่งการตอบแทน □

4) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَيَقَوْمِ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَى وَتَدْعُونَنِي إِلَى

النَّارِ ﴾ (41)

(41 :)

ความว่า “และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมฉันจึงเชิญชวนพวก
ท่านไปสู่การรอดพ้น แต่พวกท่านเชิญชวนฉันไปสู่ไฟนรก”

(ขอฟิร: 41)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏ็าวี (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 12/293-294) ได้ให้
ความหมายอายะฮ์ข้างต้นว่า “โอ้หมู่ชนของฉัน ฉันเชิญชวนพวกท่านสู่การรอดพ้นจากการลงโทษ
ในคุณยาและอาคิเราะฮ์ ด้วยการเรียกร้องสู่การศรัทธาและปฏิบัติการทำงานที่ดี แต่พวกท่านได้เชิญ
ชวนฉันสู่ไฟนรกด้วยการเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ﷻ”

อายะฮ์นี้เป็นกรกล่าวถึงการใช่วิธี การคะอะวะฮ์เชิงคำถาม ซึ่ง เป็นคำถามเชิง
ประหลาดใจคล้ายกับจะกล่าวว่า ฉันประหลาดใจต่อสภาพของพวกท่านเช่นนี้ ก็ฉันได้เรียกร้อง
เชิญชวนพวกท่านให้รอดพ้นจากการลงโทษและไปสู่ความดี แต่พวกท่านได้เรียกร้องฉันไปสู่ความ
ชั่ว และความชั่วนำไปสู่ไฟนรก (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1207)

1.2.1.4 อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับผลตอบแทนแก่นักดาอีย์

1) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ

عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾ (104)

(104 : ظل 1)

ความว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวน
ไปสู่ความดีและใช้ให้กระทำการที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำการที่
มิชอบ และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ”

(อาละอิมรอน: 104)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏ็อวีย์ (Muhammad Sayyid Ṭanṭāwiy, n.d.: 2/202-203) ได้ให้
ความหมายอายะฮ์ข้างต้นว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้าคณะหนึ่งที่เสียดสละทุ่มเทให้การเผยแพร่
และเชิญชวนผู้คนสู่ความดี สิ่งใช้ให้พวกเขากระทำการที่ชอบและห้ามปรามมิให้ กระทำการที่มิชอบ
แล้วพวกเขาจะได้รับชัยชนะและความสำเร็จ”

อายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงผลตอบแทนสำหรับนักดาอีย์ที่เชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรมด้วย
การยืนยันจากอัลลอฮ์ ﷻ ว่าพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ

1.2.1.5 อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับการคะอะฮ์ของท่านนบีนุหฺ ﷺ

1) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَنْقُومِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
إِلٰهِ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (٢٣)

(23 : ٢)

ความว่า “และเป็นที่แน่นอนยิ่ง เราได้ส่งนู หฺ ไปยังหมู่ชนของเขา
ดังนั้นเขาได้กล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงเคารพ
ภักดีอัลลอฮ์เถิด สำหรับพวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
พระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของพระองค์)
หรือ”

(อัลมูมิญูน: 23)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏ็อวีย์ (Muhammad Sayyid Tanṭāwiy, n.d.: 10/25) ได้ให้ความหมายอายะฮ์ข้างต้นว่า “อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงส่งท่านบิรหุฮ์ ﷺ ไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้กล่าวเจกเช่นที่บรรดานบีได้กล่าว นั่นคือ โอ้หมู่ชนของฉันจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียวเถิด สำหรับพวกท่าน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรงการลงโทษจากพระองค์ อันเนื่องมาจากการที่พวกท่านเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ ทั้งๆที่พระองค์เป็นผู้ทรงสร้างพวกท่านกระนั้นหรือ”

อายะฮ์นี้ เป็นการปลอบใจแก่ท่าน เราะฮูล ﷺ และการ กล่าวถึง ท่านบิรหุฮ์ ﷺ เพื่อให้ยึดถือเป็นแบบอย่างในความอดทนของเขาและวิธีการอะฮ์ลุสซุนนะฮ์ และเพื่อให้เป็นที่ทราบกันว่าบรรดาเราะฮูลก่อนจากเขานั้น ได้ถูกปฏิเสธมาก่อนแล้ว

2) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

﴿٥٩﴾ ظك: 59

ความว่า “และแท้จริงเราได้ส่งนูฮ์ ไปยังประชาชาติของเขา แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้ว อื่นจากพระองค์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน”

(อัล-อะฮ์รอฟ: 59)

อับดุลเราะฮ์มาน บิน นาสิร อัสสะอูดียฺ (‘Abd al-Rahmān ibn Nāsir al-Sa’diy, 2004.: 272) ได้ให้ความหมายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านบิรหุฮ์ ﷺ ได้ทำการอะฮ์ลุสซุนนะฮ์ของเขา ผู้การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว อันเนื่องมาจากพวกเขาสักการะรูปปั้น โดยที่เขากล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้กลุ่มชนของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียวเถิด เพราะพระองค์คือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ ผู้ทรง ควบคุมทุกสรรพสิ่งโดยที่ไม่มีมนุษย์คนใดควบคุมได้เจกเช่น

พระองค์ ห ลังจากนั้นเขายังกล่าวถึงความน่ากลัวของการลงโทษหากพวกเขาไม่เคารพสักการะพระองค์ด้วย”

ในอายะฮ์ข้างต้นได้กล่าวถึง รูปแบบการกระทำความผิดของท่านนบี หุ ﷺ โดยการเชิญชวนประชาชาติของท่านผู้เคารพสักการะอัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว และ ท่านยังได้กล่าวถึงบทลงโทษในวันอาคีเราะฮ์สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِتَىٰ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَزَّلَكَ إِلَّا بَشْرًا مِثْلَنَا وَمَا نَزَّلَكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّئِ وَمَا نَزَّلَكَ إِلَّا بَشْرًا مِثْلَنَا وَمَا نَزَّلَكَ إِلَّا بَشْرًا مِثْلَنَا وَمَا نَزَّلَكَ إِلَّا بَشْرًا مِثْلَنَا ﴿٢٧﴾ ﴾

(27-25 : 27)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนุ หุ ไปยังกลุ่มชนของเขา (โดยกล่าวว่า) แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันแน่ชัดแก่พวกท่านแล้ว(25) คือพวกท่านอย่าเคารพอิบาอะฮ์ ผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษในวันอันเจ็บปวด (26) แล้วบรรดาบุคคลชั้นนำซึ่งปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของเขา กล่าวว่า เราได้เห็นท่านเป็นอื่นใด นอกจากสามัญชนเช่นเรา และเราเห็นผู้ใดปฏิบัติตามท่าน นอกจากบรรดาผู้ต่ำช้าของพวกเราที่มีความคิดเห็นตื้น ๆ และเราเห็นว่าพวกท่านประเสริฐกว่าพวกเรา แต่เราคิดว่าพวกท่านเป็นพวกโกหก(27)”

(ฮุด: 25-27)

ในอายะฮ์ข้างต้นได้กล่าวถึง การสนทนาโต้ตอบระหว่างท่านนบีฮุ ﷺ กับ กลุ่มชนของท่าน โดยที่ท่านได้เริ่มทำการอะวะฮ์กลุ่มชนของท่านให้ทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียวและแน่นอนสำหรับผู้ปฏิบัติเศาะครียะฮ์ยอมรับบทยาท

กลุ่มชนของท่าน ต้องการที่จะตอบโต้ ท่านนบีฮุ ﷺ 2 ประเด็นคือ ประเด็นแรก บุคคลที่ปฏิบัติตามท่านนั้นเป็นชนชั้นต่ำจะถือเอาเป็นแบบอย่างไม่ได้ ประเด็นที่สอง บุคคลเหล่านั้นเป็นพวกที่มีความคิดเห็นตื้นๆ ไม่ได้พิจารณาถึงข้อเท็จจริงเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อมิให้เป็นหลักฐานยืนยันแก่พวกเขาว่าในกลุ่มชนของพวกเขาที่มีผู้ศรัทธาต่อ ท่านนบีฮุ ﷺ (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 520)

4) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ يَفْقَهُوا إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ ﴾

(2: ๕)

ความว่า “เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันคือผู้ ตักเตือนอันชัดแจ้งของพวกท่าน”

(นุห: 2)

ท่านวะฮะฮ์ อับดุลฮะยี (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/146) ได้บรรยายอธิบาย อายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านนบีฮุ ﷺ ได้กล่าวแก่กลุ่มชนของท่านว่า แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนให้พวกท่านกลัวการลงโทษของอัลลอฮ์ ﷻ ด้วยการตักเตือนที่ชัดแจ้งเพื่อให้พวกท่านรอดพ้นปลอดภัย”

5) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٢﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ﴾

(4-3: ๕)

ความว่า “พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด และจงยำเกรง
พระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามมัน (3) พระองค์จะทรงอภัย
โทษให้แก่พวกท่านในควมผิดของพวกท่าน และจะทรงผ่อน
ผันพวกท่านจนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริงวาระ
ของอัลลอฮ์นั้น เมื่อมาถึงแล้วมันจะไม่ยืดเวลาต่อไปอีกหากพวก
ท่านได้รู้ (4)”

(นุห: 3-4)

ท่านวะฮะบะฮ์ อัซหฺหฺ หัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/146) ได้บรรยายอธิบาย
อายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านนบี นุหฺ عليه السلام ได้กล่าวแก่ กลุ่มชนของท่านว่า จงเคารพสักการะอัลลอฮ์ ﷻ
เพียงองค์เดียว ปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งใช้ ห้ามไกลสิ่งที่จะทำให้เกิดการลงโทษ และจงเชื่อ
ฟังปฏิบัติตามมันเพราะแท้จริงมันเป็นศาสนทูตที่พระองค์ทรงส่งมาให้กับพวกท่าน และพระองค์จะ
ทรงลบล้างและอภัยโทษความผิดและบาปต่างๆของพวกท่าน อีกทั้งจะทรงทำให้อายุของพวกท่าน
ยืนยาวและการตายของพวกท่านจะได้รับ การผ่อนผันไปยังวาระที่พระองค์ทรงกำหนด หากพวก
ท่านศรัทธาและปฏิบัติตาม”

6) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرَ ۝٩﴾

(9: ๙)

ความว่า “ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนุหฺ ได้ปฏิเสธ พวก
เขาได้ปฏิเสธบ่าวของเราโดยกล่าวว่าเขา(นุหฺเป็นคนบ้า และถูกขู่
บังคับ)”

(อัลเกาะมัร: 9)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏ็าวีฮฺ (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 14/101-102) ได้
กล่าวบรรยายอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “กลุ่มชนของท่านนบี นุหฺ عليه السلام ได้ปฏิเสธการเป็นศาสนทูตของ
ท่าน ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาได้กล่าวหาว่าท่านเป็นคนบ้า และยังหาทางทำร้ายท่านด้วยวิธีการต่างๆ”

ในอาเยฮ์นี้ได้กล่าวถึงความอดทนของท่านนบีนูหฺ عليه السلام ในการถูกกล่าวหาจากกลุ่มชนของท่านว่าเป็นคนบ้าและถูกขู่บังคับในการทำหน้าที่อะวะฮ์ของท่าน

7) อัลดอส عليه السلام ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۗ ﴾

(5 :)

ความว่า “(เพราะ) ก่อนหน้าพวกเขาเหล่านั้น หมู่ชนของนูหฺ และพลพรรคต่างๆ หลังจากพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว และทุกๆ ประชาชาติ ได้ตั้งใจที่จะทำลายล้าง ร่ำรูล ของพวกเขา และได้เถียงด้วยความเท็จเพื่อที่จะลบล้างความจริงให้สูญสิ้นไป ดังนั้นข้าจึง ได้เอาโทษพวกเขา แล้วเป็นอย่างไรบ้างการลงโทษของข้า”

(ขอฟิร: 5)

มุฮัมมัด ศัยยิด ฏ็อนฏอวีฮ์ (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 12/261-262) ได้กล่าวอรรถาธิบายอาเยฮ์ข้างต้นว่า “ก่อนหน้าพวกเขาถูกฟุฟารุ้มีกอะฮ์คือกลุ่มชนของนูหฺ ซึ่งอัลดอส عليه السلام ได้ลงโทษพวกเขาให้จมน้ำอันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธาต่ออนบิของพวกเขา เช่นเดียวกับ กลุ่มชนอื่นๆ หลังจากกลุ่มชนของนูหฺ ซึ่งได้ปฏิเสธบรรดานบิของพวกเขา เช่น กลุ่มชนฮัจญ์กับท่านนบีสูด عليه السلام กลุ่มชนยะมูดกับท่านนบีสอลิฮ์ عليه السلام และกลุ่มชนมัจยันกับท่านนบิชุอัย บ عليه السلام ยิ่งไปกว่านั้นแต่ละประชาชาติตั้งใจที่จะฆ่าเราะสูลของพวกเขา และได้เถียงด้วยความเท็จเพื่อที่จะลบล้างความจริงจากพระองค์ให้สูญสิ้นไป ดังนั้นข้า (อัลดอส عليه السلام) จึงได้ลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษที่หนักหนาสาหัสยิ่ง แล้วเป็นอย่างไรบ้างการลงโทษของข้าต่อพวกเขา”

⁵ กุฟฟารุ หมายถึง ผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลดอส عليه السلام (Sha‘bān ‘Abd al-‘Atiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥamid Ḥusīn, 2008: 821)

8) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾
 (14: ٤٥)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี) ดังนั้นอุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม”

(อัลอังกะบูต: 14)

อับดุลเราะฮฺมาน บิน นาสิร อัศสะอูดี (‘Abd al-Rahmān ibn Nāsir al-Sa‘diy, 2004: 602) ได้บรรยายรายละเอียดว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์ท่านนบีนูหฺ ﷺ ไปยังกลุ่มชนของเขา โดยการเชิญชวนพวกเขาสู่การศรัทธา เคารพสักการะพระองค์เพียงองค์เดียว และห้ามการเคารพสักการะรูปปั้น และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขา เป็นเวลา 950 ปี โดยที่เขาไม่เคยทอดทิ้งในการตะอาฮฺและ ตักเตือนพวกเขา ทั้งกลางคืนและกลางวันอย่างลับๆและเปิดเผย แต่พวกเขายังยืนยันที่จะปฏิเสธศรัทธา จนกระทั่งท่านนบีนูหฺ ﷺ ได้ทำการขอร้องให้พระองค์ทรงอย่าให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลือบนแผ่นดิน หลังจากที่ท่านได้อดทนอดกลั้นเป็นเวลายาวนาน ดังนั้นพระองค์ทรงลงโทษพวกเขา ด้วยอุทกภัยในขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม”

1.2.2 อัลหะดีษ

การตะอาฮฺตามแนวทางอัลอิสลาม ด้วยหนทางที่ซัดแจ้งและเที่ยงตรง นับได้ว่าเป็นภารกิจหลักของมุสลิมทุกยุคทุกสมัย การเชิญชวนมนุษย์สู่การเข้าใจอิสลามอย่างแท้จริงจึงหมายถึงการชักชวนมนุษย์ให้คิดและกระทำในสิ่งที่ถูก กตัญญู และห้ามปรามในสิ่งที่ผิดและไม่ถูกต้องทั้งหลาย จึงมีความจำเป็นสำหรับทุกคนที่เข้า สู่รั้วแห่งอิสลามที่จะต้องพัฒนา พื้นฟูในการใช้สิทธิหน้าที่นี้ด้วยการทุ่มเทแรงกาย แรงใจ สละเวลาและความคิดที่อยู่บนพื้นฐานแห่ง

ความจริงและชัดเจน ซึ่งหมายถึงว่าภารกิจนี้เป็นหน้าที่ดั้งเดิมของมุสลิมทุกคน ดังหลักฐานอัลหะดีษที่ปรากฏดังต่อไปนี้

1.2.2.1 หะดีษที่ 1

ل ج ظ م
 ل ج ظ م
 (175 :1999 م ح)

ความว่า “ผู้ใดในหมู่พวกเราเข้าที่เห็นสิ่งที่มีขอบ ก็จงเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นด้วยมือของเขา ถ้าเขาไม่มีความสามารถพอ ก็จงเปลี่ยนแปลงด้วยลิ้นของเขา ถ้าเขาไม่มีความสามารถพอ ก็จงเปลี่ยนแปลงด้วยใจของเขา และนี่คือความอ่อนแอที่สุดในระดับศรัทธา”

(บันทึกโดย Muslim, 1999: 175)

หะดีษนี้ได้กล่าวถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของประชาชาติบิหมัมมัด ในการทำหน้าที่ตะอวะฮ์สู่นานที่ถูกต้อง ปกป้องและเชิดชูศาสนาเพื่อความสันติสุขบนผืนแผ่นดิน ซึ่งการตัดเดือนบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่กระทำความผิดนั้นมี 3 รูปแบบ คือ

1. การตัดเดือนด้วยมือหากมีความสามารถ เช่น เมื่อเห็นคนสูบบุหรี่ เราสามารถดึงบุหรี่ออกจากเขาได้ เป็นต้น
2. การตัดเดือนด้วยปาก เช่น เมื่อเห็นคนไม่ละหมาด เราสามารถตะอวะฮ์โดยการชักชวนให้ทำการละหมาด บอกบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ทำการละหมาด และผลตอบแทนที่จะได้รับสำหรับผู้ทำการละหมาด เป็นต้น
3. การตัดเดือนด้วยใจสำหรับผู้ที่ไม่มีความสามารถพอ เช่นการที่เห็นผู้มีอำนาจเข้มแข็งแก่ผู้ที่ย่อยกว่า หากไม่มีความสามารถก็ให้ตัดเดือนด้วยใจได้ ทั้งนี้ย่อมดีกว่าผู้ที่ย่อยกว่าหนึ่งกระทำความผิด แต่เมินเฉยและไม่คิดแม้จะทำการตัดเดือนด้วยใจ

1.2.2.2 หะดีษที่ 2

((□ ظ ل ظ مك ظ ظ))
 (4004:2002 ﴿ ظ ﴾ ██████████)

ความว่า “พวกเจ้าจงใช้ให้กระทำ ในสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำในสิ่งที่มิชอบ ก่อนที่การดูอาห์ (การขอพร) ของพวกเจ้า จะไม่ถูกตอบรับ”

(บันทึกโดย Ibn Mājah, 2002: 4004)

จากหะดีษข้างต้นได้บ่งชี้ว่า การเชิญชวนผู้คนให้ทำความดี และห้ามปรามมิให้ทำความชั่วนั้นเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ดูอาห์ถูกตอบรับ

1.2.2.3 หะดีษที่ 3

((﴿ □ ل ظ ل ﴾))
 (2649:2001 ﴿ ظ ﴾ ██████████)

ความว่า “ผู้ใดก็ตามที่ถูกถามถึงความรู้หนึ่งความรู้ใดที่เขาารู้อยู่ แต่เขาได้ปกปิดมันไว้ เขาจะถูกลงแช่ในวันกิยามะฮ์ด้วยแช่ที่ทำจากเปลวไฟ”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 2001:2649)

อัลมะนะวี (al-Manāwiy, 1972: 6/146) ได้อธิบายหะดีษนี้ว่า “คำว่า (ผู้ใดก็ตามที่ถูกถามถึงความรู้หนึ่งความรู้ใด) หมายถึง ความรู้ที่ชัดเจนที่จำเป็นในด้านศาสนา หรือสิ่งที่จำเป็นจะต้องเรียนรู้ เช่นอิสลามคืออะไร เป็นต้น หรือการจะอะฮ์ให้กล่าวปฎิญาณตน⁶” ดังนั้นผู้ใดก็ตาม

⁶ การกล่าวอะฮ์อะฮ์ หรือการปฎิญาณตน คือการกล่าวคำว่า ل ظ ع ل ط ط ط หมายถึง ข้าขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ﷻ และมุฮัมมัด ﷺ เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ (Sha‘bān ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥamid Ḥusīn,2008: 516)

ที่ไม่ทำการละอวอะฮฺในสิ่งที่เขาฐึ้แน่อนยอมได้รับการลงโทษจากอัลลอฮฺ ๓ ในวันกิยามะฮฺ⁷

1.2.2.4 หะดีษที่ 4

((ٱ ظ ٱ ٱ ٱ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ))
(2094,2983 :2001 ﴿﴾ ٱ ظ,2775 :2000 ﴿﴾ ﴿﴾)

ความว่า “แท้จริงมนุษย์นั้นเมื่อเห็นสิ่ง ที่มีชอบแล้วไม่ได้ เปลี่ยนแปลง (ตักเตือน) ต่อสิ่งนั้น เสมือนกับว่าอัลลอฮฺ โกลั้จะทำ ให้เกิดการแพร่หลายแก่พวกเขาจากการลงทัณฑ์ของพระองค์” (บันทึกโดย Abū Dāwūd, 2000: 2775 และ al-Tirmidhiy, 2001: 2094, 2983)

ความหมายของหะดีษนี้คือ หากมนุษย์ไม่ช่วยกันละอวอะฮฺตักเตือนผู้คนในสิ่งที่มี ชอบแล้ว อัลลอฮฺ ๓ ก็จะลงโทษชนเหล่านั้นอย่างแพร่หลาย ดังนั้นการละอวอะฮฺเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ เราทุกคนจะต้องถือปฏิบัติหน้าที่ที่สำคัญนี้ และอัลลอฮฺ ๓ จะทรงทำให้ความสันติสุขเกิดขึ้นบน หน้าแผ่นดิน

1.2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.3.1 เอกสาร

1) มุฮัมมัด อะหฺ มัด ญาดุลเมาลา และ มุฮัมมัด อับดุลฟัดล อิบรอฮีม (Muhammad Ahmad Jād al-Maulā/Muhammad Abū al-Fadl Ibrāhīm, 2000: 16-22) ได้เขียน หนังสือชื่อ Qisaṣ al-Qur’ān เป็นงานเขียนที่เล่าเกี่ยวกับเรื่องราวที่กล่าวถึงในอัลกุรอาน และใน หนังสือเล่มนี้ยังได้เขียนเกี่ยวกับชี วประวัติของท่านนบีมุหฺ ๓ กับการละอวอะฮฺประชาชาติของ ท่าน ซึ่งต้องใช้ความอดทนอย่างมากมาย เป็นเพราะความดีอื่น และปฏิเสธความถูกต้อง ท่านก็ยัง

⁷ วันกิยามะฮฺ หมายถึง วันแห่งการฟื้นคืนชีพมนุษย์เพื่อทำการสอบสวน (Sha’ban ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥamid Ḥusīn,2008: 796)

ยื่นหยัดบนแนวทางที่ถูกต้อง เพื่อเผยแพร่งานคอะวะฮ์ของท่านด้วยระยะเวลาที่ยาวนานถึง 950 ปี จากบททดสอบที่มากมาย ทั้งความดีอันของประชาชาติของท่าน และการปฏิเสธ ศรัทธาจากภรรยา และบุตรของท่าน กระนั้นก็ตามท่านก็ยังอดทน ยืนหยัด จนกระทั่งการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ ﷻ ได้มาถึงและท่านเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ชอบคุณ

2) **อิบนุ กะษีรฺ อิมาดุดดีน อิสมาอิล อิบนุ กะษีรฺ อัลดิมชกี** ('Imād al-Dīn Ismā'īl ibn Kathīr al-Dimashqiy, 2006: 458-462) ได้เขียนหนังสืออรรถ ธิบายอัลกุรอานชื่อ **Tafsīr al-Qur'an al-Azīm** ท่านได้เขียนตัฟซีร บิลมะอ์ยฺร ซึ่งเน้นหนักในการอรรถธิบาย อายะฮ์อัลกุรอานด้วยอายะฮ์อัลกุ รานหรือหะดีษ โดยในสุเราะฮ์ฮุหฺ ได้กล่าวถึงเหตุ การณ์การ ประจันหน้าระหว่าง ท่านนบีนุหฺ ﷺ และกลุ่มชนของท่าน ความอดท นในการคอะวะฮ์เป็นเวลา อันยาวนาน รวมทั้งได้กล่าวถึงทัศนะของอูละมาอ์ในการอรรถธิบายอายะฮ์บางอายะฮ์ด้วย

3) **ฟัตฮี มุฮัมมัด มุฮัมมัด เฆาะรีบ** (Fathī Muhammad Muhammad Gharrīb, 1997: 83-107) ได้เขียนหนังสือ **al-Amr bi al-Ma'rūf wa al-Nahy 'an al-Munkar fī Dū' al-Qur'an al-Karīm** เป็นหนังสือที่ผู้เขียนพยายามสื่อ และอธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการเชิญชวนผู้คนสู่การทำความดี และห้ามปรามสิ่งที่ไม่ดีงามทั้งหลาย และสื่อถึงความยิ่งใหญ่หรือข้อดี ของบุคคลที่มีคุณลักษณะดังกล่าว และได้กล่าวถึงการเชิญชวนของอัลกุรอานสู่คุณลักษณะดังกล่าว รวมถึงกฎเกณฑ์และ หลักการของการเชิญชวนผู้คนสู่หนทางที่ถูกต้องและหลีกเลี่ยงจากสิ่งไม่ดี ทั้งหลาย มารยาทของ การเป็น นักดาอีย์ที่ดี และบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคุณลักษณะ ดังกล่าว และได้ยกตัวอย่างการคอะวะฮ์ของท่านนบีนุหฺ ﷺ และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ

4) **อะฟาฟ อะลียฺ อันนัจจาร์** ('Afaaf 'Aliy al-Najjar, 2009: 17-36) ได้เขียนหนังสือ **Namāzīj min jidal Uhi al-'Azm ma'a Umamihim** เป็นหนังสือที่เขียนเกี่ยวกับการโต้ตอบของประชาชาติในสมัยต่างๆต่อศาสนทูตของอัลลอฮ์ พร้อมทั้งยกตัว อย่างการโต้ตอบ ระหว่างท่านนบีนุหฺ ﷺ กับกลุ่มชนของท่าน ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กับกลุ่มชนของท่าน ท่านนบีมูซา ﷺ กับกลุ่มชนของท่าน ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กับกลุ่มชนของท่าน และระหว่าง ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กับกลุ่มชนของท่าน ซึ่งการโต้ตอบของบรรดานบีดังกล่าวสามารถเป็นตัวอย่าง ให้กับนักดาอีย์ทั้งหลายให้อุดทน และยืนหยัดในการคอะวะฮ์เพื่ออัลลอฮ์ ﷻ

5) **มุฮัมมัด อะลี ยี อัศศอบูนียี** (Muhammad ‘Aliy al-Sābūniy, 1981: 449-455) ได้เขียนหนังสือ **Şafwah al-Tafāsir** เป็นหนังสือ อรรถาธิบายอัลกุรอาน ซึ่งได้ อรรถาธิบาย สุเราะฮ์ฮุนุหฺ โดยการเริ่มต้นกล่าวถึงสุเราะฮ์ฮุนุหฺโดยรวม ความเป็นมาของสุเราะฮ์ฮุนุหฺ การเริ่มต้นของสุเราะฮ์ เรื่องราวในสุเราะฮ์ และการจบสุเราะฮ์ รวมถึงการให้การอรรถาธิบาย สุเราะฮ์โดยรวม ศิลปะการใช้ภาษา ความเหมาะสมในแต่ละอายะฮ์ เป็นต้น

6) **มุฮัมมัด สัยยิด ฏอนฏอวียี** (Muhammad Sayyid Ṭantāwiy, n.d.: 109-126) ได้เขียนหนังสือ **al-Tafsir al-Wasit li al-Qur’ān al-Karīm** ซึ่งเป็นหนังสือ อรรถาธิบายอัลกุรอานร่วมสมัยและท่านเองเคยเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยอัลอัซฮัร ประเทศอียิปต์ โดยงานเขียนนี้ได้เน้นการอรรถาธิบายอัลกุรอานตามหลักภาษา (นะหฺวฺ) เริ่มต้นโดยการกล่าวถึง ความเป็นมาของสุเราะฮ์ การเริ่มต้นของสุเราะฮ์จนถึงท้ายสุเราะฮ์ ได้เล่าเกี่ยวกับการ คอะวะฮ์ของท่านนบีฮุนุหฺ ﷺ ต่อกลุ่มชนของท่าน และวิธีการคอะวะฮ์บางครั้งด้วยการกระตุ้นโดยการเอ่ยถึง ผลตอบแทนสำหรับผู้ศรัทธา เป็นต้น และบางครั้งก็กล่าวถึงบทลงโทษสำหรับผู้ ที่ปฏิเสธศรัทธา และบางครั้งกล่าวถึงความสามารถของอัลลอฮ์ ﷻ และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เป็นต้น

7) **สัยยิด ฏอบ** (Saiyid Qutb, 1977: 3705-3718) ได้เขียนหนังสือ อรรถาธิบายอัลกุรอาน **Fi Zilal al-Qur’ān** ซึ่งเป็นหนังสืออรรถาธิบายที่เน้น ด้านสังคม ท่านเป็น นักเขียน นักคอะวะฮ์ที่ร่วมสมัย มีผลงานด้านการเขียนหนังสือมากมาย ส่วนในงานเขียนเล่มนี้ท่าน ได้กล่าวถึงเรื่องราวของท่านนบีฮุนุหฺ ﷺ กับกลุ่มชนของท่าน การเป็นนักคอะวะฮ์ที่ดีของ ท่านนบีฮุนุหฺ ﷺ การกล่าวถึงสังคมในยุคนั้น และจบท้ายด้วยการกล่าวถึงความพยายาม อดทนและ ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ ﷻ ในการทำหน้าที่คอะวะฮ์และเป็นแบบอย่างให้กับประชาชาติรุ่น ต่อมา

1.2.4 งานวิจัย

1) **อัสอุม ซุฮุด** (‘Iṣām zuhd, 2005) ได้เขียนวิทยานิพนธ์ชื่อ **Uṣūl al-Da’wah al-Islāmiyyah fi Sūrah Nūh** พบว่าเป็นงานวิจัยที่เขียนเกี่ยวกับการคอะวะฮ์ของท่าน นบีฮุนุหฺ ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุนุหฺ ในมุมมองกว้าง และเน้นหนักเกี่ยวกับ การคอะวะฮ์โดยทั่วไป ความหมายของการ คอะวะฮ์ หลักฐานจากอัลกุรอานและหะดีษ ความสำคัญ และผลดีของการ คอะวะฮ์ การกล่าวถึง สุเราะฮ์ฮุนุหฺ และเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสุเราะฮ์ฮุนุหฺ อีกทั้งยัง กล่าวถึงการคอะวะฮ์ที่ดีจะต้องมีหัวข้อใน

การละอวอะฮ์ มีนัคดาอียะ มีมัจอูย (ผู้ถูกละอวอะฮ์) และวิธีการละอวอะฮ์ อีกทั้งยังได้บ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของงานละอวอะฮ์ที่จำเป็นสำหรับประชาชาติมุสลิม

2) **หัสซาน มุฮัมมัด हुสึน ซัฆล** (Hassān Muhammad Husīn Zaghl, 2008) ได้เขียนวิทยานิพนธ์ชื่อ **Shaksiyyah Nūh Alaihi al-Salām fi al-Qur’ān al-Karīm** พบว่าเป็นงานวิจัยที่เขียนเกี่ยวกับคุณลักษณะของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ในอัลกุรอาน โดยได้กล่าวถึงชีวประวัติของท่านนบีนุหฺ عليه السلام คุณลักษณะและคุณสมบัติของท่าน ความสัมพันธ์ของท่านกับบรรดานบีและกลุ่มชนก่อนหน้า และหลังจากท่าน กลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام การปฏิเสธศรัทธาและจุดจบของผู้ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของท่าน การละอวอะฮ์ของท่าน ผลจากการละอวอะฮ์และประโยชน์ที่ได้รับจากเรื่องราวของท่าน

3) **กอนีตะห์ บุงอตาหยง**, 2550 ได้เขียนวิทยานิพนธ์ชื่อ **ญีฮาด เบ็น มุฮัมหมัด** กับงานละอวอะฮ์ตามแนวทางสะลัฟในจังหวัดชายแดนใต้ พบว่าเป็นงานวิจัยที่เขียนเกี่ยวกับรูปแบบแนวทาง วิธีการ และหลักสูตรงานละอวอะฮ์ของ ญีฮาด เบ็น มุฮัมหมัด ในจังหวัดชายแดนใต้ อุปสรรค และผลจากการละอวอะฮ์ตามแนวทางสะลัฟ ซึ่งจุดเริ่มต้นการละอวอะฮ์ของท่านที่เมืองมักกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย โดย 3 หลักสูตรการสอนครอบคลุมเกือบทุกสาขาวิชา ส่วนการละอวอะฮ์ของท่านที่จังหวัดชายแดนใต้ครอบคลุมเกือบทุกส่วนของงานละอวอะฮ์

4) **อับดุลการิม มะฆา**, 2552 ได้เขียนวิทยานิพนธ์ชื่อ **al-Manhaj al-Da’wiy li Kalil al-Rahmān Ibrāhīm عليه السلام fi Dū’ al-Wahy al-Ilāhī Sūrah al-Anbiya’ Namūdhajan** (แนวทางการละอวอะฮ์ของนบีมูฮัมมัด عليه السلام ในคัมภีร์อัลกุรอาน กรณียศึกษาในซูเราะฮ์อัลอัมบียาฮ์) พบว่าเป็นงานวิจัยที่เขียนเกี่ยวกับความสำคัญของซูเราะฮ์อัมบียาฮ์ ชีวประวัติของท่านนบีมูฮัมมัด عليه السلام และเน้นหนักเกี่ยวกับการละอวอะฮ์ของท่านที่กล่าวถึงในซูเราะฮ์อัลอัมบียาฮ์ ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งและแบบอย่างให้กับนัคดาอียะในปัจจุบัน

5) **มุฮัมมัด ฮันหมาน**, 2550 ได้เขียนวิทยานิพนธ์ชื่อ **การศึกษาวิเคราะห์หลักจริยธรรมในซูเราะฮ์อัลหุญร็อต** เป็นงานวิจัยที่เขียนเกี่ยวกับ หลักจริยธรรมต่างๆในซูเราะฮ์อัลหุญร็อต การกล่าวถึงความหมาย ความสำคัญ ต้นแบบ และประเภทของจริยธรรม ความเป็นมา และความสำคัญของซูเราะฮ์อัลหุญร็อต เนื้อหาโดยรวมของซูเราะฮ์อัลหุญร็อต และคุณลักษณะจริยธรรมต่างๆในซูเราะฮ์อัลหุญร็อต

6) นูรุดดีน อับดุลเลาะฮ์ ดากอฮา (Noordin Abdullah dagorha, 1998) ได้เขียนวิทยานิพนธ์ชื่อ **Dakwah Islamiah Di Selatan Thailand : Suatu Kajian Tentang Perkembangannya Antara Tahun 1960-1991 M** (การละอวะฮ์อิสลามในจังหวัดแดนใต้ กรณีศึกษา พัฒนาการละอวะฮ์ ระหว่างปี ค.ศ. 1960-1991) ค้นพบว่าเป็งานวิจัยที่เขียนเกี่ยวกับการละอวะฮ์ โดยทั่วไป ความหมายของงาน ละอวะฮ์ ประเภท หุกุม และเป้าหมายของงานละอวะฮ์ รวมถึงอุปสรรคต่างๆที่นักดาอีย์ต้องเผชิญ สำหรับกรณีศึกษาของวิจัยนี้คือการกล่าวถึงงานละอวะฮ์ในจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ยุค คือ ก่อนปี ค.ศ. 1960 และช่วงปี ค.ศ. 1960-1991

สำหรับงานวิจัย ผู้วิจัยจะศึกษาต่า งกันกับงานวิจัยข้างต้น โดยผู้วิจัยต้องการศึกษาชีวประวัติของท่านนบีนุหุ رضي الله عنه ความสำคัญของสุเราะฮ์ฮุนุหุ และ เน้นหนักด้านเทคนิคการละอวะฮ์ของท่านนบีนุหุ رضي الله عنه ในสุเราะฮ์ฮุนุหุ โดยเฉพาะ วิธีการของท่านในการละอวะฮ์เพื่อ สามารถนำมาปรับใช้เพื่อการละอวะฮ์ในโอกาสต่อไป

1.3 วัตถุประสงค์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1.3.1 เพื่อศึกษาชีวประวัติของท่านนบีนุหุ رضي الله عنه
- 1.3.2 เพื่อศึกษาถึงความสำคัญของสุเราะฮ์ฮุนุหุ
- 1.3.3 เพื่อศึกษาเทคนิคการละอวะฮ์ของท่านนบีนุหุ رضي الله عنه ในสุเราะฮ์ฮุนุหุ

1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

การศึกษาวิเคราะห์เทคนิค การละอวะฮ์ของท่านนบีนุหุ رضي الله عنه ในสุเราะฮ์ฮุนุหุ เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์รูปแบบและวิธีการในการละอวะฮ์ของท่านนบีนุหุ رضي الله عنه ที่ต้องต่อสู้ อดทนและเสียสละทั้งกลางวันและกลางคืน ทั้งโดยทางลับและเปิดเผย แต่ด้วยความดีอีร้นและปฏิเสธศรัทธาของประชาชาติของท่าน ทำให้ท่านต้องทำหน้าที่ ละอวะฮ์เป็นเวลาอันยาวนาน ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 1.4.1 ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวประวัติของท่านนบีนุหุ رضي الله عنه
- 1.4.2 ได้รับความรู้ความเข้าใจถึงความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์ฮุนุหุ

- 1.4.3 ได้เรียนรู้ถึงเทคนิคการคะอะฮุซของนบีนูหฺ ﷺ ตามนัยแห่งสุเราะฮุซนูหฺ
- 1.4.4 ได้เรียนรู้ถึงวิธีการคะอะฮุซของท่านนบีนูหฺ ﷺ
- 1.4.5 ได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยและผู้อ่าน อีกทั้งเป็นข้อมูล สำหรับผู้สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเทคนิคการคะอะฮุซของท่านนบีนูหฺ ﷺ ในโอกาสต่อไป

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เทคนิค การคะอะฮุซของท่านนบีนูหฺ ﷺ ในสุเราะฮุซนูหฺ โดยกำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

- 1.5.1 ศึกษาวิเคราะห์ เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค การคะอะฮุซของท่าน นบีนูหฺ ﷺ ในสุเราะฮุซนูหฺ

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

- 1.6.1 ในการแปลความหมายอายะฮ์อัลกุรอานเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยใช้คัมภีร์ อัลกุรอานฉบับแปลความหมายภาษาไทยโดยสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย พิมพ์โดยศูนย์ กษัตริย์พะฮัดเพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน แห่งนครมะดีนะฮ์ ฮ.ศ.1419
- 1.6.2 การปริวรรต อักษรอาหรับ- ไทย ผู้วิจัยใช้ของวิทยาลัยอิสลาม ศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 1.6.3 การอ้างอิงตัวบทอัลกุรอาน ผู้วิจัยอ้างอิงสุเราะฮุซ และอายะฮ์ไว้ด้านหลัง ของทุกตัวบทในเนื้อหา
- 1.6.4 การอ้างอิงตัวบทหะดีษ ผู้วิจัยอ้างอิงแหล่งที่มาโดยระบุปีที่พิมพ์ หมายเลขหะดีษไว้ด้านหลังหะดีษ
- 1.6.5 ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย หนังสือหรือตำราต่างๆ ที่มีใช้อัลกุรอาน และอัลหะดีษ ผู้วิจัยจะอ้างถึงด้วยวิธีการเขียนแบบนาม- ปี โดยมีชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ และเลขหน้าที่ ใช้อ้างอิง ในเครื่องหมายวงเล็บ ซึ่งจะใช้ปีคริสตศักราชสำหรับหนังสือต่างประเทศ
- 1.6.6 ในการแปลตำราหนังสือและเอกสารต่างๆ ที่เป็นภาษาต่างประเทศเป็น ภาษาไทย ผู้วิจัยจะแปลความหมายโดยรวมและจะรักษาความหมายของข้อความเดิมไว้ให้มากที่สุด

1.6.7 การอธิบายศัพท์ที่เห็นว่าสำคัญหรือค่อนข้างยาก ซึ่งถูกกล่าวไว้ใน การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะอธิบายไว้ที่เชิงอรรถ

1.6.8 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังนี้

1) ﴿...﴾ อ่านว่า สุบหานะฮฺ วะตะอาลา เป็นคำสรรเสริญต่อเอกองค์อัลลอฮฺ แปลว่า อัลลอฮฺ ผู้ทรงมหาบริสุทธิ์

2) ﴿...﴾ อ่านว่า ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นพรภาวนาที่ชาวมุสลิมกล่าวแต่ ท่านนบีมุฮัมมัด ซึ่งมีความหมายว่า ขออัลลอฮฺโปรดประทานพรและความสันติสุขแก่ท่านด้วย เทอญ

3) ﴿...﴾ อ่านว่า อะลัยฮิส สลาม เป็นพรภาวนาที่ชาวมุสลิมกล่าวแต่ บรรดานบีท่านอื่น ๆ นอกจากนบีมุฮัมมัด ซึ่งมีความหมายว่า ขออัลลอฮฺทรงประทานความสันติสุขแก่ท่านด้วย เทอญ

4) ﴿...﴾ อ่านว่า เราะฎียัลลอฮฺ อันฮฺ เป็นพรภาวนาที่ชาวมุสลิมกล่าวแต่บรรดา เสาะหาบะฮฺ (สาวกของท่านนบีมุฮัมมัด ﴿...﴾) แปลว่า ขออัลลอฮฺทรงยอมรับในตัวของพวกเขาเถิด

5) ﴿.....﴾ คือ สัญลักษณ์ใช้กำกับอายะฮฺอัลกุรอาน

6) ((.....)) คือ สัญลักษณ์ใช้กำกับสำนวนของหะดีษ

7) “.....” คือ สัญลักษณ์ใช้กำกับความหมาย ของอัลกุรอาน ความหมายของ หะดีษ คำพูดของปราชญ์

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

เทคนิค หมายถึง ศิลปะ หรือกลวิธีเฉพาะเรื่องนั้นๆ ซึ่งในที่นี้หมายถึง รูปแบบ หรือวิธีการที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในการคะอะวะฮฺ

คะอะวะฮฺ โดยทางภาษา หมายถึงการร้องเรียก การประกาศ การสนับสนุนสิ่ง หนึ่งๆ การพยายามทั้งในด้านคำพูด หรือการกระทำและการปฏิบัติ เพื่อเรียกร้องสู่ความเชื่อหรือ แนวทางหนึ่ง หรือการขอ ในภาษาทางวิชาการคือ การเชิญชวนมนุษย์สู่หนทางอันเที่ยงตรง และห่างจากหนทางอันมีคมน โดยใช้คำพูดและการกระทำเป็นสื่อให้ถึงจุดมุ่งหมายและ วัตถุประสงค์

นบี หมายถึง ผู้ที่ได้รับการเลือกสรรจากพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ให้เป็นผู้ที่รับคำสั่งสอนจากพระองค์มาถือปฏิบัติตน และนำไปเผยแพร่แก่ผู้อื่น ท่าน นบีนุหฺ ﷺ เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และเป็นเราะสูลท่านแรกที่ถูกส่งลงมาให้กับประชาชาติบน โลกนี้

สุเราะฮ์ โดยทางภาษา หมายถึง แฉก หรือที่ กั้น ในภาษาทางวิชาการคือ การแบ่งใจความอัลกุรอานออกเป็นตอนๆ กล่าวคือเป็นบท หรือเป็นส่วน โดยแยกจากตัวบทที่อยู่ก่อนหน้า และตามหลังกัน สุเราะฮ์ในอัลกุรอานมีทั้งสิ้น 114 สุเราะฮ์ และสุเราะฮ์นุหฺ เป็นสุเราะฮ์ที่ 71 ในจำนวนสุเราะฮ์ทั้งหมดของอัลกุรอาน

1.8 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้มีวิธีการวิจัย ดังนี้

1.8.1 รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา โดยจะเก็บข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ตำรา และงานวิจัยต่างๆ

1.8.2 แหล่งข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเอกสารจากแหล่งข้อมูลที่สำคัญคือ

1) แหล่งปฐมภูมิ ดังนี้

1.1 หนังสือที่เกี่ยวข้องกับชีวประวัติของท่านนบีนุหฺ ﷺ เช่น Qasas al-Anbiyā' ของ Ibn Kathīr และ Qisaṣ al-Qur'ān ของ Muhammad Ahmad Jād al-Maulā/Muhammad Abū al-Fadl Ibrāhim เป็นต้น

1.2 หนังสือตีพิมพ์ (หนังสือตีพิมพ์ปริลิมะฮฺ) ⁸ เช่น Jāmi' al-Bayān fi Tafsīr al-Qur'ān ของ al-Ṭabariy, Tafsīr al-Qur'ān al-Azīm ของ Ibn Kathīr เป็นต้น และ (หนังสือตีพิมพ์ปริรูอัย) ⁹ เช่น Fi Zilāl al-Qur'ān ของ Saiyid Quṭb, Tafsīr al-Fakhr al-Rāziy al-Mushtahīr bi al-Tafsīr al-Kabīr wa Mafātiḥ al-Ghaib ของ al-Rāziy เป็นต้น โดยอ้างอิงถึงอายะฮ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการคอะวะฮ์ของท่านนบีนุหฺ ﷺ และอายะฮ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

1.3 อัลหะดีษ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการคอะวะฮ์ โดยจะ ยึดหะดีษที่เป็นอัลเศาะหาหฺ เช่น Sahīh al-Bukhāriy, Sahīh Muslim ที่เป็นอัศสุนัน เช่น Sunan al-Tirmidhiy, Sunan Abī Dāwūd เป็นต้น และที่เป็นอัลมะसानีด เช่น Musnad al-Imām Ahmad เป็นต้น

⁸ การอธิบายอัลกุรอาน โดยการยึดเอาหลักฐานที่ชัดเจนจากอัลกุรอานและหะดีษในการอธิบาย

⁹ การอธิบายอัลกุรอาน โดยการใช้ความคิดความเข้าใจของนักอธิบายเอง

2) แหล่งทุติยภูมิ

2.1 หนังสือหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชีวประวัติของนัก อรรถาธิบาย อัลกุรอานหรือชีวประวัติของผู้เล่าหะดีษ และผู้รายงานหะดีษ

2.2 หนังสือการอรรถาธิบายหะดีษที่อธิบายเกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์ในเรื่อง การคะอะฮะฮ์

3) แหล่งตติยภูมิ

3.1 หนังสือพจนานุกรมอธิบายศัพท์ภาษาอาหรับ ที่เป็นภาษาอาหรับ ภาษามลายู และภาษาไทย

3.2 หนังสือการใช้ศัพท์เทคนิคต่างๆทางวิชาอัลกุรอาน (Mu'jam al-Maudū'āt al-Qur'ān)

3.3 หนังสือคำศัพท์ในอัลกุรอาน (al-Mu'jam al-Mufāhras li al-alfāz al-Qur'ān al-Karīm)

1.8.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นงานที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อนและระมัดระวัง เพราะเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับอัลกุรอาน ดังนั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงต้องใช้หลักเกณฑ์และแนวทางที่ถูกต้อง ดังนี้

1) รวบรวม และเรียบเรียงข้อมูลที่ได้ศึกษามาตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 รวบรวมอายะฮ์อัลกุรอานและหะดีษที่เกี่ยวข้องกับกา รคะอะฮะฮ์ และเทคนิคการคะอะฮะฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ

1.2 รวบรวมชีวประวัติของท่านนบีฮุ ﷺ และงานคะอะฮะฮ์ของท่าน

1.3 รวบรวมทัศนะของบรรดาอุละมาอ์ตัฟซีร (ไม่ว่าจะเป็นตัฟซีรบิลมะอูรูร หรือตัฟซีรบิรรออูย) และทัศนะของอุละมาอ์หะดีษ

2) รวบรวมแนวทางและหลักการต่างๆที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าที่ใช้ในการอธิบายหรือตริฎีหุ (การให้น้ำหนักหลักฐาน)

1.8.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้หลักการดังนี้

- 1) หลักอสูลอัตตัฟซีร ผู้วิจัย ใช้หลักการ ตัฟสีรฺบิลมะอูรูร หมายถึง การอธิบายอัลกุรอานโดยยึดเอาหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดในการอธิบาย
- 2) หลักอสูลอัตหะดีษ ผู้วิจัยจะยึด ดียเศาะหึหฺ ( )¹⁰ หะดีษหะสัน ( )¹¹ เท่านั้นในการประกอบการอธิบาย เพื่อยืนยันความถูกต้อง ส่วน หะดีษเญาอีฟ ( )¹² นั้นจะใช้อ้างอิงเฉพาะ บางกรณีเท่านั้น ถึงอย่างไรก็ตาม เมื่อมีความขัดแย้งระหว่างหะดีษด้วย กัน ทั้งด้านเนื้อหาหรือระดับของหะดีษ ผู้วิจัยจะยึดเอาหะดีษที่มีระดับเหนือกว่าเสมอ
- 3) หลักการ ประวัติศาสตร์ ผู้วิจัยใช้หนังสือที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ในการนำเสนอข้อมูลที่อธิบายเกี่ยวกับท่านนบีนุหฺ ﷺ และการละอวะฮฺของท่าน

¹⁰ หมายถึง หะดีษที่มีสายรายงานติดต่อ กัน ผู้รายงานเป็นผู้มีคุณธรรม มีความจำดีเชื่อมตั้งแต่ผู้รายงานคนแรกจนถึงท่านเราะสูล ﷺ ไม่มีความบกพร่อง หรือขัดแย้งกับลักษณะของหะดีษที่มีความเชื่อถือได้มากกว่า

¹¹ อัสสูยฎีฮ์ กล่าวว่า ความหมายของหะดีษเศาะหึหฺและหะดีษหะสันนั้นเหมือนกันทุกอย่าง นอกจากเรื่องความจำที่หะดีษหะสันจะดีกว่า

¹² หมายถึง หะดีษที่ขาดเงื่อนไขประการหนึ่งประการใด หรือหลายประการอันเป็นที่ยอมรับจากชนิดของหะดีษเศาะหึหฺและหะดีษหะสัน

บทที่ 2

ชีวประวัติของท่านนบีนุหุ عليه السلام

2.1 ชื่อและวงศ์ตระกูล

ท่านนบีนุหุ عليه السلام เป็นหนึ่งในบรรดาเราะสุล □□ ของอัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งนำศาสนาจากพระองค์สู่มวลมนุษยชาติ ท่านเป็นหนึ่งในบรรดานบีและเราะสุลที่ถูกกล่าวถึงในอัลกุรอานจากหลายๆ สุเราะฮ์ซึ่งชี้ให้เห็นเกี่ยวกับหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่นั้นคือ อการอะฮ์ลุสสุนันที่ท่านต้องปฏิบัติตามคำบัญชาของอัลลอฮ์ ﷻ โดยการเชิญชวนประชาชาติของท่านสู่หนทางแห่งการศรัทธาอย่างแท้จริง แต่ด้วยบททดสอบอันมากมาย และการต่อสู้ด้วยความเหนื่อยยากลำบากเพื่อยืนหยัดบนหนทางที่ถูกต้อง ท่านจึงต้องใช้ความพยายาม อุทิศสละและความอดทนเป็นอย่าง มากในการเผยแพร่เป็นเวลา ยาวนานถึง 950 ปี ท่านคือหนึ่งในตัวอย่างอันมากมายที่กล่าวไว้ในหลากหลายอายะฮ์ในอัลกุรอาน เกี่ยวกับเรื่องราวของชนรุ่นก่อนเพื่อเป็นอุทาหรณ์และข้อเตือนสติให้กับประชาชาติชนรุ่นหลังดัง อายะฮ์ต่อไปนี้

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا

ذِكْرًا ﴿١١﴾

(99 :)

□□ ในศาสนาอิสลามนั้น มีตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับคำว่า ศาสดา ที่สำคัญอยู่ 2 คำ คือ คำว่า “นบี” และ “เราะสุล”

นบี หมายถึง ผู้ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ประทานวะฮยู (วิวรณ์) ด้วยชะรีอะฮ์เดิมของศาสนทูตก่อนหน้าเขา เพื่อที่พวกเขาได้เผยแพร่ไปยังบรรดาพรรคพวกและกลุ่มคนที่เป็นเป้าหมายของชะรีอะฮ์ดังกล่าวเพื่อฟื้นฟูให้ บรรดาคนเหล่านั้นได้มาปฏิบัติชะรีอะฮ์อีกครั้ง

เราะสุล หมายถึง ผู้ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ประทานวะฮยู (วิวรณ์) เกี่ยวกับชะรีอะฮ์ (บทบัญญัติต่างๆ) และคำ บัญชาของพระองค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังผู้ที่ไม่รู้หรือผู้ที่รู้แต่ยังไม่ปฏิบัติ ศรัทธา ดังนั้น เราะสุล ทุกคนเป็นนบี แต่ ตรงกันข้ามกันคือนบีทุกคนอาจจะไม่ได้เป็นเราะสุล

ส่วนความหมายที่บรรดานักวิชาการได้สรุปไว้ก็คือ “นบี” และ “เราะสุล” นั้น มีความเหมือนกัน ใน หลายๆ ด้าน ส่วนความแตกต่างของทั้งสอง คือ

1. “นบี” นั้นไม่ได้มีหน้าที่จำเป็นที่จะต้องเผยแพร่หลักธรรมกับประชาชน แต่ “เราะสุล” นั้นมีหน้าที่ต้องเผยแพร่
2. “นบี” นั้นจะปฏิบัติตามข้อบัญญัติที่เราะสุลก่อนได้รับมา แต่ “เราะสุล” นั้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม เราะสุลคน ก่อนก็ได้ อาจยกเลิก หรือเพิ่มเติมข้อบัญญัติใดก็ได้ ตามแต่ที่จะได้รับคำบัญชาจาก อัลลอฮ์ ﷻ (‘Izzah Muhammad Husn, n.d: 148-150)

ความว่า “เช่นนี้แหละ เราได้บอกเล่าข่าวคราวที่ได้เกิดขึ้นแต่กาล
ก่อนแก่เจ้า และแน่นอน เราได้ให้ข้อเตือนสติจากเราแก่เจ้า”

(ฎอฮา: 99)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏอวีย (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 9/148-149) ได้
อรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงเล่าเรื่องราวของชนรุ่นก่อนหน้าเจ้า โอ้มุฮัมมัด ﷺ
ซึ่งพระองค์ได้เล่าบางส่วน และบางส่วนก็มีได้เล่า ไว้ในอัลกุรอาน “และมีบรรดาเราะฮ์ลุส ซึ่งเราได้
เล่าถึงพวกเขาแก่เจ้ามาก่อนแล้ว และมีบรรดา เราะฮ์ลุส ซึ่งเรามีได้เล่าแก่เจ้าเกี่ยวกับพวกเขา ”
(อันนิสาฮ์: 164) ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความรู้ และเพิ่มปาฏิหาริย์ ให้กับท่านนบี ﷺ ทำให้จิตใจของท่านหนัก
แน่นจากการที่ท่านถูกใส่ร้ายจากกลุ่มชนของท่าน และเป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้ศรัทธา”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสในอายะฮ์อื่นอีกว่า

﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنشِئُ بِهِ فُؤَادَكَ
وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (١٣٠)

(120 : ๕)

ความว่า “และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เจ้า จากเรื่องราวของ
บรรดาระฮ์ลุส เพื่อทำให้จิตใจของเจ้าหนักแน่น และได้มายังเจ้า
แล้วใน (เรื่องราวเหล่านี้) นี้ซึ่งความจริงและข้อตักเตือน และข้อ
รำลึกสำหรับผู้ศรัทธาทั้งหลาย”

(ฮูด: 120)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏอวี ย (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 7/295) ได้
อรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ข้า(อัลลอฮ์ ﷻ) ได้เล่าทุกๆเรื่องราวของเราะฮ์ลุสก่อนหน้าเจ้า
โอ้มุฮัมมัด ﷺ ทั้งนี้เพื่อทำให้จิตใจของเจ้าหนักแน่น เชื่อมั่น และเพื่อเป็นการปลอบขวัญให้กับ
บรรดาเศาะฮาบะฮ์ที่ถูกทำร้ายอันเนื่องมาจากการทำงานคะสุวะฮ์ และสิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอานนั้นย่อม
สัจจริง และเป็นข้อเตือนสติที่ดีเลิศ”

อิบน์ กะษีรฺ (Ibn Kathīr, 2006: 2/504) ได้กล่าวว่า “ในซูเราะฮ์นี้เต็มไปด้วยเรื่องราวของบรรดาเราะสูล ชัยชนะจากอัลลอฮ์ ﷺ สู่พวกเขา และบรรดา ผู้ศรัทธา ความพึงพินาศ ย่อยยับยอมประสพแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา และเรื่องราวต่างๆ (ที่มาจากอัลกุรอาน) นั้นเป็นความจริง และเพื่อเป็นข้อเตือนสติให้กับมูฮัมมัดผู้ศรัทธา”

ชื่อของท่านนบีฮุหฺ ﷺ ได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานในซูเราะฮ์ต่างๆ และอัลลอฮ์ ﷻ ยังได้ตั้งชื่อซูเราะฮ์หนึ่งในอัลกุรอานว่า “ซูเราะฮ์ฮุหฺ” เพื่อเป็นการให้เกียรติกับท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُم

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1:ع)

ความว่า “ แท้จริงเราได้ส่งนุ หุ ไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญญัติว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

(นุหฺ: 1)

จากการค้นคว้าพบว่ามีกรกล่าวถึงชื่อของท่านนบีฮุหฺ ﷺ ในหะดีษหลายๆบท ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสอดคล้องของอัลกุรอานและหะดีษเกี่ยวกับชื่อของท่าน เช่นเดียวกับบรรดาอุละมาอ์ได้มีการกล่าวถึงชื่อของท่าน สำหรับวงศ์ตระกูลของท่านนบีฮุหฺ ﷺ นั้นมิได้ปรากฏว่ามี การบอกเล่าในอัลกุรอานหรือหะดีษจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ แต่อย่างไรใด จากการค้นคว้าวิจัยพบว่า ได้มีการบอกเล่าจากอิสรออิลียาต ^[1] และสายรายงานที่ฏออิฟ (ฮอน) (Hassān Muhammad Husīn Zaghl, 2008: 28) แต่กระนั้นในหะดีษบทหนึ่งซึ่งรายงานโดยอัลบุคอรีย์ จากท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ วนะเกี่ยวกับการรายงานเรื่องราวที่มีการบอกเล่าจากอิสรออิลียาตไว้ว่า

^[1] อิสรออิลียาต เป็นคำพหูพจน์ของคำว่า “อิสรออิลียะฮ์” สืบมาจาก “บনীอิสรออิล” (ชนเผ่าอิสรออิล หรือบรรพบุรุษของชาวยิว) โดยส่วนใหญ่คำว่า “อิสรออิลียาต” นั้นหมายถึง เรื่องเล่าจากบনীอิสรออิล (ชาวยิว) ในตัฟซีร (Ahmad Zaghlūl Ṣādiq, 2007:178)

ظ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

((ع ظ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

(3641 :1998ع ظ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงเผยแพร่สิ่งที่ได้จากฉัน แม้เพียงหนึ่ง
อายะฮ์ (เพียงเล็กน้อย) และจงรายงาน(เล่าเรื่องราวต่างๆ) จากบনী
อิสรออิล โดยไม่ต้องกังวล ใดๆ ผู้ใดโกหกต่อฉัน เขาจงเตรียมที่
พำนักของเขาในไฟนรก”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy,1998: 3641)

จากหะดีษข้างต้นรายงานโดยอัลบุคอรีได้ให้ความหมายเชิงอนุญาตในการรับ
และรายงานเรื่องราวของบনীอิสรออิลได้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเป็นความจริงห้ามโกหกใดๆทั้งสิ้น
และหากผู้ใดโกหกนรกเท่านั้นคือที่พำนักของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ เรื่องราวจากอิสรออิลียะฮ์สามารถ
รายงานได้หากไม่ขัดแย้งใดๆกับศาสนา แต่หากมีการขัดแย้งให้ละทิ้งเสีย และหากไม่ทราบว่าจะ
ขัดแย้งหรือไม่ การกล่าวถึงเรื่องราวที่มาจากอิสรออิลียะฮ์เพื่อบอกเล่าให้รู้ว่ามีกรกล่าวถึง
เรื่องราวดังกล่าวในอิสรออิลียะฮ์เท่านั้น (Ahmad Zaghāl Sādiq, 2007:232) ในที่นี้จึงขอกกล่าวถึงชื่อ
และวงศ์ตระกูลของท่านนบี นุหฺ عليه السلام ตามที่อุละมาอ์ได้กล่าวไว้

อิบน์ กะษีร (Ibn Kathīr, 1997: 83) ได้กล่าวว่า “ท่านนบี นุหฺ عليه السلام บุตรของ
ลามัก บุตรของ มะตุซาลิก บุตรของ เกาะนุก เขาคือ อิดริส عليه السلام บุตรของ ยาริด บุตรของ มะฮฺลุลา
บิล บุตรของ กีนาน บุตรของ อะนุช บุตรของ ซัย บุตรของ อาดัม عليه السلام”

อัลกูฎฏีบีย (Al-Qurtubiy, 2005: 208) ได้กล่าวเกี่ยวกับชื่อของท่านนบี นุหฺ عليه السلام
เช่นเดียวกับที่ท่านอิบน์ กะษีร ได้กล่าวไว้และท่านได้เพิ่มว่า “ท่านวะฮบกล่าวไว้ทั้งหมดในวงศ์
ตระกูลของท่านนบี นุหฺ عليه السلام ล้วนแล้วเป็นบรรดาผู้ศรัทธา”

อ็ฏฏะบะรีย (Al-Tabariy, 1987: 108) ได้กล่าวเกี่ยวกับวงศ์ตระกูลของท่านนบี
นูหฺ عليه السلام ว่า “ท่านลามัก บุตร ของ มะตุซาลิก บุตรของ อัคนุก ได้สมรสกับ บัดนูช บุตรีของ
บะรอเกิล บุตรของ มะฮฺวีล บุตรของ คอญุก บุตรของ กีน บุตรของ อาดัม عليه السلام และได้บุตรชาย
คือนุหฺ عليه السلام และหลังจากนั้น นุหฺ บุตรของ ลามัก ได้สมรสกับอุมมะเราะฮฺ บุตรีของ บะรอเกิล บุตร

ของ มะฮฺวีล บุตรของ คอญุค บุตรของ กีน บุตรของ อาคัม رضي الله عنه และได้บุตร คือ ซาม ฮาม และ ยาฟิซ” นี่คือนี่ที่ปรากฏในอิสรออิลียาต และมีได้กล่าวถึงในหะดีษเศาะหิหฺ หรือหะซันแต่อย่างใด

อุละมาอ์บางท่านได้มีการอธิบายชื่อของท่านนบี ﷺ บ้างว่าชื่อของท่านมิได้มีรากศัพท์มาจากภาษาอาหรับแต่ อย่างไรก็ดี เนื่องจากสมัย ท่านนั้นมิได้มีการใช้ภาษาอาหรับในการสื่อสาร และมีได้ปรากฏชื่อ ﷺ ในกลุ่มชนอาหรับก่อนหน้านั้น ถึงแม้ว่าปัจจุบันมีคนอาหรับมากมายที่ตั้งชื่อว่า “นูหฺ” ก็มีได้หมายความว่า จะต้องมาจากรากศัพท์อาหรับทุกคำ ซึ่งใน ด้านภาษาแล้ว “นูหฺ” เป็นคำอะอูญะมีย¹⁵ สำหรับชื่ออื่น ๆ ก็เช่นกัน ที่มีพยัญชนะ 3 ตัว และตัวกลางสระสุกูน¹⁶ เช่น ลุฏ ฮุด เป็นต้น แต่ก็มีอุละมาอ์ บางท่าน เช่น ท่านอิมาม มออลฎุรฎู บิยฺได้กล่าวว่า “คำว่า “นูหฺ” นั้นสามารถผันคำได้มาจากรากศัพท์เดิมว่า “นาหฺ ะนูหฺ” เพราะเป็นพยัญชนะที่เรียงกัน 3 ตัว ตามหลักไวยากรณ์อาหรับ (Hassān Muhammad Husīn Zaghī, 2008: 28)

วงศ์ตระกูลของท่านนบี ﷺ ตามที่ได้ค้นคว้าวิจัยพบว่าท่านมาจากตระกูลผู้ศรัทธา ซึ่งมีการกล่าวถึงชัดเจนในอัลกุรอานเกี่ยวกับบิดามารดาของท่านนบี ﷺ นั่นคือท่านทั้งสองคือผู้ศรัทธา อุละมาอ์ หลายท่านได้ให้หลักฐานว่าท่านนบี ﷺ ได้กล่าวดูอาฮ์ ซึ่งถูกระบุในอัลกุรอานว่า

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ﴾ (28)

(28 : ع)

ความว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชาย

¹⁵ คำว่า “อะอูญะมีย” แปลว่า ที่มีโซ่อาหรับ (Ibn Manzūr, 2003: 6/107) ในที่นี้ หมายถึง คำที่ไม่ใช่ภาษาอาหรับ แต่เป็นคำในภาษาอื่นที่นอกเหนือจากภาษาอาหรับ

¹⁶ สุกูน แปลว่า ตรงข้ามกับเคลื่อนไหว หมายถึง หยุดนิ่งหรือตาย (Ibn Manzūr, 2003: 4/630) ในที่นี้หมายถึงสระหนึ่งในภาษาอาหรับ หาก อักษรไปปรากฏบนอักษรใดก็ตามอักษรนี้ จะหยุดนิ่งไม่มีเสียงขึ้นมาอีก ยกเว้นอักษรที่เป็น กอลเกาะละฮฺ (เสียงสะท้อน) เพราะเมื่อเป็นซุกูนจะมีเสียงสะท้อนขึ้นมาเล็กน้อย

และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์ท่าน อย่าได้เพิ่มอันใดแก่
พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากความพินาศหายนะเท่านั้น”

(นุหุ: 28)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏอวียฺ (Muhammad Sayyid Ṭantāwiy, n.d.: 15/126) ได้
อธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านบิรหุ رضي الله عنه ได้กล่าวว่า “โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ได้โปรด
อภัยโทษแก่ข้าพระองค์ซึ่งความผิดพลาดของข้าพระองค์ และได้โปรดอภัยโทษแก่บิดามารดาของ
ข้าพระองค์ซึ่งความผิดพลาดของพวกเขาด้วยเถิด ” และจากคุดอูอ์ดังกล่าวสามารถ เข้าใจได้ว่าท่าน
ทั้งสองเป็นผู้ศรัทธา และถ้ามิใช่เช่นนั้นแล้วคงจะไม่ขอคุดอูอ์เช่นนี้ ” เพราะการขอคุดอูอ์จากอัลลอฮ์
ﷻ ให้อภัยโทษนั้น สามารถวิงวอนขอได้แต่เพียงผู้ศรัทธาเท่านั้น เนื่องจากอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้
ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴾
(48: ٤٨)

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่ การที่สิ่งหนึ่ง
จะถูกให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์และพระองค์ทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่น
จากนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดให้มีภาคีขึ้น
แก่อัลลอฮ์แล้วแน่นอนเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวง
ขึ้น”

(อัน-นิซาอ: 48)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏอวียฺ (Muhammad Sayyid Ṭantāwiy, n.d.: 15/126) ได้
อธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “แท้จริง อัลลอฮ์ ﷻ จะไม่ทรงอภัยโทษให้กับผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ตาย
ในขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธ และพระองค์จะทรงอภัยโทษให้กับบ่าวของพระองค์ที่ไม่ปฏิเสธศรัทธา
จากความผิดพลาดและบาปต่างๆตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แม้บ่าวของพระองค์ ก็จะตายใน
ขณะที่ยังมีได้ทำการเตาบะฮ์กลับเนื้อกลับตัวก็ตาม ดังนั้นมุสลิมคนใดที่ตายโดยที่ยังไม่เตาบะฮ์
กลับเนื้อกลับตัวจากความผิดบาปซึ่งผู้กมัดเขาอยู่ก็ขอมอบหมายต่อพระองค์ หากพระองค์ทรง

ประสงค์ที่จะอภัยโทษให้ บ่าวผู้นั้นก็จะได้อยู่ในสวนสวรรค์ และหากพระองค์ทรงประสงค์ที่จะไม่อภัยโทษก็จะถูกลงโทษก่อนและหลังจากนั้นก็เข้าสวรรค์”

จากอาเยฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ว่าพระองค์จะไม่ทรงอภัยโทษให้กับผู้ที่ตั้งภาคีต่อพระองค์ ดังนั้นหากบิดามารดาของท่านนบีนุหฺ ﷺ คือผู้ปฏิเสธศรัทธา ท่านนบีนุหฺ ﷺ จะไม่ขออภัยต่อพระองค์ให้อภัยโทษให้กับบิดามารดาของท่านเพราะการขออภัยของท่านย่อมไม่เกิดประโยชน์ใดๆ แต่การที่ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ขออภัยให้กับบิดามารดาของเขาให้ได้รับการอภัยโทษในความผิดพลาดของท่านทั้งสอง ย่อมหมายถึงท่านทั้งสองอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา

ตามข้อมูลข้างต้นทั้งหมด สามารถสรุปได้ว่าชื่อและวงศ์ตระกูลของท่านนบีนุหฺ ﷺ นั้นไม่ได้มีที่มาอย่างชัดเจน อีกทั้งมิได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอาน หะดีษเศาะหิหฺ หรือแม้แต่หะดีษหะซันแต่อย่างใด และข้อมูลที่ได้อ้างมาข้างต้นเพื่อให้ทราบว่าได้มีการบันทึกไว้ในหนังสือประวัติศาสตร์ (ตารีค) แต่ถึงกระนั้นก็เป็นสายรายงานที่มาจากอิสรออีเลียต และไม่จำเป็นที่จะสาธยายให้มากความ และไม่ควรจะยึดเป็นหลักฐาน เนื่องจากชีวประวัติของท่านนบีนุหฺ ﷺ เป็นมุบฮัม ^{□□} จากเรื่องราวที่มีอยู่ในอัลกุรอาน และสมควรที่จะให้มันเป็นมุบฮัมต่อไปอันเนื่องมาจากมิได้มีการอธิบายเพิ่มเติมจากหะดีษที่น่าเชื่อถือแต่อย่างใด วัลลอฮุอะอ์ลัม (อัลลอฮ์ ﷻ เท่านั้นผู้ทรงรู้อย่าง)

2.2 การกำเนิดของท่านนบีนุหฺ ﷺ

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ถือกำเนิดในครอบครัวที่ถูกขัดเกลดด้วยการศรัทธา ตามที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้แล้วก่อนหน้านี้ อัลกุรอานและอัลหะดีษไม่ได้มีการระบุวัน เดือน ปี และเวลาที่กำเนิดอย่างชัดเจนแต่อย่างใด เท่าที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าพบว่ามีกรกล่าวถึงการกำเนิดของท่านนบีนุหฺ ﷺ ในหนังสือ Qasas al-Anbiya ซึ่งท่านอิบนุ กะษีรฺ (Ibn Kathir, 1997: 83) ได้กล่าวไว้ว่า “ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้กำเนิดหลังจากที่ท่านนบีนออดัมเสียชีวิตเป็นเวลา 126 ปี ตามที่อิบนุ ญะรียฺ และอุละมาอ์ ท่านอื่นๆ ได้กล่าวไว้ ” และตามประวัติศาสตร์ของชาวคัมภีร์ (ชาวยิวและคริสต์)

□□ “มุบฮัม” หมายถึง สิ่งที่ไม่ชัดเจนหรือไม่ชัดเจน หรือสิ่งที่ไม่ได้มีการอธิบายอย่างละเอียดชัดเจน (Sha‘ban ‘Abd al-‘Atiy ‘Utiyyah/Ahmad Hamid Husn, 2008: 76)

ดั้งเดิมได้กล่าวว่า “ระหว่างการกำเนิดของท่านนบีฮุฎัย และ การเสียชีวิตของท่านนบีอาดัม عليه السلام นั้นเป็นเวลา 146 ปี” แต่ทั้งสองข้อมูลก็ไม่ได้ประกัษ์วันเวลาที่กำเนิดอย่างชัดเจน

อุละมาอ์หลายท่านได้ให้ความเห็นวาระหว่างท่านนบีฮุฎัย และท่านนบีอาดัม عليه السلام นั้นมีระยะเวลาห่างกันหนึ่งสหัสวรรษ ผู้คนอยู่ในการทำมาดี เคารพจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว หนึ่งในนั้นคือท่าน อิบนุ กะษิรฺ (Ibn Kathir, 2003: 1/98) ซึ่งได้ให้หลักฐานด้วยการรายงานหะดีษ โดยอ้างจากการบันทึกของอัลบุคอรีเย่ จากหะดีษ อิบนุอับบาซ رضي الله عنه ซึ่งท่านกล่าวว่า

[[ل في ثل م ع ظ مل ظ ل]]

ความว่า “ปรากฏว่าระยะเวลา ระหว่างอาดัมและนู หุคือหนึ่ง สหัสวรรษ ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม”

ในหะดีษอีกบทหนึ่งจากอบูอามะฮ์ رضي الله عنه ได้กล่าวว่า

ل ع : ل)) غ ل ظ ل في ثل م ع : ل ظ مل
(6190 : 2009 ل لظظ)

ความว่า “แท้จริงได้มีชายคนหนึ่งกล่าวว่า : โอ้ท่านเราะฮูต ของอัลลอฮ์ นบีของเราคืออนบีอาดัมใช่ไหม ? ท่านนบี ﷺ ตอบ ว่า: ใช่. เขาถามต่อว่า : แล้วระหว่างนบีอาดัมและนบีฮุฎัยมี ระยะห่างเท่าใด? ท่านนบีตอบว่า หนึ่งสหัสวรรษ”

(บันทึกโดย Ibn Hibban, 2009 : 6190)

สะอิด อัคคุละอะซิม (Sa'id 'Abd al-'Azim, 2002: 1/11) ได้อ้างอิงคำกล่าวของอิบนุ กะษิรฺ ที่ได้อธิบายไว้ในหนังสือ al-Bidāyah wa al-Nihāyah ว่า “หากคำว่าศตวรรษ หมายถึง หนึ่งร้อยปี ตามความหมายที่ผู้คนส่วนใหญ่เข้าใจ ซึ่งในหะดีษได้กล่าวไว้ สหัสวรรษ (สิบศตวรรษ) ย่อมหมายถึง ระหว่างทั้งสองนั้น มีระยะห่างกันหนึ่งพันปีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่มิได้จำกัดชัดเจน

และอาจจะมากกว่านั้นก็ได้ เป็นได้ เนื่องจากท่านอิบนุ อับบาส رضي الله عنه ได้กล่าวคำว่า “อัลอิสลาม” ซึ่งหมายถึง หนึ่งพันปีผู้คนยึดมั่นอัลอิสลามตามความหมายหะดีษ และระหว่างทั้งสองมีระยะเวลาห่างกันเป็นเวลาหลายศตวรรษ อาจจะมีผู้ที่มีได้ศรัทธาและยึดมั่นบนแนวทางอัลอิสลามหลังจากนั้นอีกก็เป็นได้ ส่วนหะดีษของท่านอบีอุมามะฮ์สนั้น ได้จำกัดระยะห่างระหว่างทั้งสองเป็นเวลาหนึ่งพันปี และอิบนุอับบาส رضي الله عنه ยังได้ย้ำอีกว่า ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม

อีกความหมายหนึ่ง อาจหมายถึง รุ่นหนึ่งจากประชาชาติ ดังนั้นอายะฮ์ต่างๆ ในอัลกุรอานที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ยอมให้คำตอบที่ดีในเรื่องการขัดแย้งระหว่างหะดีษข้างต้นกับคำกล่าวของชาวคัมภีร์ (ชาวยิว และคริสต์)”

1) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ

عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

﴿ ظك : 17 ﴾

ความว่า “และกี่ศตวรรษแล้วหลังจากนูหฺ ที่เราได้ทำลายและพอเพียงกับพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงรอบรู้ ทรงเห็นความผิดของปวงบ่าวของพระองค์”

(อัล-อะอฺรอฟ: 17)

2) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾

﴿ حل : 31 ﴾

ความว่า “แล้วหลังจากพวกเขา เราได้บังเกิดชนอีกกลุ่มหนึ่ง (พวกอาด)”

(อัลมูมิโนน: 31)

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَفُرُونَا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴾

(38: ๒)

ความว่า “และชนชาติอีกมากมายระหว่างนั้น”

(อัลฟุรกอน: 38)

4) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِيًّا ﴾

(74:)

ความว่า “และก็มีมากน้อยแล้วประชาชาติก่อนพวกเขาเราได้ทำลายพวกเขา โดยที่พวกเขามีสิ่งของ เครื่องใช้และรูปร่างลักษณะดีกว่า”

(มรยัม: 74)

อายะฮ์ข้างต้นทั้งหมดได้ชี้ให้เห็นว่า ชนก่อนหน้าท่านนบีนุหุ ﷺ ได้ใช้ชีวิตเป็นเวลายาวนานหลายศตวรรษ ซึ่งหมายถึง ระหว่างท่านนบีนุหุ ﷺ และท่านนบิอาดัม ﷺ มีระยะเวลาห่างกันเป็นพันๆ ปี หากเป็นเช่นนั้นแล้ว ย่อมหมายความว่า สิ่งที่ ชาวคัมภีร์ (ชาวยิว และ คริสต์) ได้กล่าวว่า ระหว่างท่านนบิทั้งสอง มีระยะเวลาห่างกันร้อยกว่าปีนั้น ย่อมไม่ถูกต้อง เพราะอายะฮ์ข้างต้นได้ให้ความหมายที่ชัดเจน รวมถึงหะดีษที่ได้กล่าวไว้ ความว่า “ปรากฏว่า ระยะเวลา ระหว่างอาดัมและนุหุ คือหนึ่งสหัสวรรษ ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม” เป็นหะดีษเศาะหิหฺที่น่าเชื่อถือมากกว่าคำกล่าวของชาวคัมภีร์อย่างแน่นอน (Ibn Kathīr, 1997: 83-84)

2.3 สภาพสังคมในสมัยนบีฮุ ﷺ

สภาพสังคมในแต่ละยุคสมัยนั้นย่อมมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมภายในสังคม และผู้คนในสังคมนั้นๆ หากสภาพสังคมดี ผู้คนในสังคมก็จะดี และหากสภาพสังคมเสื่อมเสีย จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียของผู้คนในสังคมนั้นๆ หากมองย้อนกลับไปยังสังคมเล็กๆ นั้นคือครอบครัวของท่านนบีฮุ ﷺ แล้ว พบว่าบิดาและมารดาของท่านเป็นผู้ศรัทธา อันหมายถึงว่าท่านเกิดมาในครอบครัวที่มีพื้นฐานด้านการศรัทธา วิชาและถูกปลูกฝังความถูกต้องเหล่านั้น และอัลลอฮ์ ﷻ ย่อมรักษาบรรดาศาสนทูตของพระองค์มิให้หลงทางอย่างแน่นอน ซึ่งอุละมาอ์หลายท่านได้ให้หลักฐานว่าท่าน ได้กล่าวดูอาอ์ให้กับบิดามารดาของท่านซึ่งได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ ﴾

﴿ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا نَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَارًا ﴾

(28 : ๕)

ความว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากความพินาศหายนะเท่านั้น”

(นุหุ: 28)

อายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่า การดูอาอ์ ของท่านนบีฮุ ﷺ ให้แก่บิดามารดาของท่าน คือการรักดีของท่านต่อบิดามารดาที่เป็นมูอ์ มินผู้ศรัทธา และนี่เป็นหลักฐานยืนยันว่า สภาพครอบครัวของท่านนั้นถูกปลูกฝังด้วยหลักการศรัทธาอันมั่นคงแล้ว

จากการค้นคว้าวิจัยสภาพสังคมในช่วงระหว่างท่านนบีอาดัม ﷺ และท่านนบีฮุ ﷺ พบว่าผู้คนยึดมั่นในหนทางแห่งอิสลาม รวมถึงบิดามารดาของท่าน ดังที่ท่านอิบนุ กะษีร

(Ibn Kathir, 2003: 1/98) ได้รายงานหะดีษ โดยอ้างจากการบันทึกของอัลบุคอรีห์ จากหะดีษ อิบน์ อับบาส رضي الله عنه ซึ่งท่านกล่าวว่า

﴿ لَ فِي غَلْمِ عَ ظ حَلْ ظ ل ﴾

ความว่า “ปรากฏว่า ระยะเวลา ระหว่างอาดัมและนู หุคือหนึ่ง สหัสวรรษ ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม”

จากหะดีษข้างต้นเป็นการยืนยันถึงสภาพสังคมในช่วงระหว่างท่านนบีอาดัม عليه السلام และท่านนบีนูหุ عليه السلام นอกจากบิดามารดาของท่านนบีนูหุ عليه السلام ซึ่งเป็นผู้ศรัทธาแล้ว ยังมีบรรดา ผู้ทำความดีอยู่ในหนทางที่ถูกต้องชื่อ วัลคุด สุวาอู ยะฆูษ ยะอูฏ และนัซรุและผู้คนในสมัยนั้นก็ปฏิบัติ ตามบรรดาคณิศเหล่านั้นด้วย หลังจากที่ คณิศในหมู่พวกเขาตายไป พวกเขาก็เศร้าเสียใจ จึงมีการ เสนอให้สร้างรูปปั้นขึ้นเพื่อเป็นการรำลึกถึงคณิศเหล่านั้น แต่เมื่อเวลาผ่านไปหลายยุคหลายสมัย พวกเขาที่หลงลืมพระเจ้าที่แท้จริง เริ่มมีการเคารพสักการะรูปปั้น วัลคุด สุวาอู ยะฆูษ ยะอูฏ และนัซรุ ซึ่งมีต้นเหตุมาจากชัยฏอนที่ทำการกระชับกระชาบ โดย หลอกให้พวกเขาสร้างรูปปั้นขึ้น และกล่าว ว่าแท้จริงรูปปั้นนั้นสามารถให้น้ำฝน และให้ประโยชน์อันมากมาย และเมื่อกาลเวลาผ่านไปจนถึง ช่วงสมัยของประชาชาติของท่านนบีนูหุ عليه السلام กลุ่มชนของท่านก็ก้มหน้าก้มตาสักการะรูปปั้นต่างๆที่ไม่รู้ ว่ามีที่มาจากที่ใดและรู้แต่เพียงว่าบรรพบุรุษของพวกเขาได้ปฏิบัติมาก่อนหน้านี้เท่านั้นและพวกเขา เชื่อว่ารูปปั้นที่พวกเขาสร้างขึ้นนั้นจะสามารถให้ทุกข์และสุขได้ อีกทั้งยังสามารถให้โทษและยัง ประโยชน์กับพวกเขาได้ พวกเขาจึงผินหลังให้กับแนวทางอันถูกต้องและหันหน้าสู่การเคารพ สักการะบูชารูปปั้นและสร้างรูปปั้นเพิ่มขึ้นด้วยน้ำมือของพวกเขา นี่คือสภาพสังคมหลังจากที่ถูก หล่อหลอมโดยชัยฏอนที่มีหน้าที่หลอกล่อผู้คนสู่การหลงทาง

อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ

وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

(٢٣ : ع)

ความว่า “และพวกเขาได้กล่าวว่ พวกเขาทำนอย่ำได้ทอคทง
พระเจ้ำทงหลายของพวกเขำนเป็นอันขาค พวกเขาทำนอย่ำได้
ทอคทงวัดค และสุวอ และยะมุข และยะอูก และนัชร เป็นอัน
ขาค”

(นุห: 23)

วะฮะบะฮ์ อัซซุหัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/162) ได้้อรรธำธำบายอ่ำยะฮ์
ซำงตั้นว่ำ “และผู้นำของพวกเขำได้ค้ล่ำวแก่ผู้ตำมว่ำให้ละเมคต่อ ทำนนบีนุหุ ﷺ และอ่ำได้เชื่อ
ฟังค้ำสั่งของเขำ และค้ำพูดของ เขำ ผู้นำของพวกเขำยงได้ค้ล่ำว อีคว่ำ พวกเขาทำนอย่ำละทงการ
สัคการะต่อพระเจ้ำของ พวกเขาแล้วหันไปเคารพกค้ต่อพระเจ้ำของนุหุ และพวกเขาทำนอย่ำได้
ทอคทงการสัคการะเจรวคอย่งแท้จริง ซึ่งเรำได้รับการสับทอคทงนมาจากบรรพบุรุษ นันค้คือ วัดค และ
สุวอ และยะมุข และยะอูก และนัชร

แท้จริงนัน วัดค มาจาก เผำกัลบุ ﷻ สวำนสุวอมาจากเผำสุซัยล ﷻ ยะมุขมาจากเผำ
ณญฟำน(บางคนเรยคณญฎ็อยฟ) ﷻ ยะอูกมาจากฮัมคาน ﷻ นัชรมาจากหิมยัรซึ่งเป็นของเครื่อญาคี
พรรคพวกกับชิลคิลออ ซึ่งทงหมดนันค้คือชื่อของคนค้ในค้ลุ่มชนของทำนนบีนุหุ ﷺ หลังจาคที่พวก
เขำคายไปซัยฎอนได้ทำการกระชบกระชบกค้ลุ่มชนของพวกเขำให้สร้ำงรูปปั้น เพื่อทำการระลิกถึง
คนค้ที่ได้คายไป และตั้งชื่อรูปปั้นด้วยชื่อของ บรรดาคนค้เหล่านั้น ดงนันพวกเขาจิงได้ทำตาม ค้ำ
กระชบกระชบนั้น และเมื่อกค้ลุ่มชน รุ้นแรกที่ทำการสร้ำงรูปปั้น เหล่านั้นได้คายไป ค้ลุ่มชน
หลังจาคนันถูกซัยฎอนหลอคอีกโดยกระชบกระชบชนรุ้นหลังว่ำ รูปปั้นเหล่านั้นค้คือรูปปั้นที่บรรพ
บุรุษได้ทำการสัคการะบุขำ และมันได้ให้ประโยชน์โดยสามารถทำให้ฝนคคได้ ชนรุ้นหลังจิงหลง
สัคการะบุขำรูปปั้นเหล่านั้น”

หะคิชได้้อธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ้ในสมัย ทำนนบีนุหุ ﷺ บันทิก โดยอัลบุคอรีย์
เล่ำจาคอิบนุอับบาส ﷺ ได้ค้ล่ำวว่ำ

ظ	ع	ل	ظ	ع	ظ	ع	ظ
ظ	ع	ظ	ع	ظ	ع	ظ	ع
ظ	ع	ظ	ع	ظ	ع	ظ	ع
ظ	ع	ظ	ع	ظ	ع	ظ	ع

ظ ع ل م غ ق ح م ظ
 ظ ظ ظ ظ ل ظ ل ظ
 ظ ح ظ ح ل
 ((ظ ح ح
 (4920 :1988 ظ ع)

ความว่า “รูปเคารพที่ เกิดขึ้นมาจากกลุ่มชนนบีฮุ ^{عليه السلام}
 สมัยก่อนได้กลายเป็นสิ่งเคารพบูชาของหมู่ชนชาวอาหรับ
 หลังจากนั้นได้คนนั้นกลายเป็นรูปปั้นที่เคารพบูชาของเผ่ากัลับซึ่ง
 อาศัยอยู่แถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ^๑ เป็นรูปปั้นของเผ่าซุซัย ^๒
 ส่วนยะมุซเป็นรูปปั้นของพวกมูรอด ^๓ ต่อมาก็กลายเป็นรูปปั้น
 ของเผ่าฆุฎัยฟ ^๔ ซึ่งอาศัยอยู่แถบเมืองญาฟ ^๕ ไปแคว้นสะบะ อ ^๖
 ส่วนยะอูก็กลายเป็นรูปปั้นของพวกฮัมดาน ^๗ และนัซรุเป็นรูป
 ปั้นของชนชาวหิมยร์ซึ่งเป็นของเครือญาติพรรคพวกกับซิดกิลออ ^๘
 ชื่อรูปปั้นเหล่านี้เป็นชื่อของบรรดาซอลิ หิน ^๙ ในหมู่ชนของท่าน
 นบีฮุ ^{عليه السلام} ^{๑๐} ได้จากบุคคลเหล่านี้ได้เสียชีวิต ^{๑๑} ก่อนได้ล่องลง
 ให้หมู่ชนของพวกเขาก่อสร้างเทวรูปบุคคลเหล่านั้น ^{๑๒} ^{๑๓} ที่
 พวกเขาเคยนั่งชุมนุมกันและให้ตั้งชื่อเทวรูปเหล่านี้เหมือนกับชื่อ
 พวกเขา ^{๑๔} แล้วหมู่ชนของพวกเขาก็ได้ทำตามแต่ยังไม่มีการบูชา
 แต่อย่างใด ^{๑๕} กระทั่งคนรุ่นแรกเหล่านี้ได้เสียชีวิตลงและความรู้
 สืบทอดเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆในอดีตได้เปลี่ยนไปที่ละเล็กละ
 น้อย ^{๑๖} ^{๑๗} นั้นจึงได้มีการบูชาเทวรูปเหล่านี้ขึ้น” ^{๑๘}
^{๑๙} (บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1998: 4920)

อัลลอฮ์ ^ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งศาสนทูตของพระองค์เพื่อทำหน้าที่ เรียกร้องมวลมนุษย
 ไปสู่การให้เอกภาพ การจงรักภักดี และการอิबाอะฮ์ต่อพระองค์ เพียงองค์เดียวเท่านั้น หลังจากที่

^๑ ซอลิหิน เป็นคำที่มาจากภาษาอาหรับ หมายถึง บรรดาผู้ทำความดีที่ยึดมั่นในหน้าที่ของตน (Sha‘ban ‘Abd al-
 ‘Atiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥamid Ḥusīn, 2008: 539)

ผู้คนในสมัยนั้นเริ่มมีการเคารพสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ โดยพระองค์ทำการแต่งตั้ง
เราะสูลท่านแรกสู่มนุษยโลก นั่นคือ ท่านนบีนุหฺ عليه السلام

1) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1: ع)

ความว่า “ แท้จริงเราได้ส่งนุหฺ ไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญชา
ว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอัน
เจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

(นุห: 1)

2) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

﴿ظك: 59﴾

ความว่า “และแท้จริงเราได้ส่งนุหฺ ไปยังประชาชาติของเขา แล้ว
เขาได้กล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮฺ
เถิด ไม่มีผู้ได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้ว
อื่นจากพระองค์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะ
ประสบแก่พวกท่าน”

(อัล-อะฮฺรอฟ: 59)

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ ﴾

(25: 25)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนู หุ ไปยังกลุ่มชนของเขา (โดยกล่าวว่า) “แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันแน่ชัดแก่พวกท่าน แล้ว”

(ฮุด: 25)

4) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ ﴾

(23: 23)

ความว่า “ และเป็นที่ยืนยันยิ่ง เราได้ส่งนูหุ ไปยังหมู่ชนของเขา ดังนั้นเขาได้กล่าวว่า “โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด สำหรับพวกท่านนั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของพระองค์) หรือ”

(อัลมูมิnun: 23)

5) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾ ﴾

(14: 14)

ความว่า “ และโดยแน่นอนเราได้ส่งนุหุ ไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี)”

(อัลอังกะบุด: 14)

จากอายะฮ์ทั้งหมดข้างต้นจะเห็นได้ว่าอัลลอฮ์ ﷻ ได้ใช้คำว่า “อิรซาลนา” หมายถึง เราได้ส่ง ในที่นี้จึงหมายถึง พระองค์ ได้ทรงแต่งตั้งท่านนบีนุหุ ﷺ เป็นเราะสุลของพระองค์ และได้ทรงส่งท่านเพื่อทำหน้าที่ที่จะวะฮ์ลุ่มชนของท่านในสมัยนั้นสู่การเคารพภักดีต่อ พระองค์เพียงองค์เดียว และทำการตัดเดือนกลุ่มชนของท่านให้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อก่อนการลงโทษจะประสบแก่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา

อัลหะดีษซึ่งถือเป็นธรรมเนียมของ ประชาชาติอิสลามเป็นลำดับที่สอง ได้กล่าว ยืนยันอีกครั้งถึงการเป็นเราะสุลท่านแรกในโลกนี้ หลังจากที่อัลกุรอานได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

หะดีษที่รายงาน โดยอบู สุร็อยเราะฮ์ ﷺ ที่กล่าวเกี่ยวกับอิซหะฟาอะฮ์(ความช่วยเหลือในวันกิยามะฮ์) ในหะดีษดังกล่าวนี้ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้เล่าว่า

ظ ل ل ظ ل))
 ظ ظ ظ ظ ظ
 ظ : ظ ل ظ ظ
 ظ ظ ظ ظ ظ
 ظ : ظ : ظ
 ظ ظ ظ ظ ظ
 ظ : ظ : ظ
 ظ ظ ظ ظ ظ
 ظ : ظ : ظ
 ظ ظ ظ ظ ظ
 ظ : ظ : ظ
 ظ ظ ظ ظ ظ
 ظ : ظ : ظ

۞   ۞   ل ظ
 : ۱   ۞ ظ   ۞ حظ
          ۞   ۞ غ   ۞ حظ
 (3340 :1998 ۞ غ   ظ   )

ความว่า “ฉันคือผู้นำมนุษยชาติในวันกียามะฮฺ พวกท่านทราบ
 หรือเปล่าว่าเป็นเพราะเหตุใด วันนั้นอัลลอฮฺจะรวมมวลมนุษย
 ตั้งแต่ยุคแรกจนถึงยุคสุดท้ายในสถานที่เดียวกัน ณ ที่นั้นสายตา
 จะพุ่งไปยังพวกเขา และจะได้ยินเสียงเรียกอย่างระงม และดวง
 อาทิตย์อยู่ใกล้ศีรษะจนทำให้ทุรนทุรายจนมีอาจรึบสภาพได้
 ผู้คนต่างพูดจาระหว่างกันว่า “ท่านไม่คิดดอกหรือว่าทุกข
 ุกรรมที่ท่านได้รับนี้จะมีผู้ที่ชะฟาอะฮฺ (ช่วยปลดปล่อย)ณ เบื้อง
 พระพักต์ของพระเจ้า ” เสียงหนึ่งก็กล่าวว่ “บรรพบุรุษ
 ของเราท่านนบีอาดัม เราไปหาท่านกันเถิด” และพวกเขา กล่าวว่า
 “โอ้อาดัม ท่านคือบรรพบุรุษซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงสร้างท่านด้วย
 พระหัตถ์ของพระองค์เอง และได้ทรงเป่าวิญญาณสู่วงำท่านและ
 ได้ทรงมีบัญชาให้มวลลาอิกะฮฺกราบท่านแล้วพวกเขาก็กราบ
 ท่าน และทรงให้ท่านซึ่งที่พำนักในสวนสวรรค์ ท่านก็ทราบ
 ไม่ใช่หรือว่าพวกเราได้รับความทุกขุกรรมเพียงใด ขอท่านช่วย
 หาหนทางปลดปล่อยพวกเรา ณ เบื้องพระพักต์ของพระองค์
 เถิด ” ท่าน นบีอาดัมกล่าวว่า “ความจริงในวันนี้ อัลลอฮฺทรง
 พิโรหเหลือเกิน พระองค์มีเคยพิโรหเช่นนี้มาก่อนเลย พระองค์ได้
 ทรงห้ามมิให้ฉันเข้าใกล้ต้นไม้ต้นหนึ่งแต่ฉันเผลอ ต่อพระองค์
 อนิจจาฉันมีความผิด พวกท่านจงไปหากคนอื่นเถิด ตัวฉันก็ตัวฉัน
 ตัวท่านก็ตัวท่าน พวกเจ้าทั้งหลายจงไปหานบีท่านอื่นจากฉันเถิด
 พวกเจ้าทั้งหลายจงไปหานูหฺเถิด ” แล้วพวกเขาทั้งหลายก็ได้ไป
 พบนูหฺ และพวกเขาได้กล่าวไว้ว่า “โอ้นูหฺ ท่านเป็นเราะฮูตคน
 แรกที่ได้ถูกส่ง มายังมนุษย์โลก และทรงเรียกชื่อท่านว่าบ่าวผู้
 ขอบคุณ ท่านก็ทราบไม่ใช่หรือว่าพวกเราได้รับความทุกข
 ุกรรมเพียงใด ขอท่านช่วยหาหนทางปลดปล่อยพวกเรา ณ

เบื้องพระพักตร์ของพระองค์เกิด ” ท่านนบีฮุกกล่าวว่า “ความจริงในวันนี้ อัลลอฮฺทรงพิโรธเหลือเกิน พระองค์มีเคียดพิโรธ เช่นนี้มาก่อนเลย ตัวฉันก็ตัวฉัน ตัวท่านก็ตัวท่าน พวกเจ้าทั้งหลายจงไปหานบีฮุก ฮัมมัด ﷺ เกิด ” ท่านนบี ﷺ เล่าต่อว่า จากนั้นพวกเขาต่างก็เข้าหาฉัน ตั้งนั้นฉันจึงมุ่งหน้าไปยังใต้บัลลังก์ ฉันก็ลงกราบพระผู้เป็นเจ้าของฉัน จากนั้นมีสุรเสียงว่า “โอ้ฮัมมัด จงยกหน้าขึ้นเถิด จงขอแล้วเจ้าจะถูกตอบรับ จงขอได้โทษและเจ้าจะได้ถูกตอบรับ”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy,1998: 3340)

หะดีษข้างต้นเป็นการยืนยันว่า ท่านนบีฮุก ﷺ เป็นเราะสุลท่านแรกที่ถูกส่งมายังมนุษยโลก ส่วนท่านนบีอาดัม ﷺ ท่านนบีอิद्रิส ﷺ และท่านนบีอื่นๆ ก่อนหน้าท่านนั้นเป็นเพียงบรรดานบีเท่านั้น มิใช่เราะสุล อีกทั้งหะดีษข้างต้นได้ยืนยันถึงการที่ท่าน เป็นบ่าวที่กตัญญู ชูโกร(ผู้ที่ขอบคุณต่ออัลลอฮฺ ﷻ)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴾

(3: 49) ﴿

ความว่า “ โอ้เผ่าพันธุ์ของเราได้บรรทุก (ไว้ในเรือ) กับนุหเอ๋ย แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้กตัญญู ”

(อัลอิสรออ: 3)

สะอิด อับดุลอะซิม (Sa'id 'Abd al-'Azim, 2002: 1/13) ได้กล่าวว่า “อายะฮ์ข้างต้นได้ยืนยันว่าท่านนบีฮุก ﷺ เป็นบ่าวผู้กตัญญู (ผู้ที่ชูโกรต่ออัลลอฮฺ ﷻ) มีการกล่าวถึงเรื่องดังกล่าวในหะดีษ และอัลอะษร ﷻ ว่าท่านนั้นได้สรรเสริญต่อ พระองค์ ที่ทรงประทานปัจจัยยังชีพอาหาร

¹⁹ อัลอะษร (﴿ คือ สิ่งที่ย้ำถึงเสาะหาเบส และอดตาบีน บางครั้งอัลอะษรมีความหมายเหมือนกับอัลหะดีษ แต่ต้องมีการระบุ เช่น การกล่าวว่า อัลอะษรจากท่านนบี (Mahmūd al-Tahhān, n.d.:15)

เครื่องคัม และเครื่องนุ่งห่ม และ ในทุกๆเรื่อง ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงขนานนามเรียกท่านว่า “บ่าวผู้กตัญญู”

อิบน์ สะญ์ร อัลอัซเกาะลานีย์ (Ibn Hajar al-‘Asqalāniy, 1998: 1/152) ได้กล่าวว่า “อุละมาอ์ได้มีความเห็นขัดแย้งกันในเรื่องการแต่งตั้งเป็นเราะสูลของท่านบิณูหุ رضي الله عنه อุละมาอ์บางท่านได้กล่าวว่า ท่านถูกแต่งตั้งให้เป็นเราะสูลในขณะที่อายุ 50 ปี รายงานจากท่านอิบน์ ญะริร จากท่านอิบน์อับบาสได้กล่าวว่า ท่านถูกแต่งตั้งให้เป็นเราะสูลในขณะที่อายุ 350 ปี และบางท่านได้กล่าวว่า ท่านถูกแต่งตั้งให้เป็นเราะสูลในขณะที่อายุ 480 ปี”

อัลกูฎบีย์ (Al-Qurtubiy, 2005: 208) ได้กล่าวเกี่ยวกับอายุของท่านบิณูหุ رضي الله عنه ว่า “ท่านวะฮ์บกล่าวว่า “ท่านบิณูหุ رضي الله عنه ถูกส่งให้ทำหน้าที่ คะอวะฮ์ประชาชาติของท่าน เมื่อท่านมีอายุ 50 ปี” ท่านอิบน์ อับบาส ได้กล่าวว่า “เมื่อท่านมีอายุ 40 ปี” และท่านอับดุลลอฮ์ บิน ชะดาด ได้กล่าวว่า “ท่านถูกแต่งตั้งเมื่อมีอายุ 350 ปี” ถึงแม้ว่าอุละมาอ์จะมีความเห็นที่ขัดแย้งกันเกี่ยวกับอายุของท่านบิณูหุ رضي الله عنه ในขณะที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นเราะสูล แต่เนื่องจากไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอาน และหะดีษที่น่าเชื่อถือ จึงไม่ควรสาธยายให้มากความ แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ เท่านั้นผู้ทรงรอบรู้”

สภาพสังคมในสมัยท่านบิณูหุ رضي الله عنه พบว่ากลุ่มชนของท่าน ต่างหลงลืมอัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งมีสาเหตุจากการกระชับกระชากจากชัยฏอน ทำให้พวกเขาปฏิบัติที่จะตอบรับการควะฮ์ฮ์ของท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวว่า

﴿ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا
نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا
وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾﴾

(24-21 :ع)

ความว่า “นุหุได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริง พวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศของเขา และ ลูกหลานของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขา นอกจากการขาดทุน (21) และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ (22) และพวกเขาได้ กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน เป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดคุด และสุวาอู และยะฆูษ และยะอู๊ก และนัซรุ เป็นอันขาด (23) และโดยแน่นอน พวกเขา ได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลง ดังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้ เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากการหลงผิดเท่านั้น (24)”

(นุหุ: 21-24)

แม้กระทั่งภรรยาและลูกๆของท่านเอง (ก่อนการลงโทษ) ก็มีได้ศรัทธาต่อท่าน สำหรับภรรยาของท่านบีนุหุ عليها السلام นั้นชื่อว่า “วาอิลละฮุ” บ้างกล่าวว่า “วามิลละฮุ” หรือ “วาลิลละฮุ” แต่ทั้งหมดนี้รายงานมาจากอิสรออิลียาต และหากว่าการกล่าวถึงชื่อภรรยาของท่านบีนุหุ عليها السلام มีความสำคัญและมีประโยชน์อันยิ่งใหญ่แล้ว ไชรี อัลกุรอานและหะดีษคงมีการกล่าวถึงอย่างแน่นอน แต่ทั้งนี้อัลกุรอานและหะดีษมิได้มีการกล่าวถึง เป็นการดีที่ควรไม่พูดถึงมัน และอัลกุรอานได้ยืนยัน เพียงว่าเธอมีได้อยู่ในกลุ่มผู้ศรัทธาโดยมิได้กล่าวชื่อของเธอโดยตรง (Hassan Muhammad Husin Zaghl, 2008: 30) และนี่คือบททดสอบอันใหญ่หลวงที่บรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้รับเพื่อพิสูจน์ ศักยภาพของพวกเขา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ
كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا
عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾

(10: 10)

ความว่า “อัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึง
 ภริยาของนุหฺ และภริยาของลูฏ์ นางทั้งสองอยู่ภายใต้การ
 ปกครองของบ่าวที่ดีทั้งสองในหมู่ปวงบ่าวของ เรา แต่นางทั้ง
 สองได้ทรยศต่อเขาทั้งสองให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺแต่
 ประการใด จึงมีเสียงกล่าวขึ้นว่า เจ้าทั้งสองจงเข้าไปในไฟนรก
 พร้อมกับบรรดาผู้ที่เข้าไปในมัน”

(อัตตะหฺрім: 10)

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงยกอุทาหรณ์ถึงพวกกุฟฟารไ นการที่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์
 อะไรกับความใกล้ชิดกับบรรดามุอฺมิน โดยการยกตัวอย่าง สภาพภรรยาของท่านนบี นุหฺ ﷺ และ
 ภรรยาของท่านนบี ลูฏ์ ﷺ ซึ่งนางทั้งสองได้ทรยศต่อศาสนาของนางทั้งสอง นางทั้งสองจึงเป็นผู้
 ปฏิเสธศรัทธา ภรรยาของท่านนบี นุหฺ ﷻ ได้เผยความลับแก่ผู้ที่ปฏิเสธ ศรัทธาต่อสามีคือบรรดา
 หัวหน้าผู้เรียกร้องราดของหมู่ชน ของท่านนบี นุหฺ ﷻ และว่าสามีของนางเป็นคนบ้า และภรรยา
 ของท่านนบี ลูฏ์ ﷻ ผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ชี้แนะแก่บรรดาอาชญากรเมื่อเวลามีแขกของ ท่านนบี ลูฏ์
 ﷻ มาเยือนท่าน เช่นเวลากลางคืน ก็ส่งสัญญาณเป็นแสงไฟ เวลากลางวันก็ส่งสัญญาณเป็นควัน
 ไฟ เพื่อให้บรรดาอาชญากรเหล่านั้นมารบกวนแขกของ ท่านนบี ลูฏ์ ﷻ เมื่อนางทั้งสองเป็นผู้
 ปฏิเสธศรัทธาดังนั้น ความใกล้ชิดคือการเป็นภรรยาของนบี ก็มิได้ช่วยเหลือให้นางพ้นจากการ
 ลงโทษไปได้ ในวันกิยามะฮฺมีเสียงกล่าวแก่นางทั้งสองว่า จงเข้าไปอยู่ในนรกพร้อมกับหมู่ชนของ
 ท่านนบี นุหฺ ﷻ และหมู่ชนของ ท่าน นบี ลูฏ์ ﷻ เถิด (สมาคม นักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย ,
 2542: 1527)

2.4 กัณฑ์พิบัติในสมัยนบี นุหฺ ﷻ

กัณฑ์พิบัติในสมัยท่านนบี นุหฺ ﷻ นั้นได้มีการเล่าขานอย่างแพร่หลาย และเป็นที
 รู้จักของคนทั่วโลก อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงถ่ายทอด เรื่องราวกัณฑ์พิบัติแห่งนุหฺ โดยผ่านการบอกเล่า
 จากศาสนทูตหลายๆท่าน และคัมภีร์หลายๆเล่ม แต่ทุกครั้งที่มีการถ่ายทอดจากศาสนทูต และเมื่อ
 กาลเวลาได้ผ่านไปมากมาย จึงเกิดการบิดเบือนไปจากเดิม ทำให้เรื่องราวกัณฑ์พิบัติแห่งนุหฺเป็นเพียง
 ส่วนหนึ่งในเทพนิยายปรัมปรา เมื่อทำการค้นคว้าวิจัยพบว่าในคัมภีร์บางบทของพันธสัญญาเก่า
 และใหม่ บันทึกโบราณต่างๆ และหนังสือประวัติศาสตร์ได้มีการกล่าวถึงเหตุการณ์นี้เช่นกัน แต่มี
 เพียงอัลกุรอานเท่านั้นที่ได้กล่าวเกี่ยวกับกัณฑ์พิบัติแห่งนุหฺ ได้ถูกต้องเที่ยงตรง มีความสอดคล้องกับ

การพบที่ได้จากการสังเกตและได้รับการยอมรับเป็นอย่างมาก เพราะพระองค์ได้ทรงปกป้องรักษาอัลกุรอานไว้จากบิดเบือนและเปลี่ยนแปลง(ฮารุน ยะฮูยา, 2548: 47)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ ﴾

(9: ﴿ ﴾

ความว่า “แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นนอน”

(อัลฮิจร: 9)

อายะฮ์ข้างต้นได้ชี้ชัดให้เห็นว่าอัลกุรอานเท่านั้น ที่ยังคงความเที่ยงตรงมากที่สุด เพราะอัลลอฮ์ ﷻ คือผู้ที่รักษามันไว้อย่างดีปราศจากการบิดเบือนแต่อย่างใด พระองค์ยังได้กล่าวถึงภัยพิบัติแห่งนูหฺในอัลกุรอานไว้อย่างชัดเจน เริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงการคะอะฮ์ของท่านนบีนูหฺ ﷺ การปฏิเสธศรัทธาของกลุ่มชนของท่าน จนกระทั่งถึงการลงโทษจากพระองค์

ท่านนบีนูหฺ ﷺ ได้รับหน้าที่ให้ทำการเชิญชวนผู้คนสู่การจงรักภักดี ต่ออัลลอฮ์ ﷻ พระองค์ได้ทรงส่งท่านซึ่งเป็นศาสนทูตของพระองค์ให้ทำการคะอะฮ์กลุ่มชนของท่านสู่การเคารพภักดีผู้ทรงสร้างสรรค์สรรพสิ่งทั้งหลายและชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้กับพวกเขา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

مِّنْ إِلَٰهِ غَيْرِهِ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾ ﴾

(59: ظك: ﴿ ﴾

ความว่า “และแท้จริงเราได้ส่งนูหฺ ไปยังประชาชาติของเขา แล้วเขาได้กล่าวว่าโอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด

“ไม่มีผู้ได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่น
จากพระองค์ แท้จริงฉัน นกแก้วการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะ
ประสบแก่พวกท่าน”

(อัล-อะฮฺรอฟ: 59)

อับดุลเราะฮฺมาน บิน นาสิร อัศสะอฺดียฺ (‘Abd al-Rahmān ibn Nāsir al-Sa’diy, 2004.: 272) ได้ให้ความหมายอะฮฺซันว่า “ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ทำการอะฮฺซันกลุ่มชน ของเขา ผู้การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียว อันเนื่องมาจากพวกเขาสักการะรูปปั้น โดยที่เขากล่าวแก่ พวกเขาว่า โอ้กลุ่มชนของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียวเถิด เพราะพระองค์คือผู้ ทรงประทานปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงควบคุมทุกสรรพสิ่งโดยที่ไม่มีมนุษย์คนใดควบคุม ได้เฉกเช่น พระองค์ หลังจากนั้นเขายังกล่าวถึงความน่ากลัวของการลงโทษหากพวกเขาไม่เคารพสักการะ พระองค์ด้วย”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن
إِلٰهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

(ط ٢٣ : 23)

ความว่า “และเป็นที่แน่นอนยิ่งเราได้ส่งนุหฺ ไปยังหมู่ชนของเขา
ดังนั้นเขาได้กล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉัน นอเอ๋ย พวกท่านจงเคารพ
สักการะอัลลอฮฺเถิดสำหรับพวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
พระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของพระองค์)
หรือ”

(อัลมูมิญน: 23)

อับดุลเราะฮฺมาน บิน นาสิร อัศสะอฺดียฺ (‘Abd al-Rahmān ibn Nāsir al-Sa’diy, 2004.: 526) ได้ให้ความหมายอะฮฺซันว่า “อัลลอฮฺ ﷻ ทรงส่งท่านนบีนุหฺ ﷺ ซึ่งเป็นเราะฮฺลุส ท่านแรกบนหน้าแผ่นดินเพื่อทำการอะฮฺซันกลุ่มชนของเขาที่เคารพสักการะรูปปั้นผู้การศรัทธา

ต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว โดยที่เขากล่าวแก่พวกเขาว่า โอ้กลุ่มชนของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์ ﷻ ด้วยความบริสุทธิ์ใจเถิด สำหรับพวกท่านนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะเพราะพระองค์คือผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง ผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ เหตุใดพวกท่านถึงไม่ยำเกรงด้วยการตั้งภาคีต่อพระเจ้า ถึงแม้ท่านจะทำการตะอูอะฮ์อย่างต่อเนื่องทั้งกลางคืนและกลางวัน ด้วยการตะอูอะฮ์อย่างลับๆและเปิดเผยเป็นเวลา 950 ปี แต่พวกเขาก็ยังปฏิเสธและเมินเฉยต่อท่าน”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿١١٠﴾

(110-107: ١ ظ)

ความว่า “แท้จริงฉันคือ เราะฮูต ผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน (107) ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อฟังฉัน (108) และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนในการนี้จากพวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันมิได้มาจากผู้ใดนอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก (109) ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิดและจงเชื่อฟังฉัน(110)”

(อัลซุฮรออู: 107-110)

อับดุลเราะฮ์มาน บิน นาสิร อัส สะอูดียฺ (‘Abd al-Rahmān ibn Nāsir al-Sa’diy, 2004.: 569) ได้ให้ความหมายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านนบีมูหัมมัด ﷺ ถูกส่งมาให้กับกลุ่มชนของท่าน โดยเฉพาะ จำเป็นอย่างยิ่งที่พวกเขาต้องตอบรับและศรัทธาต่อท่าน ขอบคุณอัลลอฮ์ ﷻ ที่ทรงส่งเราะฮูตที่ซื่อสัตย์ ไม่บิดเบือนหรือเติม แต่งศาสนาของพระองค์ ดังนั้นท่านจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า จงยำเกรงและปฏิบัติตามคำสั่งใช้และคำสั่งห้าม เพราะฉันมิได้ขอค่าตอบแทนจากพวกท่านนอกจากพระองค์ ฉันเพียงแต่จะตักเตือนพวกท่านสู่หนทางแห่งสัจธรรมเท่านั้น ดังนั้นจงยำเกรงพระองค์ และปฏิบัติตามฉัน เป็นการพูดย้ำซึ่งชี้ให้เห็นถึงการตะอูอะฮ์ของท่านเป็นเวลายาวนาน ”

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้รับคำบัญชาจากอัลลอฮฺ ﷻ ให้ทำการตักเตือนผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮฺ ﷻ และท่านยังได้ตักเตือนพวกเขาให้กลัวการลงโทษจากพระองค์ที่จะมาถึงในเวลาอันใกล้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1 : ع)

ความว่า “แท้จริงเราได้ส่งนูหฺ ไปยังหมู่ชนของพวกเขา (โดยบัญชาว่า) เจ้าจงตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

(นุหฺ: 1)

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ทำการคะวะฮฺกลุ่มชนของท่านตามคำบัญชาจากอัลลอฮฺ ﷻ ให้เคารพอิบาดะฮฺพระองค์เพียงองค์เดียว และตักเตือนให้ห่างไกลจากการเคารพสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ที่จะนำพาซึ่งการลงโทษอันเจ็บปวด

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِتِي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا

تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

(26-25 : ح)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนูหฺ ไปยังกลุ่มชนของเขา (โดยกล่าวว่า) แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันแน่ชัดแก่พวกท่านแล้ว (25)คือพวกท่านอย่าเคารพอิบาดะฮฺผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ

แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษในวันอันเจ็บปวด
(26)”

(สุค: 25-26)

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของท่านนบีฮุ ﷺ ต่างปฏิเสธคำเชิญชวน
ของท่านนบีฮุ ﷺ และกล่าวแก่ท่านว่าท่านคือผู้หลงผิด ทั้งที่ความจริงแล้วพวกเขาเหล่านั้นคือผู้
หลงผิดอันชัดแจ้ง

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ أَمَلًا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ

يَقَوْمٍ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا

تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

﴿ ظك: 60-62 ﴾

ความว่า “บรรดาชนชั้นนำในหมู่ประชาชนของเขาได้กล่าวว่า
แท้จริงเขาเห็นท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง (60) เขากล่าวว่า
โอ้ประชาชาติของฉัน ไม่มีความหลงผิดใด ๆ อยู่ที่ฉัน แต่ทว่า
ฉันคือจุดคนหนึ่งซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก (61) โดยที่ฉัน
จะประกาศแก่พวกท่านซึ่งบรรดาสาสนแห่งพระเจ้าของฉัน และ
ฉันจะชี้แจงและแนะนำให้แก่พวกท่าน และฉันรู้จากอัลลอฮ์สิ่งที่
พวกท่านไม่รู้ (62)”

(อัล-อะอฺรอฟ: 60-62)

นอกจากบรรดาชนชั้นนำในหมู่ชนของท่านนบีฮุ ﷺ จะปฏิเสธการเชิญชวน
ของท่านแล้ว พวกเขายังกล่าวว่าท่านนบีฮุ ﷺ นั้นเป็นเพียงสามัญชนธรรมดาเช่นพวกเขา มิได้
ประเสริฐมากกว่าพวกเขาและยังกล่าวหาว่าท่านเป็นผู้โกหกที่พยายามเชิญชวนพวกเขา และไม่มีผู้
ปฏิบัติตามท่านยกเว้นผู้ต่ำต้อยในหมู่ชนของพวกเขาเท่านั้น

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَزَّلْنَا إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا
وَمَا نَزَّلْنَا إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَزَّلْنَا إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَزَّلْنَا
لَكُمْ عَلَيْنا مِنْ فَضْلِ بَلْ نُنزِّلُكُمْ كَذِيبًا ﴾ (٢٧)

(27: 27)

ความว่า “แล้วบรรดาบุคคลชั้นนำซึ่งปฏิเสธศรัทธาจาก กลุ่มชน
ของเขากล่าวว่า เราได้เห็นท่านเป็นอื่นใด นอกจากสามัญชนเช่น
เรา และเราเห็นผู้ใดปฏิบัติตามท่าน นอกจากบรรดาผู้ต่ำช้าของ
พวกเราที่มีความคิดเห็นตื้น ๆ และเราเห็นว่าพวกท่านประเสริฐ
กว่าพวกเรา แต่เราคิดว่าพวกท่านเป็นพวกโกหก”

(ฮุด: 27)

นอกจากชนชั้นนำในหมู่ชนของท่านนบีฮุ ﷺ ได้กล่าวหาว่าท่านเป็นผู้โกหก
แล้ว พวกเขายังกล่าวหาว่าท่านเป็นคนบ้าและถูกขู่บังคับ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرَ ﴾ (٩)

(9: 9)

ความว่า “ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนูหฺ ได้ปฏิเสธ พวกเขา
ได้ปฏิเสธว่าของเราโดยกล่าวว่าเขา (นูหฺ) เป็นคนบ้าและถูกขู่
บังคับ”

(อัลเกาะมัร: 9)

หัวหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาพยายามกล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่าท่านนบีฮุ
ﷺ นั้นเป็นเพียงปฤชชนคนธรรมดาที่พยายามทำตัวเป็นผู้นำให้ดีเด่นเหนือคนอื่นโดยการอ้างว่า

ได้รับการบัญชาจากพระเจ้า เพื่อให้ได้มาซึ่งความมั่งคั่ง และมีหน้ามิตาในสังคม พวกเขาจึงพยายามที่จะกำจัดท่านและบีบบังคับท่าน โดยกล่าวหาว่าท่านไม่ได้เป็นสิ่งอื่นใดนอกจากคนบ้า

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَنْفَضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَبَرِّضُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾﴾

﴿٢٤﴾ ﴿٢٥﴾ (25-24: ل

ความว่า “แล้วหัวหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาได้กล่าวขึ้นว่า เขาผู้ที่มิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นปวชนคนธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่านเพียงแต่เขาต้องการที่จะทำตัวให้ดีเด่นเหนือพวกท่าน และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่نونพระองค์จะทรงส่งมลาอิกะฮ์ ลงมาเราไม่เคยได้ยินคำพูดเช่นนี้ในสมัยบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนเลย (24) เขามิได้เป็นอะไรนอกจากเป็นคนบ้า ดังนั้นพวกท่านจงอดทนคอยเขาสักระยะเวลาหนึ่ง(25)”

(อัลมูมิnun: 24-25)

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่ท่านนบีนุหุ ﷺ ด้วยความเอือมระอาและเบื้อหน่ายต่อการเชิญชวนของท่าน โดยทำการทำทายเป็นท่านนำมาซึ่งการลงโทษที่ได้สัญญาไว้เนื่องจากพวกเขาเห็นว่าไม่ปรากฏการลงโทษใดๆ ในระยะเวลาอันยาวนานที่ท่านได้ทำการคอะวะฮ์ ท่านจึงตอบพวกเขาว่าหากอัลลอฮ์ ﷻ ทรงประสงค์ให้การลงโทษเกิดขึ้นก็จะไม่มีผู้รอดไปได้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالُوا يَنْتُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأِنَّا بِمَا تَعْدُنَا
 إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ
 وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ
 إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ ﴾

(34-32 : ٤)

ความว่า “พวกเขาบอกว่า โอ้หนูเหี้ย แน่نونท่านได้โต้เถียงของ
 เรามากเรื่องขึ้น คังนั้นจงนำมาให้เราเถิดสิ่งที่สัญญากับเราไว้ถ้า
 ท่านอยู่ในหมู่ผู้สัจจริง (32) เขา (นูหฺ) กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์
 เท่านั้นที่จะทรงนำมันมายังพวกท่าน หากพระองค์ทรงประสงค์
 และพวกท่านจะไม่เป็นผู้รอดไปได้ (33) และคำสั่งสอนของฉัน
 จะไม่เกิดประโยชน์แก่พวกท่านตามที่ฉันปรารถนาจะสั่งสอน
 พวกท่านถ้าอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้พวกท่านหลงผิด พระองค์
 คือพระเจ้าของพวกท่าน และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยัง
 พระองค์(34)”

(สูด: 32-34)

นอกจากคำพูดที่กลุ่มชนของท่านนบี นูหฺ ﷺ ได้ทำการท้าทายให้มีการลงโทษ
 พวกเขาตามที่ท่านได้กล่าวไว้ พวกเขายังหมกมุ่นด้วยการเคารพสักการะรูปปั้น ท่านจึงยื่นหยัด
 หน้าที่ตะอวะซุของท่าน ถึงแม้ว่าจะถูกเหยียดหยามจากกลุ่มชนของท่านก็ตาม โดยท่านได้ กล่าว
 ตักเตือนแก่พวกเขาว่ารูปปั้นที่พวกเขาสร้างขึ้นเพื่อบูชานั้นมีได้ยินหรือเห็น และมีได้ยังประโยชน์
 อันใดเลย ผู้คนในสมัยของท่าน แดกเป็นสองกลุ่มทันทีหลัง ได้รับคำตักเตือน คำพูดของเขากระทบ
 เข้ากับหัวใจของค นอ่อนแอ คนจน และผู้ทุกข์ยาก และพบกับการบรรเทาจิตใจด้วยความเมตตา
 นี้ แต่กับคนรวย คนเข้มแข็ง คนมีอำนาจ ผู้ปกครอง พวกเขาเฝ้าฟังคำตักเตือนด้วยความกลางแกลง
 ใจ พวกเขาเห็นเชื่อว่ายังอยู่ได้ดีปกติสุขเช่นที่เคยเป็นมา พวกเขาเริ่มประกาศสงคราม โดยการ
 กล่าวคำกล่าวค้านกับท่านนบี

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوَ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا
أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾ ﴾

(115-111: ظ: ١ ١)

ความว่า “พวกเขา กล่าวว่า จะให้เราศรัทธาต่อท่านกระนั้น
หรือ ในเมื่อพวกต่ำด้อยเท่านั้นที่เชื่อฟังปฏิบัติตามท่าน (111) เขา
(นุห) กล่าวว่า ฉันไม่มีความรู้อันใดเลยในสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติกัน
(112)การตอบแทนของพวกเขามิได้อยู่ที่ผู้ใดเลย นอกจากที่พระเจ้า
เจ้าของฉัน หากพวกท่านมีความรู้สึก(113)และฉันจะไม่เป็นผู้ขับ
ไล่บรรดาผู้ศรัทธา (114)ฉันมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นผู้ตักเตือน
อันชัดแจ้ง(115)”

(อัซซุอะรออฺ: 111-115)

กลุ่มชนของท่านนบีนุห ﷺ หมกมุ่นจมอยู่กับการหลงทางและเชื่อว่า ารเคารพ
บูชารูปปั้นที่ได้สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของพวกเขาเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ปรากฏว่าคนในรุ่น
ต่อๆมาได้รับการสืบทอดคำเตือนให้ปฏิเสธการเรียกร่องของ ท่านและได้สร้างสงครามต่อต้านเขา
อย่างต่อเนื่อง พวกเขาได้สอนลูกๆเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นระหว่างพวกเขากับ ท่าน ให้เด็กๆค้านเขา
และปฏิเสธการเรียกร่องของเขา เมื่อพวกเขาเหล่านั้นเติบโตขึ้นจึงปฏิเสธไม่เชื่อฟังการดำเนินตาม
สังขรณ์เป็นธรรมดาไป

ท่านนบีนุห ﷺ พบว่าจำนวนผู้ศรัทธาไม่เพิ่มขึ้นขณะที่จำนวนผู้ปฏิเสธ ศรัทธา
กลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม เขาเสียใจกับการกระทำของผู้คนเหล่านั้น แต่เขาก็ไม่ย่อท้อสิ้นหวัง
และได้ใช้ความอดทนและพยายามในการคะวะฮ์กลุ่มชนของเขาทั้งกลางวันและกลางคืน ทั้งโดย
วิธีลับและเปิดเผย ถึงแม้ท่านจะพยายามอย่างมากที่สุดก็ตามแต่ผลที่ได้รับคือ กลุ่มชนของท่านได้หนีห่าง
ออกจากท่าน และต่างใช้นิ้วอุดหูของพวกเขาทั้งนี้เพื่ อไม่ให้ได้ยินการคะวะฮ์ของท่าน การ

โต้ตอบระหว่างท่านและกลุ่ม มชนที่ไม่ศรัทธาจึงได้เริ่มขึ้น อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวแก่ท่านเพื่อเป็นกำลังใจแก่ท่าน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ

فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

(36: 36)

ความว่า “และได้มีวะฮีย์ (บัญชา) แก่คุณว่า แท้จริงจะไม่มีผู้ใดจากหมู่ชนของเจ้าศรัทธา เว้นแต่ผู้ที่ได้ศรัทธาแล้ว ดังนั้น เจ้าอย่าเศร้าหมองในสิ่งที่พวกเขากระทำ”

(สุค: 36)

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ทำการคะอะฮฺต่อไป และ ใช้คำพูดที่ดีเพื่อชี้แจงเหตุผลของการทำการคะอะฮฺของท่าน ท่าน ทำการคะอะฮฺกลุ่มชนของท่านเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี ซึ่งได้มีการยืนยันถึงการคะอะฮฺของท่านอันยาวนานนี้ในอัลกุรอาน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا

خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

(14: 14)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งคุณไปยังหมู่ชนของเขา และ เขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขา หนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี) ดังนั้น อุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม”

(อัลอังกะบุต: 14)

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ทำการคะอะวะสุญญะฮฺของกลุ่มชนของท่านเป็นเวลายาวนานแต่ก็ไม่ทำให้จิตใจของพวกเขาศรัทธาได้ ท่านจึงได้หันหน้าเข้าร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ ว่า ข้าพระองค์ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความเหนื่อยยากลำบากและความพยายามทั้งหมดที่มี แต่พวกเขาไม่ยอมเชื่อฟัง ปฏิเสธและได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขากลับเห็นดีเห็นชอบเชื่อฟังและปฏิบัติตามผู้ที่ทรยศสมบัติและลูกหลานของเรามีได้อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย นอกจากความหายนะและการขาดทุนเท่านั้น ไม่แต่เพียงเท่านั้นแต่พวกเขายังได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่เพื่อทำลายล้างการเผยแผ่และการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่สัจธรรมอีกด้วย (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1572)

อัลลอฮฺ ﷻ ยังได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنِّي آتَيْتُكَ بِبَنَاتٍ طَاهَرَاتٍ لَّيْسَ لِي فِيهِمْ مَوْلٍ مَا لِي بِهِمْ مَالٌ وَلَا نَازِلٌ إِلَيَّْ مِنْ سَمَاءٍ أَلِيَّتِي هُنَّ لِي بَوَائِقٌ فَارْتَدَّ عَلَيَّ غَدَابَتُهَا إِنَّهَا شَرٌّ مَخْرُوجٌ ﴾

﴿ خَسَارًا ﴾

(ع : 21)

ความว่า “ นุหฺ ได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศสินของเขาและลูกหลานของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขานอกจากการขาดทุน”

(นุหฺ: 21)

หัวหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ได้กล่าวเตือนว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีความรังเกียจต่อการเรียกร้องของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ขึ้นในจิตใจของพวกเขา และได้เจาะจงกล่าวถึงชื่อบรรดาเจี๊วดีเพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดความรู้สึกขึ้นในจิตใจของหมู่ชนทั่วไป บรรดาผู้นำที่หลงผิดจะรวบรวมพลพรรคให้เรียงรายล้อมรอบรูปปั้นและเจี๊วดีที่เป็นกรวดหินดินทราย รูปปั้นที่เป็นตัวบุคคลและรูปปั้นเจี๊วดีทางแนวความคิด ทั้งหมดนี้อยู่ในสภาพเดียวกันหมด เพื่อจะปิดกั้นมิให้หันหน้าเข้าหาการเรียกร้องสู่อัลลอฮฺ ﷻ และเพื่อโน้มน้าวจิตใจให้หันห่างจากการเรียกร้องเชิญชวนด้วยการวางแผนร้ายอัน

ยิ่งใหญ่ ด้วยเล่ห์กลและการผนีกกำลัง ดังนั้นขอพระองค์ท่านได้โปรดให้พวกอธรรมเหล่านั้นจมอยู่
แต่ในการหลงผิดเท่านั้น(สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1573)

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا نَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ ﴾

(24 :ع)

ความว่า “และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมาก
หลง ดังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรม
เหล่านั้น นอกจากการหลงผิดเท่านั้น”

(นุห: 24)

ท่านบิรหุ้ رضي الله عنه จึงได้ร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ว่า ความพยายามของท่านในการ
เชิญชวนคณะอุละมาฮ์กลุ่มชนของท่านสู่หนทางแห่งสัจธรรมทั้งกลางวันและกลางคืนนั้น ไม่ยัง
ประโยชน์อันใดแก่กลุ่มชนของท่าน อีกทั้งยังนำมาซึ่งการหลบหนีและปฏิเสธ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ ﴾

(6-5 :ع)

ความว่า “เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของ ข้าพระองค์ แท้จริงข้า
พระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางวัน
และกลางคืน (5)แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้
เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขา นอกจากการหลบหนี(6)”

(นุห: 5-6)

กลุ่มชนของท่านนบีﷺ ได้ทำการปฏิเสธการคะเວະสุของท่านและไม่ยอมเชื่อฟังท่าน ท่านจึงได้ขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ให้พระองค์ทรงช่วยเหลือท่าน และตัดสินระหว่างท่านและกลุ่มชนของท่านโดยยุติธรรม แน่อนพระองค์ทรงตอบรับคдуаฮ์ของท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ۝۱۰ ﴾

(10 : ﴿﴾

ความว่า “เขาจึงวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้าพระองค์ถูกพิชิตเสียแล้ว ได้โปรดช่วยเหลือ (ข้าพระองค์) ด้วย”
(อัลเกาะมัร: 10)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي ۝۲۶ ﴾

(26 : ﴿﴾

ความว่า “นุหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้า ษของข้าพระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วยเพราะพวกเขาปฏิเสธ ไม่ยอมเชื่อข้าพระองค์”

(อัลมูมิญน: 26)

นอกจากการที่ท่านนบีﷺ ได้ขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ให้พระองค์ทรงช่วยเหลือท่าน และตัดสินระหว่างท่าน และกลุ่มชนของท่านโดยยุติธรรมแล้ว ท่านยังขอคдуаฮ์ให้พระองค์ทรงช่วยเหลือท่านและบรรดาผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นตามแนวทางของพระองค์ให้รอดพ้นจากการลงโทษด้วย

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۱۸ ﴾

(118: ظ: ط)

ความว่า “ตั้งนั้นขอพระองค์ทรงตัดสินระหว่างฉันกับพวกเขา โดยยุติธรรมเถิด และทรงโปรดช่วยฉัน และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับฉันให้รอดพ้นด้วยเถิด”

(อิซหะรออ: 118)

วันที่อัลลอฮ์ ﷻ สัญญาไว้ได้มาถึง เมื่อพระองค์ทรงเปิดเผยกับท่านนบีนุหฺ ﷺ ว่าจะไม่มีใครศรัทธาต่อเขาอีกแล้ว และพระองค์ได้บันดาลใจให้เขาไม่เศร้าเสียใจในเรื่องนั้น ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงเริ่มดูอาห์ให้พระองค์ทำลายบรรดาผู้ปฏิเสธ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۝۲۶ ۝۲۷ ﴾

﴿ تَذَرَّهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۝۲۷ ﴾

(27-26: ع)

ความว่า “ และนุหฺ ได้กล่าวว่า ข้า แต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย (26) เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาก็จะทำให้ปวงบ่าว ของพระองค์หลงผิด และพวกเขานั้น ให้กำเนิดแต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น (27)”

(นุหฺ: 26-27)

อัลลอฮ์ ﷻ ตอบรับคำวิงวอนของท่านนบีนูหฺ ﷺ คดีนี้จึงถูกปิดลง พระองค์ได้พิพากษาการปฏิเสธของพวกเขาด้วยการทำให้น้ำท่วม

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ใน อัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلِنَعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴾

(75 : ๕) ۞

ความว่า “และโดยแน่นอนนบีนูหฺ ได้ร้องขอเราดังนั้นผู้ตอบสนองช่างประเสริฐเสียนี้กระไร”

(อัลศ็อฟฟาต: 75)

อัลลอฮ์ ﷻ ผู้สูงส่งทรงสั่งให้ท่านนบีนูหฺ ﷺ สร้างเรือขนาดใหญ่ขึ้นด้วยความรู้และการแนะนำของพระองค์ และด้วยการช่วยเหลือของมลาอิกะฮ์ อุละมาอ์มีความคิดเห็นต่างกันเกี่ยวกับเรือ โดยให้ความเห็นดังนี้ 1) สูง 80 ศอก กว้าง 50 ศอก 2) ในคัมภีร์เตารอตได้กล่าวไว้ว่า สูง 300 ศอก กว้าง 50 ศอก 3) หะซัน บัศรียมีความคิดเห็นที่สูง 600 ศอก กว้าง 300 ศอก 4) อิบนุ อับบาสมีความคิดเห็นที่สูง 1200 ศอก กว้าง 600 ศอก 5) สูง 1000 ศอก กว้าง 100 ศอก 6) อุละมาอ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่าสูง 30 ศอก มีสามชั้น แต่ละชั้นสูง 10 ศอก ชั้นล่างสุดสำหรับสัตว์สี่ขาและสัตว์เลื้อยคลาน ชั้นที่สองสำหรับมนุษย์ และชั้นบนสุดสำหรับนกและสัตว์ปีก (Ibn Hajar al-‘Asqalāniy, 1998: 156)

อัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงอำนาจได้สั่งการว่า

﴿ وَأَصْنَعُ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ﴾

﴿ إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴾

(37 : ๕)

ความว่า “ และเจ้าจงสร้างเรือต่อหน้าเราและตามคำบัญชาของเราและอย่ามา พுகกับข้าถึงบรรดาผู้อธรรมแท้จริงพวกเขาจะถูกจมน้ำตาย ”

(ฮุด: 37)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงบัญชาให้ท่านนบีนูหฺ ﷺ สร้างเรือเพื่อรอเวลาที่พระองค์ทรงกำหนดสำหรับการลงโทษที่จะเกิดขึ้น ท่านนบีนูหฺ ﷺ เลือกสถานที่บริเวณนอกเมือง ห่างออกไปจากทะเล ท่านรวบรวมไม้และเครื่องมือแล้ว จึงเริ่มทำงานทั้งกลางวันกลางคืน เพื่อการสร้างเรือ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ผ่านมาพบเห็นต่าง เยาะเย้ยท่านอย่างต่อเนื่อง ด้วยความไม่รู้ โดยกล่าวเชิงเหยียดหยามท่านว่าท่านได้เปลี่ยนอาชีพจากการเป็นนบีนบีนูหฺ ﷺ เป็นช่างไม้ อิบน์ อับบาส ได้กล่าวว่า “ไม่มีแม่น้ำหรือทะเลบนแผ่นดินก่อนเหตุการณ์น้ำท่วมโลก พวกเขาจึงเยาะเย้ยท่านนบีนบีนูหฺ ﷺ ” ท่านนบีนูหฺ ﷺ ตอบกับพวกเขาเหล่านั้นว่า ท่านจะรู้ว่าใครจะตกอยู่ภายใต้ความอับอาย และความทุกข์ทรมานด้วยการลงโทษอันอัปยศที่จะมาถึงในเวลาอันใกล้ (Sa'id 'Abd al-'Azim, 2002: 55)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้เล่าเหตุการณ์ในตอนนั้นไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَيَصْنَعُ الْفُلَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا

مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿ ٣٨ ﴾

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ

مُقِيمٌ ﴿ ٣٩ ﴾

(39-38 : ٣٨)

ความว่า “ และเขาได้สร้างเรือ และคราใดที่บุคคลชั้นนำจากหมู่ชนของผ่านเขา(นูหฺ) พวกเขาก็เยาะเย้ยเขา เขาก็จะกล่าวว่า “หากพวกท่านเยาะเย้ยพวกเรา แท้จริงเราก็จะเยาะเย้ยพวกท่าน เช่นเดียวกับที่พวกท่านเยาะเย้ย (38) แล้วพวกท่านก็จะรู้ว่าผู้ใดที่การลงโทษอันอัปยศจะมายังเขา และการลงโทษอันยั่งยืนจะประสบแก่เขา (39) ”

(ฮุด: 38-39)

เรือถูกสร้างเสร็จแล้ว และท่านนบีนุหฺ عليه السلام นั่งรอคำบัญชาจากอัลลอฮฺ ﷻ ที่จะลงมายังเขา ทันใดนั้นน้ำได้พุ่งขึ้นมาอย่างพิสดารจากเตาอบ (หรืออีกพรรณะหนึ่ง ชาวอาหรับ เรียกว่า แผ่นดินว่าเตาอบ) ในบ้านของท่านซึ่งจะเป็นสัญญาณการเริ่มต้นแห่งอุทกภัย สัญญาณให้ ท่านเริ่มปฏิบัติการ วันอันเลวร้ายมาถึง เมื่อเตาอบในบ้านของท่านเอ้อลั่นไปด้วยน้ำ ท่านรีบเร่งเปิดเรือและเรียกผู้ศรัทธา และเขาได้นำสัตว์ทุกชนิดทั้งแมลงและนกอย่างละคู่เพศผู้และเพศเมีย ขึ้นไปกับเขา เมื่อผู้คนเห็นเขานำสัตว์เหล่านั้นขึ้นไปบนเรือ พวกเขาหัวเราะลั่น และกล่าวหาว่าท่านบ้าไปแล้วจะเอาสัตว์เหล่านั้นขึ้นเรือไปทำไม

อัลลอฮฺ ﷻ ผู้ทรงอำนาจเล่าเรื่องน้ำและลักษณะของอุทกภัยว่า

﴿ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا فَإِذَا جَاءَ
 أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
 وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي
 الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُخْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

﴿ 27: 27 ﴾

ความว่า “ดั่งนั้น เราจึงจะสีย์แก่เขาให้ต่อเรือภายใต้การคุ้มครองของเราและคำสั่งสอนของเรา และเมื่อคำ บัญชาของเราได้มาถึง น้ำในเตาก็จะเดือดพุ่งเจ้าจงบรรทุกทุกชนิดของสัตว์เป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเจ้าด้วย นอกจากผู้ที่คำดำรัสได้บันทึกไว้ก่อนแล้ว (ให้หายนะ) ในหมู่พวกเขา (ที่ไม่ยอมศรัทธา) และเจ้าอย่าได้ขอช่วยเหลือเขา ในบรรดาผู้ที่อธรรม แท้จริงพวกเขาจะถูกให้จมน้ำตาย”

(อัลมูมิญน: 27)

อัลลอฮฺ ﷻ กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ ﴾

(40 : 40)

ความว่า “ จนกระทั่งเมื่อคำบัญชาของเราได้มา และบนพื้นแผ่นดินน้ำได้พวยพุ่งขึ้น เรากล่าวว่า ”จงบรรทุกไว้ในเรื่องจากทุกชนิดเป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเจ้าด้วย เว้นแต่ผู้ที่พระคำรัสได้กำหนดแก่เขาไว้ก่อน และผู้ศรัทธา แต่ไม่มีผู้ศรัทธาร่วมกับเขานอกจากจำนวนเล็กน้อย”

(สูต: 40)

อัลลอฮฺ ﷻ กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّهِمِرٍ ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسِّرَ ﴿١٣﴾ تَجْرَىٰ بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَن كَانَ كَفِرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِن مَّدَكِرٍ ﴿١٥﴾ ﴾

(15-11 : 14)

ความว่า “ ดังนั้น เราจึงได้เปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้น้ำฝนตกลงมาอย่างหนัก (11) และเราได้ทำให้แผ่นดินแยกออกเป็นตาน้ำไหลพุ่ง ดังนั้น น้ำฝนและตาน้ำได้มาบรรจบกันตามกิจการที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว (12) และเราได้บรรทุกเขาไว้บนเรือที่ทำได้ด้วยแผ่นดินไม้กระดาน และตอกติดด้วยตะปู (13) มัน (เรือ) ได้แล่นไปต่อ

หน้าเรา (ภายใต้การคุ้มครองของเรา) เป็นการตอบแทนแก่ผู้ที่ถูก
ปฏิเสธ(14)และ โดยแน่นอนเราได้ทิ้งมันไว้เป็นสัญญาณหนึ่ง แต่
มีผู้ใดบ้างที่รับข้อตักเตือนนั้น(15)”

(อัลเกาะมัร: 11-15)

กลุ่มชนของท่านนบีฮุ ﷺ ที่ปฏิเสธศรัทธาต่างประสบกับภัยพิบัติด้วยการ
จมน้ำและพระองค์ทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้นจากภัยพิบัติในครั้งนั้น

อัลลอฮ์ ﷻ กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَكَذَّبُوهُ فَأَجْنَبْنَاهُ وَالدِّينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّكَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴾

﴿ ظك: 64 ﴾

ความว่า “แล้วพวกเขาได้ปฏิเสธนุหุ ภายหลังจากเราได้ช่วยเขา และ
บรรดาผู้ที่อยู่กับเขาในเรือให้รอดนั้น และเราได้ให้บรรดาผู้ที่
ปฏิเสธ โองการทั้งหลายของเราจมน้ำ แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นเป็น
กลุ่มชนที่มีคบอด”

(อัล-อะฮฺรอฟ: 64)

อัลลอฮ์ ﷻ กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَأَجْنَبْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ
الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ ﴾

﴿ ١٢٠: ١١٩ ﴾

ความว่า “ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาให้อยู่ในเรือที่
เต็มเปี่ยม(119) แล้วเราได้ให้พวกที่เหลืออยู่จมน้ำตาย(120)”

(อัลฮุอะรออู: 119-120)

อัลลอฮ์ ﷻ กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴾ (72)

﴿ ظك: 72 ﴾

ความว่า “แล้วเราได้ช่วยเขา และบรรดาผู้ที่ร่วมอยู่กับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเอ็นดูเมตตาจากเรา และเราได้ตัดขาดซึ่งคนสุดท้ายของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธ โองการทั้งหลายของเรา และมีเคยปรากฏ ฎ ว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา”

(อัล-อะฮฺรอฟ: 72)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธาให้รอดพ้นจากภัยพิบัติด้วยความเอ็นดูเมตตาจากพระองค์ และได้ทำให้มันเป็นสัญญาณหนึ่งแก่ประชาชาติ

อัลลอฮ์ ﷻ กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴾ (15)

﴿ 15 : 6 ﴾

ความว่า “ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและพวกพ้องในเรือให้รอดพ้น และเราได้ทำให้มันเป็นสัญญาณหนึ่งแก่ประชาชาติ”

(อัลอังกะบูต: 15)

ภรรยาของท่านนบีนุหฺ ﷺ ก็เป็นหนึ่งในผู้ที่กาฟิรปฏิเสธศรัทธาและไม่เชื่อฟังต่อท่าน โดยการปฏิเสธศรัทธาต่อ ท่านอย่างลับๆ แต่แสดงออกต่อหน้า ท่านให้ท่านคิดว่าเธอเชื่อตาม ดังนั้นเธอจึงไม่ร่วมไปกับท่านด้วยรวมทั้งลูกๆบางคนของท่านด้วย

บรรดาผู้รู้ศาสนา (อุละมาอ์) มีหลายทรรศนะในเรื่องของบรรดาผู้ที่ขึ้นเรือไปกับ ท่านนบี ﷺ อิบนู อับบาส กล่าวว่า มีแปดสิบคน รวมถึงสตรีด้วย ขณะที่กะอับ อัลอะสุบรี กล่าวว่า มีเจ็ดสิบสองคน และคนอื่นๆบอกว่ามีสิบคน (Ibn Kathīr, 1997: 104)

น้ำพุออกจากรอยแยกของโลก ไม่มีรอยแยกใดที่น้ำไม่ได้พุ่งขึ้นมา น้ำฝนมี ปริมาณมากชนิดที่ไม่เคยพบเห็นกันมาก่อน น้ำฝนตกลงมาจากท้องฟ้าอย่างต่อเนื่องผนวกรวมเข้ากับน้ำที่พุ่งออกมาจากรอยแตกของโลก ระดับน้ำจึงสูงขึ้นชั่ว โมงต่อชั่วโมง น้ำทะเลและคลื่นกลืนกินแผ่นดิน ภายภาพภายในของโลกขยับตัวในทิศทางที่แปลกออกไป พื้นมหาสมุทรยกระดับขึ้น ท่วมแผ่นดินฉับพลัน แผ่นดินได้จมลงสู่ผืนน้ำเป็นครั้งแรก

อัลลอฮ์ ﷻ บอกเราถึงเรื่องราวในครั้งนั้นว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۗ ﴾

(5 :)

ความว่า “(เพราะ) ก่อนหน้าพวกเขา นั้น หมู่ชนของนู หุและพลพรรคต่างๆ หลังจากพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว และทุกๆ ประชาชาติได้ตั้งใจที่จะทำลายล้างเราะฮ์ฮูลของพวกเขา และ ได้เล็งด้วยความเท็จเพื่อที่จะลบล้างความจริงให้สูญสิ้นไป ดังนั้นข้าจึงได้เอาโทษพวกเขา แล้วเป็นอย่างไบบ้างการลงโทษของข้า”

(ขอพิร: 5)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ย้ำถึงการลงโทษของพระองค์ที่มีสำหรับผู้กระทำความผิดบาปอันมากมาย และจะไม่มีผู้ใดช่วยเหลือให้รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ได้เว้นแต่ ความโปรดปรานเมตตาของพระองค์เท่านั้น

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾

(ع : 25)

ความว่า “อันเนื่องมาจากความผิดมากหลายของพวกเขา พวกเขา จึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้า อยู่ในไฟนรก ดังนั้นพวกเขาจะ ไม่ได้พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์”

(นุห: 25)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้เล่าเกี่ยวกับเหตุการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้น รวมถึงการโต้ตอบระหว่าง ท่านนบีนุหุ ﷺ กับลูกชายของท่าน การร้องเรียนของท่านต่อพระองค์ว่าลูกชายของท่านเป็นหนึ่งในครอบครัวของท่าน พระองค์จึงได้ตรัสให้ท่านทราบว่แท้จริงลูกชายของท่านไม่ได้นับว่าเป็น หนึ่งในครอบครัวของท่านเนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของเขา และพระองค์ยังได้เล่าเหตุการณ์ หลังจากน้ำท่วมอันมาซึ่งความสาดิ สงบสุข

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرُهَا وَمُرْسُهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ سَاوِيَ إِلَى جِبَلٍ يَئِصُّمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسَّامَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى

نُوحٍ رَبِّهِ، فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ
 أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ
 صَالِحٍ فَلَا تَتَّخِذْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِيَّيَّيَّ اعْظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
 تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَنْوُحُ أَهْبِطْ
 بِسَلْمَةٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَنَمَتُّهُمْ ثُمَّ
 يَمَسُّهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

(48-41 : ٤)

ความว่า “และเขากล่าวว่า “พวกท่านจงลงในเรือด้วยพระนาม
 ของอัล ลอฮฺ ทั้งในยามแล่นของมันและในยามจอดของมัน
 แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงอภิ๋ ผู้ทรงเมตตาเสมอ (41) และ
 มันแล่นพาพวกเขาไปท่ามกลางคลื่นลูกเท่าภูเขา และนู หุ ได้ร้อง
 เรียกลูกชายของเขาซึ่งอยู่อย่าง โดดเดี่ยว “โอ้ลูกของฉันเอ๋ย จงมา
 โดยสารเรือกับเราเถิด และเจ้าอย่าอยู่ร่วมกับผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย ”
 (42) เขา(ลูกชาย) กล่าวว่า “ฉันจะไปอาศัยภูเขาลูกหนึ่ง มันจะ
 ค้ำครองฉันจากน้ำนี้ได้ ” เขา(นูหุ) กล่าวว่า “ไม่มีผู้ใดค้ำครอง
 ในวันนี้จากพระบัญชาของอัลลอฮฺ เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรง
 เมตตา ” และคลื่นได้ซัดเข้ามาระหว่างเขาทั้งสอง และเขา (ลูก
 ชาย) ได้อยู่ในหมู่ผู้จมน้ำ (43) และได้มีเสียงกล่าวว่า “แผ่นดิน
 เอ๋ย จงกลืนน้ำของเจ้า และฟ้าเอ๋ย จงหยุด ” และน้ำได้ลดลงและ
 กิจการได้ถูกตัดสิน และมันได้จอดเทียบอยู่ที่ภูเขาญะดีศ และ ได้มี
 เสียงกล่าวว่า “ความหายนะจงประสบแก่หมู่ชนผู้อธรรมเถิด ”
 (44) และนูหุ ได้ร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาโดยกล่าวว่า “ข้าแต่
 พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ แท้จริงลูกชายของข้าพระองค์เป็นคน
 หนึ่งในครอบครัวของข้าพระองค์ และแท้จริงสัญญาของ
 พระองค์นั้นเป็นความจริง และพระองค์ ท่านนั้นทรงตัดสินเที่ยง
 ธรรมยิ่ง ในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย (45) พระองค์ทรงตรัสว่า “โอ้

นุหุเอ๋ย แท้จริงเขามิได้เป็นคนหนึ่งในครอบครัวของเจ้า แท้จริง การกระทำของเขาไม่ดี ดังนั้นเจ้าอย่าร้องเรียนต่อข้าในสิ่งที่เจ้า ไม่มีความรู้ แท้จริงข้าขอเตือนเจ้าที่เจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้มั่งมาย (46) เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้า พระองค์ ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ท่าน ให้พ้นจากการ ร้องเรียนต่อพระองค์ท่านในสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่มีความรู้ในเรื่อง นั้น และหากพระองค์ไม่ทรงอภัยแก่ข้าพระองค์ และไม่ทรง เมตตาข้าพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ก็จะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน ” (47) ได้มีเสียงกล่าวว่า “โอ้ นุหุเอ๋ย จงลงไปจาก เรือด้วยความศานติ จากเรา และความจำเริญแก่เจ้า และแก่กลุ่มชนที่อยู่กับเจ้า และ กลุ่มชนอื่นที่เราจะให้พวกเขาหลงระเหิง แล้วการลงโทษอย่าง เจ็บปวดจากเราก็จะประสบแก่พวกเขา (48)”

(สูด: 41-48)

ด้วยคำ บัญชาแห่งพระผู้เป็นเจ้า ความสงบได้กลับคืนสู่โลก น้ำลดระดับลง แผ่นดินแห้งตัวลงด้วยแสงอาทิตย์ อุทกภัยได้ทำความสะอาด โลกแห่งผู้ปฏิเสธ และผู้ยึดถือพระเจ้า หลายองค์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยการจมน้ำ และทรงช่วยเหลือท่าน นบีนูหฺ عليه السلام และผู้ศรัทธาจากภัยพิบัติอันร้ายแรง พระองค์ทรงให้ลูกหลานของท่านที่ยังคงมีชีวิตรอยู่ สืบทอดเชื้อสายจากท่านและพระองค์ทรงยกย่องเกียรติคุณของท่านในหมู่ประชาชาติรุ่นหลังๆ ทั้งหลาย เพราะท่านอยู่ในหมู่ปวงบ่าวผู้ศรัทธามั่นต่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمًّا

أَبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ عَلَى نُوْحٍ فِي الْعَالَمِينَ

﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

﴿٨٢﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٣﴾

ความว่า “และเราได้ช่วยเหลือเขาและชุมชนของเขาให้พ้นจากทุกขภัยอันมหันต์(76)และเราได้ให้ลูกหลานของเขายังคงมีชีวิตเหลืออยู่(77) และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ (78)ความศานตจึงมีแด่หนูในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย(79)แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย (80) แท้จริง เขา (หนู) อยู่ในปวงบ่าวของเราผู้ศรัทธา(81) แล้วเราได้ให้พวกอื่นจมน้ำตาย(82)”

(อัศซอฟาต: 76-82)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงให้อุทกภัยครั้งนี้เป็นเครื่องเตือนสติแก่บรรดาผู้ศรัทธา เพื่อให้พวกเขาได้จดจำถึงการลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้อย่างแม่นยำ

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيًّا ﴿١٢﴾ أذِّنْ وَعِيتٌ ﴿١٣﴾ ۝

(12-11 : 4

ความว่า “เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้น แท้จริงเรา ได้บรรทุกพวกเจ้าไว้ในเรือของหนู(11)เพื่อเราจักได้ทำให้มันเป็นเครื่องเตือนสติแก่พวกเจ้า และหูที่สำเนียงจะได้จดจำมันไว้อย่างแม่นยำ(12)”

(อัลหากเกาะฮ์: 11-12)

2.5 มุอญชะฮฺ (ปาฏิหาริย์) ของท่านนบีนูหฺ ﷺ

มุอญชะฮฺ (ปาฏิหาริย์) ของท่านนบีนูหฺ ﷺ นั้นได้มีการพูดถึงมากมาย เพราะการทุ่มเทเพื่องานอะฮ์ลุสซุลัยคฺที่เป็นหน้าที่หลักของบรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์ ﷻ สำหรับ มุอญชะฮฺ (ปาฏิหาริย์) ของท่านนบีนูหฺ ﷺ นั้นสามารถจำแนกออกเป็นข้อๆ ดังนี้

2.5.1 ท่านนบีนุหุ عليه السلام เป็นเราะสุลท่านแรกของโลก ซึ่งอัลลอฮุ ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งเพื่อทำการอะวะสะผู้คนสู่หนทางอันถูกต้อง

อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1:ع)

ความว่า “ แท้จริงเราได้ส่งนุหุ ไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญชา
ว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอัน
เจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

(นุหุ: 1)

อายะฮ์ข้างต้นได้กล่าวถึงการที่อัลลอฮุ ﷻ ได้ทรงส่งท่านนบีนุหุ عليه السلام ไปยังหมู่
ชนของเขาโดยบัญชาให้กล่าวตักเตือนพวกเขาว่า การลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นไม่ช้าก็เร็ว คือทั้งในโลก
นี้และโลกหน้า และได้ประกาศให้พวกเขาทราบอย่างตรงไปตรงมาและชัดเจนว่า ท่านนั้นคือผู้
ตักเตือนอันซัดแข็งของพวกเขา ดังนั้นหน้าที่ของพวกเขา ก็คือ การเคารพภักดีต่ออัลลอฮุ เพียงองค์
เดียว เพราะมันคือแนวทางที่ถูกต้องและเป็นรากฐานแห่งการดำเนินชีวิต และได้ทำการกำชับให้ยำ
เกรงต่ออัลลอฮุเพียงผู้เดียว เพราะมันเป็นสิ่งจำเป็นอย่างแท้จริงในการรักษาความเที่ยงธรรมของ
มนุษย์ และการเชื่อฟังปฏิบัติตาม เราะสุล นับได้ว่าเป็นแนวทางสำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตอย่าง
ถูกต้อง

อายะฮ์ข้างต้นเป็นการกล่าวถึงการที่อัลลอฮุ ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งท่านนบีนุหุ عليه السلام
ให้ทำหน้าที่อะวะสะตักเตือนหมู่ชนของเขา โดยที่สำนวนของอายะฮ์ไม่ได้กล่าวถึงการแต่งตั้งท่าน
ให้เป็นเราะสุลท่านแรก แต่หากทำการค้นคว้าวิจัยจากอายะฮ์ในอัลกุรอานทั้งหมด และการ
อรรถาธิบายอัลกุรอานจ ากอูละมาอ์หลายๆท่านย่อมเข้าใจได้ว่าท่านนบีนุหุ عليه السلام นั้นเป็นเราะสุล
ท่านแรก แต่เพื่อให้เกิดความกระจ่างในเรื่องดังกล่าว ผู้วิจัยขอยกหะดีษที่รายงาน โดยอบูสุร็อยเราะฮุ
رضي الله عنه ที่กล่าวเกี่ยวกับอัสซะฟาอะฮุ (ความช่วยเหลือในวันกิยามะฮุ) ในหะดีษดังกล่าวนี้ รายงานโดย

อัลบุกอริย์ซึ่งถือเป็นหะดีษเศาะหิห์ที่น่าเชื่อถือมากที่สุด ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้เล่ายืนยันด้วยสำนวนที่ชัดเจนว่าท่านนบีนูหฺ ﷺ เป็นเราะสุลท่านแรกดังนี้

ط م ل ع : ل ل ح ظ ط
 ((ظ غ ق))

(مُحَمَّدٌ ﷺ 3340 : 1998 ط م 194 : 1998 ح ط)

ความว่า “(นบีอาดัมได้กล่าวแก่นุญญ์ทั้งหลายว่า)พวกเจ้าทั้งหลายจงไปหานูหฺเถิด แล้วพวกเขาทั้งหลายก็ได้ไปพบนูหฺ และพวกเขาได้กล่าวไว้ว่า โอ้นูหฺ ท่านเป็น เราะสุลคนแรกที่ได้ถูกส่งมายังมนุษยโลก”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1998: 3340 และ Muslim, 1998: 194)

2.5.2 ท่านนบีนูหฺ ﷺ เป็นหนึ่งในบรรดา “อูลลอะซมี”²⁰ 5 ท่าน อันได้แก่ ท่านนบีนูหฺ ﷺ ท่านนบีอิบรอฮีม ﷺ ท่านนบีมุซา ﷺ ท่านนบีอิซา ﷺ และท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا

إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا

تُفَرِّقُوا فِيهِ

﴿ ط غ م : 13 ﴾

²⁰ อูลลอะซมี หมายถึง บรรดาเราะสุลที่มีจิตใจตั้งมั่น ผู้ที่มีประวัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ต้องพบพานกับอุปสรรคที่สาหัส และได้รับการยกย่องจากอัลลอฮฺ ﷻ ให้เป็นเราะสุลที่มีฐานะที่สูงกว่าบรรดาเราะสุลท่านอื่นๆ (‘Aḥfāf ‘Aliy al-Najjār, 2009: 11)

ความว่า “ พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้า เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่นูหฺ และที่เราได้วะสุ ยูแก่ เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีม แ ละมุซา และอิซฮ่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันในเรื่อง ศาสนา แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตังภาคีที่เจ้าเรียกร้อง เชิญชวน พวกเขาไปสู่ศาสนานั้น อัลลอฮฺทรงเลือกสำหรับพระองค์ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้แนะทางสู่พระองค์ผู้ที่ผินหน้าสู่ พระองค์ ”

(อิซฮอรอ: 13)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِءِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

﴿ ٨١ ﴾

﴿ ٨١ ﴾

﴿ ٨١ ﴾

ความว่า “ และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮฺ ได้ทรงเอาข้อสัญญา แก่นบีทั้งหลายว่า สิ่งที่มาได้ให้แก่พวกเจ้านั้น ไม่ว่าจะเป็นคัมภีร์ กิตี และความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนาก็ดี ภายหลัง ได้มีร่อซูลคนใดมายังพวกเจ้าซึ่งเป็นผู้ยืนยันในสิ่งที่มีอยู่กับพวก เจ้าแล้ว แน่نونพวกเจ้าจะต้องศรัทธาต่อเขา และช่วยเหลือเขา พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้ายอมรับและเอาข้อสัญญาของข้าคังกล่าว นั้นแล้วไซ้ไหม พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ยอมรับแล้ว พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเป็ นพยานเถิด และข้าก็อยู่ในหมู่เป็ นพยานร่วมกับพวกเจ้าด้วย”

(อาละอิมรอน: 81)

อาเยฮุที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นมีสำนวนและความหมายอย่างชัดเจนเกี่ยวกับบรรดา
อูลูอ์ซมีทั้ง 5 ท่าน อันได้แก่ ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ท่านนบิอิบรอฮีม عليه السلام ท่านนบีมูซา عليه السلام ท่านนบิ
อิซา عليه السلام และท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งเป็นบรรดาผู้ที่มีประวัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสมัยที่พวกเขาต้อง
รับผิดชอบกับงานอะวะฮฺที่หนักหน่วง ต้องพบพานอุปสรรคที่สาหัสและได้รับการยกย่อง
จากอัลลอฮฺ ﷻ ให้เป็นเราะฮฺสุลที่มีฐานะที่สูงกว่าบรรดาเราะฮฺสุลท่านอื่นๆ

2.5.3 ท่านนบีนุหฺ عليه السلام เป็นบิดาคคนที่สองแห่งมนุษยชาติ เนื่องจากเผ่าพันธุ์มนุษย์สืบเชื้อ
สายมาจากท่าน เพราะหลังจากเหตุการณ์น้ำท่วมโลก ไม่มีใครรอดชีวิตจาก เหตุการณ์นี้เลยนอกจาก
ท่าน บรรดาลูก ๆ ของท่านและสาวกผู้ซื่อสัตย์บางคนเท่านั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْنِعْمَ الْمُجِيبُوْنَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنْ

الْكُرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِيْنَ ﴿٧٧﴾ وَرَكَّعْنَا عَلَيْهِ فِي

الْآخِرِيْنَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمْ عَلٰى نُوحٍ فِي الْعِلْمِيْنَ ﴿٧٩﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ

﴿ ٨٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْآخِرِيْنَ ﴿٨٢﴾

ع: 75-82)

ความว่า “ และโดยแน่นอนนุหฺได้ร้องขอเราดั่งนั้นผู้ตอบสนอง
ช่างประเสริฐเสียนี้กระไร (75) และเราได้ช่วยเหลือเขาและชุมชนของ
เขาให้พ้นจากทุกข์ภัยอันมหันต์ (76) และเราได้ให้ลูกหลานของ
เขายังคงมีชีวิตเหลืออยู่ (77) และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ)
แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ (78) ความसानติจึงมีแด่ นุหฺ ในหมู่
ประชาชาติทั้งหลาย (79) แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทน
ผู้กระทำความดีทั้งหลาย (80) แท้จริง เขา (นุหฺ) อยู่ในปวงบ่าว
ของเราผู้ศรัทธา (81) แล้วเราได้ให้พวกอื่นจมน้ำตาย (82)”

(อัศศ็ือฟฟาต: 75-82)

อัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงอำนาจเล่าเรื่องน้ำว่า

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾

(40 : ๕)

ความว่า “ จนกระทั่งเมื่อคำบัญชาของเราได้มา และบนพื้นแผ่นดินน้ำได้พวยพุ่งขึ้น เรากล่าวว่า ”จงบรรทุกไว้ในเรื่องจากทุกชนิดเป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเจ้าด้วย เว้นแต่ผู้ที่พระคำรัสได้กำหนดแก่เขาไว้ก่อน และผู้ศรัทธา แต่ไม่มีผู้ศรัทธาร่วมกับเขานอกจากจำนวนเล็กน้อย”

(สูด: 40)

อายะฮ์ที่ได้กล่าวมาข้างต้นชี้ให้เห็นว่าอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงลงโทษบรรดาผู้ที่ตั้งภาคีต่อพระองค์ด้วยการทำให้น้ำท่วมโลก และพระองค์ทรงช่วยเหลือท่านนบีนูหฺ ﷺ และกลุ่มชนของท่านที่ศรัทธาซึ่งมีเพียงจำนวนน้อยให้พ้นจากภัยพิบัติดังกล่าว หลังจากนั้นพระองค์ทรงให้มนุษย์โลกสืบเชื้อสายมาจากท่านและลูกหลานของท่าน

2.5.4 ท่านนบีนูหฺ ﷺ มีอายุยืน และใช้เวลาในการเผยแพร่ศาสนายาวนานที่สุด

ท่านนบีนูหฺ ﷺ ทำหน้าที่อะวะฮฺเชิญชวนกลุ่มชนของท่านสู่การเคารพสักการะอัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์และหันห่างจากการสักการะบุชารูปปั้นเจว็ดต่าง ๆ ที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้ทำการสักการะแต่กาลก่อน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (٥٩)

(ٱ ظك : 59)

ความว่า “และแท้จริงเราได้ส่งนูหฺ ไปยังประชาชาติของเขา แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้ว อื่นจากพระองค์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน”

(อัล-อะอฺรอฟ: 59)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวถึงการตะอฺวะฮฺของท่านนบีนูหฺ ﷺ ไว้ในอัลกุรอานอีกว่า

﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ﴾ (٦٦)

(ٱ ٱ : 26)

ความว่า “คือพวกท่านอย่าเคารพอิบาดะฮฺผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษในวันอันเจ็บปวด”

(ฮูด: 26)

ท่านนบีนูหฺ ﷺ ยังได้ทำการตักเตือนกลุ่มชนของท่านให้หันสู่ความถูกต้องโดยการเคารพสักการะอัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียวและปฏิบัติตามคำสอนของท่าน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ
وَاطِيعُونَ ﴿٣﴾ ﴾

(3-2 : ٤)

ความว่า “เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันคือผู้
ตักเตือนอันชัดแจ้งของพวกท่าน (2)พวกท่านจงเคารพภักดี
อัลลอฮฺ เถิด และจงยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติ ตาม
ฉัน(3)”

(นุหฺ: 2-3)

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ทำการคะอะวะฮฺกลุ่มชนของท่านอย่างไม่ย่อท้อ ถึงแม้จะถูก
ปฏิเสธ ยิ่งไปกว่านั้นท่านได้เพิ่มการคะอะวะฮฺของท่านทั้งกลางวันและกลางคืนอย่างต่อเนื่องด้วย
ความเหนื่อยยาก และยังคงปฏิบัติหน้าที่ทุกวิถีทางที่จะกระทำได้ ทั้งโดยทางเปิดเผยและโดยทางลับ
ด้วยการบอกข่าวดีสำหรับผู้ศรัทธา และข่าวร้ายสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่ก็ไม่ประสบ
ความสำเร็จ กลุ่มชนของท่านยังคงคือรื้อนปฏิเสธ โต้เถียง และเยาะเย้ยท่านด้วยการกระทำต่าง ๆ นานา
แต่ท่านยังคงอดทน จนกระทั่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้มีวะฮีย์แก่ท่านว่าจะไม่มีผู้ศรัทธาเพิ่มจากที่ได้ศรัทธา
ไปแล้ว ซึ่งมีจำนวนน้อยเท่านั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوْحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ ﴾

(36 : ٤٦)

ความว่า “และได้มีวะฮีย์แก่นูหฺ ว่า แท้จริงจะไม่มีผู้ใดจากหมู่ชน
ของเจ้าศรัทธา เว้นแต่ผู้ที่ได้ศรัทธาแล้ว ดังนั้น เจ้าอย่าเศร้าหมอง
ในสิ่งที่พวกเขากระทำ”

(ฮุด: 36)

ท่านนบีนูหฺ عليه السلام ได้ทำการอะวะฮฺเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี ด้วยความอดทน
และเหนียวยาก แต่ยังคงได้รับการปฏิเสธจากกลุ่มชนของท่าน การลงโทษอย่างเจ็บปวดจึงประสบแก่
พวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا

خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

(14 : ๕) ﴿

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนูหฺ ไปยังหมู่ชนของเขา และ
เขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี) ดังนั้น
อุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม”

(อัลอังกะบูต: 14)

2.6 การเสียชีวิตของท่านนบีนูหฺ عليه السلام

อัลกุรอานได้วาดภาพที่แท้จริงของเรื่องราวของท่านนบีนูหฺ عليه السلام เราไม่รู้ว่
เรื่องราวของท่านกับผู้คนของท่านนั้นได้ดำเนินต่อไปเช่นไร เรื่องที่เราได้รู้ทั้งหมดหรือสามารถ
ค้นคว้าได้คือ อัลลอฮฺ ﷻ ได้เล่าว่า

﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾﴾

(77 : ๕) ﴿

ความว่า “ และเราได้ให้ลูกหลานของเขายังคงมีชีวิตเหลืออยู่”

(อัสซื่อฟาต: 77)

ลูกของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ซึ่งมีกันอยู่ 5 คน คนหนึ่งตายไปกับน้ำท่วม ชื่อ ชาม (شام) ซึ่งอะฮฺลุลบิดา²¹ เรียกว่า “กันฮาน” (كانان) อีกคนชื่อ อุบิร (عوبر) เป็นผู้หญิง ซึ่งได้ตายไปก่อนน้ำลด หรือบางคนบอกว่าตายไปกับน้ำท่วมด้วยอีก 3 คนที่เหลือรอดมาได้แก่ ชาม (شام) عابر (عابر) และยาฟิษ (يافس) (Ibn Kathir, 1997: 104)

ชามเป็นต้นตระกูลอหารับ ฟาริซีย์ และโรม ส่วน ฮาม เป็นต้นตระกูล กิบฎีย์ (นิโกร) ชูดาน (อียิปต์) และเบอร์เบอร์ (กลุ่มคอเคซอยด์แถบแอฟริกาตอนเหนือ) และยาฟิษ เป็นต้นตระกูลเตอร์ก เสาะกอลิบะฮฺกับยะฮฺญูญฺและมะฮฺญูญฺ (ชนเผ่าสลาฟ) (Ibn Kathir, 1997: 111)

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ใช้ชีวิตกับการคะอะวะฮฺเป็นเวลาอันยาวนาน อัลลอฮฺ ﷻ ได้เล่าเกี่ยวกับจำนวนอายุของท่านเพียงบางส่วน แต่มีใช้จำนวนอายุทั้งหมดของท่านเริ่มตั้งแต่กำเนิดจนถึงเสียชีวิตแต่อย่างไร

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا

خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

(14 : ๑๔)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปี เว้นห้าสิบปี (950 ปี) ดังนั้นอุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม”

(อัลอังกะบุต: 14)

²¹ อะฮฺลุลบิดา เป็นคำในภาษาอาหรับ หมายถึง ชาวคัมภีร์ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานจากอัลลอฮฺ ﷻ นั่นคือ ชาวยิว และคริสต์ (Ahmad Zaghāl Sādiq, 2007:36)

มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ﷻ หากนำชั้นฟ้าและแผ่นดินทั้งเจ็ดมาวางไว้ที่ด้านหนึ่งของตาชั่งและนำคำว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก อัลลอฮฺ ﷻ มาวางที่อีกด้านหนึ่ง สิ่งหลังจะหนักกว่า และถึงแม้ว่า ชั้นฟ้าและแผ่นดินทั้งเจ็ด จะมีความมั่นคงเท่าใด มันจะอ่อนแอต่อคำว่า ไม่ มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก อัลลอฮฺ ﷻ และการสรรเสริญต่ออัลลอฮฺ แท้จริงมันการสรรเสริญในทุกเรื่อง และนำมาซึ่งรสชาติของสิ่งที่ถูกสร้าง(มนุษย์)

(บันทึกโดย Al-Bukhāriy, 1998: 548)

มีการเล่ากล่าว วกัณว่าสุสานของท่านนบีฮุหฺ ﷺ อยู่ที่มัสยิดอันศักดีศิหฺ อยู่ที “มักกะฮฺ” ขณะที่คนอื่นๆกล่าวว่าเขาถูกฝังที่เมือง “บะฮฺละบัก” ในอิรัก (Ibn Kathīr, 1997: 102-105) อัลลอฮฺ ﷻ เท่านั้นผู้รู้ดียิ่ง

2.7 การกล่าวถึงท่านนบีฮุหฺ ﷺ ในอัลกุรอาน

ชื่อของท่านนบีฮุหฺ ﷺ ได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานทั้งหมดเป็นจำนวน 43 ที และได้ถูกกล่าวไว้ในหลายๆ สุเราะฮฺ เช่น สุเราะฮฺอัลอะฮฺรอฟ สุเราะฮฺฮุด สุเราะฮฺอะฮฺมัดมูมินูน สุเราะฮฺอิซฮฺอารอฺ และอัลเกาะมัร นอกจากนี้พระองค์ยังให้เกียรติท่าน โดยตั้งชื่อ สุเราะฮฺหนึ่ง ในอัลกุรอานว่า “สุเราะฮฺฮุหฺ” อีกด้วย ในสุเราะฮฺฮุหฺและสุเราะฮฺฮุดนี้ได้กล่าวถึงประวัติของท่านนบีฮุหฺ ﷺ ไว้ อย่างละเอียด

2.7.1 อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงท่านนบีฮุหฺ ﷺ เป็นการยกย่องให้เกียรติท่าน โดยได้กล่าวในอัลกุรอานดังต่อไปนี้

1) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۗ ﴾

(163 : ๕ ๕)

ความว่า “ แท้จริงเราได้มีโองการแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มี
โองการแก่นูหุ และบรรดานบีหลังจากเขา”

(อิน-นิซาอู: 163)

2) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى

الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

الن ۱ ظل: 33

ความว่า “ แท้จริงอัลลอฮฺ ได้ทรงคัดเลือก อาดัมและนูหุ และ
วงศ์วานของอิบรอฮีม และวงศ์วานของอิมรอนให้เหนือกว่า
ประชาชาติทั้งหลาย”

(อาละอิมรอน: 33)

3) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا

هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ ۚ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ

يُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

ط ل ل ل: 84

ความว่า “ และเราได้ให้เขา ซึ่งอิสฮาก และยะอู กุบ ทั้งหมดนั้น
เราได้แนะนำแล้ว และนูหุเราก็ได้แนะนำแล้วแต่ก่อน โน้น และ
จากลูกหลานของเขานั้นคือดาวิด และสุลัยมาน และอัยยูบและ
ยูซุฟและมูซา และฮารูน และในทำนองนั้นแหละ เราจะตอบ
แทนแก่ผู้กระทำความดีทั้งหลาย”

(อัล-อันอาม: 84)

4) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾ ﴾

﴿ ظ : 3 ﴾

ความว่า “โอ้เผ่าพันธุ์ของเรา! ตีบรรทุก (ไว้ในเรื่อง) กับนูหฺเอ๋ย
แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้กตัญญู”

(อัลอิสรออ: 3)

5) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَامِينَ ﴿٧٩﴾ ﴾

□ (79-78 : ๘ ﴿ ظ □

ความว่า “และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชน
รุ่นหลัง ๆ (78) ความศานติจงมีแด่หนู ในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย
(79)”

(อัลศ็อฟฟาต: 78-79)

6) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ

حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا

نُتِلَى عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ ﴾

(58 :)

ความว่า “ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ ทรงโปรดปรานพวก
เขาให้เป็นนบีที่มีเชื้อสายจากอาดัมและจากเชื้อสายผู้ที่เราบรรทุก

ไว้ในเรือกับนุหุ และจากเชื้อสายของอิบรอฮีม และอิสรออีล และจากเชื้อสายผู้ที่เราได้ชี้แนะทางและเราได้คัดเลือกไว้ เมื่อบรรดาโองการของพระเจ้าทรงกรุณาปราณีถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาจะก้มลงสujudและร้องไห้”

(มรียัม: 58)

2.7.2 อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงท่านนบีนุหุ ﷺ เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับบรรดานบี โดยได้กล่าวในอัลกุรอานดังต่อไปนี้

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾ (١٣)

﴿ غ: ١٣ ﴾

ความว่า “พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้า เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่นุหุ และที่เราได้วะฮยูแก่ เขาก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีมและมุซา และ อีซา ว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันใน เรื่องศาสนา แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตักฟาคีที่เจ้าเรียกร้อง เชิญชวนพวกเขาไปสู่ศาสนานั้น อัลลอฮฺทรงเลือกสำหรับพระองค์ผู้ ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้แนะทางสู่พระองค์ผู้ที่ผินหน้า สู่พระองค์”

(อัชชุรอ: 13)

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกำหนดบัญญัติศาสนาที่สะดวกง่ายดายแก่ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เสมือนกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่บรรดาเราะสุลและบรรดานบีที่มีชื่อเสียง ซึ่งเป็นบรรดานบีที่ ได้รับเกียรตินี้ เช่น ท่านนบีนุหุ ﷺ ซึ่งถือว่าท่านเป็นเราะสุลท่านแรกที่เป็นแบบอย่างในด้านการ

คะอวะฮฺตามบทบัญญัติที่ได้มี บัญญัติในศาสนาและสุกมต่าง ๆ ให้แก่บรรดานบี รวมถึงท่านนบี อิบรอฮีม عليه السلام ท่านนบีมูซา عليه السلام และท่านนบีอิซา عليه السلام จนกระทั่งพระองค์ทรงให้บัญญัติศาสนาต่าง ๆ เหล่านั้นสิ้นสุดลงด้วยบัญญัติศาสนาของเราะฮูต และนบีที่ดีที่สุด คือของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ พระองค์ทรงบัญชาแก่บรรดานบีที่มีความหนักแน่น และมั่นคงว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้มั่นคง ซึ่งพระองค์ทรงกำหนดไว้แก่พวกเจ้า อย่าทำลายและอย่าแตกแยกกันในเรื่องของศาสนา แต่มันเป็นเรื่องใหญ่และเป็นการลำบากแก่พวกมุขริกีน พวกกุฟฟารุ มักกะฮฺที่จะยึดถือปฏิบัติ เพราะเป็นการเรียกร้องไปสู่การเตาฮีด และพระองค์ทรงคัดเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์คือ ผู้ที่มีศรัทธาและมีความจงรักภักดีต่อพระองค์ (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1244)

2.7.3 อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวถึงท่านนบีนูหฺ عليه السلام ว่าท่านเป็นหนึ่งในบรรดา “อูลูล อัจมี” อันได้แก่ ท่านนบีนูหฺ عليه السلام ท่านนบีอิบรอฮีม عليه السلام ท่านนบีมูซา عليه السلام ท่านนบีอิซา عليه السلام และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ โดยได้กล่าวในอัลกุรอานดังต่อไปนี้

﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ

﴿ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۚ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾

﴿ ظ: 7 ﴾

ความว่า “และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาของพวกเขาจากบรรดานบีและจากเจ้า และจากนูหฺ และอิบรอฮีม และมูซา และอีซา อิบนุ มัรยัม และเราได้เอาคำมั่นสัญญาอย่างหนักแน่นจากพวกเขา”

(อัลอะหฺซาบ: 7)

2.7.4 อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวถึงคำวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ของท่านนบีนูหฺ عليه السلام และการตอบรับคฺออาอฺของท่าน ดังต่อไปนี้

1) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

﴿ ظ: 118 ﴾

ความว่า “คั้งนั้นขอพระองค์ทรงตัดสินระหว่างฉันกับพวกเขา โดยยุติธรรมเถิด และทรงโปรดช่วยฉัน และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับฉันให้รอดพ้นด้วยเถิด”

(อัมชะรอฮ์: 118)

2) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ۝۱۰ ﴾

(10 : ๕)

ความว่า “เขาจึงวิงวอนขอต่อ อพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้าพระองค์ถูกพิชิตเสียแล้ว ได้โปรดช่วยเหลือ(ข้าพระองค์)ด้วย”

(อัลเกาะมัร: 10)

อายะฮ์ข้างต้นได้ชี้ให้เห็นถึงการที่ท่านนบีนูหฺ ﷺ ได้เรียกร้องไปสู่การเตาฮีดและการเผยแผ่สัจธรรมของเขา ไม่แต่เพียงเท่านั้นพวกเขายังกล่าวอีกว่า ท่านนบีนูหฺ ﷺ เป็นคนบ้า และได้ขู้งับด้วยถ้อยคำที่หยาบโตน ท่านนบีนูหฺ ﷺ จึงร้องเรียนต่อพระเจ้าของเขาว่า พวกเขาได้พิชิตข้าพระองค์แล้ว ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย อบูฮัยยานกล่าวว่า “ท่านนบีนูหฺ ﷺ ได้วิงวอน ขอพรหลังจากสิ้นหวังในการเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาอันเนื่องมาจากการทำร้าย จนกระทั่งเขากล่าวว่าโอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่หมู่ชนของข้าพระองค์ เพราะพวกเขาไม่รู้” (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1403)

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَبًّا وَنَهَارًا ۝۵ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ۝۶ ﴾

(6-5 : ๕)

ความว่า “เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางคืน

และกลางวัน (5) แต่การเรียกร็องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้
เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขานอกจากการหลบหนี(6)”

(นุหุ: 5-6)

4) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٦٦﴾ ﴾

(26: ๒) ๕

ความว่า “นุหุได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอ
พระองค์ทรงโปรดช่วยเหลือข้าพระองค์ด้วย เพราะพวกเขา
ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อข้าพระองค์”

(อัลมูมิnun: 26)

5) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٦٧﴾ ﴾

(26: ๕)

ความว่า “และนุหุได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอ
พระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ใน
แผ่นดินนี้เลย”

(นุหุ: 26)

6) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ

الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي

﴿ ٧٨ ﴾ سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿ ٧٩ ﴾

(79-75 : ๔ ๑ ๒)

ความว่า “และโดยแน่นอนนุหุ ได้ร้องขอเราดังนั้นผู้ตอบสนองข้างประเสริฐเสียนี้กระไร (75) และเราได้ช่วยเขาและชุมชนของเขาให้พ้นจากทุกข์ภัยอันมหันต์ (76) และเราได้ให้ลูกหลานของเขายังคงมีชีวิตเหลืออยู่ (77) และเราได้ปล่อยทิ้งไว้ (เกียรติคุณ) แก่เขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ (78) ความसानติจึงมีแด่नुหุในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย(79)”

(อัคศ็อฟฟาต: 75-79)

การที่ท่านนบีนุหุ ﷺ ได้ทำการวิงวอนขอจากอัลลอฮุ ﷻ นั้นได้รับการตอบรับจากอัลลอฮุ ﷻ ดังต่อไปนี้

- 1) อัลลอฮุ ﷻ ทรงประทานความปลอดภัยและความรอดพ้นให้กับท่านนบีนุหุ ﷺ และผู้ที่ศรัทธาต่อศาสนที่ท่านเชิญชวน นั่นคือรอดพ้นจากการถูกลงโทษให้จมน้ำ และปลอดภัยจากการถูกลงโทษขมขื่นของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
- 2) อัลลอฮุ ﷻ ทรงประทานให้ลูกหลานของท่านนบีนุหุ ﷺ ยังคงมีชีวิตเหลืออยู่ คือมีชีวิตอยู่ในแผ่นดินหลังจากความพินาศของหมู่ชนของเขาด้วยการจมน้ำตาย ซึ่งท่านนบีนุหุ ﷺ ได้ขอค้อมาก่อนหน้านี้ ท่าน และผู้ที่อยู่与您ในเรือได้รอดพ้น ต่อมามนุษย์ได้สืบเชื้อสายมาจากลูกหลานทั้งสามของท่านคือ “ซาม ฮาม และยาฟิซ”
- 3) อัลลอฮุ ﷻ ทรงประกาศ เกียรติคุณแก่ ท่านนบีนุหุ ﷺ ให้กับ กลุ่มชนรุ่นหลัง ๆ ได้ทราบเฉกเช่นที่ประชาชาติของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ชื่นชมคุณงามความดีของท่านที่ปรากฏในอัลกุรอาน และอัลลอฮุ ﷻ ทรงประทาน ความซานติ ให้กับท่านนบีนุหุ ﷺ ในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย (Hassān Muhammad Husīn Zaghl, 2008: 46)

2.7.5 อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวถึงท่านนบีนุหุ ﷺ เกี่ยวกับการอิหฺซาน(การทำความดี)ของท่าน โดยได้กล่าวในอัลกุรอานดังต่อไปนี้

- 1) อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا كَذَّبِكَ بِجَزَى الْمُحْسِنِينَ ﴾ ﴿ ٨٠ ﴾

(80 : ๔ ๒)

ความว่า “แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำความดีทั้งหลาย”

(อัลศ็อฟฟาต: 80)

อรรรอซีย์ (al-Fakhr al-Rāziy, 1981: 26/145) ได้บรรยายอธิบายอายะฮ์นี้ว่า “ความหมายของอายะฮ์นี้คือ เมื่อเราได้อธิบายถึงคุณลักษณะที่ดีและความเป็นเอกลักษณ์ของท่านนบีนุหฺ ﷺ ถึงเกียรติของท่านอันสูงส่งจากการที่โลกนี้เต็มไปด้วยทายาทที่สืบเชื้อสายจากท่าน และจากการกล่าวถึงของคนทั่วโลกเกี่ยวกับการที่ท่านคือ ผู้กระทำความดีเพราะท่านเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ศรัทธา ความหมายในที่นี้คือการชี้ให้เห็นถึงตำแหน่งที่ยิ่งใหญ่และมีเกียรติจากการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ﷻ และจงรักภักดีต่อพระองค์”

2.7.6 อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงหน้าที่ของท่านนบีนุหฺ ﷺ ในการทำงานอะฮฺซุนประชาชาติของท่านสู่หนทางที่ถูกต้องโดยได้กล่าวในอัลกุรอานดังต่อไปนี้

1) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي﴾

﴿إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (٢٣)

(23 : ٢)

ความว่า “และเป็นที่แน่นอนยิ่งเราได้ส่งนูหฺ ไปยังหมู่ชนของเขา ดังนั้นเขาได้กล่าวว่า “โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงเคารพภักดี อัลลอฮฺเถิดสำหรับพวกท่านนั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรง (การลงโทษของพระองค์) หรือ”

(อัลมูมิญูน: 23)

อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเพื่อ เป็นการปลอบใจแก่ท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ ในการทำหน้าที่อะฮฺซุนของท่าน อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวถึงท่านนบีนุหฺ ﷺ เพื่อให้ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ยึดถือ

เป็นแบบอย่างในความอดทนของเขา และเพื่อให้เป็นที่ทราบกันว่า บรรดานบีก่อนจากเขานั้น ได้ถูก
ปฏิบัติเสมอก่อนแล้ว (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 824)

2) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ ﴾

(25: 25)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนู หูไปยังกลุ่มชนของเขา
(โดยกล่าวว่า) “แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันแน่ชัดแก่พวกท่าน
แล้ว”

(ฮุด: 25)

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا
تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي
إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ ﴾

(13: 13)

ความว่า “พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้า
เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติแก่นูหุ และที่เราได้วะฮยู
แก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญญัติแก่อิบรอฮีม และมูซา และ
อิซาว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยก
กันในเรื่องศาสนา แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตั้งภาคีที่เจ้า
เรียกร้อง เชิญชวนพวกเขาไปสู่ศาสนานั้น อัลลอฮ์ทรงเลือก
สำหรับพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้แนะทางสู่
พระองค์ผู้ที่คืนหน้าสู่พระองค์”

(อัมรฺ: 13)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงกำหนดบัญญัติศาสนาที่สะดวกง่ายดายแก่ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เสมือนกับที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่บรรดา เราะสูลและบรรดานบีที่มีชื่อเสียง ซึ่งเป็นบรรดานบีที่ได้รับเกียรตินี้ เช่น ท่านนบี นูหฺ ﷺ ท่านนบี อิบรอฮีม ﷺ ท่านนบี มูซา ﷺ และท่านนบีอีซา ﷺ และได้บัญญัติศาสนาและสุกมต่าง ๆ ให้แก่บรรดานบีเหล่านั้น จนกระทั่งพระองค์ทรงให้บัญญัติศาสนาต่าง ๆ เหล่านั้นสิ้นสุดลงด้วยบัญญัติศาสนาของเราะสูล และนบีที่ดีที่สุด คือของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ พระองค์ทรงบัญชาแก่บรรดานบีว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้มั่นคง ซึ่งพระองค์ทรงกำหนดไว้แก่พวกเจ้า อย่าทำลายและอย่าแตกแยกกันในเรื่องของศาสนา แต่มันเป็นเรื่องใหญ่และเป็นการลำบากแก่พวกมุชริกีน พวกกุฟฟารุ้ มักกะฮ์ที่จะยึดถือปฏิบัติเพราะเป็นการเรียกร้องไปสู่การเตาฮีด และพระองค์ทรงคัดเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์คือผู้ที่มีศรัทธาและมีความจงรักภักดีต่อพระองค์ (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1244)

2.7.7 การกล่าวถึงท่านนบี นูหฺ ﷺ และการเผชิญระหว่างท่านกับ บกลุ่มชนของท่าน ดังอายะฮ์อัลกุรอานต่อไปนี้

1) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ

الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾

(5 :) □

ความว่า “(เพราะ) ก่อนหน้าพวกเขาเหล่านั้น หมู่ชนของนูหฺ และพลพรรคต่าง ๆ หลังจากพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว และทุก ๆ ประชาชาติได้ตั้งใจที่จะทำลายล้าง เราะสูล ของพวกเขาและโต้เถียงด้วยความเท็จ เพื่อที่จะลบล้างความจริงให้สูญสิ้นไป ดังนั้นข้าจึงได้ลงโทษพวกเขาแล้วเป็นอย่างไร บ้างการลงโทษของข้า”

(ขอพิร: 5)

2) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهِ يَنْبُوحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴾

(116: ظه: ๕)

ความว่า “พวกเขากล่าววว่า โอ้นูหฺ หากท่านไม่หยุดคั้ง แน่แน่นอน ท่านจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกขว้างด้วยก้อนหิน”

(อิซหุอะรออฺ: 116)

3) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرُوا ﴾

(9: ๕)

ความว่า “ก่อนหน้าพวกเขา นั้น หมู่ชนของนูหฺ ได้ปฏิเสธ พวกเขา ได้ปฏิเสธบ่าวของเราโดยกล่าวว่าเขา (นูหฺ) เป็นคนบ้า และถูกขู่ บังคับ”

(อัลเกาะมัร: 9)

4) อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَوْمِ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَى ﴾

(52: ๕)

ความว่า “และหมู่ชนของนูหฺก่อนหน้านี้ แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ อธรรมยิ่ง และเป็นผู้ละเมิดยิ่ง”

(อันนัจม: 52)

5) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالُوا يَنْتُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأُنْبِئْنَا بِمَا تَعْدُنَا

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾

(32 : 32)

ความว่า “พวกเขา กล่าวว่า “โอ้ นูหฺเอ๋ย แน่نونท่านได้โต้เถียง
ของเรามากเรื่องขึ้น คังนั้น จงนำมาให้เราเถิดสิ่งที่ สัญญา กับเรา
ไว้ ถ้าท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง”

(สูต: 32)

6) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَأٌ نُوْحٌ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَنْقُومِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ

مَقَامِي وَتَذَكِّرِي بَيِّنَاتٍ اللَّهُ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ

وَشُرَكَاءَكُمُ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا

نُنْظِرُونَ ﴿٧١﴾

(71 :)

ความว่า “และเจ้าจงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของนบีนูหฺ
เมื่อเขา(นูหฺ) กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า “โอ้หมู่ชนของฉัน
หากว่าการพักอยู่ของฉันและการตัด กเดือนของฉัน ด้วยโองการ
ทั้งหลายของอัลลอฮ์ เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกท่านแล้ว คังนั้นฉันขอ
มอบหมายแต่อัลลอฮ์ เท่านั้น พวกท่านจงร่วมกันวางแผนของ
พวกท่าน พร้อมกับบรรดาภาคีของพวกท่านเถิด แล้วอย่าให้แผน
ของพวกท่านเป็นที่ปิดบังแก่พวกท่าน แล้วจงดำเนินการต่อฉัน
ทันทีและอย่าได้ลังเลเลย”

(ยูनुส: 71)

อุละมาอ์บางท่าน กล่าวว่า การที่ท่าน นบีฮุ ﷺ ประกาศออกไป ว่า พวกท่านจงดำเนินตามแผนร้ายของท่านทันที อย่าได้ล่าช้าแม้แต่ขณะหนึ่ง เป็นการไม่ไยดีต่อภาระทำของประชาชาติของท่าน พร้อมกับมีความมั่นใจต่ออัลลอฮ์ และสัญญาของพระองค์ที่จะให้ความคุ้มครอง ต่อท่าน(สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 500)

2.7.8 อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงทำลายล้างหมู่ชนของท่านนบีฮุ ﷺ อย่างย่อยยับอันเนื่องมาจากความดีร้ายของพวกเขาและการปฏิเสธการตะอูฮะฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ ที่ได้ทำการตะอูฮะฮ์พวกเขาเป็นเวลา 950 ปี

1) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ۝۱۰ ﴾

(10 : 4)

ความว่า “เขาจึงวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้าพระองค์ถูกพิชิตเสียแล้ว ได้โปรดช่วยเหลือ(ข้าพระองค์) ด้วย”

คัดลอก: 10)

2) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۝۲۶ ﴾

(26 : ๕)

ความว่า “และนูหฺได้กล่าวว่า แต่พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย”

(นูหฺ: 26)

3) อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَجَعَلْنَاهُ وَآهْلَهُ

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

﴿ 76 : 5 6 ﴾

ความว่า “และจงรำลึก ถึงเรื่องราวของนูหฺ เมื่อเขาได้ร้องเรียน (ต่ออัลลอฮ์) ก่อนหน้านี้ แล้วเราได้ตอบรับการร้องเรียกแก่เขา และเราได้ช่วยให้เขาและพรรคพวกของเขา รอดพ้นจากความ ทุกข์ระทมอันใหญ่หลวง”

 อัลอัมบิยาอ: 76)

อายะฮฺข้างต้นชี้ให้เห็นว่า อัลลอฮ์ ﷻ ทรงส่งท่านนบีนูหฺ ﷺ เพื่อทำการตะวะฮฺ กลุ่มชนของท่าน แต่ด้วยความดีร้าย ปฏิเสธศรัทธา พระองค์จึงทรงตอบรับดุอาอ์ของท่านและทรง ลงโทษพวกเขามิให้พวกเขาหลงเหลืออยู่บนแผ่นดิน

บทที่ 3

ความสำคัญและความเป็นมาของสุเราะฮ์ นูหฺ

สุเราะฮ์นูหฺเป็นสุเราะฮ์มัคกียะฮ์²² ตามความเห็นเอกฉันท์ของบรรดาอุละมาอ์ซึ่งถูกประทานลงมาเพื่อรักษาอะกิละฮ์หลักศรัทธาที่ถูกต้อง และเป็นการย้ำเตือนชาวมักกะฮ์ให้ละทิ้งการบูชาเจ็ดและสิ่งอื่นใดนอกเหนือจากอัลลอฮ์ ﷻ และหันกลับสู่หลักการศรัทธาที่เที่ยงตรง โดยศึกษาจากข้อคิดและบทเรียบ นจากท่านนบีนูหฺ ﷺ ที่มีเกียรติ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหน้าที่เราะฮ์สุลเป็นท่านแรก หนึ่งในบรรดาอูลูอ์ฮิมิ 5 ท่านที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทดสอบพวกเขาอย่างมากมาด้วยบททดสอบอันหนักหน่วง โดยที่พระองค์ได้ทรงส่งท่านนบีนูหฺ ﷺ เพื่อทำการป่าวประกาศเชิญชวนกลุ่มชนของท่านสู่การศรัทธาที่แท้จริงต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว และด้วยความดีริ้นของกลุ่มชนของท่าน พวกเขาต่างปฏิเสธที่จะตอบรับการเชิญชวนนั้น แต่ท่านก็ยังอดทนต่อความดีริ้นและปฏิเสธจากกลุ่มชนของท่านเป็นเวลายาวนาน และยังคงดำเนินหน้าที่อะวะฮ์ต่อไปอย่างแน่วแน่ ด้วยการเชิญชวนกลุ่มชนของท่านสู่การไคร่ครวญพินิจพิจารณาสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ดวงจันทร์และดวงอาทิตย์ มนุษย์และพืชผัก กลางวันและกลางคืน แต่กลุ่มชนของท่านเหล่านั้นต่างเอนนัวมืออุดรหูของพวกเขาเป็นการยืนยันในการไม่รับฟังคำเชิญชวนจากท่านนบีนูหฺ ﷺ และปิดตาของพวกเขาในการมองเห็นหลักฐานอันชัดแจ้ง และปฏิเสธความถูกต้องที่ได้มายังพวกเขา อัลลอฮ์ ﷻ จึงลงโทษพวกเขาด้วยการจมน้ำตายซึ่งเป็นบทลงโทษบนโลกคุณยาและลงโทษด้วยไฟนรกซึ่งเป็นบทลงโทษในโลกหน้าอาคีเราะฮ์ อันเนื่องมาจากการที่พวกเขาต่อต้านและปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ และปฏิเสธการเชิญชวนของท่านนบีนูหฺ ﷺ (Wahbah al-Zuhailiy,2009: 15/143-144)

3.1 การตั้งชื่อสุเราะฮ์

การตั้งชื่อสุเราะฮ์แต่ละสุเราะฮ์นั้นได้ถูกตั้งชื่อขึ้นในสมัยท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และเป็นที่รู้จักกันในสมัยนั้น ดังจะศิษต่อไปนี้

²² สุเราะฮ์มัคกียะฮ์ ตามความเห็นอุละมาอ์ส่วนใหญ่ (ญุมฮูร) หมายถึงสุเราะฮ์ที่ถูกประทานให้กับท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ก่อนที่ท่านจะอพยพไปยังเมืองมะดีนะฮ์ แต่มีอุละมาอ์บางท่านได้ให้ความหมายว่า สุเราะฮ์มัคกียะฮ์ คือสุเราะฮ์ที่ถูกประทานในขณะที่ท่านนบี ﷺ อยู่ที่เมืองมักกะฮ์ (Zakiy Muhammad Abū Saī',2010:159-160)

ยาวที่สุดคในอัลกุรอาน ด้วยเหตุนี้จึงไม่เขียนคั่นระหว่างสอง
 สุเราะฮ์ด้วยบิสมิลลาฮ์ อีเราะฮ์ฮุมา อีเราะฮ์ฮิม”

(al-Mustadrak, ม.ป: 2/330)

จากหลักฐานข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ชื่อสุเราะฮ์ในอัลกุรอานมีมาตั้งแต่สมัยท่านนบี
 มุฮัมมัด ﷺ เพราะเมื่อมีอายะฮ์ใดถูกประทานลงมาท่านนบีก็จะมีคำสั่งให้วางเรียบเรียงอายะฮ์
 ดังกล่าวไว้ในสุเราะฮ์นั้นๆ ในที่ที่แน่นอนชัดเจน

ดังนั้นการตั้งชื่อสุเราะฮ์นั้น มีมาสมัยท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ จริงอย่างมีต้องสงสัย
 และการตั้งชื่อสุเราะฮ์นี้ได้ถูกตั้งชื่อตามชื่อของท่านนบีนูหฺ ﷺ เพราะเรื่องราวที่กล่าวถึงใน
 สุเราะฮ์นี้ได้พูดถึงเรื่องราวของท่านนบีนูหฺ ﷺ ตั้งแต่เริ่มต้นสุเราะฮ์เกี่ยวกับการเชิญชวนคณะฮุ
 กลุ่มชนของท่านสู่ศรัทธา จนถึงเหตุการณ์น้ำท่วมโลกซึ่งเป็นบทลงโทษจากอัลลอฮ์ ﷻ และมี
 การกล่าวถึงในต้นสุเราะฮ์จนถึงท้ายสุเราะฮ์เกี่ยวกับท่านและกลุ่มชนของท่าน และสุเราะฮ์นูหฺยังมี
 ชื่ออีกชื่อหนึ่งว่า สุเราะฮ์อินนาอ์รซัลนาฮัน (Innā Arsalnā Nūhan) ซึ่งท่านอิมามอัลบุกอริย์ได้ทำ
 การอธิบายสุเราะฮ์นี้ในหนังสือเศาะหีหฺของท่านด้วยชื่อดังกล่าว

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอายะฮ์แรกของสุเราะฮ์นูหฺว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمُ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1: ๕)

ความว่า “แท้จริงเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา โดยบัญชาว่า
 เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวด
 จะมาถึงพวกเขา”

(นูหฺ : 1)

อายะฮ์ข้างต้นได้ขึ้นต้นอายะฮ์ด้วยคำว่า “อินนาอ์รซัลนาฮัน” (إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا)
 ดังนั้นจึงได้มีการเรียกชื่อสุเราะฮ์นูหฺอีกชื่อหนึ่งด้วยชื่อดังกล่าว สำหรับการเริ่มต้นอายะฮ์ได้กล่าวถึง

การเริ่มต้นของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ในการทำหน้าที่ตะวะฮฺ สุกกลุ่มชนของท่าน โดยได้รับคำบัญชาจากอัลลอฮฺ ﷻ ให้ทำหน้าที่นี้อย่างจริงจัง อันหมายถึง อัลลอฮฺ ﷻ ได้เลือกท่านเป็น ศาสนทูตของพระองค์ในการทำหน้าที่ตะวะฮฺ ซึ่งเป็นก้าวแรกในการทำงานตะวะฮฺของท่าน

3.2 จำนวนอายะฮฺในสุเราะฮฺนูหฺ

สุเราะฮฺนูหฺเป็นสุเราะฮฺมั กิยะฮฺอย่างเอกฉันท์ เป็นสุเราะฮฺลำดับที่ 71 ในอัลกุรอานและเป็นสุเราะฮฺที่ถูกประทานลงมาเป็นลำดับที่ 73 ตามลำดับการประทานสุเราะฮฺในอัลกุรอาน ถูกประทานลงมาหลังจากสุเราะฮฺอัลนะหฺลฺ อายะฮฺที่ 1-40 และก่อนสุเราะฮฺอิฏญูร

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏ็าวีฮฺ (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 15/109) ได้กล่าวในหนังสือของท่านว่า “สุเราะฮฺนูหฺถูกประทานลงมาหลังจากสุเราะฮฺอัลนะหฺลฺ และก่อนสุเราะฮฺอิบรอฮีม”

จำนวนอายะฮฺของสุเราะฮฺนูหฺนั้น ตามมุฮัซฟอัลกุฟีย์ (มุฮัซฟของชาวกุฟะฮฺ) มีจำนวน 28 อายะฮฺ ตามมุฮัซฟอัลบศรีฮฺและอัชชามีย์ (มุฮัซฟของชาวบศเราะฮฺและชาม) มีจำนวน 29 อายะฮฺ และตามมุฮัซฟมักกีฮฺและมะคีนีย์ (มุฮัซฟของชาวมักกะฮฺและมะคีนะฮฺ) มีจำนวน 30 อายะฮฺ (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 15/109)

คำในสุเราะฮฺนูหฺมีจำนวน 224 คำ และมีอักษรทั้งหมด 950 ตัวอักษร ตามจำนวนปีที่ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ทำการตะวะฮฺ นีคือสิ่งมหัศจรรย์ในอัลกุรอานที่มนุษย์ไม่สามารถลอกเลียนแบบได้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾﴾

(14 : ๕)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนูหุ ไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี) ดังนั้นอุทกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้ธรรม”

(อัลอังกะบุต: 14)

จากอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าทุกพยัญชนะในสุเราะฮ์นูหุนี้มีจำนวน 950 ตัวอักษร ซึ่งเป็นจำนวนปีที่ท่านนบีนูหุ عليه السلام ได้ทำการตะอาบะฮ์กลุ่มชนของท่าน นี่คือสิ่งมหัศจรรย์ในอัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับตัวเลขที่มาจากอัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ และหากว่าอัลกุรอานมาจากผู้ที่มิใช่พระเจ้าอย่างแท้จริง แน่แน่นอนความขัดแย้งย่อมปรากฏขึ้นอย่างมากมาย (‘Isām zuhd, 2005: 13-14)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ
أُخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴾

(82 : ๕) ๕

ความว่า “พวกเขาไม่พิจารณาคุณอัลกุรอานบ้างหรือ และหากว่าอัลกุรอานมาจากผู้ที่มิใช่อัลลอฮ์แล้วแน่นอนพวกเขาก็จะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย”

(อัน-นิซาอู: 82)

3.3 เนื้อหาของสุเราะฮ์นูหุ โดยสรุป

สุเราะฮ์นูหุถึงแม้จะเป็นสุเราะฮ์ที่สั้น เพราะอยู่ในจำพวกสุเราะฮ์มักกียะฮ์ เนื้อเรื่องของสุเราะฮ์นี้จึงคล้ายคลึงกับสุเราะฮ์มักกียะฮ์อื่นๆ คือเน้นหนักในเรื่องของอะกิเดฮ์หรือหลักการศรัทธา และอธิบายหลักการศรัทธา เช่นการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ การทำอิบาดะฮ์และการจงรักภักดีต่อพระองค์ การละทิ้งการสักการะและบูชาเจว็ด การยืนยันถึงการมีอยู่ของอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เป็นต้น แต่ที่สำคัญและเป็นจุดเด่นของสุเราะฮ์นี้คือการกล่าวอวย

ละเอียดเกี่ยวกับการคะอะวะฮ์ ผู้ถูกคะอะวะฮ์ และจุดยืนของมนุษย์ต่อการคะอะวะฮ์ซึ่งใช้รูปแบบที่หลากหลายในการเชิญชวนผู้คนสู่ลัทธิธรรม เพื่อเป็นการฝึกฝนบรรดานบี เราะฮ์ลุล และผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นนักค้ำค้ำอภัยจวบจนวันสิ้นโลก ในซูเราะฮ์นี้ท่านนบีนูหฺ ﷺ ได้เริ่มการคะอะวะฮ์ เผยแผ่ลัทธิธรรม โดยการตักเตือนกลุ่มชนของเขา และเชิญชวนให้ละทิ้งการทำคามผิดและอธรรม เพื่อว่าอัลลอฮ์ ﷻ จะทรงอภัยโทษ และเพิ่มพูนทรัพย์สินเงินทองและลูกหลานอันมากมาย พระองค์จะทรงให้มีสวนและลำน้ำมากมายแก่พวกเขา แต่พวกเขาปฏิเสธ และคือรื้อนในการหลงผิดจนกระทั่งพระองค์ได้ให้สิ้นสุดลงด้วยเหตุการณ์น้ำท่วม ซึ่งพระองค์ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาจมน้ำตาย ด้วยเหตุนี้ซูเราะฮ์นี้ จึงได้ชื่อว่า “ซูเราะฮ์นูหฺ” (Wahbah al-Zuhailiy,2009: 15/143-144)

ในซูเราะฮ์นูหฺ ได้มีการชี้แจงถึงแนวทางปฏิบัติของอัลลอฮ์ ﷻ ต่อประชาชาติต่างๆ ที่หันห่างจากการเรียกร้องของพระองค์ ได้ชี้แจงถึงบั้นปลายของบรรดาเราะฮ์ลุลและจุดจบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในยุคและสมัยต่างๆ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงส่งท่านนบีนูหฺ ﷺ เพื่อประกาศเผยแผ่ลัทธิธรรมและตักเตือนหมู่ชนของเขาให้ระวังการลงโทษจากพระองค์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1: ๕)

ความว่า “แท้จริงเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญชาว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

(นูหฺ: 1)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการต่อสู้ของท่านนบีนูหฺ ﷺ การอดทนในการทำหน้าที่คะอะวะฮ์หมู่ชนของเขาให้เคารพภักดีอัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว และละทิ้งการสักการะพระเจ้าที่

พวกเขาสร้างขึ้น และให้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ﷻ และปฏิบัติตามท่านเราะสูลผู้เป็นศาสนทูต
ของอัลลอฮ์ ﷻ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ يَتَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ

وَاطِيعُونَ ﴿٢﴾

(3-2 : ٤)

ความว่า “เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันคือผู้
ตักเตือนอันชัดแจ้งของพวกท่าน (2) พวกท่านจงเคารพภักดี
อัลลอฮ์เถิด และจงยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน
(3)”

(นุห : 2-3)

ท่านนบีนุห ﷺ ได้ทำการการเสียดสีเพื่อการตะอวะฮ์ทั้งกลางคืนและกลางวัน
ทั้งโดยทางลับและการเปิดเผย กระนั้นก็ตามหมู่ชนของเขาก็หาได้ให้ความสนใจแก่เขาไม่
ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังคั่งคั่งอยู่ในการหลงผิด และการคือร้อน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا

فِرَارًا ﴿٦﴾

(6-5 : ٤)

ความว่า “เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้า
พระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางคืน

และกลางวัน(5)แต่การเรียกร่องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้
เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขานอกจากการหลบหนี(6)”

(นุหุ: 5-6)

หลังจากนั้นในสุเราะฮ์ซุฮฺรได้กล่าวเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงการมีอยู่ของอัลลอฮ์
ﷻ เพียงองค์เดียว และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ความโปรดปรานและความดีงามต่างๆของ
พระองค์ผ่านท่านนบีนุหุ ﷺ เพื่อให้พวกเขาขยันหมั่นเพียรในการจงรักภักดีต่อพระองค์ และให้
พินิจพิจารณาถึงความโปรดปรานของพระองค์ที่ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ไคร่ครวญการสร้าง
มนุษย์ และความโปรดปรานของพระองค์ต่อมนุษย์โดยให้แผ่นดินราบเรียบกว้างเพื่อมนุษย์สามารถ
สัญจรไปมาได้ แล้วพวกเขาก็จะเห็น นรอรอยแห่งอาณูภาพและความเมตตาของพระองค์ในจักรวาล
นี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ
فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بِأَنَّا
﴿١٧﴾ كُنَّا مُبْعِدُكُمْ فِيهَا وَنُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ ﴾

(18-15: ع)

ความว่า “พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้ง
เจ็ดเป็นชั้น ๆ อย่างไร (15)และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้า
เหล่านั้นมีแสงสว่าง และทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า
(16)และอัลลอฮ์ทรงบังเกิด พวกท่านจากแผ่นดินเช่นพืชผัก
(17)แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่ในแผ่นดิน และจะทรงให้
พวกท่านออกมาอีกเพื่อคืนชีพ(18)”

(นุหุ: 15-18)

ทั้งๆที่ได้มีการตักเตือนสั่งสอนและชี้แนะทางที่ถูกต้องและทางรอดแล้วก็ตาม หมู่ชนของท่านนบีนูหฺ عليه السلام ก็ยังตื้อรันด้วยการปฏิเสธศรัทธา การหลงทางและการผินหลังให้กับหนทางที่เที่ยงแท้ พวกเขาเหยียดหยามการเรียกร้องเชิญชวนของท่านนบีมุฮัมมัดของพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّي أَعْتَصَمْتُ وَمَنْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُؤًا مَّكَرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا نَدْرَأُ عَنِ إِلَهِكُمْ وَلَا نَدْرَأُ دَا وَلا سَوَاعَا وَلا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ ﴾

(ع : 21-23)

ความว่า “นูหฺ ได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศสินของเขา และลูกหลานของเขามิได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขานอกจากการขาดทุน (21) และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ (22) และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดคุด และสุวาอู และยะมูษ และยะฮูฏ และนัซรุ เป็นอันขาด(23)”

(นูหฺ: 21-23)

จากการคะอะฮฺของท่านนบีนูหฺ عليه السلام ทำให้ผู้คนแตกออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มผู้อ่อนแอได้ตอบรับการคะอะฮฺของท่านซึ่งมีจำนวนเพียงน้อยนิด ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้ให้พวกเขารอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ และอีกกลุ่มหนึ่งที่ปฏิเสธการคะอะฮฺและตื้อรัน ด้วยเหตุนี้สุเราะฮฺได้จบลงด้วยการวิงวอนขอพรของท่านนบีนูหฺ عليه السلام แก่หมู่ชนที่ตื้อรันของเขาให้ประสบความสำเร็จ หายนะ หลังจากที่ยกเครื่องเชิญชวนพวกเขาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ ﷻ องค์เดียวเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี จิตใจของพวกเขามิได้อ่อนไหวลงเลย การตักเตือนที่ดีและการเตือนสำทับที่ดีมิได้อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا نُزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا
 خَطَبَيْنَاهُمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا
 ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكٰفِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ
 إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ
 آغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا نُزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَارًا ﴿٢٨﴾ ﴾

(๔ : 24-28)

ความว่า “และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมาก
 หลง คังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรม
 เหล่านั้น นอกจากการหลงผิดเท่านั้น(24)อันเนื่องมาจากความผิด
 มากหลายของพวกเขา พวกเขาจึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้า
 อยู่ในไฟนรก คังนั้นพวกเขาจะไม่ได้พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวก
 เขาอื่นจากอัลลอฮ์ (25)และนุหุ ได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
 พระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธา
 หลงเหลืออยู่ในแผ่นดิน (26)เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรง
 ปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาก็จะทำให้ปวงบ่าวของ
 พระองค์หลงผิด และพวกเขาเหล่านั้นจะให้กำเนิดแต่พวกเลวทราม
 พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น (27)ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอ
 พระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้า
 พระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา และ
 บรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์ท่าน
 อย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากความพินาศ
 หายนะเท่านั้น(28)”

(นุหุ: 24-28)

3.4 ความประเสริฐของสุเราะฮ์ฮุ

จากการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับความประเสริฐของสุเราะฮ์ฮุ พบว่าท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ มิได้กล่าวถึงความประเสริฐของสุเราะฮ์ฮุ ไว้ในวณะของท่าน รวมถึงบรรดาเศาะฮาบะฮ์ก็มิได้กล่าวถึง เช่นเดียวกับบรรดาอุละมาอ์ทั้งยุคก่อนและยุคหลัง แต่อย่างไรก็ตามมีเพียงหะดีษมาฏูอ (หะดีษที่มีได้มีที่มาจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ) จึงไม่ควรยึดเป็นหลักฐาน ด้วยเหตุนี้จึงไม่ปรากฏ ร่องรอยหลักฐานที่ชัดเจนที่กล่าว ถึงความประเสริฐของสุเราะฮ์ฮุ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นสุเราะฮ์ฮุที่มีอยู่ในอัลกุรอานทั้งหมดล้วนมีคุณค่า และมีความหมายที่งดงามยิ่ง

3.5 การเริ่มต้นและการจบของสุเราะฮ์ฮุ

การเริ่มต้นสุเราะฮ์ฮุ นั้น ได้มีการเริ่มต้นด้วยอายะฮ์อัลกุรอานที่กล่าวเกี่ยวกับการ บัญชาของอัลลอฮ์ ﷻ ต่อท่านนบีฮุ ﷺ ให้ทำการคະဝะฮ์หมู่ชนของท่านถึงการลงโทษอัน เจ็บปวดที่จะมาถึงในอีกไม่ช้า หากพวกเขายังคงยืนกรานอยู่ในการหลงผิด ปฏิเสธศรัทธา และ ไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่ท่านนบีได้ทำการคະဝะฮ์ ถึงแม้ว่าท่านนบีจะคະဝะฮ์ด้วยรูปแบบการเชิญชวนที่ หลากหลายสมบูรณ์แบบแล้ว แต่กลุ่มชนก็ยังแตกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มผู้ศรัทธาและกลุ่มปฏิเสธ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَتَّبِعُونَ آلِيَّ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ
وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَوْصِيَاءَهُمْ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّضْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ
إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي
كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَابَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا
ثِيَابَهُمْ وَأَصْرَوْا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا
﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا

رَبِّكُمْ إِنَّهُ كَانَتْ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾
 وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا
 لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

(14-1 : ٤)

ความว่า “แท้จริงเราได้ส่งนุหฺไปยังหมู่ชนของเขา โดยบัญญัติว่า เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวด จะมาถึงพวกเขา (1) เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันคือผู้ตักเตือนอันซัดเซ็งของพวกท่าน (2) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮฺเถิด และจงยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน (3) พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกท่านในความผิดของพวกท่าน และจะทรงผ่อนผันพวกท่านจนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริงวาระของอัลลอฮฺนั้น เมื่อมาถึงแล้วมันจะไม่ยืดเวลาต่อไปอีก หากพวกท่านได้รู้ (4) เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน (5) แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขา นอกจากการหลบหนี (6) และแท้จริงทุกครั้งที่ข้าพระองค์เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเพื่อที่พระองค์ท่านจะได้อภัยโทษให้แก่พวกเขา พวกเขาที่เอนอิมมีออคูรุหฺของพวกเขา และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง และพวกเขาที่ยังคือร้อน และหยิ่งยะโสด้วยความจองหอง (7) ครั้นแล้วข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาอย่างเปิดเผย (8) แล้วข้าพระองค์ก็ได้ประกาศแก่พวกเขาอย่างเปิดเผย อีกทั้งข้าพระองค์ยังได้บอกกล่าวแก่พวกเขาอย่างลับ ๆ อีกด้วย (9) ข้าพระองค์ได้กล่าวว่า พวกท่านจงขออภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่านเถิด เพราะแท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษอย่างแท้จริง (10) พระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนอย่างมากมายแก่พวกท่าน (11) และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลานแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีสวนมากมายแก่พวกท่าน และจะทรงทำให้มีลำ

น้ำมากหลายแก่พวกท่าน(12) ทำไมพวกท่านจึงไม่สำนึกถึงความ
ยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ(13) และโดยแน่นอน พระองค์ทรงสร้างพวก
ท่านตามลำดับขั้นตอน(14)”

(นูหฺ : 1-14)

สุเราะฮ์นูหฺ ได้เริ่มต้นด้วยพระคำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ในอายะฮ์ที่ 1-14 โดยที่พระองค์ทรง
สั่งท่านนบีนูหฺ ﷺ ให้เริ่มทำการอะวะฮ์กลุ่มชนของท่าน โดยการดักเตือนให้พวกเขาห่างไกล
จากการทำความผิดบาป และอัลลอฮฺ ﷻ จะทรงอภัยโทษให้กับพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้
ห่างไกลจากบทลงโทษของพระองค์ เพราะการลงโทษนั้นจะเกิดขึ้นไม่ช้าก็เร็ว ทั้งในโลกนี้และโลก
หน้า นอกจากนี้ท่านนบีนูหฺ ﷺ ยังได้ประกาศให้พวกเขาทราบอย่างตรงไปตรงมาและชัดเจนว่า
ท่านคือผู้ตักเตือนอันซัดแจ้ง ดังนั้นหน้าที่ของพวกเขาก็คือ การเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ ﷻ องค์เดียว
เพราะเป็นแนวทางที่ถูกต้องและเป็นรากฐานแห่งการดำเนินชีวิต และจงยำเกรงต่อพระองค์ เพราะ
ความยำเกรงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างแท้จริงในการรักษาความเที่ยงธรรมของมนุษย์ และการเชื่อฟัง
ปฏิบัติตามเราะฮ์สูล นับได้ว่าเป็นแนวทางสำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง (สมาคมนักเรียน
เก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1569)

ท่านนบีนูหฺ ﷺ ได้สัญญาอยู่กับกลุ่มชนของเขาตามที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงสัญญากับ
บรรดาผู้กลับเนื้อกลับตัวไว้ว่า พระองค์จะทรงอภัยโทษจากความผิดและบาปต่าง ๆ ในอดีต อีกทั้ง
จะได้รับการผ่อนผันไปยังวาระที่พระองค์ทรงกำหนดไว้คือวันกิยามะฮ์ และวาระที่ถูกกำหนดไว้
นั้นเป็นของแน่นอน จะมีมาตามกำหนดของมัน โดยไม่มีการผ่อนผันเหมือนกับการลงโทษในโลก
ดุนยา (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1569)

ท่านนบีนูหฺ ﷺ ได้รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่อันยาวนานแก่พระเจ้าของเขา
ด้วยการวาดภาพการเหน็ดเหนื่อยอย่างต่อเนื่องทั้งกลางวันและกลางคืน ในการทำหน้าที่อะวะฮ์ของ
ท่าน แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ ท่านมิได้เหน็ดเหนื่อยหรือย่อท้อหมดหวังต่อการผินหลังให้จาก
กลุ่มชนของท่าน และไม่เชื่อฟังการเรียกร้องของท่าน แต่ผลที่ได้รับจากพวกเขาคือการหลบหนี ใน
เวลาเดียวกันก็ไม่ชอบที่จะให้เสียงเรียกร้องเชิญชวนสู่หนทางที่ถูกต้อง เข้าสู่โศดประสาทของพวกเขา
ดังนั้นภาพลักษณ์แห่งความดีอันยิ่งใหญ่ของผู้ใหญ่ที่มีนิสัยเหมือนเด็กก็ปรากฏขึ้นแก่พวก
เขา คือ เอนิ้วมืออุดรูหู ปิดหัวปิดหน้าด้วยเสื้อผ้าในสภาพคลุมโปง แต่ถึงกระนั้นท่าน นบีนูหฺ ﷺ

ก็ยังคงปฏิบัติหน้าที่ทุกวิถีทางที่จะกระทำได้ บางครั้งก็ทำหน้าที่เผยแพร่อย่างเปิดเผย และบางครั้งก็ทำหน้าที่ควบกันไปทั้งสองอย่างคือทั้งโดยทางเปิดเผยและโดยทางลับ (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1570)

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام หาช่องทางเพื่อจะให้พวกเขาได้รับความดีต่อไป จึงทำการเรียกร้องให้พวกเขาออกภัยโทษต่ออัลลอฮฺอย่างจริงจัง และให้ความเป็นเอกภาพแก่พระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงภัยโทษในความผิดทั้งหลายของปวงบ่าว นอกจากนี้ท่านนบีนุหฺยังได้ชี้ให้พวกเขาเห็นว่า อัลลอฮฺ ﷻ จะให้ปัจจัยยังชีพอย่างครบครันและง่ายดาย แก่พวกเขา หากพวกเขามีความยำเกรงและขอภัยโทษต่อพระองค์ พระองค์ก็จะประทานน้ำฝนอย่างมากมาย ซึ่งจะทำให้พืชพันธ์ต่าง ๆ งอก เติบโตและเกิดลำน้ำลำธารอีกที่ จะได้รับ ปัจจัยยังชีพ อื่น ๆ รวมถึง ลูกหลานและทรัพย์สมบัติอันมากมาย อีกด้วย แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังปฏิเสธ และยืนยันยืนยันทิ้งอยู่ในหนทางที่บิดพลิ้ว และการหลงทางอันซัดเซง (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1571)

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ตำหนิกลุ่มชนของท่านในท่าทีของพวกเขาที่มีต่ออัลลอฮฺ ﷻ ในส่วนที่เกี่ยวกับตัวของพวกเขา และที่เกี่ยวกับจักรวาลรอบ ๆ ตัวของพวกเขา ท่านแปลกใจต่อการดูหมิ่นดูแคลนและการไม่มีมรรยาทของพวกเขาต่ออัลลอฮฺ ﷻ และการยืนยันที่จะปฏิเสธความหวังดีเหล่านั้น ไม่ตอบรับการ คะวะอะฮฺของท่านนบีนุหฺ عليه السلام และขอมที่หลงทางเฉกเช่นบรรดาผู้หลงทางและบรรดาผู้กระทำความผิดบาป (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย , 2542: 1571)

อัลลอฮฺ ﷻ จึงกล่าวในอายะฮฺที่ 21-28 เป็นการจบสุเราะฮฺว่า

﴿ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنِّي خَشِيسًا ۝۲۱ وَآتَيْتُهُمْ عَصَوِي وَأَتَّبِعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ۝۲۲ وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا كَبِيرًا ۝۲۳ وَقَالُوا لَا نَدْرَأُكَ يَا إِلَهَتَنَا وَلَا نَدْرَأُكَ وَلَا سَوْعَاءَ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝۲۴ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝۲۵ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِن دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝۲۶ وَقَالَ نُوحُ رَبِّ لَا تَذَرْ

عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكٰفِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ اِنَّكَ اِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ
 وَلَا يَلِدُوْا اِلَّا فٰجِرًا كَفٰرًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اَغْفِرْ لِيْ وَلِوٰلِدَيْ وَلِمَنْ
 دَخَلَ بَيْتِيْ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا
 نَبٰرًا ﴿٢٨﴾

(28-21 :ع)

ความว่า “นุหฺ ได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริง พวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศสินของเขา และ ลูกหลานของเขามิได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขานอกจากการขาดทุน (21) และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ (22) และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน เป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดคุด และสุวาอู และยะซุมย และยะอู๊ก และนัซรุ เป็นอันขาด (23) และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลง คังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากการหลงผิดเท่านั้น (24) อันเนื่องมาจากความผิดมากหลายของพวกเขา พวกเขาจึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้าอยู่ในไฟนรก คังนั้นพวกเขาจะไม่ได้พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮฺ (25) และนุหฺ ได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย (26) เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาก็จะทำให้ปวงบ่าวของพระองค์หลงผิด และพวกเขานั้น นะให้กำเนิดแต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น (27) ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากความพินาศหายนะเท่านั้น(28)”

(นุหฺ : 21-28)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวจบท้ายสุเราะฮ์ฮุญฮ์ ถึงผลของการตะอวะฮ์โดยที่ท่าน นบีฮุหุ ﷺ ได้หันหน้าเข้าร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ว่า หลังจากที่ท่านประสบกับความเหนื่อยยากและความพยายามเป็นเวลานานถึง 950 ปี แต่กลุ่มชนของท่านก็ไม่ยอมเชื่อฟังและได้ฝ่าฝืน ท่าน โดยที่จิตใจของพวกเขามิได้อ่อนไหวลงเลย ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขากลับเห็นดีเห็นชอบเชื่อฟังและปฏิบัติตามผู้ที่ทรยศสมบัติและลูกหลานของพวกเขาได้อำนวยความสะดวกแก่พวกเขาเลย นอกจากความหายนะและการขาดทุนเท่านั้น ไม่แต่เพียงเท่านั้นแต่พวกเขายังได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่เพื่อทำลายล้างการเผยแผ่และการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่ศักราชอีกด้วย (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1572)

กลุ่มชนของท่านนบีฮุหุ ﷺ ได้กล่าวเตือน มิให้พวกเขา ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกเขานี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีความรังเกียจต่อการเรียกร้องของท่านนบีฮุหุ ﷺ ขึ้นในจิตใจของพวกเขา และได้เจาะจงกล่าวถึงชื่อบรรดาเจวิด วัตดุ สุวาฮุ ยะฆูษ ยะอูฏ และนัซรุ เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดความรู้สึกขึ้นในจิตใจของกลุ่มชนทั่วไป บรรดาผู้นำที่หลงผิดจะรวบรวมพลพรรคให้เรียงรายล้อมรอบรูปปั้นและเจวิดที่เป็นกรวดหินดินทราย รูปปั้นที่เป็นตัวบุคคลและรูปปั้นเจวิดทางแนวความคิด ทั้งหมดนี้อยู่ในสภาพเดียวกันหมด เพื่อจะปิดกั้นมิให้หันหน้าเข้าหาการเรียกร้องสู่อัลลอฮ์ ﷻ และเพื่อโน้มน้าวจิตใจให้หันห่างจากการเรียกร้องเชิญชวนด้วยการวางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ ด้วยเล่ห์กลและการพินิจกำลัง ดังนั้นท่านนบีฮุหุ ﷺ จึงขอกจากอัลลอฮ์ ﷻ ทรงให้พวกอธรรมเหล่านั้นจมอยู่แต่ในการหลงผิดเท่านั้น เพราะการตักเตือนสำคัญของท่านต่อกลุ่มชนของท่านไม่ได้อำนวยความสะดวกแก่พวกเขาเลย (สมาคม นักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย , 2542: 1573)

ด้วยการกระทำผิดอย่างมากมาย และบาปกรรมอันมากมาย อีกทั้งการฝ่าฝืนท่านนบีฮุหุ ﷺ พวกเขาจึงถูกจมน้ำตายและเผาไหม้อยู่ในนรก นั่นคือโทษที่พวกเขาจะได้รับทั้งใน الدنيا และอาคิเราะฮ์ การเข้าไปอยู่ในนรกก็เป็นโทษที่พวกเขาจะได้รับ ทั้งรับเป็นการต่อเนื่องกัน หลังจากถูกจมน้ำตาย ดังนั้นลูกหลานที่ดี ทรยศสมบัติอันมากมายก็ดี มิตรสหายหรือคนรักใคร่ที่ดี ตลอดจนพระเจ้าจอมปลอมของพวกเขาก็ดี ไม่อาจจะให้ความคุ้มครองหรือให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ ﷻ ไปได้ (สมาคม นักเรียนเก่าอาหรับ ประเทศไทย , 2542: 1573)

ในการวิงวอนของ ท่าน นบีฮุ ﷺ ท่านได้ขอให้พระองค์ทรงกวาดล้างพวก อธรรมเหล่านั้นให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดินเพราะหากพวกเขาหลงเหลืออยู่ ก็รังแต่จะก่อความวุ่นวาย และความไม่สงบอยู่ตลอดไป นั่นก็คือพวกเขาจะขัดขวางการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ และปิดกั้นมิให้การตะอวะฮ์เข้าสู่จิตใจของมหาชน เพราะพวกเหล่านั้นจะให้กำเนิดแต่พวกเลว ทราบและพวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย, 2542: 1573)

และสุดท้ายท่านนบีฮุ ﷺ ได้ทำการวิงวอนขอ ภัยโทษให้แก่ตัวเอง ซึ่งเป็น มรรยาทที่ดึงมาของบ่าวที่รู้จักพระเจ้า การคุกอาให้แก่บิดามารดาของท่าน คือการรักดีของท่านต่อ บิดามารดาที่เป็นมุอิมินผู้ศรัทธา และการขอพรให้แก่ผู้ที่เข้าไปในบ้านของท่านให้เป็นผู้ศรัทธา นี่ คือการรักที่จะให้ความดีแก่พี่น้องของท่านที่เป็นผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิง ในทางตรงกันข้ามท่าน ได้ขอพรให้ความพินาศล่มจมจงมีแก่พวกอธรรมผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย (สมาคม นักเรียนเก่า อาหรับประเทศไทย, 2542: 1574)

ในสุเราะฮ์นี้ได้จับลงโดยให้ข้อคิดแก่ปัญญาชน ด้วยภาพลักษณ์ที่เด่นชัด 2 ภาพคือ การต่อสู้ดิ้นรนและความอดทนอย่างต่อเนื่อง และภาพของผู้คือร้อน ผู้อธรรม ทั้งสองดังกล่าวนับได้ ว่าเป็นนิทานอุทาหรณ์อย่างดีแก่นักเผยแผ่ในยุคหลัง (สมาคม นักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย , 2542: 1574)

3.6 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ฮุกกับสุเราะฮ์ที่ผ่านมาและสุเราะฮ์หลังจากนั้น

3.6.1 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ฮุกกับสุเราะฮ์ที่ผ่านมา

วะฮะบะฮ์ อัจญ์ ฮัยลี (Wahbah al-Zuhailiy, 2009.: 15/143) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ฮุกกับสุเราะฮ์ที่ผ่านมา คือสุเราะฮ์อัลมะอาริจว่าทั้งสองสุเราะฮ์นี้มี ความสัมพันธ์และความคล้ายคลึงกัน 2 ประการ

1. ทั้งสองสุเราะฮ์มีความคล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก กล่าวคือในสุเราะฮ์อัลมะอาริจ ได้มีการกล่าวถึงบทลงโทษสำหรับชาวกุฟฟารผู้ปฏิเสธ ศรัทธา สมัยท่านนบีฮุ ﷺ และใน สุเราะฮ์ฮุกได้มีการกล่าวถึงบทลงโทษสำหรับชาวกุฟฟารผู้ปฏิเสธศรัทธาสมัยท่านนบีฮุ ﷺ

2. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอายะฮ์สุดท้ายของสูเราะฮ์อัลมะอาริจถึงเดชานุภาพของพระองค์ต่อมนุษยชาติว่า

﴿فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾﴾

ط غ : 40-41

ความว่า “ข้าขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งบรรดาทิศตะวันออก และบรรดาทิศตะวันตกว่า แท้จริงเรา (อัลลอฮ์) เป็นผู้เดชานุภาพอย่างแน่นอน (40) ต่อการที่เราจะเปลี่ยนตัวแทนซึ่งคิดว่าพวกเขาและเราจะไม่เป็นผู้หมดความสามารถ (41)”

(อัลมะอาริจ : 40-41)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในสูเราะฮ์ฮุกุมาตถึงเดชานุภาพของพระองค์ต่อมนุษยชาติ

ว่า

﴿مِمَّا حَطَبْتَنَّهُمْ أَغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾﴾

(٢٥-٢٦ : ع)

ความว่า “อันเนื่องมาจากความผิดมากหลายของพวกเขา พวกเขาจึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกรื้อให้เข้าอยู่ในไฟนรก ดังนั้นพวกเขาจะไม่ได้พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์ (25) และนุหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกเขาปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย (26)”

(นุหฺ : 25-26)

อายะฮ์ข้างต้นในสุเราะฮ์อัลมะอาริจได้กล่าวถึงความยิ่งใหญ่และเดชานุภาพของพระองค์ในการที่พระองค์จะเปลี่ยนจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ด้วยตัวแทนซึ่งดีกว่าพวกเขา ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับสุเราะฮ์ฮุญฟะฮ์ที่ได้มีการกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ และเดชานุภาพของพระองค์ในการที่พระองค์จะลงโทษบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของท่านนุหฺ ﷺ ด้วยการจมน้ำ และการที่ท่านนบีฮุญฟะฮ์ ﷺ ได้ขอคุดอ้ออย่าให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลือในแผ่นดิน ซึ่งย่อมหมายถึงการขอให้ผู้ศรัทธารอดพ้นปลอดภัยจากการลงโทษ และเปลี่ยนจากกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นด้วยตัวแทนที่ดีกว่าพวกเขา

3.6.2 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ฮุญฟะฮ์กับสุเราะฮ์หลังจากนั้น

ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ฮุญฟะฮ์กับสุเราะฮ์ หลังจากนั้นคือสุเราะฮ์อัลญิน โดยที่ทั้งสองสุเราะฮ์นั้นมีความสอดคล้องกัน ซึ่งสุเราะฮ์อัลญินเปรียบเสมือนเป็นการเติมเต็มสุเราะฮ์ฮุญฟะฮ์ให้สมบูรณ์เกี่ยวกับการตะอวะฮ์ฮุญฟะฮ์ของอัลลอฮ์ ﷻ สำหรับสุเราะฮ์ฮุญฟะฮ์เป็นการยกตัวอย่างให้แก่ประชาชาติเกี่ยวกับการต่อต้านและปฏิเสธศรัทธาศาสนาของอัลลอฮ์ ﷻ ในการทำหน้าที่ตะอวะฮ์ และการตักเตือนไม่ยังประโยชน์อันใดกับพวกเขา ส่วนในสุเราะฮ์อัลญินได้ยกตัวอย่างเกี่ยวกับการตะอวะฮ์มุคัลลุกของอัลลอฮ์ ﷻ นั่นคือญินซึ่งพวกเขาตอบรับการตะอวะฮ์ตักเตือนอันนี้ งามมาจากพวกเขาสดับฟังอัลกุรอาน (‘Isām zuhd, 2005: 14)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในสุเราะฮ์ฮุญฟะฮ์ว่า

﴿ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهِمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا

خَسَارًا ﴿٢١﴾

(21 : ع)

ความว่า “นุหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรัพย์สินของเขา และลูกหลานของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขานอกจากการขาดทุน”

(นุหฺ : 21)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในซูเราะฮ์อัลญินว่า

﴿ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا
عَجَبًا ۝١ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَن نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝٢﴾
(2-1 : ۞

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า ได้มีวะฮีย์มายังฉันว่า แท้จริง
พวกญินจำนวนหนึ่งได้ฟังฉัน(อ่านอัลกุรอาน) และพวกเขากล่าว
ว่า แท้จริงเราได้ยินกุรอานที่แปลกประหลาด (1) นำไปสู่ทางที่
ถูกต้อง คงนั้นพวกเราจึงศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น และเราจะไม่
ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระเจ้าของเรา(2)”

(อัลญิน : 1-2)

อายะฮ์ที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าทั้งสองซูเราะฮ์มีความสอดคล้องกันคือ
ซูเราะฮ์ฮุกได้กล่าวเกี่ยวกับกลุ่มชนที่ปฏิเสธการละอะฮ์ ส่วนในซูเราะฮ์อัลญินได้กล่าวเกี่ยวกับ
กลุ่มชนที่ตอบรับการละอะฮ์ ในที่นี้สามารถทำให้เข้าใจได้ว่าเมื่อมีผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ยโสโอหังบน
แผ่นดิน อัลลอฮ์ ﷻ ก็จะทดแทนกลุ่มชนที่ดีกว่าที่ตอบรับการศรัทธาอย่างแน่วแน่

วะฮีย์ของ อับดุลวะฮาบ อัลฮัยลี (Wahbah al-Zuhailiy, 2009.: 15/167-168) ได้กล่าวถึง
ความสัมพันธ์ของซูเราะฮ์ ฮุกกับซูเราะฮ์ อัลญินว่า ทั้งสองซูเราะฮ์นี้มี
ความสัมพันธ์และความคล้ายคลึงกัน 3 ประการ ดังนี้

1. ทั้งสองซูเราะฮ์ได้กล่าวเกี่ยวกับผลตอบแทนที่ดีของบ่าวผู้ศรัทธา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในซูเราะฮ์ฮุกว่า

﴿ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝١٠ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا ۝١١﴾

(11-10 : ع)

ความว่า “ข้าพระองค์ได้กล่าวไว้ว่า พวกท่านจงขอภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่านเถิด เพราะแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงภัยโทษอย่างแท้จริง (10) พระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนอย่างมากมายแก่พวกท่าน (11)”

(นุหุ : 10-11)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในสุเราะฮ์อัลญินว่า

﴿ وَالْوَالِدَاتُ يُرْجَوْنَ لِحَبْلِ الرَّحَمٰنِ ۗ اَلَيْسَ لِحَبْلِ الرَّحَمٰنِ اَلْاَسْوَدُ ۗ وَالْوَالِدَاتُ يُرْجَوْنَ لِحَبْلِ الرَّحَمٰنِ ۗ اَلَيْسَ لِحَبْلِ الرَّحَمٰنِ اَلْاَسْوَدُ ۗ ﴾

(16 : ๕)

ความว่า “และหากพวกเขาชำระมันอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรมแน่นอนเราก็จะให้พวกเขามีรัชก็กกว้างขวาง”

(อัลญิน : 16)

ทั้งสองอายะฮ์มีความหมายโดยรวมว่า หากบ่าวของอัลลอฮ์ ﷻ สรีทธาต่อพระองค์ และอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้นก็ขอภัยโทษต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนและทรงประทานรัชก็กบิจัยยังชีพออย่างมากมาย

2. ทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชั้นฟ้า

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในสุเราะฮ์ฮุนฮว่า

﴿ اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طَبَاقًا ۗ ﴾

(15 : ๕)

ความว่า “พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ อย่างไร”

(นุหุ : 15)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในซูเราะฮ์อัลญินว่า

﴿ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مُلَيْتًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ۝۸ ﴾

(8: ۞)

ความว่า “และแท้จริงเราได้ค้นคว้าหาข่าว ณ ชั้นฟ้า แต่เราได้พบ ณ ที่นั่นเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้มแข็งและเปลวเพลิง”

(อัลญิน : 8)

3. ทั้งสองซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนอัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในซูเราะฮ์ฮุนฮว่า

﴿ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝۲۵ ﴾

(25: ۞)

ความว่า “อันเนื่องมาจากความผิดมากหลายของพวกเขา พวกเขา จึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้าอยู่ในไฟนรก ดังนั้นพวกเขาจะ ไม่ได้พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮฺ”

(ฮุนห : 25)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในซูเราะฮ์อัลญินว่า

﴿ إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتٍ ۚ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝۲۳ ﴾

(23: ۞)

ความว่า “เว้นแต่ฉันจะเผยแผ่ (สิ่งที่รับ) จากอัลลอฮ์ และศาสน์
ของพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และ เราะสูต ของพระองค์
แท้จริงสำหรับ เขานั้นคือไฟนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอด
กาล”

(อัลญิน : 23)

ทั้งสองอายะฮ์มีความหมายที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับทลงโทษสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา
และผู้ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ﷻ ด้วยการลงโทษในไฟนรกที่พำนักตลอดกาล และไม่มีผู้ใดสามารถช่วยเหลือ
ให้รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ได้

3.6.3 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ซุฮ์กับสุเราะฮ์ก่อนจากนั้นตามลำดับการประทานอัลกุรอาน

ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ซุฮ์กับสุเราะฮ์ก่อนจากนั้นคือสุเราะฮ์อันนะหฺลฺตามลำดับ
การประทานอัลกุรอาน โดยที่สุเราะฮ์อันนะหฺลฺได้กล่าวในอายะฮ์ต่างๆเกี่ยวกับการคะอะฮ์ของ
ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ต่อชาวมักกะฮ์ด้วยรูปแบบวิทยปัญญา สุขุม ตักเตือนที่ดี และการโต้แย้งด้วยสิ่งที่
ดีกว่า และอดทนต่ออุปสรรคต่างๆ ความดีร้นของพวกเขา แน่นอนอัลลอฮ์ ﷻ ย่อมอยู่เคียงข้าง
บรรดาผู้อดทน (*Iṣām zuhd, 2005: 15)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในสุเราะฮ์อันนะหฺลฺว่า

﴿ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَحَدِّ لَهُمْ
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ
صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ ﴾

(126-125 : ๕

ความว่า “จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้าโดยสุขุม
และการตักเตือนที่ดีและจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่าแท้ จจริง
พระเจ้าของเจ้านั้นทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่หลงผิดและ

พระองค์นั้นทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกค้ำอง(125) และหากพวกเจ้าจะลงโทษ (ฝ่ายปรปักษ์) ก็จงลงโทษเยี่ยงที่พวกเจ้าได้รับโทษและหากพวกเจ้าอดทน แน่อนอนมันเป็นการดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ออกตน(126)”

(อันนะหุล: 125-126)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในสุเราะฮ์ฮุหฺว่า

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُم

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1 : ع)

ความว่า “ แท้จริงเราได้ส่งนุ หุ ไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญชาว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

(นุหุ: 1)

การกล่าวถึงการคะอะฮ์สุฮฺหนทางของ อัลลอฮ์ ﷻ ในสุเราะฮ์ฮุหฺนี้ได้อธิบายถึงรูปแบบการคะอะฮ์สุฮฺของท่านนบีนุหุ ﷺ ที่ได้เรียกร้องเชิญชวนกลุ่มชนของท่านให้หันสู่ทางที่เที่ยงตรงเป็นเวลายาวนาน ด้วยรูปแบบที่มากมาย และวิธีการคะอะฮ์สุฮฺที่หลากหลายเพื่อให้ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ศึกษาวิธีการคะอะฮ์สุฮฺเจกเช่นที่ท่านนบีนุหุ ﷺ ได้ปฏิบัติมาก่อนแล้ว ซึ่งทั้งสองสุเราะฮ์มีความคล้ายคลึงกัน มีหัวข้อเดียวกันนั่นคือการคะอะฮ์สุฮฺหนทางของอัลลอฮ์ ﷻ แม้ว่าเวลาจะล่วงเลยมากเท่าใด แต่ก็ยังสามารณนำตัวอย่างไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี (‘Isām zuhd, 2005: 15)

3.7 หลักการใช้ภาษาในสุเราะฮ์ฮุหฺ

อัลกุรอานซึ่งเป็นธรรมนูญหลักและเป็นธรรมนูญแรกของอิสลามนั้น ได้ถูกจัดวางคำ อายะฮ์ สุเราะฮ์ในที่ๆเหมาะสม มีการใช้ภาษาที่สละสลวย คล่องจอง และไม่มิม นุษย์คนใด

สามารถแต่งเติมหรือปั้นแต่งแม่เพียงไม่กี่อายะฮฺ หรือขอให้ผู้อื่นที่มีใจอัลลอฮฺ ﷻ ช่วยปั้นแต่งก็ไม่สามารถทำได้อย่างแน่นอน เพราะอัลกุรอานนั้นมาจาก อัลลอฮฺ ﷻ แต่เพียงผู้เดียวอย่างมีต้องสงสัย

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَاتُوا بِنُورِهِ ﴾
 ﴿ ۳۸ ﴾ صَدِّقِينَ ﴿ ۳۸ ﴾
 ﴿ ۳۸ ﴾

(38 :)

ความว่า “หรือพวกเขาบอกว่า เขา (มุฮัมมัด) เป็นผู้ปั้นแต่งขึ้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงนำมาสักบทหนึ่งเถียงนั้น และจงเรียกร้องผู้ที่พวกท่านสามารถนำมาได้นอกจากอัลลอฮฺ หากพวกท่านเป็นผู้ที่จริง”

(ยูซุฟ : 38)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَاتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ مَفْتَرِينَ ﴾
 ﴿ ۱۳ ﴾ صَدِّقِينَ ﴿ ۱۳ ﴾
 ﴿ ۱۳ ﴾

(13 :)

ความว่า “หรือพวกเขาบอกว่า เขา (มุฮัมมัด) ได้ปลอมแปลง อัลกุรอานขึ้นมา (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิด ดังนั้นพวกท่านจงนำมาสักสิบ สุเราะฮฺ ที่ถูกปลอมแปลงขึ้นให้ได้อย่างอัลกุรอาน และพวกท่านจงเรียกร้องผู้ที่มีความสามารถในหมู่พวกท่านอื่นจาก อัลลอฮฺ (ให้มาช่วย) ถ้าพวกท่านเป็นผู้ที่จริง”

(ฮูด : 13)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ قُلْ فَأَتُوا بِكُتُبٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾

(49 : ط

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ดังนั้นพวกท่านจงนำคัมภีร์สักเล่มหนึ่งจากอัลลอฮฺ ที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งกว่าทั้งสองเพื่อฉันจะได้ปฏิบัติตามมัน หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง”

(อัลเกาะศ็อส : 49)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرَّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَتَأْمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

(8-10 : ك ط

ความว่า “หรือพวกเขาบอกว่า เขา(มุฮัมมัด) ได้ปั้นแต่งอัลกุรอานนั้น จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ถ้าฉันได้ปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้นพวกท่านก็ไม่มีอำนาจอันใดที่จะช่วยเหลือฉันได้จาก (การลงโทษของ) อัลลอฮฺ พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกท่านกำลังง่วนอยู่ในเรื่อง

นี้พอเพียงแล้วที่พระองค์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และพระองค์เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ (8)จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด ฉันมิได้เป็นคนแรกในบรรดาเราะสุล และฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นแก่ฉันและแก่พวกท่าน ฉันมิได้ปฏิบัติดี สิ่งใด นอกจากสิ่งที่ถูกวะฮีย์ให้แก่นั้น และฉันมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง(9)จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านไม่เห็นดอก หรือว่า ถ้าหากอัลกุรอานมาจากอัลลอฮ์ และพวกท่านปฏิเสธ อัลกุรอานนั้น ทั้งๆ ที่มีพยานคนหนึ่งจากวงศ์วานของ อิสรออีลเป็นพยานต่อลักษณะเช่นเดียวกัน (คือคัมภีร์อัตเตวารอฮ์) แล้วเขาก็ศรัทธาแต่พวกท่านยัง คือรันฮิงยะโส แท้จริงอัลลอฮ์ จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้อธรรม(10)”

(อัลอะหฺกอฟ : 8-10)

จากอายะฮ์อัลกุรอานทั้งหมดข้างต้น ได้สื่อความหมายโดยรวมว่า อัลกุรอานนั้นมาจากอัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริง โดยที่ไม่มีใครสามารถลอกเลียนแบบขึ้นให้คล้ายกันนี้ได้ และไม่มีคัมภีร์ใดๆที่แท้จริง ไม่มีการบิดเบือนเปลี่ยนแปลงนอกจากอัลกุรอานเท่านั้น เพราะอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอายะฮ์อื่นเพื่อยืนยันว่า หากอัลกุรอานถูกสร้างมาจากผู้อื่นที่มีใช้อัลลอฮ์ ﷻ แล้วไซ้ย่อมเกิดความขัดแย้งอย่างแน่นอน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ

أَخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

(82 : ๕ ๕)

ความว่า “พวกเขาไม่พิจารณาอัลกุรอานบ้างหรือ และหากว่า อัลกุรอานมาจากผู้ที่มิใช่อัลลอฮ์แล้วแน่นอนพวกเขาจะพบว่า ในนั้นมี ความขัดแย้งกันมากมาย”

(อัน-นิซาอู : 82)

ผู้ใดก็ตามที่ไม่พิจารณาอัลกุรอานพวกเขาจะไม่รู้ว่ามีในนั้นเต็มไปด้วยความจริง เพราะอัลกุรอานนั้นมาจากอัลลอฮ์ ﷻ และหากอัลกุรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์ ﷻ แล้วแน่นอน จะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งอย่างมากมาจากการวิจัยพบว่าในอัลกุรอานมีการใช้ภาษาที่ สละสลวย คำที่คล้องจอง คำตรงกันข้าม และอีกหลากหลายรูปแบบที่เป็นการยืนยันว่าอัลกุรอาน นั้นมาจากอัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียวและไม่มีผู้ใดเลียนแบบได้

หลักการใช้ภาษาในสุเราะฮ์นูห มีดังต่อไปนี้

1. อัลลอฮ์ ﷻ ได้ใช้คำที่หลากหลายในสุเราะฮ์นูห มีการใช้รูปแบบ (كَ ۞ □
 อดีบาค □□ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/150) ซึ่งเป็นคำสองคำที่ตรงข้ามกันดังคำต่อไปนี้

1.1 คำว่า ﴿لَيْلًا﴾ หมายถึงกลางคืนและ ﴿وَنَهَارًا﴾ หมายถึงกลางวัน

1.2 คำว่า ﴿جِهَارًا﴾ หมายถึงเปิดเผยและ ﴿سِرًّا﴾ หมายถึงการปกปิด

หรือความลับ

1.3 คำว่า ﴿أَعْلَنُ﴾ หมายถึง ข้าพระองค์ ได้ประกาศอย่างเปิดเผย และ
 ﴿وَأَسْرَرْتُ﴾ หมายถึงข้าพระองค์ได้ประกาศอย่างลับๆ

1.4 คำว่า ﴿يُعِيدُكُمْ﴾ หมายถึง จะทรงให้พวกท่านกลับ เข้าสู่ และ
 ﴿وَيُخْرِجُكُمْ﴾ หมายถึงทรงให้พวกท่านออกมา

2. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานโดยใช้รูปแบบ (۞ ۞ อัลมะญาส อัลมุรซัล²⁶ เป็นคำที่กล่าวในอายะฮ์ให้ความหมายต่างจากความหมายจริงของคำ แต่ความหมายที่ใช้ และความหมายจริงของคำ มีความเกี่ยวข้องกัน ดังอายะฮ์ต่อไปนี้

²⁵ อดีบาค (كَ ۞ ۞ เป็นประเภทหนึ่งของหลักภาษา (۞ ۞ ที่กล่าวถึงการใช้คำในภาษาอาหรับ โดยที่คำสอง คำที่อยู่ในประโยคเดียวกัน แต่ทั้งสองคำมีความหมายตรงข้ามกัน และคล้องจองกัน (Muhammad Ahmad Qasim/Mahy al-Din Drib, 2003:65)

²⁶ อัลมะญาส อัลมุรซัล (۞ ۞ คือ การใช้คำในภาษาอาหรับ โดยที่คำนั้นๆ ให้ความหมายต่างจากคำที่ใช้ จริง แต่คำที่ใช้และความหมายของคำมีความเกี่ยวข้องกัน (Muhammad Ahmad Qasim/Mahy al-Din Drib, 2003:215)

2.1 อัลลอฮฺ ﷻ กล่าวว่า ﴿ جَعَلُوا أَيْدِيَهُمْ فِي آذَانِهِمْ ﴾ ความว่า “พวกเขา ก็เอานิ้วมืออุดหูของพวกเขา ” ในที่นี้ไม่ได้ให้ความหมายว่าการเอามืออุดหู เนื่องจากมนุษย์ไม่สามารถเอามืออุดหูได้ แต่ความหมายที่แท้จริงคือ การที่พวกเขาเอาปลายนิ้วมืออุดหูของพวกเขา (Wahbah al-Zuhailiy,2009: 15/150)

2.2 อัลลอฮฺ ﷻ กล่าวว่า ﴿ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴾ ความว่า “พระองค์จะทรง ส่งท้องฟ้าอย่างมากมายแก่พวกท่าน ” ในที่นี้ไม่ได้ให้ความหมายว่าท้องฟ้าถึงแม้ จะใช้คำว่าท้องฟ้า แต่ ความหมายที่แท้จริงคือ การหลั่งน้ำฝน เพราะน้ำฝนลงมาจากท้องฟ้า (‘Isām zuhd, 2005: 19)

2.3 อัลลอฮฺ ﷻ กล่าวว่า ﴿ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِجْرًا كَفَّارًا ﴾ ความว่า “และ พวกเขานั้น ให้กำเนิดแต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น ” ในที่นี้ไม่ได้ให้ความหมายว่า กลุ่มชนที่คือร็ินหากอัลลอฮฺ ﷻ ทรงประสงค์ให้พวกเขากำเนิดลูก พวกเขาจะให้กำเนิดแต่ ลูกที่เลวทรามและปฏิเสธศรัทธา แต่ความหมายที่แท้จริงคือ กลุ่มชนที่คือร็ินหากอัลลอฮฺ ﷻ ทรงประสงค์ ให้พวกเขากำเนิดลูก พวกเขาก็จะทำการสอนสั่งลูกๆของพวกเขาให้ปฏิบัติตามบรรพบุรุษในการ สักการะรูปปั้นแจกเช่นที่พวกเขาปฏิบัติมาเป็นเวลายาวนาน ซึ่งผลที่จะตามมาคือลูกๆ ของพวกเขาก็ ปฏิบัติตามพวกเขาโดยการปฏิเสธศรัทธา และสักการะสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งเป็นการ กระทำที่เลวทรามยิ่งต่อพระองค์ (‘Isām zuhd, 2005: 19)

3. อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานโดยใช้รูปแบบ ﴿ ۞ ﴾ อัลอิซติอาเราะฮฺ²⁷ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบว่า ﴿ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴾ ความว่า “และอัลลอฮฺทรงบังเกิด พวกท่านจากแผ่นดินเช่นพืชผัก ” ในอายะฮฺนี้อัลลอฮฺ ﷻ ได้ใช้คำว่า ﴿ أَنْبَتَكُمْ ﴾ อันหมายถึงงอก เติบโต ซึ่งเป็นการใช้สำนวนโดยการเปรียบเทียบการบังเกิดมนุษย์เช่นพืชผัก เพราะพืชผักงอกหรือ เติบโตมาจากดินและมีระยะการเติบโตของ พืชผัก เปรียบเช่นการบังเกิดมนุษย์ที่ถูกสร้างมาจากดิน และมีระยะการเติบโตของมนุษย์ (Wahbah al-Zuhailiy,2009: 15/150)

²⁷ อัลอิซติอาเราะฮฺ ﴿ ۞ ﴾ คือ การนำความหมายจริงเพื่อเปรียบเทียบหรืออุปมาด้วยการลบหนึ่งในสองสิ่งที่ ถูกอุปมา (อาจจะลบมุขับบะฮฺ บิฮฺ-สิ่งที่ถูกอุปมาด้วยมัน หรือลบมุขับบะฮฺ-สิ่งที่ถูกอุปมา) ก็ได้ (Muhammad Ahmad Qasim/Mahy al-Din Dtb, 2003:192)

4. อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานในรูปแบบ (ط ۞) อัลอิฎนาบ²⁸ โดยใช้ คำนาม (ع ۞) อัลมัศคฺร²⁹ ในอายะฮฺซึ่งเป็นการยืนยันถึงการกระทำนั้นๆ (Wahbah al-Zuhailiy,2009: 15/150)

4.1 อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอายะฮฺที่ 7 ว่า ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا﴾ ความว่า “และหยิ่งยะโสด้วยความจองหอง” เป็นกล่าวถึงคุณลักษณะกลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ ﷺ ที่ปฏิเสธศรัทธาซึ่งพวกเขาเป็นพวกหยิ่งยะโสอีกทั้งจองหอง

4.2 อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอายะฮฺที่ 9 ว่า ﴿وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ ความว่า “อีกทั้งข้าพระองค์ยังได้บอกกล่าวแก่พวกเขาอย่างลับ ๆ อีกด้วย” เป็นการกล่าวถึงรูปแบบการ คอะวะฮฺของท่านนบีนุหฺ ﷺ รูปแบบหนึ่งนั่นก็คือการคอะวะฮฺอย่างลับๆ

4.3 อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอายะฮฺที่ 18 ว่า ﴿وَنُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾ ความว่า “และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีกเพื่อคืนชีพ” เป็นการกล่าวถึงการที่อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงให้ มนุษย์ออกมาจากผืนดินอีกครั้งในวันฟื้นคืนชีพ

5. อัลกีนายะฮฺ³⁰ (۞)   ที่ต้องการความหมายอื่นที่สอดคล้องกับคำเดิม พร้อมกับอ้างอิงถึงความหมายเดิมไปพร้อมๆกัน (‘Isām zuhd, 2005: 19) ดังอายะฮฺต่อไปนี้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอายะฮฺที่ 7 ว่า

﴿وَأَسْتَغْسُوا ثِيَابَهُمْ﴾

(7:ع)

ความว่า “และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง”

(นุหฺ: 7)

²⁸ อัลอิฎนาบ (ط ۞) คือ การเพิ่มคำเข้าไปในประโยคเพื่อให้ กิดประโยชน์ โดยที่ความหมายยังคงเดิม (Muhammad Ahmad Qāsim/Mahy al-Dīn Dīb, 2003:362)

²⁹ อัลมัศคฺร (ع ۞) คือ คำนามที่ถูกผันมาจากคำกริยา (Sha‘bān ‘Abd al-‘Atiy ‘Utiyyah/Aḥmad Hāmid Husīn,2008: 529)

อัลกีนายะฮฺ (۞)   ที่ต้องการความหมายอื่นที่สอดคล้องกับคำเดิม พร้อมกับอ้างอิงถึงความหมาย เดิมไปพร้อมๆกัน (Muhammad Ahmad Qāsim/Mahy al-Dīn Dīb, 2003:241)

ในอายะฮฺนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะกลุ่มชนของท่านนบีฮุฎัยร عليه السلام ที่คือรึ้นโดยที่พวกเขาไม่ยอมฟังการตะอวะฮฺเชิญชวนของท่านนบีฮุฎัยร عليه السلام และไม่ต้องการให้ชิมชับในหูของพวกเขา เปรียบกับการเอาเสื้อผ้าคลุมโปงเพื่อไม่ให้ได้ยินสิ่งใด

6. อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานในรูปแบบ (ط ٰ ٰ) อัลอิฎนาบโดยกล่าวเจาะจงหลังจากที่กล่าวโดยรวมทั่วไป (ل ظ ف ٰ) อัลคอส บะอุด อัลอาม ³¹ อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวว่า ﴿ وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۚ ﴾ (23) ความว่า “และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน ท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดคุด และสุวาอ และยะฆูษ และยะฮูฎีก และนัซรุ เป็นอันขาด ” ในอายะฮฺนี้ได้กล่าวคำว่า ﴿ لَا نَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ ﴾ ความว่า “พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้ง พระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด ” ซึ่งเป็นการกล่าวโดยรวมถึงพระเจ้าหลายองค์ และได้เจาะจงด้วย ะโยคที่ว่า ﴿ وَلَا نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴾ ความว่า “พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดคุด และสุวาอ และยะฆูษ และยะฮูฎีก และนัซรุ เป็นอันขาด ” (Wahbah al-Zuhailiy,2009: 15/160) พระเจ้าหลายองค์ที่กล่าวถึงข้างต้น คือ วัดคุด สุวาอ ยะฆูษ ยะฮูฎีก และนัซรุ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นชื่อของคนดีในกลุ่มชนของท่านนบีฮุฎัยร عليه السلام แต่เมื่อพวกเขาตายไป ชัยฎอนจึงทำการกระชับกระชวยให้สร้างรูปปั้นเพื่อเป็นการรำลึกถึงคนดีที่จากไป แต่เมื่อเวลาผ่านไปนานเข้า ชนรุ่นหลังก็ทำการเคารพสักการะรูปปั้นตามบรรพบุรุษโดยที่ไม่รู้ที่มาและเข้าใจว่าการเคารพสักการะรูปปั้นของพวกเขา คือสิ่งที่ถูกต้อง จึงทำการเจาะจงชื่อพระเจ้าของพวกเขานั้นเพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดความรู้สึกรึ้นในใจของพวกเขาในการปฏิเสธการตะอวะฮฺของท่านนบีฮุฎัยร عليه السلام

7. ในสุเราะฮฺนี้มีอายะฮฺที่มีคำคล้ายคลึง □ ٰ ³² เพื่อให้เกิดความหมายที่เจาะจงเฉพาะ (‘Isām zuhd, 2005: 17-18) ดังนี้

³¹ อัลคอส บะอูด อัลอาม (ل ظ ف ٰ) ٰ เป็นประเภทหนึ่งของอิฎนาบ (Muhammad Ahmad Qasim/Mahy al-Din Dīb, 2003:241) คือ การกล่าวเจาะจงเรื่องๆหนึ่งในประโยคหลังจากที่ได้กล่าวภาพรวมโดยทั่วไปแล้ว

³² อัลมุตะซาบิฮฺ (ٰ) ٰ คือการอธิบายสิ่งหนึ่งหรือประโยคหนึ่งซึ่งมีความคล้ายคลึงกันในด้านคุณลักษณะหรือมากกว่านั้น ด้วยสัญลักษณ์ของการตบิฮฺ หรืออาจไม่มีสัญลักษณ์แต่สามารถเข้าใจจากประโยค (Muhammad Ahmad Qasim/Mahy al-Din Dīb, 2003:143)

7.1 การใช้ประโยคขึ้นต้นคล้ายคลึงกัน แต่ต่างกันที่การเจาะจงไม่ได้ พยัญชนะวาว (ظ) ในอายะฮ์หนึ่งแล้วใส่พยัญชนะวาวอีกอายะฮ์หนึ่งหลังจากนั้นเพื่อสื่อว่าเป็นเรื่องราวเดียวกัน ดังอายะฮ์ต่อไปนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอายะฮ์ที่ 21 ว่า

﴿ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّي خَشِيتُ أَنِّي فَأَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

﴿ خَسَارًا ﴿٢١﴾

(ع: 21)

ความว่า “นุหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริง พวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศของเขา และ ลูกหลานของเขามิได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขานอกจากการขาดทุน (21)”

(นุห: 21)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอายะฮ์ที่ 26 ว่า

﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْآرْضِ مِنَ الْكٰفِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾

(ع: 26)

ความว่า “และนุหฺได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอ พระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ใน แผ่นดิน(26)”

(นุห: 26)

อายะฮ์ที่ 21 นั้นไม่มีพยัญชนะ วาว (ظ) เนื่องจากเป็นการเริ่มต้นการคะอะฮ์ของท่านนบี ﷺ ส่วนอายะฮ์ที่ 26 นั้นมีการเพิ่มพยัญชนะวาว ซึ่งให้ความว่า “และ” ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากการคะอะฮ์ของท่าน

7.2 การใช้ประโยคลงท้ายที่คล้ายคลึงกัน แต่คำลงท้ายต่างกัน ดังอายะฮ์ต่อไปนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอายะฮ์ที่ 24 ว่า

﴿ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا (٢٤) ﴾

(24:ع)

ความว่า “และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลง ดังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากการหลงผิดเท่านั้น(24)”

(นุหฺ: 24)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอายะฮ์ที่ 28 ว่า

﴿ وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا بُرْءًا (٢٨) ﴾

(28:ع)

ความว่า “และขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากความพินาศหายนะเท่านั้น(28)”

(นุหฺ: 28)

ในอายะฮ์ที่ 24 และ 28 นั้นประโยคที่เหมือนกันคือ (وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا) ความว่า “และขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจาก” แต่ที่ต่างกันคือคำลงท้าย นั่นคือในอายะฮ์ที่ 24 ได้ใช้คำลงท้ายว่า (ضَلَالًا) ความว่า “การหลงผิด” ทั้งนี้เนื่องจากก่อนหน้า

นี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอายะฮ์ที่ว่า (وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا) ความว่า “และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลง” อายะฮ์ที่ 24 จึงหมายถึงอันเนื่องจากการที่กลุ่มชนของท่านนบี นูหฺ ﷺ ได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลงทาง ดังนั้นท่านนบี นูหฺ ﷺ จึงขอให้อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเพิ่มการหลงผิดให้กับพวกเขา สำหรับอายะฮ์ที่ 28 นั้นได้ใช้คำลงท้ายว่า (نَبَأًا) ความว่า “ความพินาศหายนะ ” เนื่องจากก่อนหน้านี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอายะฮ์ที่ 26 ว่า (لَا نَذْرَ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا) ความว่า “ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย ” อายะฮ์ที่ 28 จึงหมายถึงอันเนื่องมาจากการที่ท่านนบี นูหฺ ﷺ ได้ขอจากอัลลอฮ์ ﷻ ทรงอย่าปล่อยให้กลุ่มชนที่คือร้นหลงเหลืออยู่ในแผ่นดิน ดังนั้นท่านจึงขอจากพระองค์ทรงให้ความพินาศหายนะประสบแก่พวกเขา

8. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานในรูปแบบ ( ) ษะญะฮ์มุรเสาะฮ์³³ ซึ่งเป็นการคล้องจองและสัมผัสสระในแต่ละอายะฮ์ เช่น อายะฮ์ที่ 3-4 อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอายะฮ์ที่ 3 โดยใช้คำลงท้ายว่า ﴿ وَأَطِيعُونَ ﴾ และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอายะฮ์ที่ 4 โดยใช้คำลงท้ายว่า ﴿ تَعْلَمُونَ ﴾ ซึ่งทั้งสองอายะฮ์มีความคล้องจองและสัมผัสสระเหมือนกัน และที่พบมากที่สุดในการสวดนี้ที่มีการสัมผัสสระนอกจากนี้ยังมีหลายอายะฮ์ที่มีการสัมผัสพยัญชนะตัวหลังสุดคือ พยัญชนะรอฮ์ (ك) และมีความคล้องจองกันดังอายะฮ์ที่ 5-28 อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอายะฮ์ที่ 5 โดยใช้คำลงท้ายว่า ﴿ وَنَهَارًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 6 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ فَرَارًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 7 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ اسْتِكْبَارًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 8 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ جِهَارًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 9 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ إِسْرَارًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 10 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ غَفَارًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 11 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ مَذْرَارًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 12 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ أَنهَارًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 13 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ وَقَارًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 14 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ أَطْوَارًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 15 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ طَبَاقًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 16 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ سِرَاجًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 17 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ نَبَاتًا ﴾ ในอายะฮ์ที่ 18 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ إِخْرَاجًا ﴾

³³ ษะญะฮ์มุรเสาะฮ์ ( ) คือ การสัมผัสสระท้ายประโยค อาจมีการสัมผัสพยัญชนะด้วย และมีความคล้องจองกัน (Muhammad Ahmad Qasim/Mahy al-Din Dīb, 2003:107)

ในอาะฮะฮุที่ 19 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿بِسَاطًا﴾ ในอาะฮะฮุที่ 20 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿فَجَاجًا﴾ ในอาะฮะฮุที่ 21 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿خَسَارًا﴾ ในอาะฮะฮุที่ 22 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿كُبَارًا﴾ ในอาะฮะฮุที่ 23 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿وَنَسْرًا﴾ ในอาะฮะฮุที่ 24 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿ضَلَالًا﴾ ในอาะฮะฮุที่ 25 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿كَفَارًا﴾ ในอาะฮะฮุที่ 26 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿دِيَارًا﴾ ในอาะฮะฮุที่ 27 ใช้คำลงท้ายว่า ﴿نَبَارًا﴾ และในอาะฮะฮุที่ 28 อัลลอฮ์ ﷻ ได้ใช้คำลงท้ายว่า ﴿نَبَارًا﴾ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/151)

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บทที่ 4

เทคนิคการตะอวะฮฺของท่านนบีﷺ ในสุเราะฮฺ นุหฺ

4.1 ความหมายของการตะอวะฮฺ

4.1.1 ความหมายเชิงภาษาศาสตร์

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่ามีการให้ความหมายตะอวะฮฺในเชิงภาษาศาสตร์มากมาย แบ่งได้หลายความหมาย ดังนี้

4.1.1.1 คำว่า al-Da‘wah ให้ความหมายว่า (1) สิ่งที่ได้เรียกร้อง (2) การขอเพื่อให้ได้ สิ่งตอบแทน (3) การเชิญมารับประทานอาหารและเครื่องดื่ม (4) การกล่าวอ้าง (Sha‘bān ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥāmid Ḥusīn, 2008: 297) (5) เป็นนามของ Marrah หมายถึงการขอ (Ibn Manzūr, 2003: 14/257) (6) การเรียกร้อง (Abū al-Hasan Ahmad ibn Fāris ibn Zakariyya, n.d.: 2/280)

4.1.1.2 คำว่า Da‘wā หมายถึงการขอให้นำพาสิ่งนั้นมา และการขอจากเขาผู้ตั้งหนึ่ง คือการชักชวนให้ทำตามเจตนารมณ์ของตนเอง และคนที่ทำหน้าที่เชิญชวน หากเขาเชิญชวน ผู้คนผู้การบิดพลิ้วหรือผู้ศาสนา (Ibn Manzūr, 2003: 14/257)

4.1.1.3 คำว่า al-Da‘r หมายถึงผู้ที่เรียกร้องหรือขอจากผู้อื่น โดยที่เขาเป็นผู้ที่ทำการเรียกร้องเชิญชวน และแบกรับภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งอยู่ในรูปของ Ism al-Fā‘il (Abū al-Hasan Ahmad ibn Fāris ibn Zakariyya, n.d.: 2/280)

4.1.1.4 คำว่า al-Mad‘ū หมายถึงผู้ที่ถูกเรียกร้องและถูกขอ ซึ่งอยู่ในรูปของ Ism al-Maf‘ūl (Abū al-Hasan Ahmad ibn Fāris ibn Zakariyya, n.d.: 2/280)

4.1.1.5 คำว่า al-Du‘āh หมายถึงกลุ่มคนที่ชักชวนผู้คนสู่ทางนำหรือการหลงทาง และเอกพจน์ของมัน คือ Dā‘ (Abū al-Hasan Ahmad ibn Fāris ibn Zakariyya, n.d.: 2/280)

□ □ 4.1.1.6 คำว่า Dā‘iyah □ ให้ความหมายว่า ผู้ที่ทำการเชิญชวนไปยังศาสนา หรือความคิด (Sha‘bān ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥāmid Ḥusīn, 2008: 296)

4.1.1.7 คำว่า Da‘ā แปลได้หลายความหมายสรุปได้ดังต่อไปนี้ คือ (1) การขอให้นำมา (2) การเชิญชวนเรียกร้อง (3) การขอพร (4) การตะโกนเรียก (5) การขอความช่วยเหลือ (6) การคาดหวังซึ่งความดี (7) การตั้งชื่อ (8) การเชิญ เช่นเชิญรับประทานอาหาร เป็นต้น (Sha‘bān ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥāmid Ḥusīn, 2008: 296)

4.1.1.8 คำว่า al-Di‘ayah ให้ความหมายว่า การเชิญชวนสู่สำนักคิด ความคิดหนึ่ง ความคิดใดด้วยการเขียน การกล่าวปราศรัย (Sha‘bān ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥamid Ḥusīn, 2008: 297)

จากนิยามข้างต้น การคะอะฮฺในเชิงภาษาศาสตร์สามารถตีความได้หลายนัยด้วยกัน คำว่าคะอะฮฺที่พบจากสารานุกรมอาหรับหรือหนังสือต่างๆ ให้ความหมายที่มุ่งในด้านการเรียกร้อง การขอ การเชิญชวน แต่ก็มีบ้างที่ให้ความหมายในด้านอื่นๆ ตามจุดมุ่งหมายของ ความหมายแต่ละคำ

4.1.2 ความหมายเชิงวิชาการ

จากการศึกษาค้นคว้าการคะอะฮฺในอัลกุรอาน หะดีษ ชีวประวัติการคะอะฮฺของท่านเราะฮฺฎ   และบรรดาเศาะฮาบะฮฺทั้งหลายพบว่า ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของคำว่า คะอะฮฺแตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งคำนิยามออกเป็น 3 ทศนะ ดังต่อไปนี้

4.1.2.1 ทศนะที่ 1 เป็นการให้คำนิยามคะอะฮฺว่าเป็นการเชิญชวนมนุษย์สู่อัลลอฮฺ   ดังที่อุละมาอ์ได้ให้คำนิยามดังนี้

1) Ibn Taimiyah (1995: 1/57) ได้ให้นิยามคะอะฮฺว่า “การคะอะฮฺสู่อัลลอฮฺ   คือ การคะอะฮฺสู่การศรัทธาต่อพระองค์ และศรัทธาต่อสิ่งที่ท่านเราะฮฺฎ   นำมาเผยแผ่ และการจงรักภักดีต่อคำสั่งใช้”

2) Ibn Kathīr (1996: 2/495) ได้ให้คำนิยามคะอะฮฺว่า “การคะอะฮฺสู่อัลลอฮฺ   คือ การเชิญชวนผู้คนสู่การปฏิญาณตนโดยไม่ตั้งภาคีใดๆต่อพระองค์”

3) Taufiq al-Wā‘iy (1995: 16) ได้ให้คำนิยามคะอะฮฺว่า “คะอะฮฺ คือ การเรียกร้องและเชิญชวนมนุษย์ด้วยคำพูดและการกระทำสู่อิสลาม เพื่อให้รับอิสลามด้วยการยึดมั่นหลักการศาสนาและปฏิบัติตามหลักชะรีอะฮฺ”

4) Muhammad Amīn Ḥusīn (1983: 17) ได้ให้คำนิยามคะอะฮฺว่า “คะอะฮฺสู่ อัลลอฮฺ   คือ การเผยแผ่คะอะฮฺอิสลามสู่มนุษย์ทั้งหลาย และแนะทางนำด้วยคำพูดและการกระทำในทุกสมัย ทุกสถานที่ ด้วย รูปแบบและแนวทางเฉพาะที่เหมาะสมสำหรับผู้ถูกเชิญชวน ตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล”

จากทัศนะของอุละมาอ์ทั้งหลายที่ได้กล่าวมาข้างต้นและได้ยึดทัศนะแรก ทั้งหมด ได้ให้คำนิยามที่คล้ายคลึงกัน ความหมายของอะฮฺวะฮฺโดยรวมคือ การเชิญชวนมนุษย์สู่สวรรค์ หรือการเชิญชวนมนุษย์สู่อัลลอฮฺ ﷻ นั่นเอง ดังที่ท่าน ‘Abd al-Karīm Zaidān (1987: 1/108) ได้ให้ คำนิยาม อะฮฺวะฮฺว่า “ความหมายของการอะฮฺวะฮฺคือ การเชิญชวนมนุษย์สู่อัลลอฮฺ ﷻ” คำนิยาม เช่นนี้สอดคล้องกับอายะฮฺอัลกุรอานต่อไปนี้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ﴾

(108 :)

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด นี่คือนิวทางของฉัน ฉันเรียกร้อง ไปสู่อัลลอฮฺอย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน”

(ยูซุฟ: 108)

4.1.2.2 ทัศนะที่ 2 เป็นการให้คำนิยามอะฮฺวะฮฺว่า คือการให้บทเรียน และความรู้ เกี่ยวกับอิสลามให้กับมวลมนุษย์ ดังที่อุละมาอ์ได้ให้คำนิยามต่อไปนี้

1) Abū Bakr Dhikriy (1977: 17) ได้ให้คำนิยามอะฮฺวะฮฺว่า “อะฮฺวะฮฺ คือ ความพยายามของบรรดาอุละมาอ์ และผู้ที่เข้าใจศาสนา ในการสอนคนทั่วไปเพื่อให้เข้าใจถึง สิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและคุณชาเท่าที่ตนมีความสามารถ”

2) Muhammad Ghazaliy (1985: 17) ได้ให้คำนิยามอะฮฺวะฮฺว่า “อะฮฺวะฮฺ คือ โครงการที่สมบูรณ์แบบ ครอบคลุมในด้านความรู้ต่างๆที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ เพื่อให้เข้าใจถึง เป้าหมายของการมีชีวิต และแนวทางที่นำพาพวกเขาสู่การรอดพ้น (จากไฟนรก) และสิ่งที่ถูกต้อง (สรวงสวรรค์)”

การให้คำนิยามข้างต้น ถือได้ว่าเป็นงาน อะฮฺวะฮฺในขั้นที่สอง คือการเชิญชวน มนุษย์ให้กระทำความดีหลังจากที่ได้รู้จักอัลลอฮฺ ﷻ เป็นการให้บทเรียนและความรู้เกี่ยวกับคำสอน อิสลามสู่มนุษย์ เพื่อให้พวกเขาได้รับความจริงที่ชัดเจน เพื่อให้ได้ปฏิบัติจริงอย่างถูกต้องใน ชีวิตประจำวัน เพื่อให้พวกเขาได้รับผลตอบแทนที่ดีในโลกหน้า คือสรวงสวรรค์

4.1.2.3 **ทัศนะที่ 3** ถือได้ว่าเป็นทัศนะที่ให้คำนิยามการตะอวะฮฺได้ครอบคลุม คือ การเชิญชวนมนุษย์สู่ทางนำที่ถูกต้อง โดยให้กระทำในสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบ ดังที่ ท่านอุละมาอ์ได้ให้ทัศนะต่อไปนี้

1) ‘Aliy al-Mahfūz (1852: 17) ได้ให้คำนิยามตะอวะฮฺว่า “ตะอวะฮฺ คือ การเชิญชวนมนุษย์สู่ความดีงามและทางนำ การสั่งใช้ในสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบ เพื่อ จะได้รับความผาสุกทั้งคุณยาและอาคีเราะฮฺ ”

2) ‘Aliy bin Sālih al-Murshid (1989: 21) ได้ให้คำนิยามตะอวะฮฺว่า “ตะอวะฮฺ คือ การเผยแพร่ตะอวะฮฺอิสลามสู่มนุษยในทุสมัย ทุกสถานที่ ด้วยรูปแบบและแนวทางที่ เหมาะสมสำหรับผู้ถูกเชิญชวน หรือ การส่งเสริมให้มนุษย์ทำความดี ห่างไกลความชั่ว การสั่งใช้ใน สิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบ เพื่อให้เกิดความผาสุกทั้งคุณยาและอาคีเราะฮฺ หรือ การรวม มนุษย์บนความดี และชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องด้วยการสั่งใช้ในสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มิ ชอบ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ

عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

﴿١٠٤﴾ (زل: 104)

ความว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวน ไปสู่ความดีและใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำสิ่งที่ มิชอบและชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ”

(อาละอิมรอน: 104)

การให้คำนิยามข้างต้นเป็นการให้คำนิยามงานตะอวะฮฺที่อยู่ในขั้นตอนสุดท้ายที่ สมบูรณ์แบบ และเป็นงานตะอวะฮฺที่ใกล้เคียงกับงานตะอวะฮฺที่ท่านเราะฮฺฎูล ﷻ ได้ดำเนินการที่ เมืองมะดีนะฮฺ ซึ่งเป็นสมัยที่ท่านเราะฮฺฎูล ﷻ และประชาชาติอิสลามมีความเข้มแข็งมากที่สุด เพราะ ได้กำเนิดรัฐอิสลามที่สมบูรณ์แบบมีศักยภาพที่สุด สามารถที่จะเชิญชวนมนุษย์ด้วยการสั่งใช้ให้ทำ ในสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบได้ ซึ่งถือว่าเป็นงานตะอวะฮฺที่เหมาะสมกับประชาชาติ

มุสลิมอย่างแท้จริง เพราะได้รู้จักอัลลอฮ์ ﷻ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของท่านเราะสูล ﷺ ดังนั้นการละทิ้งอะฮ์ลุลบัยต์จึงเป็นรายละเอียดต่างๆของอิสลาม ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมให้ทำความดี ห้ามปรามให้ละเว้นความชั่ว เป็นการละทิ้งศาสนาที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงพอพระทัยสำหรับประชาชาติ โดยที่ยึดหลักฐานจากอายะฮ์อัลกุรอานที่ว่า

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 ﴿٣﴾
 ﴿ط: 3﴾

ความว่า “วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้วซึ่ง ศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้วซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว ผู้ใดได้รับความคับขันในความหิวโหย โดยมีใจเป็นผู้จงใจกระทำความบาปแล้วไซ้ร้ แน่นอนอัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อัลมาอิดะฮ์: 3)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 ﴿٨٥﴾
 ﴿ل: 85﴾

ความว่า “และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อาละอิรอน: 85)

จากการให้คำอธิบายความหมายอะฮฺวะฮฺทั้งสามทัศนะที่ได้กล่าวมา ความหมาย อะฮฺวะฮฺที่ถูกต้องครอบคลุมสมบูรณ์แบบ คือ คำอธิบายของ Ibn Taimiyah (n.d.: 15/164) ท่านได้กล่าวว่า “งานอะฮฺวะฮฺ คือ ทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ และเราะฮฺตุล ﷻ รัก ไม่ว่าจะสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่วาญิบหรือสุนัต สิ่งเร้นลับหรือชัดแจ้ง หน้าทำงานอะฮฺวะฮฺสู่อัลลอฮฺ ﷻ คือ การสั่งใช้ให้ปฏิบัติด้วยสิ่งนั้น และทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ และเราะฮฺตุล ﷻ ไม่พอใจ ไม่ว่าจะสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งเร้นลับหรือชัดแจ้ง หน้าทำงานอะฮฺวะฮฺสู่อัลลอฮฺ ﷻ คือ การสั่งห้ามมิให้ปฏิบัติด้วยสิ่งนั้น การอะฮฺวะฮฺสู่อัลลอฮฺ ﷻ จะไม่สมบูรณ์จนกว่างานอะฮฺวะฮฺนั้นเป็นการเชิญชวนสู่การปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ รัก และละทิ้งในสิ่งที่พระองค์ทรงกริ้ว ไม่ว่าจะด้วยคำพูดหรือการกระทำที่ชัดเจนหรือเร้นลับก็ตาม”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾

(110: ظل)

ความว่า “พวกเจ้านั้นเป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติ สิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่ไม่ชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และถ้าหากว่าบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ศรัทธากันแล้ว แน่ใจมั่นคงก็เป็นการดีแก่พวกเขา จากพวกเขานั้นมีบรรดาผู้ที่ศรัทธา และส่วนมากของพวกเขานั้นเป็นผู้ละเมิด”

(อาละอิมรอน: 110)

4.2 จุดประสงค์ในการตะอวะฮฺ

ในปัจจุบันพบว่าผู้คนจำนวนมากที่ใช้ชีวิตไปกับการหลงทาง หลงผิด อันเนื่องมาจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา ด้วยเหตุนี้จึงเชิญชวนผู้ศรัทธาทั้งหลายให้ทำหน้าที่ของตนเองให้สุดความสามารถ ในการตะอวะฮฺ เพื่อหาทางแก้ปัญหาในด้านความคิดความเข้าใจของผู้ปฏิเสธศรัทธา เกี่ยวกับโลก มนุษย์ และชีวิตความเป็นอยู่ และเชิญชวนพวกเขาสู่การปฏิบัติตามแนวทางของอิสลาม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾

﴿٨٥﴾ ظ: 85

ความว่า “และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อาละอิมรอน: 85)

อัลลอฮฺ ﷻ นั้นได้ทรงมอบหน้าที่อันยิ่งใหญ่ให้กับผู้มีการศรัทธา และเข้าใจอิสลามอย่างแท้จริง ในการเชิญชวนผู้คนสู่ทางนำตามที่อิสลามได้สอนสั่งเพื่อปกป้องผู้คนเหล่านั้นให้ห่างไกลจากชีวิตความเป็นอยู่ที่ญาฮิลียะฮฺ ล้าหลังสู่ความสันติและสงบสุข ด้วยเหตุนี้ผู้ใดก็ตามที่เขามีความรู้ด้านอิสลามอย่างแท้จริงจำเป็นสำหรับเขาที่จะต้องทำหน้าที่เชิญชวนผู้ที่ยังเขลาไม่รู้ศาสนา

อัลกุรอานและหะดีษได้กล่าวอย่างชัดเจนถึงความจำเป็นในการทำงานตะอวะฮฺเผยแผ่ศาสนาของอัลลอฮฺ ﷻ โดยกำชับให้ทำหน้าที่นี้อย่างจริงจัง ดังหลักฐานต่อไปนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

(104: ظل)

ความว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวน
ไปสู่ความดีและใช้ให้กระทำการที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำการที่
มิชอบและชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ”

(อาละอิมรอน: 104)

มุฮัมมัด ศัยยิด ฏ็อนฏ็อวีย์ (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 2/201-202) ได้
อธิบายขยายอายะฮ์ข้างต้นว่า “โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงให้มีขึ้นในกลุ่มคณะจากพวกเจ้าที่การศรัทธา
มั่นคงและอิศลามบริสุทธิ์ใจในการทำหน้าที่นี้ เสียสละและพยายามในการเชิญชวนผู้ คนให้กระทำ
ความดี เพื่อฟื้นฟูในเรื่องของมนุษย์ และในการตั้งใช้ต้องยึดหลักความรู้และมารยาทที่ดีงามที่
สอดคล้องกับอัลกุรอาน หะดีษและความคิดที่ถูกต้อง และห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ดี คือสิ่งที่กฎหมาย
อิสลามปฏิเสธและจิตวิญญาณที่ดีต่างหลีกหนี”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
وَسَبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

(108:)

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดนี่คือแนวทางของฉัน ฉันเรียกร้อง
ไปสู่อัลลอฮ์อย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และ
มหาวินาศแห่งอัลลอฮ์ ฉันมิได้อยู่ในหมู่ตั้งภาคี”

(ยูซุฟ: 108)

เขาถูกสั่งใช้ในสิ่งที่เป็นเหมาะสมยึดศัฒตบาศหรือมีหลักฐานชัดเจนส่อถึงการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ และสมควรอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ในการพูดสิ่งที่เป็นสัจธรรมไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด อีกทั้งสมควรกล่าวต่อการตำหนิในกิจการของอัลลอฮ์ ﷻ

อิสลามให้ความสำคัญในการทำหน้าที่ละอะวะฮ์ เพราะศาสน์แห่งอิสลามได้ถูกส่งลงมาให้มวลมนุษย์ โดยที่พวกเขาต้องดำเนินตามระบบรูปแบบที่สมบูรณ์เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ในการละอะวะฮ์ตามที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงบัญชา

ด้วยเหตุนี้จำเป็นสำหรับนักดาอีย์ทั้งชายและหญิงต้องบรรลุจุดประสงค์ในการทำหน้าที่ละอะวะฮ์ตามความสามารถและความพยายามที่ตนมีให้ได้มากที่สุด ในที่นี้สามารถแบ่งจุดประสงค์ในการละอะวะฮ์ออกเป็นข้อย่อย ดังนี้

1) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ให้หันสู่การเคารพอิบาอะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ ตามที่อิสลามได้สอนสั่ง (‘Aliy ‘Abd al-Halīm Mahmūd, 2003: 169) และเพื่อให้มนุษย์รู้จักพระเจ้าที่แท้จริง และการใช้จิตวิญญาณที่มีเกียรติ จิตใจที่สูงส่งในการสร้างมนุษย์ที่บริสุทธิ์ที่ดีเลิศ และยกการกระทำและการปฏิบัติที่จะนำพาซึ่งความอยากความต้องการอันไม่รู้จักเพียงพอ การรู้จักยับยั้งชั่งใจในการที่จะปฏิบัติตามมารร้ายชัยฏอน (Taufiq al-Wa‘iy, 1995: 107)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ عَلِيمًا لِّمَا كُنْتُمْ

تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

﴿٧٩: ظل

ความว่า “หากแต่ (เขาจะกล่าวว่) ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ที่ผูกพันกับพระเจ้า (คือเป็นผู้ศรัทธาต่อพระองค์ และให้เอกภาพแด่พระองค์ตลอดจนปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์โดยเคร่งครัด) เกิด เนื่องจ การที่พวกท่านเคยสอนคัมภีร์ (คือเคยสอนคัมภีร์

เตารอด และศึกษาคัมภีร์นั้นมาก่อนในฐานะที่เคศร์ซาทต่อ
ท่านนบีมุซา) และเคยศึกษาคัมภีร์มา”

(อาละอิมรอน: 79)

2) เพื่อขัดเกลาคใจของมนุษย์ให้มีเกียรติและสูงส่ง เพราะอัลลอฮ์ ﷻ นั้นทรงให้
เกียรติกับมนุษย์อย่างมากมาย

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوُجُوهِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴾

(70: ظ: 70)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของ
อาดัมและเราได้บรรพทุกพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล และได้
ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขาดีเด่น
อย่างมีเกียรติเหนือกว่าผู้ที่เราได้ให้บังเกิดมาเป็นส่วนใหญ่”

(อัลอิสรอ: 70)

จากหะดีษที่รายงานโดยอบูซุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه ซึ่งท่านได้กล่าวว่า ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ
กล่าวว่า

ظ ظ ظ))
ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ
ل ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ
((ل ل ل ظ ظ ظ
(2699 :1998 ل ل) □

ความว่า “ผู้ใดที่ช่วยปลดเปลื้องความทุกข์ยากแก่ผู้ศรัทธาคนหนึ่งในโลกนี้ อัลลอฮ์จะช่วยปลดเปลื้องหนึ่งความทุกข์แก่เขาในวันกิยามะฮ์ และผู้ใดได้ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่ประสบความยากลำบาก อัลลอฮ์จะช่วยอำนวยความสะดวกแก่เขาในโลกนี้และในวันอาคีเราะฮ์ และผู้ใดที่ช่วยปกปิด (ความลับหรือสิ่งที่ไม่ดีที่มีอยู่) ของมุสลิมคนหนึ่ง อัลลอฮ์จะทรงปกปิด (ความลับและสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ) แก่เขาในโลกนี้และในวันอาคีเราะฮ์ และอัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือบ่าวเสมอ ตราบใดที่บ่าวคนนั้นช่วยเหลือพี่น้องของเขา”

(บันทึกโดย และMuslim, 1998: 2699)

3) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ในการฟื้นฟูชนนะฮ์การศรัทธาทำความรู้จักซึ่งกันและกัน (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 169) และเพื่อประกาศความเป็นพี่น้องและความเท่าเทียมซึ่งกันและกัน ไม่มีความเหลื่อมล้ำระหว่างชาติพันธุ์ ตำแหน่งยศถาบรรดาศักดิ์ ชาติตระกูล สีผิว หรือเชื้อชาติ แต่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสูงส่งอยู่ที่การงานที่ดีของเขา การให้ประโยชน์แก่ส่วนรวม ความพยายามที่น่ายกย่อง การกระทำที่ดี และหัวใจที่ยำเกรงพระเจ้าอย่างแท้จริง (Taufiq al-Wā‘iy, 1995: 109)

การศรัทธาทำความรู้จักกันนั้นเพื่อยืนยันถึงความเป็นพี่น้องร่วมสายเชือกแห่งการศรัทธา และสายเชือกแห่งพระเจ้า การรู้จักให้สิทธิของพี่น้องมุสลิมจนกระทั่งความรักและความห่วงใยได้ปกคลุมพวกเขาซึ่งกันและกัน (Taufiq al-Wā‘iy, 1995: 109)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ

لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفُسُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

﴿ ط ظ ع: 13 ﴾

ความว่า “โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า และ

ตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ
ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริง
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน ”

(อัลสุอรอต: 13)

บรรดาอุละมาอ์มีความคิดเห็นว่าการตะอาฟูทำความเข้าใจกันนั้นเป็นสิ่งที่วาญิบ
ในศาสนาโดยยึดหลักฐานจากอายะฮ์อัลกุรอานข้างต้น เพราะมนุษย์นั้นหากปราศจากซึ่งการ
ตะอาฟูทำความเข้าใจซึ่งกันและกันแล้ว พวกเขาจะไม่สามารถที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ และ
หน้าที่ที่สำคัญของนักดาอีย์ คือ การให้ความเข้าใจกับมนุษย์เกี่ยวกับความสำคัญของการตะอาฟูทำ
ความรู้จักเพื่อใช้ในชีวิตประจำวันของพวกเขา (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 169)

มีรายงานหะดีษซึ่งบันทึกโดยท่านอิมามบุคอรีและมุสลิม จากท่านอนัส บิน มาลิก
رضي الله عنه เล่าว่า ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวว่า:

□ (( ))
(45 :1998 13 :1998 13 :1998 13 :1998)

ความว่า “คนหนึ่งคนใดในหมู่พวก ท่านจะยังไม่มีศรัทธาอย่าง
แท้จริง จนกว่าเขาจะปรารถนาให้พี่น้องของเขาได้รับในสิ่งที่เขา
ปรารถนาจะให้ตนเองได้รับ”

(บันทึก โดย Bukhāriy, 1998: 13 และ Muslim, 1998: 45)

4) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ในการเปลี่ยนแปลงความเสื่อมโทรมในสังคมซึ่งพบว่ามี
มุสลิมร่วมอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากในปัจจุบัน โดยชี้ให้พวกเขาเห็นถึงความจำเป็นในการกลับไปยัง
ศาสนา โกลีซิดอัลลอฮ์ ﷻ และโกลีซิดมนุษย์ เพื่อที่จะช่วยกันร่วมมือในการฟื้นฟูสังคมให้น่าอยู่
ตามที่อิสลามได้สอนสั่งไว้ (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 169) และเพื่อเป็นการยืนยันถึง
การได้รับสิทธิด้านชีวิต ทรัพย์สิน การงาน สุขภาพ อิศรภาพและความปลอดภัยของทุกคน และ
กำหนดขอบเขตการแสวงหาแต่สิ่งที่ฮาลาลเป็นที่อนุมัติ ดังนั้นสังคมที่สามารถรักษาสีทศเหล่านี้
ย่อมเป็นสังคมที่มีความมั่นคง การงานที่ถาวร เห็นผลชัดเจน จิตใจสงบสุข และสามารถที่จะปกป้อง

นอกจากจะทำการตรึงปิยะฮุกหลานให้ดีในทุกๆด้านที่กล่าวมา และหากมนุษย์เร่งรีบในการหา รูปแบบตรึงปิยะฮุก วุคคณ แนนอนอัลลอฮฺ ﷻ ได้มอบให้กับประชาชาติอิสลามการตรึงปิยะฮุกที่ สมบูรณ์แบบและดีที่สุดแล้ว (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 169)

6) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการเตรียมพร้อมสังคมมุสลิม ที่จำเป็นจะต้องเติมเต็มด้วยจรรยาบรรณแบบอิสลาม และแต่ละตัวบุคคลจะต้องมีมารยาทเหล่านี้ จำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับสังคมที่จะต้องใช้นโยบายและระบบอิสลามในทุกๆด้าน (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 170) โดยการ สั่งใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบ ใช้ความพยายามอดสาหะในการดัก เตือน และห้ามปรามการกระทำในสิ่งที่มีชอบพร้อมตัดขาดการกระทำเหล่านั้นอย่างจริงจัง (Taufiq al-Wā‘iy, 1995: 111)

อิสลามคือศาสนาแห่งมารยาท สมบูรณ์แบบ ดีเลิศ สูงส่งและบริสุทธิ์ ดังนั้นจึง จำเป็นสำหรับมุสลิมที่จะต้องมีมารยาทที่ดี สังคมใดที่ปราศจากมารยาท สังคม นั้นก็จะปราศจาก ความสุขและความสงบสุข และชีวิตก็จะดำเนินไปโดยปราศจากมนุษยธรรม (Taufiq al-Wā‘iy, 1995: 111)

จากหะดีษที่รายงาน โดยอันเนาวาส บิน ซัมอาน ﷺ ซึ่งท่านได้กล่าวว่า มีผู้ถามท่าน เราะฮูล ﷺ เกี่ยวกับความดี ท่านได้กล่าวตอบว่า

((ﷺ))

(2553 :1998 ﷺ)

ความว่า “คุณธรรมนั้นคือ การมีมารยาทที่ดีงาม”

(บันทึกโดย Muslim, 1998: 2553)

แท้จริงนักคานี ย์ของอัลลอฮฺ ﷻ นั้นพวกเขามีหน้าที่ในการเชิญชวนมนุษย์สู่การ สร้างสังคมมุสลิมที่บริสุทธิ์ สังคมใดที่สามารถสั่งใช้ให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่มี ชอบ ยึดในหลักคุณธรรมและความดี แนนอนสังคมนั้นจะเต็มไปด้วยผู้คนที่ใช้ชีวิตในสังคมอย่างมี ความสุข สอดคล้อง กับชีวิตความเป็นอยู่ทั้งโลกนี้และโลกหน้า (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 170)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾

(30 :)

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้กล่าวว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้าของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้น มลาอิกะฮ์จะลงมาหาพวกเขา (โดยกล่าวกับพวกเขาว่า) พวกท่านอย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้าสลดใจแต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้”

(ฟุศลีลัด: 30)

7) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการสร้างการปกครองระบอบอิสลามในทุกๆ รูปแบบ เพราะเป็นส่วนสำคัญในการวางรูปแบบการปกครองก่อนสิ่งอื่นใด (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 170)

การปกครองระบอบอิสลามจำเป็นที่จะต้องใช้กฎหมายระบบอิสลาม ซึ่งความจริงจะปรากฏ และความเท็จจะมลายหายไป ความยุติธรรม ความดีจะเกิดขึ้น การสั่งใช้ให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบจะปรากฏ และมนุษย์จะถูกปกคลุมด้วยความดีงาม และสิ่งชั่วร้ายจะจางหายไป และจะพร้อมในการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ ﷻ จนกระทั่งสามารถเชิดชูอิสลามให้สูงส่ง นักคาลอีย์ของอัลลอฮ์ ﷻ พร้อมทั้งจะเชิดชูคุณลักษณะต่างๆที่จะทำให้การปกครองระบอบอิสลามเกิดขึ้นจริง พวกเขาคือผู้ที่ จะทำการชักชวนมนุษย์ให้ยึดคุณลักษณะต่างๆที่กล่าวมา ให้มีขึ้นในตัวบุคคลและในระบบการปกครอง เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิและหน้าที่ (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 170)

8) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการปกป้องประชาชาติอิสลามจากศัตรู ซึ่งมายึดดินแดนหรือคุกคามในทุกๆรูปแบบ ไม่ว่าจะในด้านวัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม เนื่องจาก ก

หน้าที่นี้จำเป็นสำหรับทุกคนหากประเทศมุสลิมยังคงอยู่ภายใต้การปกครองของผู้ที่มิใช่มุสลิม ('Aliy 'Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 171) และเพื่อปกป้องคนมุสลิมทั้งหลายทั่วพื้นแผ่นดินในการกล่าว “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ คือศาสนทูตของพระองค์” (Taufiq al-Wā'iy, 1995: 112)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ

عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾

(78: 4)

ความว่า “และจงต่อสู้เพื่ออัลลอฮ์ ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่แท้จริงเพื่อพระองค์ พระองค์ทรงคัดเลือกพวกเจ้า และพระองค์มิได้ทรงทำให้เป็นการลำบากแก่พวกเจ้าในเรื่องของศาสนา ” (อัลฮัจญ์: 78)

จากหะดีษที่รายงานโดยอนัส บิน มาลิก رضي الله عنه ซึ่งท่านได้กล่าวว่า ท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวว่

((ظ ظ غ ظ))

(1880 :1998 2792 :1998 2792 :1998)

ความว่า “แน่นอนการออกเดินทาง (ในช่วงแรกของวัน)หรือเดินทาง(ในช่วงท้ายของวัน)เพื่อต่อสู้ในแนวทางของอัลลอฮ์นั้น ดียิ่งกว่าโลกนี้และสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้ทั้งหมด”

(บันทึกโดย Bukhāriy, 1998: 2792 และ Muslim, 1998: 1880)

นักคาวีจะต้องการอธิบายให้มนุษย์ทราบถึงความจำเป็นดังกล่าว และจะต้องเชิญชวนให้พวกเขาปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างจริงจัง และข้อเท็จจริงที่มุสลิมไม่สงสัยคือการต่อสู้ใน

หนทางของอัลลอฮ์ ﷺ เป็นสิ่งวาญิบสำหรับทุกคนเพื่อให้ผืนแผ่นดินอิสลามกลับมามีดังเดิม ('Aliy 'Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 171)

9) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการรวมคนมุสลิมทั่วโลกให้เป็นหนึ่งเดียว โดยเริ่มต้นจากการรวมเป็นหนึ่งเดียวด้านความคิด วัฒนธรรม และอื่นๆ และเชิดชูจุดประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน หลังจากนั้นการรวมตัวด้านเศรษฐกิจของประเทศมุสลิมให้เป็นปึกแผ่น โดยเฉพาะการเปลี่ยนมุมมองประเทศมุสลิมเป็นผู้นำด้านเศรษฐกิจ โดยไม่มีผู้ใดแทรกแซงได้ หลังจากนั้นการรวมตัวด้านการเมืองเพื่อให้เกิดรัฐอิสลามที่ใช้กฎหมายที่อัลลอฮ์ ﷺ กำหนด

นักคาลิฟคือกลุ่มคนที่ต่อสู้อย่างจริงจังด้วยความรู้ที่มี ประสบการณ์ และความแน่วแน่ในการคอะวะฮ์หนทางของอัลลอฮ์ ﷺ ด้วยการรวมตัวเป็นหนึ่ง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต พร้อมกับอธิบายให้ทราบถึงสังคมที่ไม่มีการรวมตัว สังคมนั้นก็จะอ่อนแอ ('Aliy 'Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 171)

10) เพื่อปฏิบัติภารกิจในการคอะวะฮ์หนทางแห่งอัลลอฮ์ ﷺ ทั่วแผ่นดิน ให้คนมุสลิมศรัทธาว่าอิสลามคือศาสนาแห่งมนุษยชาติ โดยพวกเขาจะต้องเตรียมความพร้อม ความพยายาม ทรัพย์สิน เวลา ความรู้และความเข้าใจในการทำหน้าที่นี้ ซึ่งวาญิบสำหรับทุกคนทั้งชายและหญิง ('Aliy 'Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 172) และเป็นการช่วยเหลือประชาชาติให้นำสมัยในทุกด้านของชีวิต และในสมรรถภูมิทุกรูปแบบ

นักคาลิฟของพระองค์จึงจำเป็นที่จะต้องทำหน้าที่คอะวะฮ์มนุษย และช่วยเหลือพวกเขาตามที่พระองค์ได้ทรง มอบความรู้ให้กับเขาพร้อมด้วยสิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอานและด้วยการคอะวะฮ์ที่เต็มไปด้วยวิทญ์ปัญญาและความสามารถในการอธิบายและอรรถาธิบาย ('Aliy 'Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 169)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾

(11 : ๕ ๕)

ความว่า “อัลลอฮ์จะทรงยกย่องเทอดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาใน หมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น”

(อัลมูญาอะละฮ์: 11)

จากหะดีษที่รายงานโดยอบูฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه ซึ่งท่านได้กล่าวว่า ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่

ط   ظ   ٥))
 ((ظ
 (2699 :1998 ٥)

ความว่า “และผู้ใดที่แสวงหาหนทางเพื่อที่จะแสวงหาความรู้ หนึ่ง อัลลอฮ์จะทรงทำให้หนทางไปสู่สวนสวรรค์นั้นง่ายดายแก่ เขา”

(บันทึก โดย Muslim, 1998: 2699)

11) เพื่อยืนยันถึงหลักการเชื่อนั้นแห่งการตอบแทน เพราะมนุษย์นั้นจะ ถูกให้ฟื้นคืนชีพในวันที่ยิ่งใหญ่ วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴾

(١٨٥ ظل: 185)

ความว่า “แต่ละชีวิตนั้นจะได้ลิ้มรสแห่งความตาย และแท้จริงที่ พวกเจ้าจะได้รับรางวัลของพวกเจ้าโดยครบถ้วนนั้น คือวันปรโลก แล้วผู้ใดที่ถูกให้ห่างไกลจากไฟนรก และถูกให้เข้า

สวรรค์แล้วไซ้ร้ แน่อนนเขาก็ชนะแล้ว และชีวิตความเป็นอยู่
แห่งโลก นี้มัน มิใช่จะ ไร้อื่นนอกจากสิ่งอำนวยประโยชน์แห่ง
การหลอกลวงเท่านั้น”

(อาละอิมรอน: 185)

มนุษย์ทุกคนควรทราบอย่างยิ่งว่าสำหรับพวกเขานั้นยังมีชีวิตในโลกอื่นที่พวกเขา
จะต้องปฏิบัติภารกิจเพื่อเตรียมพร้ อมสำหรับ โลกหน้า และภารกิจที่ต้องปฏิบัติก็คือการงานที่ดี จึง
เป็นการวาญิบที่จะต้องรับชว่นชววยการงานที่ดีบนโลกนี้

จากหะดีษที่รายงานโดยอบูสูร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه ซึ่งท่านได้กล่าวว่า ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ
กล่าวว่า

كُلُّكُمْ رَاعٍ عَلَىٰ شِئْءٍ مِمَّا بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيَحْذَرُوا آلَئِيَّامَهُمْ نَسُوا آيَاتِهِمْ لِيُرْجَوْا
لِيُكْفَرُوا لِيُكْفَرُوا لِيُكْفَرُوا لِيُكْفَرُوا لِيُكْفَرُوا لِيُكْفَرُوا لِيُكْفَرُوا
لِيُكْفَرُوا لِيُكْفَرُوا لِيُكْفَرُوا لِيُكْفَرُوا لِيُكْفَرُوا لِيُكْفَرُوا
(2306 :1998 رضي الله عنه ظ) □

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงรีบเร่งทำความดี ก่อนที่เจ้ คประการนี้
จะเกิดขึ้นกับพวกท่าน พวกท่านมิได้รอคอยสิ่งใดนอกจาก
ความจนที่ถูกลื้มไปแล้ว หรือความรวยที่กคจี หรือความเจ็บปวด
ที่ทำให้ถคถอย หรือความชรภาพที่ทำให้สติเลอะเลือน หรือ
ความตายที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน หรือคัจญาลซึ่งเป็นสิ่งเร้นลับ
ที่เลวร้าย หรือวันกิยามะฮ์นั้นวุ่นวายและขึ้นขมยี้ง”

(บันทึกโดย Tirmidhiy, 1998: 2306)

ด้วยเหตุนี้จำเป็นสำหรับนักดาอีย์ทั้งหลายในการปฏิบัติภารกิจนี้และทำการเผยแผ่
ตามจุดประสงค์ที่ชัดเจน และอย่าบรรลุเพียงส่วนหนึ่งของจุดประสงค์ แต่ให้ บรรลุจุดประสงค์
ทั้งหมดเพื่อเชิดชูศาสนาอิสลามศาสนาแห่งอัลลอฮ์ ﷻ (Taufiq al-Wā'iy, 1995: 114)

4.3 นักดาอีย์และคุณลักษณะของนักดาอีย์

การละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ ﷺ เปรียบเสมือนตึกที่ก่อตัวอย่างแนบแน่น โดยมีเสาหลักเป็นตัวค้ำจุน และการละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ ﷺ นั้นจะต้องประกอบไปด้วยรากฐานและเงื่อนไขต่างๆ และเงื่อนไขหลักและสำคัญที่จะต้องมี คือ นักดาอีย์ ซึ่งมีหน้าที่ในการเผยแพร่และเชิญชวนมนุษย์สู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ

ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งในการละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ที่จะต้องประกอบไปด้วยนักดาอีย์ ซึ่งต้องทำหน้าที่นี้ ไม่ว่าตัวบุคคล หรือตัวแทน เช่น สถานทูต รัฐบาล สถาบันต่างๆ เป็นต้น เพื่อทำการละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ในด้านความคิด หลักความเชื่อ หรืออุดมการณ์ และแน่นอนบุคคลแรกที่เป็นแบบอย่างให้กับมนุษย์ในเรื่องการละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ ผู้ที่เผยแพร่ศาสนาคนแรก ให้คำตักเตือนประชาชาติ นำมนุษย์ออกจากความมืดมน ผู้ที่รักษามานะฮ์ และผู้ที่พยายามอย่างยิ่งในการเผยแพร่ศาสนาแห่งอัลลอฮ์ ﷻ สู่มนุษยชาติ นั่นคือ ผู้นำแห่งการละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

﴿ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾

﴿ ظ : 45-46 ﴾

ความว่า “โอ้นบีมุฮัมมัด แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาเพื่อให้เป็นพยาน และผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน (45) และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ตามพระบัญชาของพระองค์ และเป็นดวงประทีปอันแจ่มจรัส(46)”

(อัลอะหฺซาบ: 45-46)

เพียงพอแล้วสำหรับนักดาอีย์ในการได้รับเกียรติและตำแหน่ง ณ ที่อัลลอฮ์ ﷻ เพราะพวกเขา คือ ผู้เผยแพร่ และผู้เชิญชวนสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ หลังจากที่ภารกิจนี้บรรดาศาสนทูตของพระองค์ได้ดำเนินการมาแล้ว และเพียงพอแล้วที่การละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ นั้นมีเกียรติ และความดี

ของมันยิ่งใหญ่ และตำแหน่งของมันสูงส่ง อันเนื่องมาจากหน้าที่นี้เป็นหน้าที่ของบรรดานบีและบรรดาเราะสุลของพระองค์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงบังเกิดบรรดานบีและบรรดาเราะสุลของพระองค์ ในการเป็นนักดาอีย์ผู้ชี้แนะแนวทางและผู้ตักเตือน และการทำงานอะฮฺวะฮฺไปสู่พระองค์จึงเป็นการรื้อฟื้นหน้าที่ของบรรดานบีและบรรดาเราะสุลของพระองค์อย่างยั่งยืน ยาวนานและตลอดไป

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ
بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَكِيمًا﴾
(165 : 5 4

ความว่า “คือบรรดาเราะสุล ในฐานะผู้แจ้งข่าวดีและในฐานะผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ อ้างแก้ตัวแก่อัลลอฮ์ ได้ หลังจากบรรดาเราะสุลเหล่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ ”

(อัน-นิซาอ: 165)

ความสำคัญและตำแหน่งของนักดาอีย์ในการเผยแพร่เชิญชวนมนุษย์ไม่ได้ค่อยไปกว่าทหารในสนามรบ เพราะหากไม่มีกองกำลังทหาร ก็จะไม่มีการสู้รบอาวุธยุทธโศปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆ ในการปกป้องผืนแผ่นดิน เช่นเดียวกันการอะฮฺวะฮฺไม่สามารถจะหยั่งถึงความคิดของมนุษย์ และหัวใจของพวกเขาหากไม่มีนักดาอีย์ ดังนั้นนักดาอีย์เปรียบเสมือนลิ้นแห่งชะรีอะฮฺและล้ามแห่งศาสนาอิสลาม

การอะฮฺวะฮฺผู้คนสู่แนวทางแห่งอัลลอฮ์ ﷻ นั้นยังดำเนินไปเรื่อยๆ อย่างแพร่หลาย ครอบคลุมหัวใจของผู้คนเหล่านั้นปราศจากโรคแห่งการสงสัย แต่การอะฮฺวะฮฺไม่สามารถดำเนินไปอย่างรวดเร็วด้วยตัวของมันเองได้

ด้วยเหตุนี้การละอวอะฮ์อิสลามจะดำเนินไปอย่างรวดเร็วแน่นอนอย่างแน่นอนซึ่งจะต้องมีนักคาลัยผู้มีความรู้ในการเผยแผ่แนวทางแห่งอัลกุรอาน ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้อธิบายให้กับท่านเราะฮ์ตุล ﷻ ด้วยวิทยปัญญา ความสุขุม การตัดเตือนด้วยดี และการโต้แย้งในสิ่งที่ดีกว่า

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجِدْ لَهُم بِآيَاتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾

(125 : ๕)

ความว่า “จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้าโดยสุขุม
และการตัดเตือนที่ดี และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า”

(อันนะหฺล: 125)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعْتُ
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾

(108 : ๑)

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด นี่คือนำทางของฉัน ฉันเรียกร้อง
ไปสู่อัลลอฮ์อย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และ
มหาบริสุทธิ์แห่งอัลลอฮ์ ฉันมิได้อยู่ในหมู่ตั้งภาคี”

(ยูซุฟ: 108)

ในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าสังคมจะเต็มไปด้วยความสับสนในด้านต่าง ๆ แต่ความสำคัญ
ของนักคาลัยนั้นไม่ได้ลดน้อยถอยลง เพราะนักคาลัยคือ ผู้ที่มีพลัง และสร้างความกระตือรือร้นใน
ด้านการละอวอะฮ์อิสลามเป็นอย่างดี เพราะอัลลอฮ์ ﷻ ทรงประสงค์ให้พวกเขาสามารถกระตุ้น

ความรู้สึกในจิตใจของมนุษย์ได้ ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาสามารถที่จะนำพาปัจเจกชนและสังคมสู่สิ่งที่ดีและมีความสุขทั้งโลกนี้และโลกหน้า

4.3.1 ความหมายของ “นักดาอีย์”

นักดาอีย์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ตะอวะฮ์ ซึ่งเป็นหนึ่งในเงื่อนไขสำคัญของการทำหน้าที่เผยแผ่ นักดาอีย์ตามความหมายเชิงภาษาศาสตร์นั้นมาจากคำว่า Dā‘ī มาในรูปของ Ism al-Fā‘il (นามของผู้กระทำ) และหากเติมพยัญชนะ Ha ‘ เข้าไปเพื่อแสดงถึงความทวิคูณ (Sha‘bān ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥāmid Ḥusīn, 2008: 296-297)

คำว่า Da‘ā ilā Allah หมายถึงการเชิญชวนสู่การอิบาคะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ ดังที่พระองค์ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ﴾
(24 : 1)

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงตอบรับอัลลอฮ์ และเราะสูลเถิด เมื่อเขาได้เชิญชวนพวกเจ้าสู่สิ่งที่ทำให้พวกเจ้ามีชีวิตชีวาวขึ้น”

(อัลอันฟาล: 24)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾
(33 :)

ความว่า “และผู้ที่ใดเล่าจะมีคำพูดที่ดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้ เชิญชวนไปสู่
อัลลอฮ์ และเขาปฏิบัติงานที่ดี และกล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นคน
หนึ่งในบรรดาผู้นอบน้อม”

(ฟุศลีต: 33)

อายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการทำหน้าที่เชิญชวนผู้คนสู่อัลลอฮ์ ﷻ
ซึ่งเป็นมรดกจากบรรดานบีและเราะสูลของพระองค์ เพื่อให้ผู้ถูกตะวะฮ์ฮ์ตอบรับการเชิญชวนนี้
และเพื่อให้พวกเขาได้รับผลตอบแทนที่ดีทั้งโลกนี้และโลกหน้า

ความหมายของนักคาลอียะฮ์เชิงวิชาการ หมายถึงผู้ที่ถูกให้รับผิดชอบตามที่อิสลามได้
บัญญัติไว้ โดยต้องทำหน้าที่ตะวะฮ์ฮ์ไปสู่อัล ลอฮ์ ﷻ หรือผู้ที่กำหนดให้ตัวเองทำหน้าที่ตะวะฮ์ฮ์
ไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว ให้ศรัทธาต่อพระองค์ ต่อท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และสู่การทำความคิด
ในด้านอิบาตะฮ์ การดำเนินชีวิต และสั่งใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบ (‘Abd
al-Karīm Zaidān, 1987: 305)

4.3.2 คุณลักษณะของนักคาลอียะฮ์

เป็นที่ทราบกันดีว่านักคาลอียะฮ์ในมุมมองของอิสลามนั้น พวกเขาเปรียบเสมือน
ตัวแทนของบรรดานบีและบรรดาเราะสูลของอัลลอฮ์ ﷻ ในการเผยแพร่ศาสนา ซึ่งเน้นแนวทางให้กับ
มนุษย์สู่ทางแห่งพระเจ้าที่ถูกต้อง พวกเขาคือผู้ปกป้องชะรีอะฮ์ ผู้รักษาศานาของพระองค์ ผู้ยื่น
หัตถ์ขอขอบเขตของพระองค์ ผู้ที่มีความรู้ด้านต่างๆที่พระองค์ทรงวาญิบให้กับมนุษย์ และคือผู้ที่หาก
เขากล่าวปาฐกถาต่อหน้าสาธารณชน หูของผู้ถูกตะวะฮ์ฮ์จะสดับฟัง หัวใจจะระลึก และลิ้นจะตอบ
รับ และหากพวกเขาทำสิ่งใดต่อหน้าสาธารณชน ก็จะถูกผู้คนนำมาเป็นแบบอย่าง

นักคาลอียะฮ์จึงมีอิทธิพลต่อผู้คนจำนวนมาก เพราะเขาเปรียบเสมือนหลักฐานอันชัด
แจ้ง และรัศมีที่แผ่กว้างออกไปสู่การแนะนำแนวทางให้กับมนุษย์ นักคาลอียะฮ์จึงมีความสำคัญอย่างมาก
มีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบ จนกระทั่งพวกเขาจะสามารถปฏิบัติหน้าที่นี้ได้อย่างสมบูรณ์ พวกเขา
จำเป็นจะต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1) การรู้จักอัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริงและมีความใกล้ชิดกับพระองค์อย่างแนบแน่น

คุณลักษณะแรกที่นักดาอีย์พึงมี คือ การรู้จักอัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริง และมีความใกล้ชิดกับพระองค์อย่างแนบแน่น เพราะนักดาอีย์นั้นต้องทำหน้าที่ในการแนะแนวทางให้กับมนุษย์สู่ความดีและการกระทำดี และทำหน้าที่เชิญชวนมนุษย์สู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ และการยำเกรงต่อพระองค์ทั้งในที่ลับและที่แจ้ง โดยการปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์สั่งใช้และห่างไกลในสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม พวกเขาจะไม่สามารถปฏิบัติภารกิจนี้ ได้นอกจากจะต้องรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริง มีจิตใจผูกพันและใกล้ชิดต่อพระองค์ พวกเขาจะต้องสร้างการศรัทธาที่เข้มแข็ง มีความผูกพันและมอบหมายต่อพระองค์เพียงองค์เดียว และเชื่อมั่นทั้งในด้านคำพูดและการกระทำอย่างแท้จริงว่า พระองค์คือผู้เดียวที่สามารถสร้างและบริหาร ให้โทษและให้ประโยชน์ ผู้ทรงประทานในทุกสรรพสิ่งอย่างมากมาย

‘Abd al-Karīm Zaidān (1987: 343) ได้กล่าวว่า “นักดาอีย์จะต้องเชื่ออย่างแนบแน่นว่าในการทำหน้าที่ตะอวะฮ์นั้น อัลลอฮ์ ﷻ จะทรงดูแล ปกป้องรักษา และปกป้องให้รอดพ้นจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหมด”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿إِنَّا لَنُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾

(38 : ط

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธาให้พ้นจากศัตรู”

(อัลฮัจญ์: 38)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كِمْثَنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

﴿وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾﴾

(173-171 : ع ط

ความว่า “และโดยแน่นอน ลีจิตของเราได้บันทึกไว้ก่อนแล้วแก่
ปวงบ่าวของเราที่เป็นเราะสุล(171) ว่าแน่นอนพวกเขาจะได้รับ
ความช่วยเหลือ(172) และแท้จริงไฟรพลของเรานั้น สำหรับพวก
เขาจะเป็นผู้มีชัยชนะ(173)”

(อัสคือฟฟาต: 171-173)

แน่นอนนักคาลอียะจะมอบหมายต่ออัลลอฮฺ ﷻ อย่างสม่ำเสมอ โดยไม่ลังเลแต่อย่าง
ใด พวกเขาจะมอบหมายต่อพระองค์ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านปัจจัยยังชีพ พวกเขาก็จะ
มอบหมายต่อพระองค์เพียงองค์เดียวอย่างสิ้นเชิง

Sulaimān al-Dabshah (1980: 85) ได้กล่าวว่า “เป็นที่รู้กันว่าหากบ่าวของอัลลอฮฺ
ﷻ เชื่อมมั่นและรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริงย่อมเพิ่มความรักของเขามีต่อพระองค์อย่างมากมาย ยิ่งไป
กว่านั้นการที่เขาจะต้องทำหน้าที่เชิญชวนมนุษย์ให้รู้จักพระเจ้า จำเป็นอย่างยิ่งที่เขาเหล่านั้นต้องรู้จัก
พระเจ้าอย่างละเอียดถี่ถ้วน โดยเฉพาะนักคาลอียะ มิฉะนั้นพวกเขาจะทำการเชิญชวนมนุษย์ให้มีความ
ผูกพันใกล้ชิดพระเจ้าได้อย่างไร หากพวกเขาเองปราศจากความผูกพันและความใกล้ชิดต่อพระองค์
ด้วยเหตุนี้การคะอะฮฺจะไม่บรรลุผลสำหรับบุคคลใดก็ตามที่ไม่ผูกพันกับอัลลอฮฺ ﷻ และห่างไกล
จากการรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริง”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ

أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

﴿ ٥٩ ۝ ل: 59 ﴾

ความว่า “พระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่มี
อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น ในระยะหกวัน แล้วพระองค์ทรงสถิตย์
อยู่บนบัลลังก์ พระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้นจงถามผู้รู้เกี่ยวกับ
พระองค์”

(อัลฟุรคอน: 59)

ความว่า “และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และอย่าให้มีสิ่งหนึ่ง
สิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์”

(อิน-นิซาอู: 36)

ดังนั้นภารกิจแห่งการละอวอะฮ์ที่ไม่ได้เรียกร้องสู่เตาฮีดเป็นลำดับแรก ทั้งๆที่มนุษย์
อยู่กับการตั้งภาคีในรูปแบบต่าง ๆ นั้น ย่อมเป็นภารกิจแห่งการละอวอะฮ์ที่ตรงกันข้ามกับภารกิจแห่ง
การละอวอะฮ์ของบรรดาศาสนทูตและจะไม่ประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน

นักคาลิฟที่สละเวลาของเขาเพื่ออัลลอฮ์ ﷺ และปกป้องมนุษย์ให้อยู่ในหนทางของ
พระองค์ จำเป็นอย่างยิ่งที่พวกเขาจะต้องมีความรู้ลึกซึ้งซึ่ง ผูกพันต่อพระเจ้าอย่างแน่วแน่ ทำงานใน
หนทางของพระองค์ตลอดเวลา และใกล้ชิดต่อพระองค์อย่างชัดเจน ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ
นักคาลิฟที่รู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริงจะต้องรักษาการศรัทธาของเขาคือต่อพระองค์เพียงองค์เดียว และไม่
แยแสต่อความต้องการของมนุษย์ เช่นเดียวกันพวกเขาจะต้องมีความขำเกรงซึ้งซึ้งหัวใจของพวกเขา
เขาไม่ว่าจะอยู่ต่อหน้ามนุษย์ที่มีอำนาจก็ตาม (Sulaimān al-Dabshah, 1980: 87)

หลายๆอายะฮ์ในอัลกุรอานที่มีการกล่าวถึงหลักฐานต่างๆที่จะทำให้การศรัทธา
เพิ่มขึ้น โดยการให้มนุษย์ทั้งหลาย โดยเฉพาะนักคาลิฟในการ พินิจพิจารณาจากสรรพสิ่งต่างๆ
ที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสร้าง ไม่ว่าจะเป็นโลก สิ่งต่างๆในโลก หรือสิ่งที่แปลกประหลาดที่ควรแก่การ
พินิจพิเคราะห์ถึงผู้สร้าง

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ

وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ (101)

(101 :)

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงดูว่ามีอะไรในชั้นฟ้า
ทั้งหลายและแผ่นดิน และสัญญาณทั้งหลายและการตักเตือน

“ทั้งหลายจะไม่อำนวยผลแก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา”

(ยูनुส: 101)

และอัลลอฮ์ ﷻ ยังทรงชี้แนะให้มนุษย์รู้จักพิจารณาถึงการสร้างพวกเขา และสิ่งมหัศจรรย์ที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ เพื่อให้พวกเขามีความผูกพันและมีศรัทธาที่เชื่อมั่นต่อผู้สร้างผ่านการพิจารณาถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ในการสร้างมนุษย์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴾ (๓)

﴿ ظ ๕ : ๒๑ ﴾

ความว่า “และในตัวของพวกเขาเอง พวกเขาไม่เห็นดอกหรือ”

(อัสซาริยาต: 21)

ทั้งหมดนี้เป็นการชี้ให้เห็นถึงความรอบคอบและละเอียดอ่อน เพื่อที่จะให้มนุษย์ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ อย่างแน่วแน่ไม่สั่นคลอน โดยการพิจารณาสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง พวกเขาจะเชื่อมั่นศรัทธาและพร้อมที่จะปฏิบัติตามในสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งใช้ เพราะจุดประสงค์ที่พระองค์ทรงสร้างมนุษย์และญินเพื่อให้ทำการเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ (๓)

﴿ ظ ๕ : ๕๖ ﴾

ความว่า “และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า”

(อัสซาริยาต: 56)

การอิบาดะฮ์เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ นั้นไม่ใช่เพียงการปฏิบัติสิ่งที่ศาสนาได้กำหนดไว้ให้กระทำสิ่งนั้นวาญิบ เช่นการละหมาด การถือศีลอด การจ่ายซะกาตและการทำฮัจญ์เท่านั้น แต่มนุษย์ทั้งหลายโดยเฉพาะนักคาลัยี่จะต้องปฏิบัติในทุกด้านของชีวิต ด้วยการกระทำที่เป็นการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ ตามแบบอย่างที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กระทำไว้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

ط (162: 1)

ความว่า “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการอิบาดะฮ์ของฉัน และการมีชีวิตรของฉัน และการตายของฉันนั้น เพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น”

(อัลอันอาม: 162)

Muhammad Ghazāliy (1985: 191) ได้กล่าวว่า “การปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ทำให้นักคาลัยี่มีความผูกพันที่ดีต่อมนุษย์ เมื่อมีผู้ป่วยก็ให้การช่วยเหลือ เมื่อมีผู้หิวโหยก็ให้อาหาร เมื่อพบเจอสัตว์ที่จะทำให้เกิดอันตรายบนทางเดินก็ช่วยขจัดออกไป และทำการขวนขวายเพื่อจะกระทำสิ่งที่ชอบและเชิญชวนให้มนุษย์ปฏิบัติตาม และสิ่งชั่วร้ายให้หลีกเลี่ยงและห้ามปรามมนุษย์ในการเข้าใกล้ และชีวิตของพวกเขาจะเต็มไปด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ﷻ”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ ﴾

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا

بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

بِ ١ ظ (191: 1)

ความว่า “คือบรรดาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพยืน และนั่ง และในสภาพที่นอนตะแคง และพวกเขาพิจารณาการกันในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน (โดยกล่าวว่า) โอ้พระเจ้าของพวกเขา ข้าพระองค์ พระองค์มิได้ทรงสร้างสิ่งนี้มาโดยไร้สาระ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน โปรดทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด”

(อาละอิมรอน: 191)

คุณลักษณะข้างต้นบ่งบอกถึงความสมบูรณ์แบบของการใกล้ชิดอัลลอฮ์ ﷻ โดยการให้ความยิ่งใหญ่ต่อคัมภีร์ ร้องพระองค์ สม่ำเสมอในการอ่าน เข้าใจความหมายอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้จิตใจสงบสุข มีสมองที่ใสบริสุทธิ์ พร้อมทั้งจะขับเคลื่อนการทำงานอะฮ์ลุสสุตต่อไป และตามแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ในการวิงวอนขอต่อพระเจ้าให้การทำงานของท่านยึดมั่นตามคัมภีร์ของพระองค์

จากหะดีษที่ รายงานโดยอับดุลเลาะฮ์ บิน มัสอูด رضي الله عنه ซึ่งท่านได้กล่าวว่า ท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวว่า

۞ ۞ ۞ ۞ ۞
 ۞ ۞ ۞ ۞ ۞
 ۞ ۞ ۞ ۞ ۞
 ۞ ۞ ۞ ۞ ۞
 ((۞ ۞ ۞ ۞ ۞))
 (4318 :1998 ۞)

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ ข้าคือบ่าวของพระองค์ บุตรของบ่าวชายของพระองค์ บุตรของบ่าวหญิงของพระองค์ หม่อมของข้าอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ กำหนดการของพระองค์ดำเนินบนตัวข้า ลิขิตแห่งพระองค์นั้นยุติธรรมแก่ข้าแล้ว ข้าขอต่อพระองค์ด้วยพระนามทุกนามของพระองค์ ที่ซึ่งพระองค์ได้ตั้งไว้สำหรับตัว

พระองค์เอง หรือที่พระองค์ได้สอนมันแก่บ่าวผู้ใดผู้หนึ่งของ
พระองค์ หรือที่พระองค์เก็บไว้เป็นความลับในความรอบรู้ของ
พระองค์ ข้าขอให้พระองค์ทรงโปรดประทานให้อัลกุรอานเป็น
สิ่งที่รื่นรมย์แก่ใจข้า เป็นรัศมีแก่อกข้า เป็นสิ่งที่ขจัดความ
โศกเศร้าของข้า และเป็นสิ่งที่ลบความกังวลของข้าให้หมดไป”

(บันทึกโดย Ahmad, 1998: 4318)

หะดีษข้างต้นชี้ให้เห็นนุษย์ปฏิบัติ ตามแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ในเรื่อง
ความผูกพันอย่างแนบแน่นต่ออัลลอฮ์ ﷻ ในทุกๆด้าน โดยการรำลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา เชื่อม
ต่อพระองค์ เคารพ ยำเกรง รัก และนอบน้อมถ่อมตนทั้งกลางวันและกลางคืน

2) มีความเข้าใจอย่างละเอียดในเรื่องศาสนาและคุณยา

คุณลักษณะนี้จำเป็นสำหรับนักดาอีย์เป็นอย่างมาก หลังจากที่มิว่าคุณลักษณะการ
รู้จักอัลลอฮ์ ﷻ อย่างละเอียด และมีความผูกพันอย่างแนบแน่นต่อพระองค์ เพราะหากนักดาอีย์ไม่มี
คุณลักษณะข้างต้น พวกเขาไม่สามารถที่จะทำหน้าที่ในการตะอวะฮ์เชิญชวน แนะนำแนวทาง ให้การ
พิทวา หรือให้คำแนะนำตัดตักเตือนมนุษย์ได้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴾

(28:)

ความว่า “แท้จริง บรรดาผู้ที่มีความรู้จากปวงบ่าวของพระองค์
เท่านั้นที่เกรงกลัวอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้
ทรงอภัยเสมอ”

(ฟาฏีร: 28)

การตะอวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ นั้นจำเป็นจะต้องมีความคิด ความเข้าใจ และมีความรู้
และการตะอวะฮ์จะไม่บรรลุผลหากนักดาอีย์ขาดความคิด ความเข้าใจ และความรู้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งใน

ที่นี้หมายถึงการมีหลักฐานที่ชัดเจน สามารถอธิบายได้ ตัวอย่างละเอียด มีความการ่ง และมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับการละอวอะฮ์และผู้ถูกละอวอะฮ์ นั่นคือการที่นักคดียะจะต้องมีความเข้าใจอย่างละเอียดในเรื่องศาสนาและคุณยา

Muhammad al-Saiyid al-Wakīl (1986: 62-63) ได้กล่าวว่า “การละอวอะฮ์อิสลามคือการละอวอะฮ์ทั่วโลก เพราะมันหมายถึงการละอวอะฮ์มนุษย์ทั้งหมด และวาญิบสำหรับนักคดียะที่จะต้องปฏิบัติภารกิจนี้ จะต้องรอบรู้ถึงรายละเอียดต่างๆ อย่างชัดเจน สามารถรวบรวมหลักฐานเพื่อใช้ในการนำเสนอและละอวอะฮ์ จนกระทั่งผู้ที่กำลังโต้แย้งเห็นด้วยและพอใจ และสามารถแนะแนวทางที่ถูกต้องให้กับผู้หลงทาง”

‘Abd al-Karīm Zaidān (1987: 315-316) ได้กล่าวว่า “ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้สอนไว้ในอัลกุรอานให้คนมุสลิมทั้งหลายศึกษาหาความรู้ ตั้งใจอย่างแน่วแน่ และศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมให้มากที่สุดอยู่เสมอ และพระองค์ยังทรงห้ามในการปฏิบัติตามผู้ไม่มีความรู้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ

رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝ (114)

(114:)

ความว่า “และเจ้าอย่ารีบเร่งในการอ่านอัลกุรอาน ก่อนที่วะฮีย์ของพระองค์จะจบลงและจงกล่าวเถิดข้าแต่พระเจ้า ของข้าพระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ข้าพระองค์ด้วย”

(กุอฮา: 114)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ

أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝ (36)

ط ظ: 36

ความว่า “และอย่าติดตามสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น แท้จริง
หูและตาและหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกสอบสวน”

(อัลอิสรอ: 36)

และด้วยความรู้ทำให้มนุษย์สามารถเข้าใจอย่างกระจ่างและตั้งใจอย่างแน่วแน่
สมมุติว่ามนุษย์กำลังพูดถึงสิ่งที่พวกเขาไม่มีความรู้โดยการเอะอะโวยวาย ย่อมเป็นเรื่องน่าขันและ
เป็นที่ดูถูก แต่ตราบใดที่พวกเขาพูดในสิ่งที่พวกเขามีความรู้อย่างชัดเจน จับประเด็นได้ถูกต้อง พวกเขา
เขาก็จะมีคุณค่าและมีเกียรติในสายตาของมนุษย์ คำพูดของพวกเขา ก็จะซึมซับสู่หัวใจของผู้ฟัง มี
ความรู้สึกสนใจ ยินดีที่จะรับฟัง และจะปฏิบัติตามอย่างรวดเร็ว ” (‘Abd al-Karīm Zaidān, 1987:
315-316)

นักคาลัยที่จะทำหน้าที่ในการเชิญชวนสู่อัลลอฮ์ ﷻ จะต้องมีการเสียดสีและ
พยายามในการชวนขวายหาความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องบริสุทธิ์ โดยเฉพาะคัมภีร์อัลกุรอานและ
หะดีษของท่านเราะสูล ﷺ จนกว่าพวกเขาจะสามารถเข้าถึงและเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องศาสนา
ของพระองค์ เพื่อให้พวกเขาสามารถที่จะวินิจฉัยโรคต่างๆของมนุษย์และสามารถที่จะชวนขวาย
วิธีการรักษาที่เหมาะสมโดยทางนำแห่งอิสลาม ซึ่งจะทำให้จิตใจของมนุษย์สงบลงจากการรักษา จึง
กล่าวได้ว่าพวกเขาคือผู้ตักเตือน แพทย์ของผู้ป่วย และรัศมีในการชี้แนะแนวทาง

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فِيؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

(54: ๕)

ความว่า “และเพื่อบรรดาผู้รู้จะตระหนักว่า แท้จริงอัลกุรอาน นั้น
คือสัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้ศรัทธาค่อมัน
(อัล กุรอาน) แล้วจิตใจของพวกเขาจะได้มอบน้อมต่อมัน

(อัลกุรอาน) และแท้จริงอัลลอฮ์ ทรงเป็นผู้ชี้แนะบรรดาผู้ศรัทธา
สู่แนวทางอันเที่ยงตรง”

(อัลฮัจญ์: 54)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ وَيُرِي الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ
الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴾

(6:)

ความว่า “และบรรดาผู้ได้รับความรู้ ตระหนักดีว่า สิ่งที่ได้ถูก
ประทานแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นเป็น สัจธรรม และจะชี้
นำไปสู่แนวทางแห่งพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการ
สรรเสริญ”

(สะบะฮะ: 6)

Muhammad Ghazāliy (1985: 195) ได้กล่าวว่า “นักคาอีย์ไม่สามารถที่จะทำหน้าที่
คะอวะฮ์ โดยการมีคุณลักษณะอمانةซุซ้อฮ์ดี และดี จจริงเท่านั้น แต่พวกเขาจะต้องขวนขวาย
ความรู้ความเข้าใจ วิทญปัญญา และความสามารถในการเผชิญสถานการณ์ต่างๆ เพื่อเสนอวิธีการ
แก้ไขปัญหาคด้วยความรู้ที่กว้างขวาง ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และผลตอบรับที่ดี”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا
بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾

(บะนุ มุฏะฮ์: 18)

ความว่า “อัลลอฮ์ ทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการ
เคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และมลาอิกะฮ์

และผู้มีความรู้ในฐานะคำขวัญซึ่งความยุติธรรมนั้น ก็ยืนยันด้วย
ว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์ผู้
ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น”

(อาละอิมรอน: 18)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿لَنَكِينِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (113)

(162 : 5 ط)

ความว่า “แต่ทว่าบรรดาผู้มั่นในความรู้อยู่ในหมู่พวกเขา และ
บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น พวกเขาจะยอมศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลง
มาแก่เจ้า และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า และบรรดาผู้ที่ดำรง
ไว้ซึ่งการละหมาด และบรรดาผู้ที่ชำระซะกาต และบรรดาผู้
ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และในวันปรโลกชนเหล่านี้แหละ เราจะให้
เขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง”

(อัน-นิซาอู: 162)

จำเป็นสำหรับนักคาลัย์ที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องฮาลาลและหะรอม สิ่ง
ที่วาญิบและสุนนะฮ์(ส่งเสริมให้ปฏิบัติ) หลักการเชื่อและกฎหมาย

หะดีษต่อไปนี้เป็นที่ยืนยันว่านักคาลัย์ นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาหา
ความรู้ โดยเฉพาะความรู้ศาสนา รายงานโดยมุอาวีเยฮ์ ﷺ ซึ่งท่านกล่าวว่า ท่านเราะสูล ﷺ ได้
กล่าวว่า

((ظ ظ ظ))

(1037 :1998 3 3116 :1998 3 ظ)

นักคาลิฟจะต้องมีประสบการณ์ที่โชกโชกน มีความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวาง ต้องศึกษากับผู้รู้ จะต้องเรียนรู้ความเป็นอยู่ของผู้ถูกระอวะฮ์ ระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข จึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ดังต่อไปนี้

1. วิชาประวัติศาสตร์

Yūsuf al-Qaradhāwiy (1991: 88) ได้กล่าวว่า “นักคาลิฟจะต้องมีความรู้วิชาประวัติศาสตร์เพื่อให้เขาอบรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของชนรุ่นก่อนและประวัติศาสตร์ของวีรบุรุษในอดีต เขาจะได้ไตร่ตรองถึงสาเหตุที่ทำให้สังคมในสมัยนั้นมีการพัฒนาและเจริญรุ่งเรือง และสาเหตุที่ทำให้ด้อยและตกต่ำ เพราะในประวัติศาสตร์ได้กล่าวเกี่ยวกับผลตอบแทนสำหรับผู้ศรัทธาและขำเกรง และผลตอบแทนผู้ที่ไม่ทำความชั่วและผิดบาป ด้วยเหตุนี้อัลกุรอานได้กล่าวเกี่ยวกับประวัติของชนรุ่นก่อนเพื่อให้เป็นบทเรียนที่ชัดเจน และเป็นข้อเตือนใจตลอดกาล”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾

(111:)

ความว่า “โดยแน่นอนยิ่ง ในเรื่องราวของพวกเขาเป็นบทเรียนสำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา มิใช่เป็นเรื่องราวที่ถูกปั้นแต่งขึ้น แต่เป็นการยืนยันความจริงที่อยู่ต่อหน้าเขา และเป็นการแจกแจงทุกสิ่งทุกอย่าง และเป็นการชี้ทางที่ถูกต้อง และเป็นการเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา”

(ยูซุฟ: 111)

2. วิชาภูมิศาสตร์

‘Abd al-Qādir Sayyid ‘Abd al-Ra’ūf (1987: 29) ได้กล่าวว่า “นักคาลิฟมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้วิชาภูมิศาสตร์ เพื่อที่จะรู้จักประเทศ และดินแดนที่เขาจำเป็น ต้องทำหน้าที่

คะอะฮฺ เขาจะได้ไตร่ตรองความเป็นไปในสังคม และอาชีพของคนในพื้นที่ เพื่อให้มีความสำคัญในการบริหารความคิดที่จะทำการสื่อให้ถูกต้องตามสภาพแวดล้อม และบรรดาสะฮาบะฮฺ ได้เคยเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของผู้คนในสมัยของพวกเขาและประวัติศาสตร์ซึ่งเรียก กันในสมัยนี้ว่า วิชาภูมิศาสตร์ ด้วยเหตุนี้พวกเขาสามารถที่จะพิชิตและสู้รบกับกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา และได้รับชัยชนะเพราะการเรียนรู้มิใช่เพราะความโง่เขลา”

3. วิชาจิตวิทยา

Yūsuf al-Qaradhāwiy (1991: 125-126) ได้กล่าวว่า “การเรียนรู้วิชาจิตวิทยานั้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักดาอีย์ เพื่อเขาจะได้รู้สิ่งที่อยู่ในจิตใจของมนุษย์ แนวโน้มความสนใจของพวกเขา สิ่งที่จะกระทบหรือเกิดผลกระทบการใช้ชีวิตของพวกเขาในสังคม ซึ่งวิชาจิตวิทยานั้นให้ประโยชน์กับนักดาอีย์มากมายหลายด้าน ดังนี้

3.1 สามารถอธิบายถึงผลกระทบที่ดี ผลประโยชน์ของการศรัทธา การใช้ชีวิตและมีพฤติกรรมที่มีสติ

3.2 สามารถช่วยให้นักดาอีย์เข้าใจตัวตนของผู้ที่ตนทำการคะอะฮฺทั้งตัวบุคคลและสังคม เรียนรู้ในการให้ความสำคัญกับพวกเขา สิ่งทีกระตุ้นต่อจิตใจของพวกเขาในการทำงานคะอะฮฺให้เหมาะสมกับการรับรู้ของพวกเขา การให้ความรู้แก่พวกเขาเท่า ที่พวกเขาสามารถจะรับได้ โดยที่ไม่ทำให้เกิดความยากลำบาก เป็นภาระ หรือทำให้พวกเขาเบื่อหน่าย”

‘Utiyyah Saqr (1988: 185-186) ได้กล่าวว่า “การคะอะฮฺไปสู่อัลลอฮฺ นั้นเป็นการศรัทธาและการสอน ต้องกำกับดูแล และต้องรอบรู้ในเรื่องรากฐานหลักการศรัทธาและ รอบรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา หากไม่มีความรู้ในด้านนี้ย่อมทำให้เกิดอันตรายจากการที่คิดว่ามันจะทำให้เกิดประโยชน์”

จากหะดีษรายงาน โดยอบูมุซา อัลอัซฮารี رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะฮฺลุ رضي الله عنه ได้แต่งตั้งให้ท่านและมูอาซ ทำการคะอะฮฺที่เยเมน และท่านเราะฮฺลุ رضي الله عنه ได้กล่าวว่า

((ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ))

(1733 :1998 ﷺ ﷺ 3038 :1998 ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ)

ความว่า “จงทำให้ง่ายและอย่าทำให้ยาก จงให้ข่าวดีและอย่าทำให้ตะเพิดหนี จงรักดีและอย่าขัดแย้งกัน”

(บันทึกโดย Bukhāriy, 1998: 3038 และ Muslim, 1998: 1733)

หากนักคาลิอ์มีความรอบรู้ในเรื่องจิตวิทยา สามารถอ่านความคิดของผู้ถูกคะอะวะฮ์ รู้จักจิต และพฤติกรรมของพวกเขา จะสร้างประโยชน์และสร้างความสำเร็จอย่างมากมาในการคะอะวะฮ์

4. วิชาสังคมศาสตร์

Yūsuf al-Qaradhāwiy (1991: 126-127) ได้กล่าวว่า “การเรียนรู้วิชาสังคมศาสตร์นั้นเป็นวิชาที่สำคัญที่สุดสำหรับนักคาลิอ์ที่จะต้องรอบรู้ เรียนรู้อย่างละเอียด ส่งเสริมให้นักคาลิอ์ทำการเรียนรู้พื้นฐานของวิชานี้ การรู้จักสังคมของชนกลุ่มหนึ่งในมุมมองอิสลาม ความคิดความอ่านที่คงเส้นคง วาเกี่ยวกับอิสลาม มุมมองของเขาต่อศาสนา ชีวิต มนุษย์ และประวัติศาสตร์เพื่อเป็นแนวทางในการเข้าใจสภาพของสังคม และเรียนรู้สาเหตุและปัญหา เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุด”

‘Aliy al-Mahfūz (1852: 100) ได้กล่าวว่า “นักคาลิอ์นั้นควรเรียนรู้วิชานี้ เพราะจะ ช่วยในการเข้าใจสภาพสังคมและสภาพแวดล้อม และจะทำให้เขารู้ทุกสิ่งรอบตัวตามความเป็นจริง และสิ่งใหม่ๆที่เกิดขึ้น และมีรายงานว่าสาเหตุที่บรรดาเศาะฮาบะฮ์ رضي الله عنهم นั้นพอใจต่อการปกครองของเคาะลีฟะฮ์อับดุลมุบีน رضي الله عنه เนื่องจากท่านสืบเชื้อสายจากอาหรับ ซึ่งความหมายในที่นี้คือ ท่าน รอบรู้ถึงสภาพความเป็นอยู่ของชนเผ่าอาหรับและรายละเอียดของมัน รู้ถึงประวัติศาสตร์ของทุกๆชนเผ่า และรู้ถึงพฤติกรรมมารยาทของพวกเขา เช่น กล้าหาญ หรือขี้ขลาด อมานะฮ์ซื่อสัตย์ หรือทุจริต รู้ว่าจุดใดอ่อนจุดใดเข้มแข็ง ยากจนหรือร่ำรวย และการทำท่านเผชิญหน้ากับพวกมูรตัด(ออกจากศาสนา) ทั้ๆที่ท่านเป็นที่รู้จักว่าเป็นคนอ่อนโยนและมีมารยาทงดงาม แต่ที่ท่านทำเพราะด้วยความรอบรู้ อย่างละเอียดนั่นเอง”

5. วิชาภาษาศาสตร์

Utiyyah Saqr (1988: 183) ได้กล่าวว่า “นักคาลิอ์นั้นจะต้องเรียนรู้และเข้าใจอย่างแน่วแนในด้านภาษาของผู้ถูกคะอะวะฮ์ เพื่อให้พวกเขาเข้าใจอิสลาม เพราะลึนคืออาวุธที่ยิ่งใหญ่ในการทำความเข้าใจกับมนุษย์ เข้าร่วมติดต่อกสื่อสารกับพวกเขา และรอบรู้ในเรื่องความเป็นอยู่ของ

พวกเขา เพื่อให้เกิดความง่ายต่อการสื่อความรู้เกี่ยวกับศาสนาให้กับพวกเขา และพวกเขาเข้าใจ เป็นอย่างดี และการที่บรรดาเราะสูดถูกส่งไปยังกลุ่มชนที่ใช้ภาษาชนชาติเดียวกันกับพวกเขา”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ
فِيضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِيَ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴾

(4: ๒๖)

ความว่า “และเรามีได้ส่ง เราะสูดคนใด นอกจากด้วยการพูด ภาษาชนชาติของเขา เพื่อจะได้ชี้แจงอย่างชัดเจนแก่พวกเขา อัลลอฮ์ จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และทรง ชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรง เคารพภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อิบรอฮีม: 4)

การชี้แจงและอธิบายนั้นบ่งบอกว่าสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีความสามารถในด้าน ภาษากับผู้ที่ถูกคะอะวะฮ์ เพราะการชี้แจง คือการอธิบายให้กระจ่าง ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ ที่จะต้องรู้ภาษาเพื่อใช้ให้เหมาะสมกับผู้ถูกคะอะวะฮ์ และเพื่อที่จะสามารถคะอะวะฮ์ชนชาตินั้นด้วย ภาษาของพวกเขา

4) การเป็นแบบอย่างที่ดี

Muhammad al-Saiyid al-Wakīl (1986: 95) ได้กล่าวว่า “การคะอะวะฮ์ที่จะทำให้ นักดาอีย์สำเร็จคือ การที่พวกเขาพูดสอดคล้องกับการกระทำ และการกระทำที่สอดคล้องกับคำพูด เพราะในความเป็นจริงแล้วจะทำให้ นักดาอีย์เป็นที่รักในสังคม เป็นที่รู้จักในหมู่มนุษย์ว่าสัตย์จริง มีมารยาททั้งดงาม และการปฏิบัติภารกิจดี และด้วยคุณลักษณะดังกล่าวนี้ นักดาอีย์สามารถที่จะ คะอะวะฮ์ผู้คนด้วยมารยาทมากกว่าการใช้วาจาในการปาฐกถา หรือให้คำตักเตือน เพราะมนุษย์จะจับ

ตาคนักค้ายี่ตลอดเวลา เปรียบเสมือนแม่แบบที่มีชีวิตที่จะสามารถดึงจุดแข็งของพวกเขาได้ พวกเขาจะมีปฏิกิริยาต่อมารยาทของนักค้ายี่มากกว่าที่จะมีปฏิกิริยาต่อคำพูดที่ไพเราะ การปาฐกถาที่น่าประทับใจ และการอบรมที่มีความตื่นตัวสะกดใจ”

การเป็นแบบอย่างที่ดีคือคุณลักษณะสำคัญที่นักค้ายี่พึงมีเพื่อให้มนุษย์ประทับใจ ซึ่งจะเกิดผลหรือปฏิกิริยาในการตอบรับมากกว่าการใช้วาจา นักประพันธ์หลายท่านในปัจจุบันต่างเห็นพ้องถึงความสำคัญของการเป็นแบบอย่างที่ดีของนักค้ายี่ เพราะจะเกิดผลและปฏิกิริยาในการตอบรับที่ดีกว่า และการพูดหรือนำเสนอเป็นการกระทำที่ง่าย ทั้งผู้สัจจริงหรือผู้ที่ชอบโกหกมดเท็จก็สามารถแปลงได้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعِجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۗ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴾ (٢٠٤)
 ﴿ ظ : 204 ﴾

ความว่า “และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่คำพูดของเขา ทำให้เจ้าฟังพอใจในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ และเขาจะอ้างอัลลอฮ์ เป็นพยาน ซึ่งสิ่งที่อยู่ในหัวใจของเขา และขณะเดียวกันก็เป็นผู้ได้เสียดแทงกาจกรรจยั้ง”

(อัลบะเกาะเราะฮ์: 204)

สิ่งแรกที่นักค้ายี่ควรมีคือ การรู้จักที่จะปฏิรูปตัวเอง ซึ่งโรงเรียนแห่งนักค้ายี่ได้กล่าวสอนสั่งไว้ว่า ﴿ ظ غطي ﴾ หมายถึง จงปฏิรูปตัวเองและจงเชิญชวนผู้อื่น และผู้ที่ดีที่สุดในการเป็นแบบอย่างด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี ต่อมนุษยชาติคือ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งท่านได้วางแบบฉบับที่ดีให้กับประชาชาติของท่าน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
 اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾﴾
 ﴿ ظ : 21 ﴾

ความว่า “โดยแน่นอน ใน เราะฮ์ตุล ของอัลลอฮฺ มีแบบฉบับอันดี
 งานสำหรับพวกเจ้าแล้ว สำหรับผู้ที่หวัง (จะพบ) อัลลอฮฺและวัน
 ปรโลกและรำลึกถึงอัลลอฮฺอย่างมาก”

(อัลอะหฺซาบ: 21)

จึงเป็นการส่งเสริมให้นักดาอีย์ยึดแบบอย่างมารยาทที่ดีงามของท่านเราะฮ์ตุล ﷻ
 เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างให้กับมนุษย์ในการทำมาดี ซึ่งแบบอย่างในการละอวะฮ์ของท่านนั้น
 ท่านเริ่มต้นด้วยการปฏิบัติตามสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาให้กับท่าน หลังจากนั้นจึงทำ การเชิญชวน
 ผู้คนในครอบครัวที่ใกล้ชิดกับท่าน และหลังจากนั้นจึงทำการละอวะฮ์มนุษย์ทั้งหลาย ไม่สมควร
 อย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ที่ความรู้ของเขานั้น ไม่สอดคล้องกับการกระทำ ไม่ปฏิบัติตามแบบอย่าง
 ของท่าน ﷻ เพราะสิ่งที่จะนำมาซึ่งอันตรายและจะเกิดผลกระทบกับนักดาอีย์คือ กา รแยกความรู้
 และการกระทำโดยไม่สอดคล้องกัน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ
 مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾﴾
 ﴿ 2-3 : ﴾

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ทำไมพวกเจ้าจึงกล่าวพูดในสิ่งที่
 พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ (2) เป็นที่น่าเกลียดยิ่ง ณ ที่อัลลอฮฺ การที่พวก
 เจ้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ(3)”

(อัศศ็อฟ: 2-3)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِنِّي أُرِيدُ إِلَّا
الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴾

(88 : ٨)

ความว่า “และฉันมิปรารถนาที่จะขัดแย้งกับพวกท่านในสิ่งที่ฉัน
ได้ห้ามพวกท่านให้ละเว้น ฉันมิปรารถนาสิ่งใดนอกจากการ
ปฏิรูปให้ดีขึ้นเท่าที่ ฉันสามารถ และความสำเริงของฉันจะไม่
เกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ แต่พระองค์ฉันขอ
มอบหมายและยังพระองค์เท่านั้นฉันกลับไปหา”

(ฮุด: 88)

นักค้ายี่ที่เชิญชวนผู้อื่นให้ทำดี แต่ตนเองมิได้ปฏิบัติ เขาจะได้รับโทษทั้งใน الدنيا
ก็จะมีแต่จะไม่เชื่อต่อตัวเขา และเขาจะได้รับโทษในปรโลกอย่างแน่นอน

หะดีษรายงาน โดยท่านอุซามะฮ์ บิน ซัยด์ ﷺ ได้กล่าวว่า ท่านได้ยื่นท่านเราะฮูล

ﷺ ได้กล่าวว่า

ك) م لظ غ ظ ك
ع غ ح ن ك ظ غ ك ح ل
ل مك م ك ظ ح
: ل مك م في ح م ك ظ في ك ((

(عُظُّ ظُ غُ حُ 3267 : 1998 حُ 2989 : 1998)

ความว่า “ในวันกิยามะฮ์ชายคนหนึ่งจะถูกนำมา ดังนั้นเขาจะถูกลง
โทษลงในนรกแล้วถ้าใ้ส่ของเขาก็พุ่งทะลักออกมาในนรก แล้ว

เขาก็จะเดินวนเสมือนกับลาที่ได้เดินวนรอบหลักของมัน บรรดา
ชาวรกได้รวมตัวกัน ครั้นแล้วก็ถามกันว่า โอ้ ท่านทำไมถึงเป็น
อย่างนี้ ท่านเคยใช้ให้พวกเรากระทำควา มดีและห้ามปรามพวก
เราจากการทำความชั่วมิใช่หรือ เขาตอบว่า ฉันเคยใช้ให้พวก
ท่านทำความดีแต่ฉันไม่ได้ทำ และฉันได้ห้ามปรามพวกท่านจาก
การทำความชั่วแต่ฉันกลับไปทำมัน”

(บันทึกโดย Bukhāriy,1998: 3267 และ Muslim,1998: 2989)

ดังนั้นนักดาอีย์ต้องพยายามปฏิบัติในความรู้ที่ตนเองมีอยู่ ก่อนที่จะนำความรู้
ดังกล่าวไปเผยแพร่ให้แก่คนอื่น

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾
(44: ظ ۞)

ความว่า “สูเจ้ากำชับคนอื่นให้ปฏิบัติตามคุณธรรม แต่สูเจ้า กลับ
ลืมตัวเองกระนั้นหรือ ทั้งๆที่สูเจ้าอ่านคัมภีร์ แล้วสูเจ้ายังไม่ใช้
ปัญญาอีกหรือ”

(บะเกาะเราะฮฺ: 44)

5) มีความสนใจและตื่นตัวตลอดเวลา

ความหมายของการตื่นตัวซึ่งเป็นหนึ่งในคุณลักษณะของนักดาอีย์ ณ ที่นี้ คือ การ
รอบรู้ในสิ่งที่จะทำการอะวะฮฺ จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดการตื่นตัวและมีความน่าสนใจ
อย่างสมบูรณ์ โดยต้องคำนึงสิ่งต่อไปนี้

1. นักดาอีย์ต้องมีประสบการณ์และรอบรู้ถึงความเป็นไปในการอะวะฮฺและ
สถานการณ์ร่วมสมัย

ความว่า “และพวกเขามิได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากราก เพื่อการพำกดีต่ออัลลอฮฺ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง”

(อัลบะยีนะฮฺ: 5)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ﴾

(3: 4)

ความว่า “พึงทราบเถิด การอิบาดะฮฺ โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮฺองค์เดียว”

(อิซฮุมรฺ: 3)

นักคาลิฮฺ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคะอะฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺ ﷻ และหวังในความพึงพอใจของพระองค์ และทำคุณประโยชน์ต่อผู้คน มิใช่เพื่อการโอ้อวด หวังการชื่นชมจากผู้คน ชื่อเสียง และความชื่นชอบจากผู้คน หากนักคาลิฮฺปฏิบัติภารกิจแห่งการคะอะฮฺ สดด้วยจุดประสงค์ดังกล่าวแล้ว การเชิญชวนของเขาก็ไม่ถือว่าเป็น การเชิญชวนสู่อัลลอฮฺ ﷻ และกำลังเชิญชวนไปสู่สิ่งอื่นที่นอกเหนือจากอัลลอฮฺ ﷻ จึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักคาลิฮฺที่จะต้องมีความบริสุทธิ์ใจในการคะอะฮฺเพื่อที่เขาจะได้สืบทอดมรดกของบรรดานบี

นักคาลิฮฺจะต้องเพียรพยายามใน ภารกิจแห่งการคะอะฮฺ ฮุนั้นมิใช่เป็นภารกิจที่เรียกร้องเชิญชวนสู่กลุ่มหรือองค์กรเฉพาะ หรือนอกเหนือจากกรอบของท่านเราะฮฺลุล ﷺ หรือผลประโยชน์ทางโลก แต่เขาต้องเพียรพยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนจากอัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียวเช่นบรรดานบีและบรรดาเราะฮฺลุลของพระองค์ได้ปฏิบัติมาก่อนหน้านี้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานเกี่ยวกับจุดยืนของท่านนบีฮุฎัยฟะฮฺ (رضي الله عنه) กับกลุ่มชนของท่านว่า

﴿ وَيَقَوْمٍ لَا سَأَلَكُمْ عَلَيْهِ مَا لَإِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ﴾

(29: ٤)

ความว่า “และไอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันมิได้ร้องขอทรัพย์สินใด
สำหรับการเผยแพร่แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์”

(สูด: 29)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานเกี่ยวกับจุดยืนของท่านนบีนุหฺ ﷺ กับกลุ่ม
ชนของท่านอีกว่า

﴿ يَفَوْمٍ لَا سَأَلَكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ﴾

(51: ٤)

ความว่า “ไอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย ฉันมิได้ขอเรื่องต่อพวกท่านซึ่ง
รางวัลในการนี้เลยรางวัลของฉันนั้นอยู่กับพระเจ้าผู้ให้บังเกิดชี น
พวกท่านไม่ใช่ปัญญาหรือ”

(สูด: 51)

ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำหน้าที่เชิญชวนผู้คนสู่ทางนำ
ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานดังอายะฮ์ต่อไปนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قُلْ لَا سَأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى ﴾

(23: ٤)

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ฉันมิได้ขอร้องค่าตอบแทนใด ๆ
เพื่อการนี้ เว้นแต่เพื่อความรักใคร่ในเครือญาติ”

(อิซซุรอ: 23)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾

(57: ๒) ﴿

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ฉันมิได้ขอค่าจ้างจากพวกท่านใน
การเผยแพร่นี้”

(อัลฟุรกอน: 57)

และสิ่งที่สามารถบ่งบอกได้ว่านักดาอีย์มีความบริสุทธิ์ใจ คือ การที่เขาเสียสละ
เวลา ทรัพย์สิน ความพยายาม และความคิด เท่าที่เขาสามารถจะเสียสละได้ใน การทุ่มเทให้กับการ
คะอะฮ์สู่อัลลอฮฺ ﷻ

Muhammad al-Saiyid al-Wakil (1986: 109) ได้กล่าวว่า “หากนักดาอีย์ไม่ยื่น
ทรัพย์สินส่วนหนึ่งของเขาเพื่อการคะอะฮ์ หรือไม่สละเวลา หรือไม่ออกแรงไม่พยายาม หรือไม่
ออกความคิดเห็นเพื่องานคะอะฮ์สำเร็จ ย่อมไม่มีความบริสุทธิ์ใจในการคะอะฮ์ของเขา เพราะนัก
ดาอีย์ที่บริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง เขาจะทุ่มเทให้กับงานคะอะฮ์มากกว่าการกินการดื่มของเขา และจะ
เกิดผลสูงสุดในการคะอะฮ์ ซึ่งท่านเราะสูล ﷺ ได้กระทำเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพวกเรา โดยที่
ท่านทุ่มเทในการคะอะฮ์สุดความสามารถของท่าน และไม่ยอมทิ้งโอกาสแม้แต่น้อยในการเผยแผ่
ให้เกิดผลมากที่สุด”

7) มีความอดทน

‘Abd al-Qādir Sayyid ‘Abd al-Ra’ūf (1987: 32) ได้กล่าวว่า “แท้จริงนักดาอีย์ที่
ปฏิบัติภารกิจในการคะอะฮ์เพื่อจุดประกายทางนำให้กับมนุษย์ตามพระประสงค์ของอัลลอฮฺ ﷻ ผู้
แนวทางที่ถูกต้องนั้น จะไม่บรรลุจุดประสงค์นอกจากพวกเขาจะมีคุณลักษณะของการอดทน เพราะ

การอดทนเป็นอาวุธที่เข้มแข็งสำหรับนักค้าอียซึ่งพวกเขาต้องการอย่างมากในการปฏิบัติการกิจการ
 อดทนอดกลั้นผู้ความดี และความสำเร็จ สำหรับนักค้าอียแล้วการอดทนจะเพิ่มความเชื่อมั่น และ
 ความช่วยเหลือในการแบกรับความลำบากในการอดทนอดกลั้น ซึ่งเป็นหนทางที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงวาด
 ไว้ให้กับนักค้าอียว่า พวกเขาจะเผชิญกับความยากลำบาก และการแบกรับภาระอันหนักหน่วงใน
 การอดทนของพวกเขา”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرْنَا لَوْلَا الْعَزْمُ مِنَ الرَّسُولِ ﴾

(35: ڪ ۛ)

ความว่า “ดังนั้นเจ้าจงอดทนดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่ง
 เราะสูตทั้งหลายได้ออดทนมาก่อนแล้ว”

(อัลอะหุกอฟ: 35)

‘Abd al-Karīm Zaidān (1987: 350) ได้กล่าวว่า “ความอดทนเป็นคุณลักษณะที่ผู้
 ศรัทธาควรมี โดยเฉพาะนักค้าอียยิ่งจำเป็นจะต้องมี เพราะพวกเขาทำงานสองด้าน คือด้านจิตใจของ
 เขาที่จะต้องต่อสู้และยืนหยัดในการภักดี และต้องยับยั้งสิ่งที่เป็นเม าะชียัดคิดบาปทั้งหลาย และด้าน
 ที่นอกเหนือจากจิตใจ คือด้านการอดทนอดกลั้นอัลลอฮ์ ﷻ และการปาฐกถาต่อหน้ามวลชน ซึ่งมีความ
 ต้องการอย่างยิ่งคือความอดทนในทั้งสองด้าน ทั้งด้านจิตใจและด้านอดทนอดกลั้น จนกว่าพวกเขาจะผ่าน
 บททดสอบด้วยความอดทน และแบกรับความยากเข็ญ หากปราศจากคว ามอดทนในทั้งสองด้านนี้
 แล้ว เขาก็จะพลาดการ ได้รับผลตอบแทนและผลบุญอันยิ่งใหญ่”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَالْعَصْرِ ۝١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا ۝٣ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٤ ﴾

(3-1 : ۛ)

ความว่า “ขอสาบานด้วยกาลเวลา (1) แท้จริงมนุษย์นั้นอยู่ในการ
ขาดทุน(2) นอกจากบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีทั้งหลาย
และตักเตือนกันและกันในสิ่งที่เป็นสัจธรรม และตักเตือนกัน
และกันให้มีความอดทน(3)”

(อัลอัสสุร: 1-3)

สำหรับนักดาอีย์แล้วการเผชิญหน้ากับผู้ดีอื่น หรือผู้ปฏิเสธเป็นสิ่งปกติ เพราะการ
คะอะวะฮฺ คือการรักษาความเสื่อมเสียที่เกิดขึ้นในสังคม

Muhammad al-Saiyid al-Wakil (1986: 99) ได้กล่าวว่า “สำหรับนักดาอีย์
ของอัลลอฮฺ ﷺ นั้น เขาจะต้องเตรียมพร้อมการเผชิญบททดสอบจากผู้ถูกคะอะวะฮฺในขณะที่ทำการ
คะอะวะฮฺผู้สัจธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ และต้องการออกจากการหลงผิด จึงจำเป็นสำหรับนักดา
อีย์ที่จะต้องเตรียมพร้อมทุกรูปแบบเพื่อปฏิบัติภารกิจคะอะวะฮฺของเขา”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานเกี่ยวกับคำเตือนของลูกหลานแก่ลูกของเขาว่า

﴿يَبْنَئِيْ اَقِيْمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ
عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ۝۱۷﴾

(17: ๑)

ความว่า โอ้ลูกเอ๋ยเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจง ใ้กันให้
กระทำความดี และจงห้ามปรามกันให้ละเว้นการทำความชั่ว
และจงอดทนต่อสิ่งที่ประสบกับเจ้า แท้จริงนั่นคือส่วนหนึ่งจาก
กิจการที่หนักแน่นมั่นคง”

(ลูกหลาน: 17)

จะเห็นได้ว่าการอดทนเป็นอาวุธที่เข้มแข็งที่นักดาอีย์จำเป็นต้องยึดไว้ และแน่นอน
อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงสัญญาถึงผลตอบแทนสำหรับผู้อดทน และแน่นอนสำหรับนักดาอีย์ที่อดทนต่อ
บททดสอบเพื่ออัลลอฮฺ ﷻ ย่อมสมควรที่จะได้รับผลตอบแทนนี้ เพราะพวกเขาได้ปฏิบัติตาม

แนวทางและแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ในการอดทนต่อการถูกใส่ร้าย และการกระทำทุกรูปแบบของชนกัร็อยซุที่ได้อักร้อต่อท่าน แต่เพราะความอดทนและสัญญาณที่พระองค์ทรงเตรียมไว้นั้นย่อมยิ่งใหญ่กว่า

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾ ﴾

(10: ﴿ ﴾)

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้นจะได้รับการตอบแทนรางวัลของพวกเขาอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องคำนวณ”

(อัลซุหมร์: 10)

นักดาอีย์ต้องไม่สิ้นหวังในการปฏิบัติภารกิจแห่งการคาะอวะฮฺ ต่อการเรียกร้อง เชิญชวนผู้คน แม้ว่าต้องใช้เวลานานก็ตาม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا لَّهُمْ مُّهِلِكُمْ أَوْ مُّعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْتَفُونَ ﴿١٦٤﴾ ﴾

(164: ظك ﴿ ﴾)

ความว่า “และจงรำลึกขณะที่กลุ่มหนึ่งในพวกเขาบอกว่า เพราะเหตุใดเล่าพวกท่านจึงตักเตือนกลุ่มชนที่อัลลอฮฺ จะทรงเป็นผู้ทำลายพวกเขาหรือเป็นผู้ลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง พวกเขาบอกว่า (การที่เราตักเตือนนั้น) เพื่อเป็นข้ออ้างต่อพระเจ้า ของพวกเขา และเพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง”

(อัลอะอฺรอฟ: 164)

การอดทนในภารกิจแห่งการตะอวะฮฺจะทำให้ได้รับ 2 ประการ ต่อไปนี้ คือ

1. หากว่าได้รับการตอบรับ ก็จะเป็นทางนำที่ถูกต้องแก่นุ ษย์อันเนื่องมาจากงานเผยแผ่ของเขา
2. หากว่าถูกปฏิเสธก็ถือว่า หน้าที่ความรับผิดชอบของนักดาอีย์ เพราะหน้าที่ของนักดาอีย์ คือ เผยแผ่เชิญชวนสู่ศัจธรรม ส่วนทางนำและการเปิดใจนั้น เป็นของอัลลอฮฺ ﷻ

8) การศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ

คุณลักษณะที่นักดาอีย์พึงมี คือ การศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่อง เก็บเกี่ยวเพิ่มเติม ข้อมูลหรือความรู้ที่จำเป็นสำหรับพวกเขา และที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้สั่งให้ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งเป็นนักดาอีย์แบบอย่าง คือการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴾

(114:)

ความว่า “และจงกล่าวเถิดข้าแต่พระเจ้าของข้า พระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ข้าพระองค์ด้วย”

(ฎอฮา: 114)

และคำสั่งให้เพิ่มพูนความรู้นั้นครอบคลุมไปยังนักดาอีย์ทุกคน หลังจากที่ได้อำนาจนี้ให้กับท่านเราะสูล ﷺ เพราะเป็นสิ่งที่นักดาอีย์พึงมีอย่างยิ่งในภารกิจแห่งการตะอวะฮฺ

‘Abd al-Karīm Zaidān (1987: 327) ได้กล่าวว่า “หากความรู้เป็นสิ่งจำเป็น ย่อมจำเป็นมากกว่าสำหรับนักดาอีย์ของอัลลอฮฺ ﷻ เพราะว่าการปฏิบัติภารกิจเป็นสิ่งที่อยู่ในศาสนา และเกี่ยวข้องกับพระองค์ จึงจำเป็นสำหรับนักดาอีย์ที่จะต้องมีความรู้ในสิ่งที่ทำการตะอวะฮฺ และสิ่งที่เขาพูด กระทำ และละทิ้งก็เกี่ยวเนื่องกับศาสนา หากเขาปราศจากความรู้ที่จำเป็น จะทำให้เกิดการ

กล่าวถึงอัลลอฮ์ ﷻ และเราะซูล ﷺ ในสิ่งที่เขาไม่รู้ และทำให้เกิดโทษมากกว่าจะได้รับประโยชน์ และเป็นการทำลายมากกว่าการฟื้นฟู”

สำหรับผู้ที่ย้ำแรงต่ออัลลอฮ์ ﷻ นั้นพวกเขาต้องได้รับอาหารทางจิตวิญญาณ เช่นเดียวกับนักดาอีย์ที่จะต้องได้รับอาหารทางความคิด เมื่อนักดาอีย์ทำการอะฮฺวะฮฺให้ผู้คนเพิ่มพูนความรู้อยู่เสมอ จึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์เองที่จะต้องมีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อใช้ในการอะฮฺวะฮฺให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

นักดาอีย์นั้นไม่สามารถที่เขา จะกล่าวสิ่งใดก็ตามตามอำเภอใจ เพราะสิ่งที่เขาเปล่งออกมานั้นล้วนเกี่ยวข้องกับอัลลอฮ์ ﷻ และ เราะซูล ﷺ และการกล่าวของเขาโดยมากก็จะกล่าวว่า อัลลอฮ์ ﷻ กล่าวว่า หรือท่านเราะซูล ﷺ กล่าวว่า ซึ่งหากเขาปราศจากความรู้ย่อมนำมาซึ่งความเสียหายอันใหญ่หลวง ดังนั้นเขาจะต้อง ขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งจะทำให้มนุษย์มีความเชื่อถือและให้เกียรติแก่เขา และเป็นสาเหตุที่ทำให้อัลลอฮ์ ﷻ ทรงยกตำแหน่งอันสูงส่งให้กับเขา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۱﴾

(11: ๕ ๖)

ความว่า “เพราะอัลลอฮ์ จะทรงยกย่องเทอคเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ”

(อัลมูญาซะละฮฺ: 11)

และหะดีษที่รายงานโดยอบู ฏัรดาฮ์ ฎิ ได้กล่าวเกี่ยวกับผู้ที่มีความรู้ ซึ่งท่านกล่าวว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

ข้ามกับคุณลักษณะเย่อหยิ่งอวดดี ซึ่งจะทำให้เกิดความบาดหมางระหว่างนักดาอีย์และผู้ถูกคะอะวะฮ์ ซึ่งจะนำมาซึ่งความไม่สนใจใยดี เพราะเขาจะตั้งตำแหน่งของตนสูงกว่าคนอื่นหรือดีกว่า และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวเตือนสำหรับผู้อวดดีเย่อหยิ่งทั้งหลายว่าพระองค์ทรงไม่รักไม่ชอบ และตราบใด พระองค์ไม่รักมนุษย์ก็จะไม่รักเช่นกัน”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝١٨ ﴾

(18: ๑)

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮฺ มิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหอง และผู้คุยโวโอ้อวด”

(ลูกมาน: 18)

จำเป็นอย่างยิ่งที่นักดาอีย์ต้องเป็นผู้ที่นอบน้อมถ่อมตนและสุภาพอ่อนโยน และห่างไกลจากการหยิ่งยโส อวดดี เพราะเขาจะต้องอยู่ร่วมกับมนุษย์และจะต้องทำการเชิญชวนพวกเขา ด้วยเหตุนี้อัลลอฮฺ ﷻ ได้ยกตัวอย่างการสอ นของลูกมานแก่ลูกๆของเขาให้มีความนอบน้อมถ่อมตนและมีมารยาท

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝١٨ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ

أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ۝١٩ ﴾

(19-18: ๑)

ความว่า “และเจ้าอย่าหันแก้ม (ใบหน้า) ของเจ้าให้แก่ผู้คนอย่างยะโส และอย่าเดินไปตามแผ่นดินอย่างไร้มารยาท แท้จริงอัลลอฮฺมิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหอง และผู้คุยโวโอ้อวด (18) และ

เจ้าจก้าวเท้าของเจ้าพอประมาณ และจงลดเสียงของเจ้าลง
แท้จริงเสียงที่น่าเกลียดยิ่งคือเสียง(ร้อง)ของลา(19)”

(ลูกมาน: 18-19)

นักคาลัย์จะต้องนอบน้อมต่อมคนต่อบรรดาผู้ศรัทธา และให้เกียรติแก่บรรดาผู้
ปฏิเสธศรัทธา ซึ่งจะทำให้เขาเป็นที่เชื่อมั่นของมนุษย์

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾

﴿ ظ : 54 ﴾

ความว่า “เป็นผู้ที่นอบน้อมต่อบรรดามุอ์มิน ไว้เกียรติแก่
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

(อัลมาอิดะฮฺ: 54)

นักคาลัย์จะต้องนึกอยู่เสมอว่า เขาถูกสร้างมาจากก้อนเลือดซึ่งเหมือนกับมนุษย์
ทั่วๆไป ไม่มีใครเหนือกว่าใคร

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾﴾

﴿ 2-1 : ﴿ ﴾

ความว่า “จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรง
บังเกิด(1) ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด(2)”

(อัลอะลัก: 1-2)

อายะฮ์ข้างต้นเป็นอายะฮ์ที่ถูกประทานลงมาให้กับท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เป็นลำดับแรกเพื่อปกป้องถึงแก่นแท้ของมนุษย์และเพื่อปกป้องว่าไม่มีใครเหนือกว่าใคร และจงอย่าหึงยโสโอหังอย่างเด็ดขาด

ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้เชิญชวนให้มนุษย์มีความนอบน้อมต่อมตนและสุภาพอ่อนโยน โดยเฉพาะนักดาอีย์ที่ต้องปฏิบัติภารกิจอะฮ์ลุดดีน

หะดีษที่รายงานโดยอิยาฎ บิน ฮัมมารุ ﷺ ซึ่งท่านกล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุล ﷺ ได้กล่าวว่า

(((2865 :1998 ﷺ)

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงวะฮีย์ให้แก่ฉันว่า พวกท่านจงถ่อมตนจนกว่าจะไม่มีใครคนหนึ่งยกตนเหนือผู้อื่น และจนกว่าจะไม่มีใครคนใดอธรรมต่อผู้อื่น”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1998: 2865)

และท่านเราะฮ์ลุล ﷺ ได้ถ่อมตนและสุภาพอ่อนโยนต่อบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾

(215 :ﷻ ﷻ)

ความว่า “และจงลดปีกของเจ้าแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามเจ้า”

(อิซฮุอะรอฮ์: 215)

จากสิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่านักคาลิฟจะต้องปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านเราะสูล ﷺ ในการนอบน้อมถ่อมตนและสุภาพอ่อนโยน เพื่อให้ถูกตอบรับการคะวะฮ์อย่างรวดเร็ว และจะต้องมีคุณลักษณะอื่นๆที่ได้กล่าวมาแล้วก่อนหน้านี้เช่นกัน เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจคะวะฮ์เป็นไปอย่างราบรื่น บรรลุผล และประสบความสำเร็จมากที่สุด

4.4 ประเภทของผู้ถูกคะวะฮ์(มัดอูว์)

มัดอูว์ คือ ผู้ที่ถูกเรียกร้องเชิญชวนสู่อิสลามในทุกรูปแบบ เพราะอิสลามเป็นศาสนาของอัลลอฮ์ ﷻ ศาสนาแห่งมนุษยชาติ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ﴾

﴿ 1. ظل: 19 ﴾

ความว่า “แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์นั้นคือ อิสลาม”

(อาละอิมรอน: 19)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ﴾

﴿ 1. ظل: 158 ﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษยทั้งหลาย แท้จริงฉันคือเราะสูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งหมด”

(อัลอะอฺรอฟ: 158)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ﴾

(28 :)

ความว่า “และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นผู้ แจ่มข่าวดี
และเป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษย์ทั้งหลาย”

(สะบะอ: 28)

อายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นถึงการทำงานอะฮ์ลุลบัยต์นั้นต้องครอบคลุมมนุษย์ทั้งมวลใน
ด้านผู้ถูกอะฮ์ลุลบัยต์ไม่มีข้อยกเว้นสำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่งในการตอบรับศาสนาแห่งอัลลอฮ์ ﷻ
และยิ่งไปกว่านั้น นักคานอิกัรที่จะเริ่มการอะฮ์ลุลบัยต์บุคคลใดก็ให้ปฏิบัติตามในสิ่งที่พระองค์ทรง
สั่งใช้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴾

﴿ ظ: 214 ﴾

ความว่า “จงตักเตือนวงศ์ญาติของเจ้าที่ใกล้ชิด”

(อซซุรอฮ์: 214)

จากอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักคานอิกัรในการอะฮ์ลุลบัยต์
ชนครอบครัวและบุคคลในครอบครัว

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ

﴿ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ ﴿ ٦ ﴾

﴿ 6 ﴾

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและ
ครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมัน
คือมนุษย์และก้อนหิน มีมลาอิกะฮ์ ผู้แข็งแกร่งหาญคอยเฝ้ารักษา

มันอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่
พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา”

(อัตตะหุรุม: 6)

จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ที่จะต้องออกไปหามนุษย์ โดยที่ไม่ได้นั่งนอนใจรอ
การมาของมนุษย์ เพราะการตะอวะฮ์นั้นจะต้องครอบคลุมทั่วถึงมนุษย์ทั้งหมด และหวังที่จะให้พวก
เขาได้รับทางนำหลังจากที่อยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธและหลงทาง

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينُ ۖ قُمْ فَأَنْذِرْ ۚ وَرَبِّكَ فَكَبِيرٌ ۚ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۚ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۚ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ ۚ﴾

(6-1 : 4)

ความว่า “โอ้ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย (1) จงลุกขึ้นแล้วประกาศตักเตือน
(2) และแด่พระเจ้าของเจ้า จงให้ความเกียงไกร (ต่อพระองค์)(3)
และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด (4) และสิ่งสกปรกก็จงหลบ
หลีกให้ห่างเสีย (5) และอย่าทำคุณ เพื่อหวังการตอบแทนอัน
มากมาย(6)”

(มุดศัรหิม: 1-6)

นักดาอีย์ไม่ควรเลือกที่จะตะอวะฮ์เฉพาะบางคน เพราะบางคน หากการ ตะอวะฮ์
ถึงพวกเขา อาจสร้างประโยชน์ให้กับอิสลามอย่างมากเพราะพวกเขาก็เป็น ได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่ง
สำหรับนักดาอีย์ในการปฏิบัติแบบอย่างของท่านเราะสูล ﷺ และอดทนในการตะอวะฮ์ให้มาก
เพราะมนุษย์บางคนตอบรับการตะอวะฮ์อย่างรวดเร็ว บางคนช้าในการตอบรับ และบางคนลังเล
และบางคนปฏิเสธ พวกเขาเหล่านั้นควรที่จะตอบรับการตะอวะฮ์ไปสู่สวรรค์และความดี และควร
ปฏิบัติตามสิ่งที่ชะรีอะฮ์กำหนดในชีวิตประจำวันตามที่อัลกุรอานและอัลหะดีษได้สอนไว้

คนมุสลิมต้องศรัทธาตามอะกีดะอิสลามและปฏิบัติตามสิ่งที่ได้เรียนรู้ และสอน
 สั่งตัวเองและบุคคลในครอบครัวให้ใช้ชีวิตตามครรลองอิสลาม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

﴿ ١٦٣-١٦٢ : ل : ٥ ﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน
 และการอิบาดะฮ์ของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของ
 ฉันนั้นเพื่ออัลลอฮฺ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่า นั้น(162) ไม่มี
 ภาเคีใด ๆ แก่พระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละข้าพระองค์ถูกใช้
 และข้าพระองค์คือคนแรกในหมู่ผู้สวามิภักดิ์ทั้งหลาย(163)”

(อัลอันอาม: 162-163)

จำเป็นสำหรับนักศานาที่จะต้องปฏิบัติภารกิจอะฮ์ลุลอิสลามตามความสามารถของแต่ละ
 บุคคลเพื่อเชิดชูศาสนาแห่งอัลลอฮฺ ﷻ และเผยแผ่ไปยังมนุษยทั้งมวล

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ﴿٦٧﴾

﴿ ٦٧ : ظ : ٥ ﴾

ความว่า “เราะฮูลเอัย จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า
 จากพระเจ้าของเจ้า”

(อัลมาอิเดฮฺ: 67)

ในการตะอวะฮฺเชิญชวนมนุษย์นั้น สิ่งสำคัญคือมัดอูว์ ซึ่งสามารถ จำแนกออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

4.4.1 มุอฺมิน

มุอฺมิน หรือผู้ศรัทธาในที่นี้ หมายถึง บุคคลที่ศรัทธาต่ออิสลามและพึงพอใจในหลักการ ซึ่งพวกเขามีมุมมองที่ดีต่อศาสนาอิสลาม และพร้อมที่จะเรียนรู้อิสลาม มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติในสิ่งที่อิสลามสั่งใช้ และมีความพร้อมในการใช้ชี วิตในศุนยาและอาคิเราะฮฺเพื่อให้ถูกต้องตามแบบอย่าง และพวกเขาไม่ได้ให้ความสนใจอย่างจริงจังเกี่ยวกับศุนยา และพยายามอย่างมากในการปฏิบัติกิจการงานในศุนยาเพื่อให้เก็บเกี่ยวผลในวันอาคิเราะฮฺ เพราะพวกเขามีความเชื่อมั่นต่อผลตอบแทนในวันอาคิเราะฮฺ ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรง สัญญาไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นในสายเชือกแห่งอิสลามอย่างแท้จริง (‘Isām zuhd, 2005: 38)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يَنْتَقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾

(32: 32) ﴿

ความว่า “และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นมิใช่จะอะไรอื่น นอกจากการเล่น และการเพลิดเพลินเท่านั้นและแน่นอนสำหรับ บ้านแห่งอาคิเราะฮฺนั้นดียิ่งกว่าสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเขา ไม่ได้ใช้ปัญญาดอกหรือ”

(อัลอันอาม: 32)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي
نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ ﴾

(136: ๓) ﴿

ความว่า “ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์เถิด และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เราะสูลของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่นั้น”

(อันนิซาอ์: 136)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ﴾

(24 : 1 ۞)

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงตอบรับอัลลอฮ์ และเราะสูล เถิด เมื่อเขาได้เชิญชวนพวกเจ้าสู่สิ่งที่ทำให้พวกเจ้ามีชีวิตชีวากขึ้น”

(อัลอันฟาล: 24)

ด้วยเหตุนี้บรรดาเศาะฮาบะฮ์ ﷺ ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้เปิดหัวใจของพวกเขาในการตอบรับอิสลาม และพวกเขาก็ตอบรับการคอะวะฮ์ของท่านเราะสูล ﷺ และศรัทธาต่อศาสน์ที่ถูกประทานลงมา และต่อสู้ในหนทางของพระองค์ เพื่อที่จะเผยแพร่สัจธรรมสู่ทั่วผืนแผ่นดิน และพวกเขาย่อมได้รับผลบุญและการตอบแทนต่อการที่มีผู้ปฏิบัติตามการคอะวะฮ์ของพวกเขาและศรัทธาจนถึงวันแห่งการตอบแทนกียามะฮ์ (‘Isām zuhd, 2005: 38)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾

(1 ۞ ظل : 104)

ความว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวน
ไปสู่ความดีและใช้ให้กระทำการที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำการที่
มิชอบและชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ”

(อาละอิมรอน: 104)

สำหรับกลุ่มชนของท่านนบีﷺ ที่มูมิน ซึ่งศรัทธาและตอบรับการอะฮ์ลุส
ของท่านมีจำนวนน้อย ดังที่ปรากฏในอัลกุรอาน

อัลลอฮ์ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَجِيئَ مِن مَّعَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۱۸﴾

(118: ظه)

ความว่า “และทรงโปรดช่วยฉัน และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่
ร่วมกับฉันให้รอดพ้นด้วยเถิด”

(อ็ฮซอระออ: 118)

และอัลลอฮ์ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ

﴿فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝۳۶﴾

(36: 36)

ความว่า “และได้มีวะฮีย์แก่นูหฺ ว่า แท้จริงจะไม่มีผู้ใดจากหมู่ชน
ของเจ้าศรัทธา เว้นแต่ผู้ที่ได้ศรัทธาแล้ว ดังนั้น เจ้าอย่าเศร้าหมอง
ในสิ่งที่พวกเขากระทำ”

(อาละอิมรอน: 104)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾

(40 : ๕)

ความว่า “จนกระทั่งเมื่อคำบัญชาของเราได้มาและบนพื้นแผ่นดินน้ำได้พวยพุ่งขึ้น เรากล่าวว่า จงบรรทุกไว้ในเรือจากทุกชนิดเป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเจ้าด้วย เว้นแต่ผู้ที่พระดำรัสได้กำหนดแก่เขาไว้ก่อน และผู้ศรัทธา แต่ไม่มีผู้ศรัทธาร่วมกับเขา นอกจากจำนวนเล็กน้อย”

(ฮุด: 40)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ رَبِّ أَعْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ﴾

(28 : ๕)

ความว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง”

(นุห: 28)

จากอายะฮ์ทั้งหมดข้างต้นชี้ให้เห็นว่ากลุ่มชนของท่านนบี ﷺ นั้นมีบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาต่อท่าน ซึ่งท่านได้ขอคุดอ์ให้กลุ่มของท่านที่ศรัทธารอดพ้นจากการลงโทษและขออัลลอฮ์ ﷻ ทรงอภัยโทษให้กับพวกเขา ซึ่งมีจำนวนเพียงเล็กน้อย

4.4.2 ผู้ที่ไม่มีจุดยืน(ผู้ที่ยังลังเลอยู่)

ผู้ที่ไม่มีจุดยืนในที่นี้ หมายถึง บุคคลที่ยังไม่ได้รับความกระจ่างในการถูกตะอวะฮฺ ในครั้งแรก จึงจำเป็นสำหรับนักคาศีย์ในการตะอวะฮฺครั้งต่อไป จนกว่าพวกเขาจะเข้าใจ ความหมายของการบริสุทธิใจต่ออัลลอฮฺ ﷻ รู้ถึงผลดีของการตอบรับการตะอวะฮฺ และรู้คุณค่าของ คุณยาเพื่อนำเสียบึงไปยังอาคิเราะฮฺ (‘Isām zuhd, 2005: 39)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾
(ط : 32)

ความว่า “และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นมิใช่จะไร้อื่น นอกจากการเล่น และการเพลิดเพลินเท่านั้นและแน่นอนสำหรับ บ้านแห่งอาคิเราะฮฺนั้นดียิ่งกว่าสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเขา ไม่ได้ใช้ปัญญาออกหรือ”

(อัลอันอาม: 32)

อายะฮฺข้างต้นเป็นการเชิญชวนผู้ที่ไม่มีจุดยืนว่า พวกเขาจะยังอยู่ในกลุ่มผู้ที่ไม่มี จุดยืนและลังเลอยู่ ทั้งที่อัลลอฮฺ ﷻ ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง ได้กล่าวว่าคุณยานี้เป็นเพียงทางผ่าน เป็นที่ สำหรับละเล่นและเพลิดเพลินเท่านั้น ไม่มีความยั่งยืนถาวร และในวันอาคิเราะฮฺ ณ ที่พระองค์ย่อม ดีกว่าและยั่งยืนกว่าในสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ และเราะฮฺสุลได้กำหนดกิจการให้กับผู้ศรัทธาทั้งหลาย

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
مُبِينًا ﴾

(ط : 36)

ความว่า “ไม่บังควรแก่ผู้ศรัทธา ชายและผู้ศรัทธาหญิงเมื่อ อัลลอฮ์ และ เราะฮูล ของพระองค์ได้กำหนดกิจการใดแล้ว สำหรับพวกเขาไม่มีทางเลือกในเรื่องของพวกเขา และผู้ใดไม่ เชื่อฟังอัลลอฮ์ และเราะฮูลของพระองค์แล้ว แน่แน่นอนเขาได้หลง ผิดอย่างชัดแจ้ง”

(อัลอะหฺซาบ: 36)

สำหรับกลุ่มชนผู้ไม่มีจุดยืนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ในการเข้าไปใกล้ชิด พวกเขาเพื่อทำการคะอะฮฺจนกว่าสังฆกรรม ความสัจจริงและความบริสุทธิ์ ใจจะปรากฏขึ้น พวกเขา มีความสงบในการตอบรับการคะอะฮฺ และพร้อมที่จะเป็นกองกำลังแห่งบรรดาผู้บริสุทธิ์ใจ

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่ากลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ ﷺ ไม่มีผู้ที่ตั้งเล ไม่มีจุดยืน แต่ถึงกระนั้นท่านยังคงคะอะฮฺโน้มน้ำวกลุ่มชนของท่านต่อไป หวังว่าพวกเขา จะตอบรับการ คะอะฮฺของท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾

(34 : ๕)

ความว่า “และคำสั่งสอนของฉันจะไม่เกิดประโยชน์แก่พวกท่าน ตามที่ฉันปรารถนาจะสั่งสอนพวกท่าน ถ้าอัลลอฮ์ ทรงประสงค์ จะให้พวกท่านหลงผิด พระองค์คือพระเจ้าของพวกท่าน และ พวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์”

(ฮุด: 34)

จากอายะฮฺข้างต้นชี้ให้เห็นว่าท่านนบีนุหฺ ﷺ ปรารถนาที่จะคะอะฮฺกลุ่มชนของ ท่านผู้สังฆกรรม แต่การคะอะฮฺพวกเขาจะไม่เกิดผลหากอัลลอฮ์ ﷻ ทรงประสงค์ที่จะให้พวกเขา หลงผิด เพราะหน้าที่ของท่านคือการคะอะฮฺเท่านั้น แต่ผู้ที่ให้ทางนำคือพระเจ้าแห่งสากลโลก

4.4.3 ผู้กระทำความผิด

ผู้กระทำความผิดในที่นี้ หมายถึง บุคคลที่ศรัทธาต่อระบบอิสลามและกล่าวคำปฏิญาณตน (ชะฮาดะฮฺ) ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ﷻ และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เป็นศาสนทูตของพระองค์ แต่ในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็หันหลังให้กับบางส่วนของที่กฎหมายอิสลามสั่งใช้และปฏิบัติในสิ่งที่อิสลามสั่งห้าม (‘Isām zuhd, 2005: 39)

ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นสำหรับนักคดียุติธรรมในการที่จะต้องดูแลให้ความห่วงใยเมตตาและอ่อนโยนต่อพวกเขา และจะต้องพยายามในการชี้แนะพวกเขาให้ออกจากความผิดพลาด อันเนื่องมาจากพวกเขาได้กระทำมาซึ่งขัดความผิดบาป โดยการให้พวกเขาทำการเคาะบัตขอภัยโทษต่ออัลลอฮฺ ﷻ ในความผิดพลาดของพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾

(17: ๕) ﴿

ความว่า “แท้จริงการสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวที่อัลลอฮฺ จะทรงรับนั้นคือสำหรับบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์เท่านั้นแล้วพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวในเวลาอันใกล้ ชนเหล่านี้และอัลลอฮฺ จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อันนิซาอ์: 17)

จากการค้นคว้าวิจัยไม่พบว่ามีผู้กระทำความผิดอันหมายถึงศรัทธาแต่ในขณะที่เดียวกันได้กระทำความผิดในกลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ ﷺ แต่ถึงกระนั้นท่านยังขอภัยโทษต่ออัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับชนรุ่นหลัง

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ ﴾

(ع : 28)

ความว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษ
ให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพ ระองค์ และผู้ที่เข้ามาใน
บ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชายและ
บรรดาผู้ศรัทธาหญิง”

(นุหฺ: 28)

อายะฮฺข้างต้นชี้ให้เห็นว่าท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ทำแบบอย่างที่ดีในฐานะบ่าว
ของอัลลอฮฺ ﷻ นั่นคือ การขออภัยโทษต่อพระองค์ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ศรัทธาที่ไม่
สามารถหลีกเลี่ยงหนีความผิดพลาดทำการขออภัยโทษต่อพระองค์อย่างสม่ำเสมอ

4.4.4 กาฟิร หรือผู้ปฏิเสธศรัทธา

กาฟิร หรือผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือ กลุ่มชนที่ไม่ตอบรับการตะอฺวะฮฺและมองนัก
ดาอีย์ในแง่ร้าย มีความสงสัยต่อหลักการ และแนวคิดของการตะอฺวะฮฺ และมองนักดาอีย์ในมุมมอง
ที่เสียหาย ซึ่งอัลกุรอาน ได้กล่าวถึงพวกเขาคือพวกชนชั้นนำ คือ ผู้ที่มีเกียรติในสังคมและเป็นผู้นำ
ต่อต้านการตะอฺวะฮฺของบรรดาเราะฮฺลุล (‘Iṣām zuhd, 2005: 39)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَعَجِبُوا أَن جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا سَدْحٌ كٰذٰبٌ ﴾

(ฟ: 4)

ความว่า “และพวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนจากหมู่พวกเขา
มายังพวกเขา และพวกเขาปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า นี่คือนายก
นักโกหกตัวฉกาจ”

(สอด: 4)

อายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่า กลุ่มชนกูร์ยอช พวกเขาได้ใส่ร้ายต่อการละอะฮ์ของ
ท่านเราะฮ์ตุล ﷺ และกล่าวหาว่าท่าน โกหก พวกเขามีคำสั่งและ วางแผนในหลายๆครั้งเพื่อที่จะฆ่า
ท่านบ่งบอกถึงความดื้อรั้นและความหยิ่งยโส และต่อต้านการละอะฮ์ ของพวกเขา ทั้งๆที่ในความ
เป็นจริงแล้วท่าน ได้ทำการละอะฮ์เชิญชวนพวกเขาสู่การเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮ์ ﷻ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ

وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ

إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

(40 :)

ความว่า “สิ่งที่พวกท่านเคารพอิบาดะฮ์ อื่นจากพระองค์ มิใช่อื่น
ใดนอกจากบรรดาชื่อที่พวกท่านและบรรดาบรรพบุรุษของพวก
ท่านใช้เรียกมัน อัลลอฮ์ มิได้ประทานหลักฐานในเรื่องนี้ลงมา
การตัดสินมิได้เป็นสิทธิของใครนอกจากอัลลอฮ์ พระองค์ทรงใช้
มิให้พวกท่านเคารพอิบาดะฮ์ สิ่งใด นอกจากพระองค์เท่านั้น นั่น
คือศาสนาที่เที่ยงธรรมแต่ส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่รู้”

(ยูซุฟ: 40)

อายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่พวกเขา เคารพสักการะอยู่นั้นเป็นสิ่งจอมปลอม ไม่
เที่ยงแท้ และผู้ที่ตัดสินได้ดีที่สุดคือพระองค์เท่านั้น แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขารู้

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่ากลุ่มชนของท่านนบีﷺ ส่วนใหญ่นั้นปฏิเสธ
ศรัทธาและไม่ตอบรับการตะอาวะฮ์ของท่าน พวกเขาถือชนชั้นนำที่มีเกียรติในสังคม

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَزَّلْنَا إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا
وَمَا نَزَّلْنَاكَ إِلَّا لَتَّبِعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِيَ الرَّاْيِ وَمَا نَزَّى
لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِ بَلْ نُنظِّمُكُمْ كَذِبِي ۝ (٢٧) ﴾
(27: ٢٧)

ความว่า “แล้วบรรดาบุคคลชั้นนำซึ่งปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชน
ของเขากล่าวว่า เรามิเห็นท่านเป็นอื่นใด นอกจากสามัญชนเช่น
เรา และเรามิเห็นผู้ใดปฏิบัติตามท่าน นอกจากบรรดาผู้ต่ำช้าของ
พวกเราที่มีความคิดเห็นตื้น ๆ และเรามิเห็นว่าพวกท่าน ประเสริฐ
กว่าพวกเรา แต่เราคิดว่าพวกท่านเป็นพวก โทกหก”

(ฮุด: 27)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ
أَنْ يَنْفُضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا
فِي ءَابَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝ (٢٤) ﴾
(24: ٢٤)

ความว่า “แล้วหัวหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของ
เขาได้กล่าวขึ้นว่า เขาผู้ที่มีใช้ใครอื่นนอกจากเป็นปุถุชนคน
ธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่านเพียงแต่เขาต้องการที่จะทำตัวให้
ดีเด่นเหนือพวกท่าน และหากอัลลอฮ์ ทรงประสงค์แล้ว แน่นนอน

พระองค์จะทรงส่งมลาอิกะฮ์ลงมา เราไม่เคยได้ยินคำพูดเช่นนี้ใน
สมัยบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนเลย”

(อัลมูมิnun: 24)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ قَالَ أَمَلًا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾ ﴾

﴿ ظك: 60 ﴾

ความว่า “บรรดาชนชั้นนำในหมู่ประชาชนของเขาได้กล่าว วาว่า
แท้จริงเขาเห็นท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง”

(อัลอะฮรอฟ: 60)

อายะฮ์ทั้งหมดข้างต้นได้กล่าวถึงกลุ่มชนของท่านนบี นูหฺ ﷺ ที่ไม่ยอมตอบรับ
การ คะอูวะฮ์ โดยเฉพาะ พวกชนชั้นนำต่างมีจุดยืนที่จะต่อต้านการ คะอูวะฮ์ และทำร้ายต่อท่าน
เราะสูลของพระองค์ พวกเขากล่าวเหยียดหยามว่าท่านเป็นเพียงปลูชนธรรมดาที่ทำตัวดีเด่น มิได้
ประเสริฐแต่อย่างใด อีกทั้งยัง กล่าวหาว่าท่านนบีผู้นั้นอยู่ในหมู่ผู้หลงทางอย่างชัดแจ้ง และท่านนั้น
เป็นพวกที่โกหก ซึ่งเป็นการอยู่ดิฐรรมอย่างยิ่งต่อแนวทางของอัลลอฮ์ ﷻ เพราะพวกเขาได้ใส่ร้าย
ต่อท่านนบีนูหฺ ﷺ และการ คะอูวะฮ์ ของท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานเป็นการตอบโต้และยืนยันว่ากลุ่มชนของท่าน
นบีนูหฺ ﷺ ที่ต่อต้านและปฏิเสธศรัทธา พวกเขาคือกาฟิรผู้ธรรม

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٦١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٦٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا

نَذَرْنَ وَدَاً وَلَا سَوْاعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا

وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾

(24-21 :ع)

ความว่า “นุหฺได้กล่าวว่่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศของเขา และลูกหลานของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขานอกจากการขาดทุน (21) และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ (22) และพวกเขาได้กล่าวว่่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดคุดและสุวาอูและยะมูษและยะอู๊กและนัซรุ เป็นอันขาด (23) และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลง คั้งนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากการหลงผิดเท่านั้น (24)”

(นุหฺ: 21-24)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่่า

﴿وَوَحِينَا وَلَا تَخْطِبِنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَفُونَ ﴿٣٧﴾﴾

(37 :ع)

ความว่่า “และอย่ามาพูดกับข้า ถึงบรรดาผู้อธรรม แท้จริงพวกเขาจะถูกจมน้ำตาย”

(ฮุด: 37)

อายะฮฺทั้งหมดข้างต้นชี้ให้เห็นว่่ากลุ่มชนของท่านนบี นุหฺ ﷺ ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อท่าน พวกเขาฝ่าฝืนอัลลอฮฺ ﷻ และต่อต้านท่าน วางแผนร้าย ซักชวนผู้อื่นให้ เคารพสักการะสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ และทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลงผิด คั้งนั้นพวกเขาเป็นผู้อธรรมที่ถูกลงโทษ

4.5 เทคนิคการละอวະฮุของท่านนบีฮุ ﷺ ในสุเราะฮุฮุ

เป็นที่ทราบกันดีว่าในสุเราะฮุฮุฮุนี้ได้มีการกล่าวถึงการละอวະฮุของท่านนบีฮุ ﷺ ต่อกลุ่มชนของท่านเพื่อทำการเคารพภักดีต่ออัลลอฮุ ﷻ เพียงองค์เดียวอย่างแน่วแน่ โดยที่ท่านได้ทำการละอวະฮุด้วยการใช้รูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด จุดประสงค์ที่พระองค์ทรงส่งท่านให้ทำการละอวະฮุคือ เพื่อให้บ่าวของพระองค์มีความเข้าใจในทางนำที่ถูกต้องโดยผ่านศาสนทูตของพระองค์ ห่างไกลจากการหลงผิด และปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาได้รับจากการละอวະฮุเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน

ในที่นี้จึงขอกล่าวเทคนิคการละอวະฮุของท่านนบีฮุ ﷺ ที่ใช้รูปแบบการละอวະฮุที่มีความหลากหลาย ดังต่อไปนี้

4.5.1 การละอวະฮุด้วยการกล่าวตักเตือน

แท้จริงการละอวະฮุของบรรดานบีและบรรดาเราะสูลของอัลลอฮุ ﷻ ถือได้ว่าเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนบียะฮ์ในหลายๆสมัยที่เผชิญกับบททดสอบอันหนักหน่วง ด้วยเหตุนี้อัลลอฮุ ﷻ จึงได้บัญชาให้นบียะฮ์ยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางการละอวະฮุของศาสนทูตของพระองค์

อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾

(125 : ๕)

ความว่า “จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้าโดยสุขุมและการตักเตือนที่ดี และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงทางจากทางของ

พระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่
ถูกต้อง”

(อินนะหุล: 125)

จากอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นถึงวิทย์ปัญญาของการรอบรู้ตัวตนของผู้ถูกตะอวะฮ์ด้วยการปฏิบัติตามรูปแบบการ ตะอวะฮ์ที่กล่าวไว้ในอายะฮ์นี้ คือการตะอวะฮ์ด้วยความสุขุมอ่อนโยน การตักเตือนที่ดี และการโต้แย้งด้วยสิ่งที่ดีกว่า

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่าท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ใช้เทคนิคการตะอวะฮ์ตามที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอายะฮ์ข้างต้นนั่นคือการตักเตือน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾
(1: ๕)

ความว่า “แท้จริงเราได้ส่งนุหฺไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญชาว่า)
เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวด
จะมาถึงพวกเขา”

(นุหฺ: 1)

วะฮะฮ์ อับฮุ ฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/146) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “แท้จริงข้า (อัลลอฮฺ ﷻ) ได้ทรงส่งท่านนบีนุหฺ عليه السلام ซึ่งเป็นเราะฮ์ลท่านแรกไปยังกลุ่มชนของเขา และข้ากล่าวแก่เขาว่า จงตักเตือนกลุ่มชนของเจ้าก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึง มันคือการลงโทษด้วยไฟนรก และการให้จมน้ำจากอุทกภัยน้ำท่วมโลก หากพวกเขากลับตัวกลับใจก็จะรอดพ้นจากการถูกลงโทษ”

อายะฮ์อัลกุรอานข้างต้นชี้ให้เห็นว่าอัลลอฮ์ ﷻ มิได้ทรงทอดทิ้งบ่าวของพระองค์ ให้หลงทางและปล่อยปละละเลย แต่ด้วยความเมตตากรุณาของพระองค์จึงได้ทำการส่งศาสนทูต เพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้กับบรรดาผู้หลงทางทั้งหลายโดยใช้รูปแบบที่หลากหลาย ดังนั้น พระองค์ทรงส่ง ท่านนบีนุหฺ ﷺ ให้กับกลุ่มชนของท่าน เพื่อทำการปฏิบัติตามคำบัญชาจาก พระองค์ในการคະဝະສုเชิญชวนกลุ่มชนของท่านให้ศรัทธามั่นต่อพระองค์ โดยที่พระองค์ทรงสอน เทคนิคหนึ่งในการคະဝະສုคือการ ตักเตือน ท่านจึงได้ตักเตือน ผู้ฝ่าฝืนปฏิเสธศรัทธาให้ กลับเนื้อ กลับตัวหันหน้าสู่การ ศรัทธาต่อพระเจ้า และตอบรับสัจธรรม ก่อนการลงโทษ อันเจ็บปวดจะบังเกิด ขึ้น

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเล่าเรื่องราวของท่านนบีนุหฺ ﷺ และเทคนิคการคະဝະສုของ ท่านในอัลกุรอาน เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับชนรุ่นหลังในการนำไปปฏิบัติใช้ใน การคະဝະສု โดยเฉพาะนักดาอีย์ ยฺ เช่นเดียวกัน อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าว ไว้ในอัลกุรอานเกี่ยวกับวิธีการคະဝະສู สู่อัลลอฮ์ ﷻ ผ่านเรื่องราวของบรรดานบีและบรรดาเราะสูลเกี่ยวกับแนวทางและรูปแบบการ คະဝະສูที่ใช้วิทຍປັດຍູນາและการตักเตือนที่ดี ซึ่งแบบอย่างที่ดีของการคະဝະສูคือชีวิตของ บรรดาศาสนทูตของพระองค์โดยเฉพาะในการคະဝະສูผู้คนสู่แนวทางแห่งสัจธรรม

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾

(111:)

ความว่า “โดยแน่นอนยิ่ง ในเรื่องราวของพวกเขาเป็นบทเรียน สำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา มิใช่เป็นเรื่องราวที่ถูกปั้นแต่งขึ้น แต่ ว่าเป็นการยืนยันความจริงที่อยู่ต่อหน้าเขา และเป็นการแจกแจง ทุกสิ่งทุกอย่าง และเป็นการชี้ทางที่ถูกต้อง และเป็นการเมตตาแก่ หมู่ชนผู้ศรัทธา”

(ยูซุฟ: 111)

สำหรับเรื่องราวของบรรดาชนรุ่นก่อนที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอาน สามารถเป็นบทเรียนให้กับผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย เป็นการชี้ทางที่ถูกต้องและ เป็นการเมตตาแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เช่นเดียวกับเรื่องราวของท่านนบีฮุฎัยฟะฮฺ ฎ็ลลียะฮฺ กับกลุ่มชนของท่านเป็นบทเรียนที่ยิ่งใหญ่ และเป็นแบบอย่างให้กับนักดาอีย์ในการปฏิบัติภารกิจการ ตะวะฮฺฮุดแห่งสังฆกรรมได้เป็นอย่างดี และเพื่อให้หนักดาอีย์รู้จักที่จะอดทนต่ออุปสรรคต่างๆที่ถา โดมเข้ามา ไม่ย่อท้อในการทำหน้าที่นี้ เพื่อเผยแผ่อิสลามสู่ประชาชาติต่อไป

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่าอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงส่งท่านนบีฮุฎัยฟะฮฺ ฎ็ลลียะฮฺ ให้ทำหน้าที่ ตะวะฮฺฮุดกลุ่มชนของท่าน และท่านก็น้อมรับคำบัญชาพร้อมใช้เทคนิคการตะวะฮฺฮุดด้วยการตักเตือนกลุ่มชนของท่านให้ตอบรับสังฆกรรมก่อนการลงโทษจะมาถึง

4.5.2 การตะวะฮฺฮุดด้วยความสุภาพอ่อนโยน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงสอนเทคนิค การตะวะฮฺฮุดคนสู่สังฆกรรมด้วยคำพูดที่ดี อ่อนหวาน มีความสุภาพอ่อน โยน เพื่อให้ซึมซับสู่หัวใจของผู้ถูกตะวะฮฺฮุด และเพื่อพวกเขาจะตอบรับการตะวะฮฺฮุดด้วยดี

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾

(125 : ๕)

ความว่า “จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้าโดยสุขุม และการตักเตือนที่ดี และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่ หลงทางจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกต้อง”

(อันนะหุล: 125)

อายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็น ถึงรูปแบบการตะอวะฮ์สู่นาเวทางแห่งสวรรค์ที่ดี ควรใช้ คำพูดที่สุกใสสุภาพอ่อนโยน เพื่อเข้าถึงผู้ถูกตะอวะฮ์และเพื่อให้พวกเขาพร้อมเปิดใจในการตอบรับ

การที่นักคาลิฟจะทำการกล่าวปาฐกถาต่อหน้าสาธารณชน สิ่งที่จะต้องคำนึงเป็น ลำดับแรกคือ การใช้คำพูดที่สุกใสสุภาพอ่อนโยน เพื่อให้ซึมซับสู่หัวใจของผู้ถูกตะอวะฮ์และพร้อมที่จะ รับฟังและตอบรับคำเชิญชวนของนักคาลิฟ เช่นเดียวกับที่ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ทำการกล่าวปาฐกถา ต่อกลุ่มชนของท่านด้วยการใช้ถ้อยคำสุกใสสุภาพอ่อนโยน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ
وَأَطِيعُونَ ﴿٣﴾ ﴾

(3-2 : ٤)

ความว่า “เขากล่าวว่าโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันคือผู้
ตักเตือนอันชัดแจ้งของพวกท่าน (2) พวกท่านจงเคารพภักดี
อัลลอฮ์เถิด และจงยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน
(3)”

(นุหฺ: 2-3)

มุฮัมมัด ซัยยิด ฏ็อนฏาวีย (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/111) ได้กล่าว อรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้กล่าวตักเตือนกลุ่มชนของท่านโดยใช้คำพูดที่ สุกใสสุภาพอ่อนโยน เพื่อให้พวกเขารู้สึกใกล้ชิดด้วยการกล่าวว่า โอ้ หมู่ชนของฉัน โอ้ครอบครัวและ วงษาคณาญาติของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันคือผู้ที่ทำหน้าที่ตักเตือนพวกท่านอย่างชัดแจ้ง และฉันไม่ได้ขอ ทรัพย์สินหรือผลตอบแทนในการตักเตือนจากพวกท่าน แต่ฉันหวังผลบุญจากอัลลอฮ์ ﷻ และฉัน ขอให้พวกท่านปฏิบัติตามสามอย่างต่อไปนี้ คือ จงบริสุทธิ์ใจ ในการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ และ จงยำเกรงพระองค์ในทุกๆคำพูดหรือการกระทำ และจงปฏิบัติตามฉันในสิ่งที่พวกท่านถูกสั่งใช้ และห่างไกลจากสิ่งที่พวกท่านถูกสั่งห้าม”

จากอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าท่านนบีมุหุ ﷺ ได้ใช้เทคนิคการคะอะฮ์ด้วยคำพูดที่สุภาพอ่อนโยนโดยท่าน ได้กล่าวว่า : โอ้ลูกหลานวงษาคณาญาติของฉันและโอ้กลุ่มชนของฉัน เพื่อให้กลุ่มชนของท่านรู้สึกถึงความสุภาพอ่อนโยนต่อพวกเขา และเป็นห่วงต่อความปลอดภัยของพวกเขา และท่านเป็นส่วนหนึ่งจากพวกเขา ไม่ได้ห่างไกลจากพวกเขาเลย

หลักฐานที่ชัดเจนจากอัลกุรอานที่สามารถยืนยันถึงการอธิบายข้างต้นเกี่ยวกับการใช้คำพูดที่สุภาพและอ่อนโยนในการคะอะฮ์ เพื่อให้ผู้ถูกคะอะฮ์ตอบรับทางนำ ซึ่งท่านนบีมุหุ ﷺ ได้ปฏิบัติมาก่อนแล้ว คือการที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงบัญชาให้กับท่านนบีมุซา ﷺ และท่านนบีสารูน ﷺ เพื่อทำหน้าที่คะอะฮ์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ

أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

(44-43 :)

ความว่า “เจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรเอาน์แต่จงเขยโสโอหังมาก (43) แล้วเจ้าทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อน โน่น บางทีเขาอาจจะรำลึกขึ้นมาหรือเกิดความยำเกรงขึ้น(44)”

(ฎอฮา: 43-44)

อายะฮ์ข้างต้นได้ให้ข้อคิดและบทเรียนที่ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับกรณีของฟิรเอาน์ผู้ที่ยังยโสโอหังบน หน้าแผ่นดินกับท่านนบีมุซา ﷺ ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้สร้างท่านมาด้วยความบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงมีบัญชาว่าอย่าทำการเชิดชวณฟิรเอาน์นอกจากด้วยความอ่อน โน่น ใช้คำพูดที่สุภาพ เนื่องจากฟิรเอาน์นั้นเป็นผู้ที่ดื้อรั้นและแข็งกระด้าง เพื่อให้การคะอะฮ์ของท่านบังเกิดปฏิกิริยาตอบรับจากผู้ถูกคะอะฮ์และเกิดผลมากที่สุด

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้เล่าในอัลกุรอานเกี่ยวกับท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ผู้ซึ่งมีคุณลักษณะที่สุภาพอ่อนโยนและเมตตากรุณาต่อบรรดาผู้ศรัทธาเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับชนรุ่นหลังในการปฏิบัติ

ตามแนวทางการคะฮวะฮฺของท่านและประสบ ความสำเร็จดังที่การคะฮวะฮฺของท่านได้ประสบ
ความสำเร็จมาก่อนหน้านี้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ
لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ
فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

(159: ظل ١ ٥)

ความว่า “เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮฺ นั้นเอง เจ้า (มุฮัมมัด)
จึงได้สุภาพอ่อนโยนแก่พวกเขา และถ้าหากเจ้าเป็นผู้ประพฤดิ
หยาบช้า และมีใจแข็งกระด้างแล้ว ไซ้ร้ แน่นนอนพวกเขาก็ยอม
แยกตัวออกไปจากรอบๆ เจ้ากันแล้ว ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขา
เถิด และจงขออภัยให้แก่พวกเขาด้วย และจงปรึกษาหารือกับ
พวกเขาในกิจการทั้งหลาย ครั้นเมื่อเจ้าได้ตัดสินใจแล้ว ก็จง
มอบหมายแต่อัลลอฮฺ เถิด แท้จริงอัลลอฮฺ ทรงรักใคร่ผู้มอบหมาย
ทั้งหลาย”

(อาละอิมรอน: 159)

จากความเมตตาของอัลลอฮฺ ﷻ และจากความอ่อนโยน ความอ่อนน้อมถ่อมตน
และมีมารยาทที่ดีเลิศของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ทำให้บรรดาเศาะฮาบะฮฺของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้
ล้อมรอบท่านและพร้อมอยู่เคียงข้างท่านทั้งสุขและทุกข์ และแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ใน
การปฏิบัติอย่างสุภาพอ่อนโยน รายงานโดยท่านอนัส บิน มาลิก ﷺ ได้กล่าวว่า

)) ظ غ لظ ﷻ ط م ظ ل ل
ظ ح ل ظ غ لظ ﷻ : ح : ل غ ل
ظ ﷻ : غ ح ح . ل ط لظ ﷻ
ح ل : ط م غ ظ

ความว่า “พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกท่านในความผิด
ของพวกท่าน และจะทรงผ่อนผันพวกท่านจนกระทั่งถึงวาระที่
ถูกกำหนดไว้ แท้จริงวาระของอัลลอฮ์นั้น เมื่อมาถึงแล้วมันจะไม่
ยืดเวลาต่อไปอีก หากพวกท่านได้รู้”

(นุหฺ: 4)

วะฮฺบะฮฺ อัซหฺฮะลียฺ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/146-147) ได้กล่าววรรณอธิบาย
อายะฮฺข้างต้น ว่า “คำสั่งใช้ให้ปฏิบัติสามประการ (การทำอิบาตะสุดต่ออัลลอฮฺ ﷻ การยำเกรงต่อ
พระองค์ และการเชื่อฟังพรู อมปฏิบัติตามท่านนบี)พระองค์จะทรงมอบผลดีสองอย่างด้วยกัน คือ
ผลดีอย่างแรกคือพระองค์จะทรงปกปิดความผิดบาปบางส่วนของพวกท่าน ทรงอภัยโทษสิ่งที่ได้
ละเลยจากความผิดพลาด และผลดีอย่างที่สองคือพระองค์จะทรงให้มีอายุยืนยาวและจะผ่อนผัน
วาระแห่งความตายจนกระทั่งถึงวาระที่พระองค์ได้กำหนดกฎสภาวะไว้แล้ว หากพวกท่านศรัทธา
และเชื่อฟังปฏิบัติตาม และนี่เป็นการสัญญาสำหรับการทำอิบาตะสุดและเชื่อฟังปฏิบัติตามด้วยการ
สัญญาสองประการ คือ ประการที่หนึ่ง เป็นการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นในโลกอาคิเราะฮฺโดย
การที่พระองค์ทรงอภัยโทษความผิดบาป และประการที่สอง เป็นการยืนยันถึงการได้รับประโยชน์
บนโลกดุนยาโดยการที่พระองค์จะทรงผ่อนผันวาระที่ถูกกำหนดไว้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์
และวาระที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกำหนดไว้ย่อมมาถึงหากพวกท่านยังคงอยู่ในหมู่ผู้
ปฏิเสธ เมื่อมันมาถึงจะไม่มีที่ยืดเวลาอีกต่อไป ดังนั้นจงรีบเร่งใน การศรัทธาและเชื่อฟังปฏิบัติ
ตาม หากพวกท่านได้รู้ พวกท่านจะทราบวาทะที่ถูกต้องกำหนดไว้ นั้นจะมาถึงโดยไม่มีที่ยืด
เวลาออกไป ความหมายในที่นี้คือ วาระที่ถูกกำหนดจะมาถึงในเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน
และจะไม่มีที่ยืดเวลาออกไปนอกจากมีสาเหตุอื่นมาเกี่ยวข้อง นั่นคือ การศรัทธาและเชื่อฟังปฏิบัติ
ตาม จะทำให้วาระที่ถูกกำหนดไว้ยืดเวลาออกไปจากกำหนดเดิม หลังจากนั้นก็จะพานพบกับความ
ตาย แต่ในกรณีของผู้ปฏิเสธศรัทธาและทำความผิดบาปจะตรงกันข้าม กล่าวคือวาระของพวกเขาใน
การพานพบกับความตายนั้นจะสั้นลง”

จากอายะฮฺข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้พยายามใช้การละอวอะฮฺที่
หลากหลายเพื่อให้กลุ่มชนของท่านตอบรับการศรัทธา โดยท่าน โนมน้ำวกลุ่มชนของท่าน ด้วยการ
สัญญากับ พวกเขา ว่าความผิดพลาดต่างๆที่เกิดขึ้นในอดีตสามารถลบล้างได้ด้วย การขออภัยโทษ
ตามที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงสัญญากับบรรดาผู้กลับเนื้อกลับ ตัวไว้ว่า พระองค์จะทรงอภัยโทษจาก
ความผิดและบาปต่าง ๆ ในอดีต อีกทั้งจะได้รับการผ่อนผันไปยังวาระที่พระองค์ทรงกำหนดไว้คือ

วันกียามะฮฺ และวาระที่ถูกกำหนดไว้นั้นเป็นของแน่นอน จะมีมาตามกำหนดของมัน โดยไม่มีการผ่อนผันเหมือนที่ได้ผ่อนผันในโลกดุนยา

เป็นที่น่าเศร้าใจอย่างยิ่งที่การละอะฮฺของท่านนบีฮุ ﷺ ในการ โน้มน้ำวกลุ่มชนของท่านให้ทำการขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ ﷻ ในความผิดพลาดในอดีตของพวกเขาไม่บังเกิดผล เพราะพวกเขาไม่เชื่อฟังการเรียกร้องของท่าน ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาต่างหลบหนี และพยายามเอานิ้วมืออุดรูหูของพวกเขา และเอาเสื้อผ้ามาคลุมโปงเพื่อไม่ให้ได้ยินการเรียกร้อง ท่านนบีฮุ ﷺ มิได้เหน็ดเหนื่อยหรือย่อท้อห่มดวงต่อการผินหลังของกลุ่มชนของท่าน ความดี้อริ้นและหยิ่งโสด้วยความจองหองของพวกเขา แต่ท่านพร้อมที่จะปฏิบัติภารกิจแห่งการละอะฮฺด้วยการพยายามหารูปแบบละอะฮฺที่หลากหลาย เพื่อโน้มน้ำวให้กลุ่มชนของท่านตอบรับการละอะฮฺของท่าน

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่า อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงบัญชาศาสนทูตของพระองค์ให้ทำหน้าที่ละอะฮฺว่าของพระองค์โดยการ โน้มน้ำวด้วยคำพูดที่สุภาพอ่อนโยน และท่านนบีฮุ ﷺ ก็ได้ยอมรับคำบัญชาและปฏิบัติภารกิจแห่งการละอะฮฺ ด้วยความจริงใจ ซึ่งบ่งบอกถึงความรัก ความห่วงใยของท่านที่มีต่อกลุ่มชนของท่าน และเพื่อเชิญชวนพวกเขาสู่การศรัทธาเคารพภักดี และขำเกรงต่อพระองค์โดยการเชื่อฟังและปฏิบัติตามสิ่งที่ท่านได้เชิญชวนและยังโน้มน้ำวถึงข้อดีในการปฏิบัติตามเพื่อให้ได้รับการอภัยโทษและได้รับการผ่อนผันไปยังวาระที่ถูกกำหนดไว้

4.5.4 การละอะฮฺด้วยการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสม

สุเราะฮฺนูหฺถือได้ว่าเป็นสุเราะฮฺที่มีแนวทางและแบบอย่างแห่งการละอะฮฺสู่ อัลลอฮฺ ﷻ ให้กับนักศอีย์ทั้งหลายในทุกยุคทุกสมัย ซึ่งในสุเราะฮฺนี้ได้กล่าวถึงการละอะฮฺ ของท่านนบีฮุ ﷺ ที่ใช้เวลายาวนานถึง 950 ปี ถือได้ว่าท่านได้ใช้อายุของท่านเกือบสหัสวรรษในการค้นหา เทคนิค แนวทาง ประสพการณ์ และรูปแบบที่หลากหลายในการทำหน้าที่ละอะฮฺสู่พระองค์ และในการที่ท่านเลือกเวลาที่เหมาะสมในการละอะฮฺเชิญชวนกลุ่มชนของท่าน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴾

(5 : ๕)

ความว่า “เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้า
 พระองค์ได้เรียกร็องเจิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกล างคีน
 และกลางวัน”

(นุหุ: 5)

วะฮะบะฮ์ อัจซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/152-153) ได้กล่าว
 อรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านนบี นุหุ ﷺ ได้ทำการร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ต่อสิ่งที่ท่านได้
 เฝิญญจากกลุ่มชนของท่านและความอดทนของท่านอันยาวนานถึง 950 ปี โดยที่ท่านกล่าวว่า
 แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร็องเจิญชวนกลุ่มของข้าพระองค์ตามที่ท่านได้มีคำบัญชาว่า ให้ข้า
 พระองค์ทำการอะวะฮ์เจิญชวนพวกเขาสู่การศรัทธา ข้าพระองค์ได้ทำการอะวะฮ์ทั้งกลางคีนและ
 กลางวันอย่างสม่ำเสมอโดยมิให้บกพร่องแต่อย่างใด ตามพระบัญชาของพระองค์และเพื่อจงรักภักดี
 ต่อพระองค์เพียงองค์เดียว แต่การอะวะฮ์ของข้าพระองค์มิได้เพิ่มสิ่งใดนอกจากการหลีกเลี่ยง
 ห่างจากสิ่งที่ข้าพระองค์ได้ทำการเรียกร็องเจิญชวนพวกเขา กล่าวคือเมื่อข้าพระองค์ได้ทำการ
 อะวะฮ์เจิญชวนพวกเขาให้หันสู่ศัฆรอม พวกเขากลับหลีกเลี่ยงหนีให้ห่างจากศัฆรอม”

ท่านนบี นุหุ ﷺ ได้ทำแบบอย่างให้กับชนรุ่นหลัง โดยการใช้เทคนิคการอะวะฮ์
 กลุ่มชนของท่าน บนหน้าแผ่นดินทั้งหมดในสมัยนี้ นด้วยการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสมทั้งกลางคีน
 และกลางวัน ตามสถานการณ์และโอกาส โดยมิให้บกพร่องแต่อย่างใด เพื่อเป็นการยืนยันถึง
 ความสำคัญดังกล่าว จึงขอยกหลักฐานจากหะดีษที่รายงานเกี่ยวกับการอะวะฮ์ของท่าน
 อับดุลเลาะฮ์ บิน มัสอูด رضي الله عنه ที่ได้ทำการอะวะฮ์เจิญชวนผู้คน ตักเตือน และสอนความรู้อิสลามใน
 วันพฤหัสบดี

จากหะดีษรายงานโดยอบูวาอิล رضي الله عنه กล่าวว่า

: لظ)
 ط : ظ
 لظ
 ط
 ظ
 (1821 :1998)

ความว่า “แท้จริงท่านอิบนุมัสอู๊ด จะทำการตักเตือนผู้คนทุกๆวัน พุทธัสบตี และได้มีชายคนหนึ่งกล่าวแก่เขาว่า : โอ้ท่านอะบา อับดุลเราะหฺมาน ฉันชอบที่จะให้ท่านตักเตือนพวกเราทุกๆวัน ท่านอิบนุมัสอู๊ดจึงกล่าวว่า: สิ่งที่ยำหนัฉันจากสิ่งนั้น (การตักเตือนทุกๆวัน) คือความเบื่อหน่ายของพวกท่าน และฉันได้ทำการตักเตือนพวกท่านเช่นที่ท่านนบี ﷺ ตักเตือนพวกเรา โดยที่ท่านกลัวว่าจะเกิดความเบื่อหน่ายกับพวกเรา”

(บันทึกโดย Muslim, 1998: 1821)

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ประสบกับความยากลำบากและอุปสรรคอันใหญ่หลวงหลังจากที่ท่านได้ทำการเรียกร้องอย่างสุดความสามารถทั้ง การละอวะฮฺ ตักเตือน ใช้คำพูดที่สุภาพอ่อนโยน การโน้มน้าวและการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสมทั้งกลางวันและกลางคืนมิให้บกพร่องในการปฏิบัติภารกิจละอวะฮฺแต่อย่างใด แต่สิ่งที่ได้รับคือการทำท่าทางนุหนวกไม่ได้ยิน การปิดกั้นหัวใจในการรับฟัง และใบหน้าที่ถูกคลุมโปงด้วยเสื้อผ้าเพื่อไม่ให้ได้รับการละอวะฮฺ ท่านจึงทำการร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ۖ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْصِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا ۖ وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ۚ ﴾

(7-6 : ๕)

ความว่า “แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขา นอกจากการหลบหนี (6) และแท้จริงทุกครั้งที่ข้าพระองค์เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเพื่อที่พระองค์ท่านจะได้อภัยโทษให้แก่พวกเขา พวกเขาก็เอนนั้วมืออุดรูหูของพวกเขา และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง และพวกเขายังคือรี้น และหยิ่งโส ด้วยความจองหอง(7)”

(นุหฺ: 6-7)

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ทำการร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ และรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ที่ตะอวะฮฺกลุ่มชนของท่านเป็นเวลาอันยาวนาน ด้วยการวาทะของการเหนี่ยวยากลำบากในการทำหน้าที่ที่ตะอวะฮฺอย่างต่อเนื่องทั้งกลางวันและกลางคืน แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ ท่านได้ออกทนต่ออุปสรรคต่างๆ มิได้เหนี่ยวนาย ข้อท้อหรือหมดหวังแต่อย่างใด แม้ว่ากลุ่มชนของท่านจะหลีกเลี่ยงจากการตะอวะฮฺของท่าน ในเวลาเดียวกันก็ไม่ชอบที่จะให้เสียงเรียกร้อง เชิญชวนสู่สังฆกรรมเข้าสู่โศตประสาทของพวกเขา บ่งบอกถึงความดีดีของพวกเขา

มุฮัมมัด ซัยยิด ทฎ็อนฏอวียฺ (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/114-115) ได้กล่าวอธิบายอายะฮฺข้างต้นว่า “ในอายะฮฺนี้ได้กล่าวถึงความดีอันดีของกลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام และการปิดกั้นพวกเขาจากสังฆกรรม

กล่าวคือ (หนึ่ง) อายะฮฺได้ใช้คำว่า **كَلَمًا** หมายถึง ทุกครั้ง ซึ่งบ่งบอกถึงการตะอวะฮฺที่สมบูรณ์ในทุกรูปแบบของท่านนบีนุหฺ عليه السلام กล่าวคือ ท่านได้ทำการตะอวะฮฺกลุ่มชนของท่านสู่ทางนำตลอดเวลา แต่พวกเขายังปฏิเสธศรัทธา

และ (สอง) บ่งบอกถึงการที่กลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ไม่สนใจ ไม่ต้องการได้ยินการเรียกร้องของท่าน โดยการเอานิ้วมืออุดหูของพวกเขาเพื่อไม่ให้ได้รับการตะอวะฮฺ และถ้าหากเป็นไปได้พวกเขาจะเอานิ้วมือทั้งหมดอุดหูของพวกเขา เพื่อไม่ให้ได้ยินสิ่งที่ท่านนบีนุหฺ عليه السلام เรียกร้องเชิญชวนพวกเขา

และ (สาม) บ่งบอกถึงการที่กลุ่มชนของท่านเกลียดชังท่านนบีนุหฺ عليه السلام และการตะอวะฮฺของท่าน โดยการที่พวกเขาเอาเสื้อผ้ามาคลุมโปงเพื่อมิให้ การตะอวะฮฺเด็ดลอดเข้าสู่โศตประสาทของพวกเขา

และ (สี่) ได้อธิบายให้เห็นว่ากลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ไม่พอด้วยการกระทำข้างต้น ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังคงปฏิเสธศรัทธาอย่างแน่วแน่ และหยิ่งโงงจองหอง

อายะฮฺข้างต้นจึงชี้ให้เห็นถึงความดีอันดีของกลุ่มชนของท่าน นบีนุหฺ عليه السلام และปฏิเสธการศรัทธา พวกเขายังกระทำด้วยการกระทำภายนอกที่น่ารังเกียจ โดยการปิดกั้นหูและสายตาของพวกเขาจากการตะอวะฮฺ ยิ่งไปกว่านั้นการกระทำภายในที่น่ารังเกียจกว่าคือการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา และหยิ่งโงงไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง”

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ยังคงอดทนแม้ว่ากลุ่มชนของท่านจะดีอันดี และต่อต้านท่านด้วยวิธีการต่างๆ แต่ ท่านยังคงร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักศรัทธาที่ควรเอาเป็นเยี่ยงอย่างในการปฏิบัติภารกิจตะอวะฮฺต่อไป

เช่นเดียวกับที่ได้เกิดขึ้นกับท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งผู้ปฏิเสธศรัทธาต่างผินหลัง
ให้กับข่าวดีและการตักเตือน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ كَتَبْنَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ، قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بِشِيرٍ
وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ ﴾

(4-3 :)

ความว่า “คัมภีร์ ซึ่งอาyatทั้งหลายได้ให้คำอธิบายไว้อย่าง
ละเอียดเป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับสำหรับหมู่ชนผู้มีความรู้ (3)
เป็นการแจ้งข่าวดีและเป็นการตักเตือน แต่ส่วนมากของพวกเขา
ผินหลังให้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้ยิน(4)”

(ฟุสสิลัต: 3-4)

แท้จริงการอดทนเป็นอาวุธที่เข้มแข็ง มันคงในการเผชิญบททดสอบต่างๆ ด้วยเหตุ
นี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ให้มีความอดทน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ
فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾ ﴾

(127 : ๕)

ความว่า “และจงอดทนเถิด และการอดทนของเจ้าจะมีขึ้นไม่ได้
เว้นแต่ด้วย (การเตาฟีกของ)อัลลอฮ์ และอย่าเศร้า โศกต่อพวกเขา
และอย่าคับใจในสิ่งที่พวกเขาวางแผนกลอุบาย”

(อันนะหฺลุ: 127)

นักคาลัยที่มีความอดทนอดกลั้นจะทำให้เขาสามารถที่จะเผชิญกับความยากลำบาก และอุปสรรคต่างๆ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมที่มีผู้ตั้งร้นปฏิเสธศาสนา โดยเฉพาะนักคาลัยซึ่งเขาเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ให้ต่อสู้กับจิตที่ต่ำช้า ความอยาก ความใคร่ ความหมกมุ่น การต่อสู้กับตัวเอง และต่อสู้กับการเคารพสักการบูชาของบรรพบุรุษ และการยื่นหยัดและมีจุดยืนในขอบเขตที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้สั่งใช้และสั่งห้าม ในบัจ จุบันพบว่า มีผู้คนจำนวนมากที่ไม่ตอบรับและปฏิเสธศรัทธาต่อการอะวะฮ์รูปแบบใหม่ มีการทำสงครามกับนักคาลัยด้วยอาวุธอันหลากหลายที่พวกเขา มี ด้วยการกล่าวอ้างถึงความยิ่งใหญ่ในด้านทรัพย์สิน ตำแหน่ง และอำนาจ

ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักคาลัยที่จะต้องใช้เวลาอดทนอดกลั้น และใจกว้างจนกว่าจะได้รับความไว้วางใจ การยอมรับ และความต้องการที่จะเผชิญสถานการณ์ที่เลวร้ายที่ศัตรูแห่งอิสลามได้วางไว้ตามทางที่นักคาลัยต้องเดินไป

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงเล่าตัวอย่างของท่านลูกมานในการสั่งสอนลูกของเขาให้มีความอดทน เพราะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กิจการหนักแน่นมั่นคง

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ يَبْنَئِ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ
عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝١٧﴾

(17: ๑)

ความว่า “โอ้ลูกเอ๋ย เจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงใช้กันให้กระทำความดี และจงห้ามปรามกันให้ละเว้นการทำความชั่ว และจงอดทนต่อสิ่งที่ประสบกับเจ้า แท้จริงนั่นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่นมั่นคง”

(ลูกมาน: 17)

ในอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นถึงการสอนสั่งให้มีความอดทน หลังจากที่ได้ปฏิบัติภารกิจการสั่งใช้ให้ทำสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่มีชอบ เพื่อเป็นเกราะป้องกันให้กับนักดาอีย์ในการแบกรับความกดดัน ความเคียดแค้น และความเกลียดชังจากผู้ไม่หวังดีผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าท่านนบีฮุฎัยฟะฮ์ ได้ใช้เทคนิคการคะอะฮ์ฮ์ด้วยการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสมทั้งกลางวันและกลางคืนอย่างสม่ำเสมอ และต้องมีความอดทน จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ในการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ โอกาสของผู้ถูกคะอะฮ์ และจะต้องมีความอดทนต่ออุปสรรคต่างๆ ผู้ใดที่ไม่สามารถทำภารกิจการคะอะฮ์กลุ่มชนของเขาในช่วงกลางวัน ให้ทำการคะอะฮ์ในช่วงกลางคืนตามความเหมาะสมของการปฏิบัติงานของพวกเขา ตามความเหมาะสมของผู้ถูกคะอะฮ์และการเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมในสถานการณ์นั้น เพราะในบางครั้งผู้ถูกคะอะฮ์อาจจะมีภารกิจ เหนื่อยล้า หรืออยู่ในภาวะลำบาก คับขันก็เป็นได้ ดังนั้นนักดาอีย์ควรเลือกเวลาที่เหมาะสมตามโอกาสของผู้ถูกคะอะฮ์ และควรระมัดระวังการคะอะฮ์ในช่วงเวลาที่พวกเขาเบื่อหน่ายหรือมีความลำบาก

4.5.5 การคะอะฮ์ด้วยการเรียกร้องเชิญชวนอย่างลับๆและเปิดเผย

ท่านนบีฮุฎัยฟะฮ์ ได้พยายามใช้รูปแบบการคะอะฮ์ที่หลากหลายเพื่อให้กลุ่มชนของท่านหันมาสนใจในสัจธรรมที่ท่านกำลังเรียกร้องเชิญชวนพวกเขา เมื่อท่านพบว่าการเรียกร้องเชิญชวนด้วยวิธีการต่างๆที่ได้ปฏิบัติมาก่อนหน้านี้ไม่ประสบผลสำเร็จ กลุ่มชนของท่านยังคงคือดั่งปฏิเสธศรัทธา และผินหลังให้กับการเชิญชวน ท่านจึง อดทนและร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ พร้อมกับนั้นท่านยังใช้เทคนิคการคะอะฮ์ด้วยการเรียกร้องเชิญชวนอย่างลับๆและเปิดเผย

อัลลอฮ์ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ تَمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا ۝٨ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ

إِسْرَارًا ۝٩﴾

(9-8: ๘)

ความว่า “ครั้นแล้วข้าพระองค์ได้เรียกร็องเชิญชวนพวกเขาอย่างเปิดเผย(8) แล้วข้าพระองค์ก็ได้ประกาศแก่พวกเขาอย่างเปิดเผย อีกทั้งข้าพระองค์ยังได้บอกกล่าวแก่พวกเขาอย่างลับ ๆ อีกด้วย (9)”

(นุหุ: 8-9)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏอวียี (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 15/115) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “แท้จริง ท่านน บิโนหุ ﷺ มีความหวังว่าการละอวะฮ์ของเขาสืบผลสำเร็จ และท่านยังรู้ถึงสภาพของกลุ่มชนของท่านเป็นอย่างดี ท่านจึงทำการละอวะฮ์พวกเขาอย่างเปิดเผย บางครั้งทำการละอวะฮ์อย่างลับๆ และบางครั้งทำการละอวะฮ์อย่างเปิดเผยและลับๆควบคู่กัน”

วะฮะฮ์ อัจญะฮ์ลียี (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/153) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านน บิโนหุ ﷺ ได้กล่าวว่า แท้จริงข้าพระองค์ได้ ใช้ความหลากหลายในการละอวะฮ์ โดยการละอวะฮ์กลุ่มชนของข้าพระองค์สู่การศรัทธา และเคาะฟัฎอ์อัลลอฮ์ ﷻ อย่างเปิดเผย หลังจากนั้นข้าพระองค์ได้ทำการละอวะฮ์ควบทั้งสองรูปแบบคือการประกาศอย่างชัดเจน และโดยทางลับ และความหมายจาก อายะฮ์ทั้งสองข้างต้นได้ชี้ให้เห็นว่า การละอวะฮ์ของท่านน บิโนหุ ﷺ มี 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 คือ ชั้นเริ่มต้น โดยการที่ท่านน บิโนหุ ﷺ ได้กล่าวตักเตือนกลุ่มชนของท่านอย่างลับๆ ทั้งกลางคืนและกลางวัน แต่ผลที่ได้รับคือการหลบหนีออกจากท่าน

ระดับที่ 2 คือ ชั้นต่อเนื่อง โดยการที่ท่านน บิโนหุ ﷺ ได้ทำการกล่าวตักเตือนอย่างเปิดเผย เพราะการละอวะฮ์บรรดาบุคคลชั้นนำในหมู่พวกเขานั้น ต้องพานพบความเหน็ดเหนื่อย การโต้เถียงอันมากมาย และการกล่าวร้ายใส่วาจาหยาบคายแข็งกระด้าง และไม่เกิดผลตอบรับใดๆ จากพวกเขาเหล่านั้น

ระดับที่ 3 คือ ชั้นผสม โดยการที่ท่านน บิโนหุ ﷺ ได้กล่าวตักเตือนกลุ่มชนของท่าน โดยการรวมขั้นตอนที่หนึ่งและสองควบคู่กัน นั่นคือการละอวะฮ์อย่างเปิดเผยโดยการประกาศ และการละอวะฮ์อย่างลับๆ และการใช้คำว่า ﴿نَمِيحًا﴾ เพื่อบ่งบอกถึงความแตกต่างของสถานการณ์และความหลากหลายของการใช้รูปแบบการละอวะฮ์ เพราะการละอวะฮ์อย่างเปิดเผยย่อมหนักกว่าการละอวะฮ์อย่างลับๆ และการควบรูปแบบทั้งสองย่อมหนักกว่าการทำการละอวะฮ์เพียงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

ขั้นตอนและรูปแบบการละอวษของท่านนบีฮุ ﷺ มีความคล้ายคลึงกับการละอวษของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ที่ได้ปฏิบัติภารกิจการละอวษของท่านที่มี กะฮุและคาบสมุทรอาหรับ และจุดยืนของชาวคูรอชผู้ปฏิเสธศรัทธาก็มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มชนของท่านนบีฮุ ﷺ คือต่างไม่เชื่อฟัง และไม่ตอบรับการละอวษจากท่านนบีของพวกเขา”

อัลลอฮ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ

تَغْلِبُونَ ﴿٦٦﴾

(26 :)

ความว่า “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าฟังอัลกุรอานนี้ แต่จงทำเสียงอึกทักในขณะนั้น หวังว่าพวกท่านจะมีชัยชนะ”

(ฟุศลีต: 26)

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยพบว่าหลังจากที่กลุ่มชนของท่านนบีฮุ ﷺ ปฏิเสธการละอวษของท่าน ท่านก็ยังพยายามหาเทคนิค ละอวษด้วยรูปแบบ อื่นๆ ที่หลากหลาย เพราะท่านคาดหวังว่าด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งในการ ละอวษที่พวกเขาอาจตอบรับการศรัทธาและหันสู่ทางแห่งสัจธรรม ท่าน จึงทำการละอวษอย่างลับๆ ทั้งกลางคืนและกลางวัน แต่พวกเขายังหนีห่างออกจากท่าน ท่านจึงทำการละอวษต่อไปอย่างเปิดเผย แต่ไม่ประสบผล ท่านจึง รวมขั้นตอนที่หนึ่งและสองควบคู่กัน นั่นคือการละอวษอย่างเปิดเผยโดยการป ระกาศและการละอวษอย่างลับๆ ซึ่งการควบรูปแบบทั้งสองย่อมหนักกว่าการทำการละอวษเพียงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

4.5.6 การละอวษด้วยการชี้แนะให้ขอลภัยโทษ

หลังจากที่ท่านนบีฮุ ﷺ ได้เชิญชวนกลุ่มชนของท่านด้วย การตักเตือน ใช้คำพูดที่สุภาพอ่อนโยน และโน้มน้าวจิตใจของพวกเขาด้วยผลดีต่างๆ หากพวกเขาเชื่อฟังและปฏิบัติตาม ทั้งการละอวษอย่างลับๆและเปิดเผยทั้งกลางวันและกลางคืน แต่กลุ่มชนของท่านหาได้เชื่อฟัง

ไม่ ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาต่างต่อต้านและปฏิเสธที่จะตอบรับการละอวะฮ์ของท่าน ท่านจึงพยายามหารูปแบบการละอวะฮ์ที่หลากหลาย โดยการ ใช้เทคนิคการละอวะฮ์ด้วยการ ชี้นำพวกเขาให้ทำการขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ ﷻ ในความดีอันของพวกเขา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ ﴾

(10: ๑๐)

ความว่า “ข้าพระองค์ได้กล่าวว่ พวกท่านจงขอภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่านเถิด เพราะแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษอย่างแท้จริง”

(นุห: 10)

วะฮ์บะฮ์ อัซซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/154) ได้กล่าวว่รรณานิบายอายะฮ์ข้างต้น ว่า “ท่านนบี นุหุ ﷺ ได้กล่าวว่ ข้าพระองค์ได้กล่าวแก่กลุ่มชนเหล่านั้นว่ จงขอจากอัลลอฮ์ ﷻ ให้ทรงอภัยโทษต่อความผิดบาปที่ผ่านม่วด้วยเจตนาอิคลาศบริสุทธิ์ใจ และจงเตาบะฮ์ต่อพระองค์จากการปฏิเสธศรัทธาและทำความผิดในอดีต แท้จริงพระเจ้าของพวกท่าน ผู้ทรงสร้างพวกท่าน ผู้เป็นพระเจ้าของพวกท่านอย่างแท้จริง คือ ผู้ทรงอภัยโทษอย่างมากมายให้กับผู้กระทำความผิดที่กลับเนื้อกลับตัว การขอภัยโทษนั้นจะทำให้เกิดความจำเริญและมีการเพิ่มพูนมีการพัฒนาอย่างมากมาย ส่วนความยากจนขัดสน ความแห้งแล้ง ความเจ็บป่วย และความกลัวเกิดจากความผิดบาป หากได้ทำ การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และขอภัยโทษ ความทุกข์ยากและบททดสอบก็จะหายไป และความดีและการเพิ่มพูนสิ่งดีก็ก็จะกลับมาอีกครั้ง”

ท่านนบี นุหุ ﷺ พยายามที่จะใช้เทคนิคในการละอวะฮ์กลุ่มชนของท่านให้มีความหลากหลายเพื่อว่พวกเขาจะให้ความสนใจในการเชิญชวนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แม้ว่าพวกเขาจะยังดีอยู่ ปฏิเสธการศรัทธา และใช้วิธีการต่างๆ เพื่อไม่ให้การละอวะฮ์เข้าสู่จิตใจของพวกเขา ท่านก็ไม่ย่อท้อไม่หมดหวังในหน้าที่ของท่าน และท่านได้พยายามที่จะหาช่องทางที่จะโน้มน้าวเชิญชวนพวกเขา เพื่อให้พวกเขาได้รับความดีต่อไป โดยทำการ เรียกร้องชี้นำให้พวกเขาขอภัยโทษ

ต่ออัลลอฮ์ ﷻ อย่างจริงใจ และให้ความเป็นเอกภาพแก่พระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษในความผิดทั้งหลายของปวงบ่าว

เพื่อเป็นการยืนยันว่าสิ่งที่ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้สัญญาอยู่กับกลุ่มชนของท่านว่า อัลลอฮ์ ﷻ จะทรงอภัยโทษในความผิดบาปต่างๆ หากพวกเขาสำนึกผิดและได้ทำการขอภัยโทษกลับเนื้อกลับตัวในความผิดพลาดในอดีต จึงขอกว่าหลักฐานอื่นๆจากอัลกุรอานซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอายะฮ์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴾
 (25: 40)

ความว่า “และพระองค์คือผู้ทรงรับการขอภัยโทษจากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงอภัยจากความผิดทั้งหลายและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ”

(อิซฮารอ: 25)

จากอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าอัลลอฮ์ ﷻ นั้นคือผู้ทรงรับการขอภัยโทษจากปวงบ่าวของพระองค์ และพระองค์ทรงอภัยโทษในความผิดบาปของบ่าวที่สำนึกผิดทั้งหลาย และแน่นอนหากบ่าวของพระองค์จะทำการขอภัยโทษหรือไม่ พระองค์ก็ยังทรงรอบรู้ในสิ่งที่บ่าวได้กระทำทั้งหมดแล้ว

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ ﴾
 (104: 4)

ความว่า “พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ นั้นทรงรับการ
สำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์”

(อัต-เตาบะฮ์: 104)

อายะฮ์ข้างต้นเป็นการยืนยันว่าอัลลอฮ์ ﷻ ทรงตอบรับการอภัยโทษจาก ปวงบ่าว
ของพระองค์ หากพวกเขาสำนึกผิดและทำการขออภัยโทษต่อพระองค์

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่าท่านนบีนุหฺ ﷺ มีพยายามอย่างยิ่งที่จะใช้เทคนิคในการ
ตะอวะฮ์กลุ่มชนของท่านเพื่อ โน้มน้ำวเชิญชวนพวกเขา ให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ กลับเนื้อกลับ
ตัวด้วยการขออภัยโทษจากพระองค์อย่างจริงใจ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ และตอบรับการ
สำนึกผิดทั้งหลายจากปวงบ่าว

4.5.7 การตะอวะฮ์ด้วยการบอกข่าวดี

ในศุเราะฮ์นูหฺ ได้กล่าวถึงการตะอวะฮ์ของท่านนบีนุหฺ ﷺ ต่อกลุ่มชนของท่าน
ให้ทำการเคารพภักดีอัลลอฮ์ ﷻ และศรัทธามั่นต่อพระองค์ หลังจากที่ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ชี้แนะ
กลุ่มชนของท่านให้สำนึกผิดและขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ ﷻ แล้ว ท่านจึงทำการตะอวะฮ์ต่อ โดยใช้
เทคนิคการตะอวะฮ์ด้วยการบอกข่าวดีที่จะเกิดขึ้น 5 ประการหากพวกเขาขออภัยโทษต่อพระองค์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝۱۱ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَنْبِيَاءٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ

جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝۱۲﴾

(12-11 :ع)

ความว่า “พระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนอย่างมากมายแก่พวกท่าน
(11) และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลานแก่พวก
ท่าน และจะทรงทำให้มีสวนมากหลายแก่พวกท่าน และจะทรง
ทำให้มีลำน้ำมากหลายแก่พวกท่าน(12)”

(นูหฺ: 11-12)

อัลกุฎฎิบีย์ (al-Qurtubiy,2005: 17-18/210-211) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านมุกอติลกล่าวว่า เมื่อกลุ่มชนของท่านนบีฮุ ﷺ ได้ปฏิเสธต่อท่านเป็นเวลายาว นาน อัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงไม่ให้ฝนตกทำให้เกิดความแห้งแล้ง และทรงทำให้ผู้หญิงในหมู่พวกเขาเป็นหมันระยะเวลา 40 ปี และสวนรวมถึงสิ่งเพาะปลูกผลผลิตของพวกเขาถูก ทำลาย พวกเขาจึงไปหาท่านนบีฮุ ﷺ ดังนั้นท่านจึงกล่าวว่า จงขอร้องโทษต่อพระเจ้าของพวกเขาจากการตั้งภาคีของพวกเขาและพระองค์ผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเปิดประตูแห่งความโปรดปราน”

อรัรอซี (al-Razi,1981: 30/137) ได้กล่าวอธิบายว่า “การเคารพเชื่อฟังอยู่เป็นนิจเป็นสาเหตุทำให้ประตูแห่งความดีถูกเปิดออก ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ (หนึ่ง) การปฏิเสธศรัทธาเป็นสาเหตุที่ทำให้โลกพังทลาย เจกเช่นที่ได้มีการกล่าวถึงการปฏิเสธศรัทธาของชนชาวคริสต์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَبَخْرُ
الْجِبَالِ هَذَا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ ﴾

(91-90 :)

ความว่า “ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะพังทลายลงมาและแผ่นดินก็แทบจะถล่มถึกลงไป และขุนเขาทั้งหลายก็แทบจะยุบถลายลงมา เป็นเสียงๆ(90) ที่พวกเขาอ้างพระบุตรแก่พระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี (91)”

(มัรยัม: 90-91)

ในเมื่อการปฏิเสธศรัทธาเป็นสาเหตุ ทำให้โลกพังทลาย แน่นอนอย่างยิ่งว่าการศรัทธาเป็นสาเหตุแห่งการสร้างโลกใต้น้ำอยู่ (สอง) อายะฮ์ข้างต้นเป็นการยืนยันอายะฮ์ในสุเราะฮ์นูหฺที่กล่าวถึงผลดีของการเชื่อฟังและปฏิบัติตาม เช่นเดียวกับอายะฮ์ต่อไปนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَّقُوا لَفَنَحْنَاهُمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾
 ﴿ ظك: 96 ﴾

ความว่า “และหากว่าชาวเมืองนั้นได้ศรัทธากันและมีความยำเกรงแล้วไซ้ แน่นอนเราก็เปิดให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาความเพิ่มพูนจากฟากฟ้าและแผ่นดินแต่ทว่าพวกเขาปฏิเสธ ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้”

(อัล-อะฮอรอฟ: 96)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴾
 ﴿ ظ: 66 ﴾

ความว่า “และหากว่าเขาเหล่านั้นได้ดำรงไว้ซึ่งอัล-เตารอต และอัล-อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขาจากพระเจ้าของพวกเขาแล้ว แน่นอนพวกเขาก็ได้บริโภคไปแล้วที่มาจากเบื้องบนของพวกเขา และที่มาจาก ภายใต้อุ้งเท้าของพวกเขา ในหมู่พวกเขานั้นมีกลุ่มหนึ่งที่มีความยุติธรรม และมากมายในหมู่พวกเขา นั้นช่างเลวร้ายจริง ๆ สิ่งที่เขากระทำกัน”

(อัล-มาอิอะฮะฮ์: 66)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَأَلِّوْا سِتْقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾﴾

(16: ๕)

ความว่า “และหากพวกเขาขำรงมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม
แน่นอนเราก็จะให้พวกเขามีริชชีกว้างขวาง”

(อัลญิน: 16)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾

﴿ 3-2 : ك ๕﴾

ความว่า “และผู้ใดยำเกรงอัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงหาทางออก
ให้แก่เขา(2) และจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจากที่ที่เขา
มิได้คาดคิด(3)”

(อิฏญะาะล้าก: 2-3)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ﴾

﴿وَالْعَنْقَبَةَ لِلنَّقْوَى ﴿١٣٢﴾﴾

(132:)

ความว่า “และเจ้าจงใช้ครอบครัว ของเจ้าให้ทำละหมาด และจง
อดทนในการปฏิบัติ เรามีได้ขอเครื่องยังชีพจากเจ้า เราต่างหาก
เป็นผู้ให้เครื่องยังชีพแก่เจ้า และบั้นปลายนั้นสำหรับผู้ที่มีความ
ยำเกรง”

(ฏอฮา: 132)

(สาม)อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦ ﴾

﴿ ظ ٥٦ : ٤ ﴾

ความว่า “และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อ
เคารพภักดีต่อข้า”

(อัสซาริยาต: 56)

และหากพวกเขาได้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกสั่งใช้แล้ว การได้รับสิ่งที่พวกเขาต้องการบน
โลกคุณยาก็เป็นผลพลอยได้จากการเชื่อฟังและปฏิบัติตามทั้งสิ้น”

มนุษย์นั้นชอบที่จะให้ความดีและความกรุณาโปรดปรานเห็นผลอย่างรวดเร็วใน
เวลาอันใกล้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ١٣ ﴾

(13 : ﴿ ١٣ ﴾)

ความว่า “และสิ่งอื่นๆอีกที่พวกเขาเจ้ารักชอบมัน การช่วยเหลือ
จากอัลลอฮ์ และการพิชิตอันใกล้นี้ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้
ศรัทธาเถิด”

(อัศศ็อฟ: 13)

ดังนั้นอัลลอฮ์ ﷻ จึงแจ้งให้กลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ ﷺ ทราบว่า หากพวกเขา
ศรัทธาต่อพระองค์ พระองค์จะทรงมอบข่าวดีทั้งในอาคิเราะฮ์และคุณยา โดยอายะฮ์ในสุเร าะฮ์นูหฺ
ได้กล่าวถึงผลประโยชน์บนโลกคุณยา 5 ประการ ต่อไปนี้

1. พระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนอย่างมากมาย ซึ่งนำมาซึ่งความอุดมสมบูรณ์

2. พระองค์จะทรงประทานทรัพย์สินเงินทองและเพิ่มพูนอย่างมากมาย
3. พระองค์จะทรงเพิ่มพูนลูกหลานอย่างมากมาย ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์และความต้องการของพวกเขา
4. พระองค์จะทรงทำให้มีสวนอันมากหลายที่เต็มไปด้วยต้นไม้และพืชผล ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีแก่เจ้าของ
5. พระองค์จะทรงให้น้ำอันมากหลายเพื่อใช้ในการรดน้ำพืชผลและสิ่งเพาะปลูกที่อยู่ในสวนของพวกเขา

อรรอซี (al-Razi, 1981: 30/137) ได้กล่าวว่า “ได้มีชายคนหนึ่งมาร้องเรียนต่อท่านหะซัน อัลบัสรี เกี่ยวกับความแห้งแล้ง ท่านจึงกล่าวว่า ท่านจงขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ ﷻ และอีกคนหนึ่งได้ร้องเรียน เกี่ยวกับความยากจน และอีกคนเกี่ยวกับลูกหลานน้อย และอีกคนเกี่ยวกับที่ดินที่มีความเจริญเติบโตน้อย ท่านจึงได้สั่งให้ทั้งหมดขอภัยโทษ มีคนจากบางกลุ่มได้กล่าวแก่ท่านว่า ผู้คนมาหาท่านและร้องเรียนเรื่องต่างๆ ท่านกลับสั่งให้ทั้งหมดขอภัยโทษ ท่านจึงอ่านอาะฮะฮ์ (สุเราะฮ์นูหฺ: 11-12) ให้กับเขา”

4.5.8 การคะอะฮ์ด้วยการให้ใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้พยายามในการหาเทคนิคการคะอะฮ์ในรูปแบบใหม่ เมื่อกลุ่มชนของท่านมีท่าทีปฏิเสธรูปแบบที่ได้คะอะฮ์มาก่อนแล้ว ท่านจึงคะอะฮ์กลุ่มชนของท่านให้พิจารณาใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ เพื่อว่าพวกเขาจะได้ศรัทธา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ ﴾

(14-13 :ع)

ความว่า “ทำไมพวกท่านจึงไม่สำนึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ (13) และโดยแน่นอนพระองค์ทรงสร้างพวกท่านตามลำดับขั้นตอน(14)”

(นูหฺ: 13-14)

วะฮะบะฮ์ อับซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/154-155) ได้กล่าวว
 อรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “หมายถึง พวกเจ้าไม่เกรงกลัวถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ และ
 ศรัทธาต่อพระองค์และ เคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียวกระนั้นหรือ ทั้งๆที่พระองค์คือผู้ทรง
 สร้างพวกท่านเป็นลำดับขั้นตอน เริ่มจากการเป็นเชื้ออสุจิ หลังจากนั้นเป็นก้อนเลือด หลังจากนั้น
 เป็นก้อนเนื้อ หลังจากนั้นเป็นกระดูก หลังจากนั้นได้หุ้มกระดูกด้วยเนื้อ และหลังจากนั้นได้เป่า
 วิญญาณกลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง โดยเริ่มจากการวัยทารก หลังจากนั้นวัยรุ่น หลังจากนั้นวัยกลางคน
 และหลังจากนั้นวัยชรา และหากพวกเจ้าใคร่ครวญยังมีข้อบกพร่องสำหรับพระองค์ในการสร้าง
 พวกเจ้าด้วยลำดับที่ซับซ้อนอีกกระนั้นหรือ”

ท่านมุฮัมมัด ซัยยิด ฏ็อนฏอวียี (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/118-119)
 ได้กล่าวหลักฐานถึงการอรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “การสร้างมนุษย์ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ใน
 อายะฮ์ข้างต้นมีหลักฐานยืนยัน ดังนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ
 نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا
 الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ
 لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ﴾

﴿ ل: 12-14 ﴾

ความว่า “และขอสาบานว่า แน่แน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุน
 แท้ของดิน (12) แล้วเราทำให้เขาเป็น นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่พักอัน
 มั่นคง (คือมดลูก) (13) แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อน
 เลือด แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำ
 ให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้ว
 เราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง คั้งนั้นอัลลอฮ์
 ทรงจำเริญยิ่ง ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง(14)”

(อัลมูมิญน: 12-14)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴾

(ط: حل: 54)

ความว่า “อัลลอฮฺ ทรงเป็นผู้สร้างพวกเจ้าในสภาพอ่อนแอ แล้วหลังจากความอ่อนแอพระองค์ก็ทรงทำให้มีความแข็งแรงแล้วหลังจากความแข็งแรงทรงทำให้อ่อนแอ และชราภาพพระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอาณาภาพ”

(อิรรัม: 54)

หลังจากที่ได้เรียกร้องให้มีการไคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ﷻ ในการสร้างมนุษย์ ท่านนบีนุหฺ ﷺ ยังได้เรียกร้องเชิญชวนให้มีการไคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ในด้านอื่นอีก เพื่อให้พวกเขาศรัทธา”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴾

(16-15: ع)

ความว่า “พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮฺทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆอย่างไร (15) และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้นมีแสงสว่าง และทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า(16)”

(นูหฺ: 15-16)

วะฮฺบะฮฺ อับดุลฮะยี (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/155) ได้กล่าวอธิบายอายะฮฺข้างต้นว่า “หมายถึง พวกเจ้าไม่เห็นและไม่รู้สิ่งที่อยู่เบื้องบนของพวกเจ้าว่า อัลลอฮฺ ﷻ ได้สร้างท้องฟ้าทั้งเจ็ดชั้น เรียงกันได้อย่างไร และพระองค์ทรงสร้างดวงจันทร์ประดับบนฟากฟ้า ซึ่งเป็นชั้นฟ้าของโลกคุณยาที่เราสามารถมองเห็นได้ เพื่อส่องแสงเปล่งประกายให้กับโลก โดยที่มันไม่มีความร้อนระอุ และพระองค์ทรงสร้างดวงอาทิตย์เปรียบเสมือนแสงไฟที่ให้ความสว่างในยามที่ความมืดแห่งราตรีได้ลับขอบฟ้า และมันได้แผ่ความร้อนและแสงแดดในเวลากลางวัน

ดวงจันทร์นั้นมีข้างขึ้นข้างแรมทำให้เราสามารถคำนวณจำนวนเดือน และดวงอาทิตย์นั้นสามารถคำนวณจำนวนปีได้ ซึ่งบ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ﷻ”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ
لِنَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ
يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾

(5:)

ความว่า “พระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า และดวงจันทร์มีแสงนวล และทรงกำหนดให้มันมีทางโคจร เพื่อพวกท่านจะได้รู้จำนวนปีและการคำนวณ อัลลอฮฺ มิได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ เว้นแต่ด้วยความจริง พระองค์ทรงจำแนกสัญญาณต่างๆ สำหรับหมู่ชนที่มีความรู้”

(ยูนุส: 5)

มุฮัมมัด ซัยยิด ฏ็อนฏ็าวี (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/119-120) ได้กล่าวอธิบายอายะฮฺข้างต้นว่า “อุละมาอ์บางท่านได้กล่าวว่า การที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสร้างดวงจันทร์มีแสงนวล บ่งบอกว่าแสงสว่างของดวงจันทร์มิใช่มาจากดวงจันทร์โดยตรง เพราะดวงจันทร์นั้นมืดสนิท แต่แสงสว่างที่มาจากดวงจันทร์นั้นมีปฏิกิริยามาจากแสงจากดวงอาทิตย์ และการรับแสงจากดวงอาทิตย์นั้นต่างกัน รับเพียงบางส่วนหรือเต็มส่วน ซึ่งจะทำให้เกิดจันทร์เสี้ยว หรือจันทร์

เต็มดวง และตรงกันข้ามกับดวงอาทิตย์ที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสร้างให้มีแสงจ้า เพราะแสงจากดวงอาทิตย์เป็นแสงที่มาจากมัน โดยตรง ซึ่งส่งผลในการส่องแสงให้กับแผ่นดินและดวงจันทร์”

หลังจากนั้นท่านนบีนุหฺ ﷺ ยังพยายามโน้มน้าวกลุ่มชนของท่านจากการเรียกร้องให้พวกเขาใคร่ครวญความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ﷻ ในการสร้างชั้นฟ้า ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ เพื่อชี้ให้พวกเขาเห็นถึงหลักฐานความเอเกะของพระองค์ และความยิ่งใหญ่ทรงมีอำนาจของพระองค์ ผู้การเรียกร้องพวกเขาให้ใคร่ครวญพิจารณาถึงการสร้างมนุษย์ การเริ่มต้นบังเกิดมนุษย์ และการกลับคืนเพื่อไปยังโลกหลังความตาย” (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/120)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۗ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۗ﴾

(18-17 :ع)

ความว่า “และอัลลอฮฺทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่นดินเช่นพืชผัก (17) แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่ในแผ่นดิน และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีกเพื่อคืนชีพ(18)”

(นุหฺ: 17-18)

วะฮะบะฮฺ อับดุลฮะอ์ลี (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/155-156) ได้กล่าวอธิบายอายะฮฺข้างต้นว่า “หมายถึง และอัลลอฮฺ ﷻ ทรงบังเกิดบิดาแห่งประชาชาติท่านนบีนุหฺ ﷺ จากดิน และทรงทำให้มีการเจริญเติบโตเช่นพืชผัก และทรงทำให้การเจริญเติบโตของพวกเจ้าเกี่ยวข้องกับอาหารที่เป็นผลผลิตมาจากดิน หลังจากนั้นพระองค์ทรงทำให้พวกเจ้ากลับคืนสู่ดินเมื่อพวกเจ้าเสียชีวิต และส่วนต่างๆของร่างกายเริ่มผุพังเป็นผุยผงจนกระทั่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของดิน หลังจากนั้นพวกเจ้าจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งในวันกิยามะฮฺ ซึ่ง ถูกให้ฟื้นคืนชีพเป็นมนุษย์โดยไม่มีลำดับขั้นตอนเช่นการบังเกิดมนุษย์ในครั้งแรก”

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้พยายามคะอะฮ์กลุ่มชนของท่านให้ใคร่ครวญถึงความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ให้ความสะดวกแก่บ่าวของพระองค์โดยการสร้างแผ่นดินให้เรียบกว้างใหญ่เพื่อใช้สัญจรไปมา

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝١٩ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَا بًا﴾

(20-19 :ع)

ความว่า “และอัลลอฮฺทรงทำให้แผ่นดินนี้ราบเรียบกว้างใหญ่สำหรับพวกท่าน (19) เพื่อพวกท่านจะได้สัญจรไปมาตามพื้นที่โล่งกว้างนั้น(20)”

(นุหฺ: 19-20)

วะฮะบะฮ์ อับซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/156) ได้กล่าวอรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “หมายถึง และจากความเมตตากรุณาของอัลลอฮฺ ﷻ ต่อปวงบ่าว พระองค์ทรงสร้างแผ่นดินที่เรียบ กว้างใหญ่ให้กับพวกเจ้า และทรงให้มันมั่นคงด้วยภูเขา และทรงให้พวกเจ้าสัญจรไปมาตามแผ่นดินอันกว้างใหญ่ไพศาลเพื่อหาบัจจัยยังชีพ และทรงให้ทุกพื้นที่ที่ทั้งภูเขา และที่ราบสูงมีทางที่กว้างสำหรับการสัญจร”

มุฮัมมัด ซัยยิด ฏ็อนฏอวียฺ (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/121) ได้กล่าวอรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้น ว่า “ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้พยายามที่จะเรียกร้องเชิญชวนกลุ่มชนของท่านให้ตอบรับสิ่งที่ท่านได้ทำการคะอะฮ์ เชื้อฟังและปฏิบัติตามท่าน และศรัทธาอย่างแน่วแน่ต่อศาสน์ที่ได้ถูกส่งลงมา”

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่า ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ใช้ความพยายาม อย่างมาก ในการคะอะฮ์กลุ่มชนของท่านด้วยเทคนิคการคะอะฮ์ ให้พวกเขาใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ﷻ และความเป็นเอกภาพของพระองค์ ดังนี้

1. พระองค์คือผู้สร้างมนุษย์เป็นลำดับขั้นตอนเริ่มจากเชื้ออสุจิเป็นก้อนเลือด หลังจากนั้นเป็นก้อนเนื้อ หลังจากนั้น เป็นกระดูก หลังจากนั้น ได้หุ้มกระดูกด้วยเนื้อ และหลังจากนั้นได้เป่าวิญญาณกลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง โดยเริ่มจากการวิยทารก หลังจากนั้นวิยรูน หลังจากนั้น วิยกลางคน และหลังจากนั้นวิยชรา
2. พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ โดยที่มันมิได้พังลงมาแต่อยู่ งามใด ทั้งที่มัน ไม่มีที่ยึดแม้แต่น้อย
3. พระองค์คือผู้สร้างดวงจันทร์ให้ประดับอยู่บนฟากฟ้า โดยให้มันมีแสงสว่าง ระยิบระยับ ส่องแสงเปล่งประกายให้กับโลกโดยที่ไม่มีความร้อนระอุ
4. พระองค์คือผู้ทรงสร้างดวงอาทิตย์เพื่อให้ความสว่างไสวในยามราตรีลับขอบฟ้า และมันได้แผ่ความร้อนและแสงแดดในเวลากลางวันเพื่อให้ประโยชน์กับมนุษย์
5. พระองค์คือผู้บังเกิดมนุษย์ให้มีชีวิต ทรงทำให้มนุษย์เสียชีวิตและจะทรงให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งในวันแห่งการสอบสวน
6. พระองค์คือผู้ทรงสร้างแผ่นดินให้เรียบกว้างใหญ่เพื่อให้มนุษย์สามารถสัญจรไปมาได้เพื่อหาปัจจัยยังชีพ

ถึงแม้ว่าท่านนบีนุหฺ عليه السلام พยายามที่จะทำให้การตะอวะฮฺของท่านเข้าสู่หู และซึมซับสู่จิตใจของพวกเขา ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ที่มีวิทญญาและความเข้มแข็งน่าเชื่อถือด้วยการอดทนอย่างมากมาเป็นเวลาอันยาวนาน และทำการตะอวะฮฺพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ แต่กลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام มิได้สนใจใยดีการตะอวะฮฺของท่าน ยังคง ปฏิเสธทางแห่งสัจธรรมด้วยความคือร้อนหยิ่งยโส ท่านจึงทำการร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/121)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ ﴾

(ع : 23-21)

ความว่า “นุหุได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริง พวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศของเขา และ ลูกหลานของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขานอกจากการขาดทุน (21) และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ (6) และพวกเขาได้ กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน เป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดคุด และสุวาอู และยะฮู ย และยะฮู อุก และนัซรุ เป็นอันขาด(23)”

(นุหุ: 21-23)

วะฮะบะฮ์ อัจชะฮ์ อัยลิย (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/161-162) ได้กล่าว อรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านนบี นุหุได้ทำการร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ว่า โอ้พระเจ้าของข้า พระองค์แท้จริงกลุ่มชนของข้าพระองค์ยังคง ปฏิเสธข้าพระองค์อย่างต่อเนื่อง และไม่ตอบรับการ คะวะฮ์ของข้าพระองค์ และปฏิบัติตามบรรดาผู้นำ ผู้ที่หยิ่งโส ผู้มั่งคั่ง และผู้ที่ทรยศและ ลูกหลานของพวกเขาไม่เพิ่มพูนสิ่งใดนอกจากทำให้ หลงทางในโลกดุนยา และบทลงโทษในวัน อาคิเราะฮ์ และพวกเขาขาดทุนทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์

กลุ่มชนของท่านนบี นุหุ ﷺ ได้วางแผนอันยิ่งใหญ่โดยการสกัดกั้นมนุษย์ผู้การ ตอบรับการกะวะฮ์ของท่านผู้การศรัทธาต่อพระเจ้าเพียงองค์เดียว และพยายามที่จะทำร้ายท่าน และหาทางฆ่าท่าน และบรรดาผู้นำในหมู่พวกเขาที่ปฏิเสธการกะวะฮ์ของท่านนบี นุหุ ﷺ ได้ กล่าวสิ่งว่า อย่าได้ทอดทิ้งการสักการะพระเจ้าของพวกท่าน และหันมาเคารพภักดีพระเจ้าของนุหุ เป็นอันขาด และจงอย่าทอดทิ้งการสักการะวัดคุด สุวาอู ยะฮู ยะฮู อุก และนัซรุ ซึ่งบรรพบุรุษของเรา ได้สักการะมาก่อนหน้านี้เป็นอันขาด”

จากอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าท่านนบี นุหุ ﷺ ต้องอดทนอย่างมากมาต่อความ คื้อรัน หยิ่งโส อวดคิของกลุ่มชนของท่านและการวางแผนของพวกเขา เช่นเดียวกับบรรดานบีและ บรรดาเราะสูลของอัลลอฮ์ ﷻ ต่างอดทนในการแบกรับภาระการกะวะฮ์ โดยที่พวกเขาไม่ เคยย่อ ท้อ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَنْصَبِرَ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾

(12 : ظ)

ความว่า “และเราจะอดทนต่อการที่พวกท่านทำร้ายเราและ
บรรดาผู้มอบความไว้วางใจพึงไว้วางใจแต่อัลลอฮ์เท่านั้น”

(อิบรอฮีม: 12)

ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้สอนให้รู้จักการอดทนและยืนหยัดในหนทางการละอวะฮ์
คู่อัลลอฮ์ ﷻ หะดีษที่รายงานโดยท่านอับดุลเลาะฮ์ บิน มัสอูด ﷺ ท่านได้กล่าว

ظ ط ظ))
ظ لظ ل ظ ل ظ

(3477 :1998 ع ظ)

ความว่า “ฉันมองดูท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ขณะท่านกำลังเล่าถึงนบี
ท่านหนึ่งที่ถูกพวกพ้องของพวกเขาทำร้ายจนเลือดออก เขาใช้มือ
ลูบเลือดที่เปื้อนใบหน้า พลางก็กล่าวว่า : ข้าแต่องค์อภิบาลได้
โปรดให้อภัยแก่พวกพ้องของฉันด้วยเถิด เพราะความจริงพวก
เขาไม่รู้”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1998: 3477)

การที่นักคาลิฮ์มีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ﷻ ในการทำหน้าที่ละอวะฮ์ผู้แนวทาง
แห่งการศรัทธา ยืนหยัดในหนทางการละอวะฮ์และอดทนต่ออุปสรรคต่างๆ แท้จริงเขาได้รับ
ผลตอบแทนอย่างยิ่งใหญ่จากพระองค์ และนักคาลิฮ์ที่ทำงานละอวะฮ์อย่างแท้จริงมิเคยขอค่าตอบแทน

ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินเงินทองในการทำหน้าที่ของเขาจากผู้ใด ซึ่งท่านนบีฮุหุ ﷺ ได้กล่าวแก่กลุ่มชนของท่านถึงจุดประสงค์ของท่านในการละอวะฮุ

อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَيَقَوْمٍ لَا سَأَلَكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ﴾

(29 : 2)

ความว่า “และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันมิได้ร้องขอทรัพย์สินใด
สำหรับการเผยแพร่แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮุ”

(สูด: 29)

ในอายะฮ์ข้างต้น นบงบอกถึงการทำหน้าที่ละอวะฮุของท่านนบีฮุหุ ﷺ ตามคำบัญชาจากอัลลอฮุ ﷻ และหวังผลตอบแทนจากพระองค์ และมีได้ขอค่าตอบแทนใดๆจากมนุษย์ สิ่งเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ที่จะต้องดำเนินตามแนวทางของท่านในการทำหน้าที่ละอวะฮุ หวังผลตอบแทนที่ดีในโลกหน้า และไม่หวังการตอบแทนจากมนุษย์ เพื่อว่าจะได้ไม่มีการครหาว่านักดาอีย์ทำหน้าที่ละอวะฮุเพื่อเป็นแนวทางในการได้รับผลประโยชน์จากมนุษย์ และการละอวะฮุเพื่อผลตอบแทนจากพระองค์มีความสำคัญมาก ซึ่งบรรดาศาสนทูตของพระองค์ได้ปฏิบัติมาก่อนแล้ว และทุกท่านต่างกล่าวแก่กลุ่มชนของเขาเช่นเดียวกับที่ท่านนบีฮุหุ ﷺ ได้กล่าวแก่กลุ่มชนของท่าน และเช่นเดียวกับท่านนบีฮุค ﷺ

อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَيَقَوْمٍ لَا سَأَلَكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي

فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

(51 : 2)

ความว่า “โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย ฉันมิได้ขอร้องต่อพวกท่านซึ่ง
รางวัลในการนี้เลย รางวัลของฉันนั้นอยู่กับพระเจ้าผู้ให้บังเกิดฉัน
พวกท่านไม่ใช่ปัญญาหรือ”

(ฮุด: 51)

และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ก็เช่นเดียวกัน นมิเคยขอค่าตอบแทนใดๆ จะมากหรือน้อย
จนทำให้กลุ่มชนของท่านห่างไกลจากการตะอวะฮฺ และทำให้มีภาระหนัก

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿أَمْ نَسْتُلْهُمْ أَجْرًا فَمَنْ مِّنْهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ﴾

(40: ๕)

ความว่า “หรือว่าเจ้าขอค่าจ้างจากพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงมี
ภาระหนัก”

(อัลกุรอาน: 40)

และแน่นอนอัลลอฮฺ ﷻ ทรงตอบแทนท่านนบีนุหฺ ﷺ และบรรดาศาสนทูตของ
พระองค์ ผู้ที่ทำหน้าที่ตะอวะฮฺในหนทางของพระองค์และผู้ที่ยึดมั่นต่อพระองค์ด้วยการตอบ
แทนที่ดีในโลกนี้และโลกหน้า สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาบรรดาศาสนทูตของอัลลอฮฺ ﷻ ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเขาทำให้ผู้คนจำนวนมากหลงทาง แน่แน่นอนพระองค์ทรงเตรียมผลตอบแทนให้กับพวกเขาด้วยการ
ลงโทษทั้งโลกนี้และโลกหน้า เช่นเดียวกับกลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾

(24: ๕)

ความว่า “และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมาก
หลง คังนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรม
เหล่านั้น นอกจากการหลงผิดเท่านั้น”

(นุหุ: 24)

วะฮบะฮ์ อัสซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/162-163) ได้กล่าว
อธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “แท้จริงบรรดาผู้นำและหัวหน้าได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลงทาง มีการ
กล่าวกันว่าผู้คนจำนวนมากหลงสัการะรูปปั้น และหลังจากนั้น ได้มีการสัการะต่อเนื่องจนถึงยุคของ
ชนเผ่าอาหรับและอะอูญามีย์จนกระทั่งถึงยุคแห่งการแต่งตั้งนบี เช่นที่ท่านนบีอิบรอฮีมได้กล่าว

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنِّي أَخْلَلَنَّ
كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ﴿٣٦﴾﴾

(36-35 : حظ)

ความว่า “และขอพระองค์ ทรงให้ข้าพระองค์และลูกหลานของ
ข้าพระองค์พ้นจากการบูชาเจว็ด (35) โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงพวกมันได้ทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่หลงทาง(36)”

(อิบรอฮีม: 35-36)

เป็นการเหมาะสมแล้วที่ท่านนบี นุหุ ﷺ ได้ขอคุดอฮ์ให้กลุ่มชนของท่านอยู่ใน
การหลงทาง ปฏิเสธศรัทธา และคือรึ้น คังนั้นท่านจึงกล่าวว่า จะไม่เพิ่มสิ่งใดให้กับบรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธา นอกจากการเคลือบแคลงสงสัย และห่างไกลจากความถูกต้องดีงาม และพวกเขาจะไม่รับ
ทางนำที่จะนำไปสู่ความถูกต้อง เช่นเดียวกับที่ท่านนบี มูซา ﷺ ได้ขอคุดอฮ์จากอัลลอฮ์ ﷻ แก่
ฟิรเอานและกลุ่มชนของท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ رَبَّنَا أَطْمَسَ عَلَيَّ أَمْوَالِهِمْ وَأَشَدُّ عَلَيَّ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ
يُرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴾

(88 :)

ความว่า “ขอพระองค์ทรงทำลายทรัพย์สินของพวกเขา และทรง
โปรดทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้างเพื่อมิให้พวกเขา
ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด”

(ยูनुส: 88)

หลังจากนั้นอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวยืนยันถึงการให้ผลตอบแทนแก่ กลุ่มชนของ
ท่านนบีนูหฺ ﷺ ที่ปฏิเสธศรัทธาเนื่องจากการที่พวกเขาทำให้มนุษย์หลงผิดเป็นจำนวนมาก

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرِقُوا فَادْخُلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ
أَنْصَارًا ﴾

(25 :ع)

ความว่า “อันเนื่องมาจากความผิดมากหลายของพวกเขา พวกเขา
จึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้าอยู่ในไฟนรก ดังนั้นพวกเขาจะ
ไม่ได้พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์”

(นูหฺ: 25)

จากความผิดบาปอัน มากหลายและความดี อริ้นปฏิเสธศรัทธาและต่อต้านท่าน นบีนูหฺ ﷺ อัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงลงโทษพวกเขาด้วยการให้จมน้ำจากเหตุการณ์น้ำท่วมโลก หลังจากนั้น พวกเขาจะถูกนำเข้าสู่ไฟนรกในวันอาคิเราะฮฺ และจะไม่มีผู้ใดสามารถยับยั้งการลงโทษ ของพระองค์และช่วยเหลือพวกเขาได้

จากการศึกษาวิจัยพบว่าอัลลอฮฺ ﷻ ทรงตอบแทนผู้ศรัทธาด้วยผลตอบแทนที่ดี และผลบุญอันมากหลายในโลกนี้และสวรรค์เป็นที่พำนักของพวกเขาในโลกหน้า และพระองค์ทรงตอบแทนกลุ่มชนของท่านนบีนูหฺ ﷺ ที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยการลงโทษพวกเขาในโลกนี้โดยทรงให้พวกเขาอยู่ในการหลงผิด และทรงลงโทษต่อมาด้วยน้ำท่วมโลก และการลงโทษพวกเขาในโลกหน้าด้วยการถูกให้เข้าอยู่ในไฟนรกอันลุกโชน ดังนั้นลูกหลาน ทรัพย์สมบัติอันมากมาย มิตรสหาย หรือคนรักใคร่ ตลอดจนพระเจ้าจอมปลอมซึ่งเป็นรูปปั้นของพวกเขา ก็ไม่สามารถให้ความคุ้มครองหรือให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ได้

ท่านนบีนูหฺ ﷺ ได้ทำการคะอะฮ์ฮุกุมกลุ่มชนของท่านด้วยการคะอะฮ์ฮุกุมที่หลากหลาย ทั้งการตักเตือน เรียกร้องเชิญชวนด้วยความสุภาพอ่อนโยน โดยวิธีลับและเปิดเผย ซึ่งแนะนำให้ขอร้องโทษต่ออัลลอฮฺ ﷻ โน้มน้าวด้วยการบอกข่าวดี และให้ใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ทำการคะอะฮ์ฮุกุมอย่างต่อเนื่องทั้งเวลากลางคืนและกลางวันเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี แต่ผลที่ได้รับคือกลุ่มชนของท่านต่างหลีกหนี ไม่ยอมที่จะรับฟังสัจธรรม และด้วยความดีใจอันจงหองพวกเขาได้ฝ่าฝืนและปฏิเสธศรัทธา ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่เพื่อทำลายล้างการเผยแผ่และการเรียกร้องของท่าน และยังทำให้ผู้คนส่วนใหญ่หลงทางด้วยการชักชวนให้สักการะรูปปั้น และปิดกั้นมิให้หันหน้าเข้าหาการเรียกร้องสู่พระองค์ พวกเขาจึงถูกลงโทษให้อยู่ในหมู่ผู้หลงผิดและถูกให้จมน้ำตายในโลกนี้ และในโลกหน้าพวกเขาจะถูกให้ออ อยู่ในไฟนรกอันลุกโชน เพราะการฝ่าฝืนของพวกเขา

ท่านนบีนูหฺ ﷺ จึงได้ขอร้องต่ออัลลอฮฺ ﷻ ให้พระองค์ทรงจัดการขั้นเด็ดขาดต่อกลุ่มชนของท่านที่ปฏิเสธ อย่าให้หลงเหลือบนแผ่นดิน เพราะพวกเขาจะยิ่งทำให้ผู้คนหลงผิด และจะกำเนิดแต่พวกเลวทราม และขอร้องต่อพระองค์อย่าได้ทรงปล่อยปละละเลยกลุ่มชนเหล่านั้น อันเนื่องมาจากท่านได้รู้ว่าพวกเขาจะไม่ศรัทธาแม้ว่าจะยังใช้เวลายาวนานมากเท่าใดก็ตามในการคะอะฮ์ฮุกุมพวกเขา การคะอะฮ์ฮุกุมนั้นก็จะไม่เกิดผลเพราะหัวใจของพวกเขาดีใจและแข็งกระด้างไม่ยอมรับสัจธรรม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٦٦﴾ إِنَّكَ إِن

﴿ تَذَرَّهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٦٧﴾ ﴾

(27-26 :ع)

ความว่า “และนุหุได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยใ้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย(26) เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาจะทำให้ปวงบ่าวของพระองค์หลงผิด และพวกเขาเหล่านั้นจะให้กำเนิดแต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น(27)”

(นุหุ: 26-27)

วะฮะบะฮ์ อัจซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/163) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “เมื่อท่านนบีนุหุ ﷺ ได้รับวะฮีย์จากอัลลอฮ์ ﷻ และทราบว่ากลุ่มชนของท่านจะไม่มีผู้ใดศรัทธาขกเว้นจำนวนน้อยเท่านั้น ท่านจึงได้ทำการขอดูอาว่า โอ้พระเจ้า ของข้าพระองค์จงอย่าให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่บนแผ่นดินนี้เลย

แท้จริงหากอัลลอฮ์ ﷻ ทรงให้กลุ่มชนของท่านนบีนุหุ ﷺ ที่ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ พวกเขาจะทำการชักชวนบ่าวของพระองค์ที่กำเนิดหลังจากพวกเขาหลงผิดจากทางที่เที่ยงตรง และพวกเขาเองจะกำเนิดแต่พวกเลวทรามที่ละทิ้งการเคารพภักดีต่อพระองค์ ผู้ที่หัวใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความทรยศต่อมหากรุณาธิคุณของพระองค์ โดยที่พระองค์ทรงทำให้ท่านนบีนุหุหลังจากที่ได้ร่วมใช้ชีวิตกับพวกเขาเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี”

ท่านมุฮัมมัด ซัยยิด ฎ็อนฎ็อวีย์ (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/125-126) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ในอายะฮ์นี้ สิ่งที่เราน่าเชื่อมั่นต่อท่านนบีนุหุ ﷺ คือท่านเป็นหนึ่งในบรรดาอูลูลอฮ์มี ผู้เป็นเยี่ยมอย่างในการอดทนต่อบททดสอบ ท่านไม่ได้ขอดูอาให้กับกลุ่มชนของท่าน และไม่ได้กล่าวแก่พวกเขาด้วยคำพูดเช่นนั้น นอก จากหลังจากที่ท่านหมดหวังในการตอบรับการศรัทธาของพวกเขา ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงทำให้ท่านทราบว่า จะไม่มีผู้ใดศรัทธาอีกแล้ว นอกจากที่ได้ศรัทธาไปแล้ว และนอกจากท่านได้สังเกตการณ์ร่วมใช้ชีวิตกับพวกเขาเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี ท่านจึงทราบว่าพวกเขาอยู่ในหมู่มชนที่รักการหลงทางมากกว่าทางนำและลูกหลานของพวกเขาต่างดำเนินรอยตามบรรพบุรุษของพวกเขาด้วยการปฏิเสธศรัทธาและกระทำสิ่งที่เลวทราม

จะพบว่าท่านนบีนุหุ ﷺ ได้ทำการขอดูอาให้กลุ่มชนของท่านที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยการทำลายล้างพวกเขาให้หมดสิ้น ในเวลาเดียวกันท่านได้ทำการขอดูอาให้ อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประทานการอภัยโทษและความโปรดปรานจงประสพแก่บรรดาผู้ศรัทธา”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا نَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَارًا ﴾ (28)
(28:ع)

ความว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษ
ให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาใน
บ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชาย และ
บรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวก
อธรรมเหล่านั้น นอกจากความพินาศหายนะเท่านั้น”

(นุห: 28)

วะฮะบะฮ์ อัซซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/164) ได้กล่าวอธิบาย
อายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านนบี นุหฺ ﷺ ได้กล่าวคูอาฮ์ว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดทรงลบล้าง
ความผิดของข้าพระองค์ และบิดามารดาของข้าพระองค์ผู้ศรัทธาต่อศาสน์ของข้าพระองค์ และ
โปรดทรงอภัยโทษให้กับผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้เชื่อมั่นต่อ
การมีอยู่ของพระองค์ และความเอกละของพระองค์ และบรรดาผู้เชื่อมั่นจากประชาชาติและชนรุ่น
หลังจากนี้ และโปรดทรงอย่าเพิ่มพูนอันใดแก่ผู้ที่อธรรมต่อตนเองด้วยการปฏิเสธศรัทธาออกจาก
ความพึงพิงพินาศและหายนะ

ท่านนบี นุหฺ ﷺ ได้ทำการขอคูอาฮ์ซึ่งครอบคลุมทั้งผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา
จนถึงวันกิยามะฮ์

จากหะดีษรายงานโดย อับดุลอะซีซ อัลคุศรีย์ ﷺ ท่านได้ยืนยันท่านเราะฮ์ลุล ﷻ ได้กล่าว
ว่า

((ط ه ط))
(2395 :1998 4 ط 4832 :1998 ط)

ความว่า “ท่านอย่าคบเป็นมิตรสหายนอกจากกับผู้ศรัทธาและจะ
ไม่รับประทานอาหารของท่านนอกจากผู้ที่มีความยำเกรง”

(บันทึกโดย Abu Dawud, 1998: 4832 และ al-Tirmiziy, 1998:
2395)

และเป็นการส่งเสริมให้มีการขอคู่ออ้อตามแบบอย่างของท่านนบีฮุ ﷺ สำหรับ
บรรดาผู้ศรัทธาชายหรือหญิง ทุกยุคทุกสมัย ทั้งที่มีชีวิตอยู่หรือได้จากโลกนี้ไปแล้ว”

มุฮัมมัด ซัยยิด ฏ็อนฏอวีย (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/126) ได้กล่าว
อธิบายบายอะฮ์ซัซซันว่า “ศุเราะฮ์นี้ได้จบท้ายด้วยการขอคู่ออ้อของท่านนบีฮุ ﷺ ต่ออัลลอฮ์
ﷻ ให้พระองค์ทรงอภัยโทษแก่บรรดาผู้ศรัทธา และความพึงพินาศหายนะจงประสพแก่บรรดาผู้
ปฏิบัติศรัทธา”

ท่านนบีฮุ ﷺ ได้ทำการ วิงวอน ขอคู่ออ้อต่ออัลลอฮ์ ﷻ ให้พระองค์ทรงกวาด
ล้างพวกอธรรมเหล่านั้นให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดินเพราะหากพวกเขาหลงเหลืออยู่ก็รังแต่จะก่อ
ความวุ่นวายและความไม่สงบ โดยการขัดขวางการเรียกร้องเชิญชวนสู่ สัจธรรมและปิดกั้นมิให้การ
อะฮ์ซัซซันเข้าสู่จิตใจของมหาชน พวกเขาจะให้กำเนิดแต่พวกเลวทรามและพวกปฏิบัติศรัทธาเท่านั้น
อีกทั้งท่าน ได้ทำการวิงวอน ขอคู่ออ้อต่ออัลลอฮ์ ﷻ ให้พระองค์ทรง อภัยโทษให้แก่ตัวเอง ซึ่งเป็น
มรรยาทที่ดีงามของบ่าวที่รู้จักพระเจ้า และการขอคู่ออ้อให้แก่บิดามารดาของท่านคือการภักดีของ
ท่านต่อผู้บังเกิดเกล้าที่เป็นมูมินผู้ศรัทธา และการขอพรให้แก่ผู้ที่เข้าไปในบ้านของท่าน ที่เป็นผู้
ศรัทธาคือการที่ท่านรักที่จะให้ความดีแก่พี่น้องของท่านที่เป็นผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิง ในตรงกัน
ข้ามท่านได้ขอพรอีกครั้งให้ความพินาศล่มจมจงมีแต่พวกอธรรมผู้ปฏิบัติศรัทธาทั้งหลาย

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยพบว่า ท่านนบีฮุ ﷺ ให้ความสำคัญอย่างมากในการ
อะฮ์ซัซซันกลุ่มชนของท่านด้วยรูปแบบและเทคนิคการอะฮ์ซัซซันที่หลากหลาย โดยการตักเตือนให้
ระมัดระวังการลงโทษจากอัลลอฮ์ ﷻ หากพวกเขาฝ่าฝืน การใช้คำพูดที่สุภาพอ่อนโยนและการ
โน้มน้าวจิตใจ การอะฮ์ซัซซันอย่างลับๆและเปิดเผยทั้งกลางวันและกลางคืน การชี้แนะให้ขออภัยโทษ
ต่อพระองค์ การบอกข่าวดีสำหรับผู้ขออภัยโทษ ที่ จะนำมาซึ่งทรัพย์สิน เงินทองและลูกหลานอัน
มากมาย สว่นและลำน้ำหลายสาย และยังได้ตักเตือนให้พวกเขาใคร่ครวญสิ่งที่พระองค์ทรง
สร้างสรรค์สิ่งทั้งมวล รวมถึงการสร้างมนุษย์เป็นลำดับขั้นตอน การสร้างชั้นฟ้า ดวงอาทิตย์และดวง

จันทร์ การสร้างมนุษย์มาจากดิน และจะกลับคืนสู่ดิน และจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งในวันแห่งการ
ตอบแทน และการสร้างแผ่นดินให้เรียบกว้างใหญ่ เพื่อการสัญจรไปมา ท่านได้วางแบบอย่างแห่ง
การคະอะฮ์ให้ชนรุ่นหลังได้ปฏิบัติ บัดนี้ตาม โดยการใช้เทคนิค คະอะฮ์ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ที่
กล่าวมาเพื่อไม่ให้ผู้ถูกคະอะฮ์รู้สึกเบื่อหน่าย และมีความคาดหวังว่าด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งใน
การคະอะฮ์ที่พวกเขาอาจตอบรับการศรัทธาและหันสู่ทางแห่งสัจธรรม ซึ่งจำเป็นอย่างยี่ งสำหรับ
นักดาอีฮ์ชนรุ่นหลังที่ จะต้องนำเทคนิคต่างๆของท่านที่หลากหลายมาปรับใช้ให้เหมาะสมตาม
ภารกิจการคະอะฮ์กับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นแบบอย่างการคະอะฮ์ที่ดีสำหรับที่จะดำเนิน
รอยต่อไปตราบวันสิ้นโลก

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1.8.4 เพื่อศึกษาชีวประวัติของท่านนบีฮุ ﷺ
- 1.8.5 เพื่อศึกษาถึงความสำคัญของสุเราะฮ์ฮุ ﷺ
- 1.8.6 เพื่อศึกษาเทคนิคการละอวดะฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุ ﷺ

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

การศึกษาวិเคราะห์เทคนิค การละอวดะฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุ ﷺ เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์รูปแบบและวิธีการในการละอวดะฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ ที่ต้องต่อสู้ อุดทนและเสียดสละทั้งกลางวันและกลางคืน ทั้งโดยทางลับและเปิดเผย แต่ด้วยความดีอันและปฏิเสธศรัทธาของประชาชาติของท่าน ทำให้ท่านต้องทำหน้าที่ละอวดะฮ์เป็นเวลาอันยาวนาน ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิจัย ดังนี้

- 1) ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวประวัติของท่านนบีฮุ ﷺ
- 2) ได้รับความรู้ความเข้าใจถึงความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์ฮุ ﷺ
- 3) ได้เรียนรู้ถึงเทคนิคการละอวดะฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ ตามนัยแห่งสุเราะฮ์ฮุ ﷺ
- 4) ได้เรียนรู้ถึงวิธีการละอวดะฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ
- 5) ได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยและผู้อ่าน อีกทั้งเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจ

ที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเทคนิคการละอวดะฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ ในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เทคนิค การละอวดะฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุ ﷺ โดยกำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

ศึกษาวิเคราะห์เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการละอวดะฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุ ﷺ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนาโดยจะเก็บข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ตำรา และงานวิจัยต่างๆ

2. แหล่งข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเอกสารจากแหล่งข้อมูลที่สำคัญคือ

2.1 แหล่งปฐมภูมิ ดังนี้

2.1.1 หนังสือที่เกี่ยวข้องกับชีวประวัติของท่านนบีนุหฺ عليه السلام เช่น Qasas al-Anbiyā' ของ Ibn Kathīr และ Qisaṣ al-Qur'ān ของ Muhammad Ahmad Jād al-Maulā/Muhammad Abū al-Fadl Ibrāhīm เป็นต้น

2.1.2 หนังสือตัฟซีร (หนังสือตัฟซีรบิลมะอฺรูร) เช่น Jāmi' al-Bayān fi Tafsīr al-Qur'ān ของ al-Ṭabariy, Tafsīr al-Qur'ān al-Azīm ของ Ibn Kathīr เป็นต้น และ (หนังสือตัฟซีรบริรฺ ออัย) เช่น Fī Zilāl al-Qur'ān ของ Saiyid Qutb, Tafsīr al-Fakhr al-Rāziy al-Mushtahīr bi al-Tafsīr al-Kabīr wa Mafāṭih al-Ghaib ของ al-Rāziy เป็นต้น โดยอ้างอิงถึงอายะฮฺต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการตะอฺวะฮฺของท่านนบีนุหฺ عليه السلام และอายะฮฺที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

2.1.3 อัลหะดีษ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการตะอฺวะฮฺ โดยจะยึดหะดีษที่เป็นอัลเศาะหาหฺ เช่น Sahīh al-Bukhāriy, Sahīh Muslim ที่เป็นอัลสุหนัน เช่น Sunan al-Tirmidhiy, Sunan Abī Dāwūd เป็นต้น และที่เป็นอัลมะसानีด เช่น Musnad al-Imām Ahmad เป็นต้น

2.2 แหล่งทุติยภูมิ

2.2.1 หนังสือหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชีวประวัติของนักอรรถาธิบายอัลกุรอานหรือชีวประวัติของผู้เล่าหะดีษ และผู้รายงานหะดีษ

2.2.2 หนังสือการอรรถาธิบายหะดีษที่อธิบายเกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์ในเรื่องการตะอฺวะฮฺ

2.3 แหล่งตติยภูมิ

2.3.1 หนังสือพจนานุกรมอธิบายศัพท์ภาษาอาหรับ ที่เป็นภาษาอาหรับ ภาษามลายู และภาษาไทย

2.3.2 หนังสือการใช้ศัพท์เทคนิคต่างๆทางวิชาอัลกุรอาน (Mu'jam al-Maudū'at al-Qur'ān)

2.3.3 หนังสือคำศัพท์ในอัลกุรอาน (al-Mu'jam al-Mufahras li al-Alfāz al-Qur'ān al-Karīm)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นงานที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อนและระมัดระวัง เพราะเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับอัลกุรอาน ดังนั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงต้องใช้หลักเกณฑ์และแนวทางที่ถูกต้อง ดังนี้

3.1 รวบรวม และเรียบเรียงข้อมูลที่ได้ศึกษามาตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1.1 รวบรวมอายะฮ์อัลกุรอานและหะดีษที่เกี่ยวข้องกับการคะอะฮ์และเทคนิคการคะอะฮ์ของท่านนบี ﷺ

3.1.2 รวบรวมชีวประวัติของท่านนบี ﷺ และงานคะอะฮ์ของท่าน

3.1.3 รวบรวมทัศนะของบรรดาอุละมาอ์คัฟลีร (ไม่ว่าจะเป็นคัฟลีร บิลมะอูญร หรือคัฟซีรบิรรอฮ์) และทัศนะของอุละมาอ์หะดีษ

3.2 รวบรวมแนวทางและหลักการต่างๆที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นการอธิบายหรือตัจญีหฺ (การให้น้ำหนักหลักฐาน)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้หลักการดังนี้

4.1 หลักอัสลอัลคัฟลีร ผู้วิจัยใช้ หลักการ คัฟลีร บิลมะอูญร หมายถึง การอธิบายอัลกุรอานโดยยึดเอาหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดในการอธิบาย

4.2 หลักอัสลอัลหะดีษ ผู้วิจัยจะยึดคิษเศาะหีหฺ ( ) หะดีษหะสัน ( ) เท่านั้นในการประกอบการอธิบายเพื่อยืนยันความถูกต้อง ส่วนหะดีษเศาะอีฟ ( ) จะไม่ใช้อ้างอิงเฉพาะบางกรณีเท่านั้น ถึงอย่างไรก็ตามเมื่อมีความขัดแย้งระหว่างหะดีษด้วยกัน ทั้งด้านเนื้อหาหรือระดับของหะดีษ ผู้วิจัยจะยึดเอาหะดีษที่มีระดับเหนือกว่าเสมอ

4.3 หลักการประวัติศาสตร์ ผู้วิจัยใช้หนังสือที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ในการนำเสนอข้อมูลที่อธิบายเกี่ยวกับท่านนบี ﷺ และการคะอะฮ์ของท่าน

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาชีวประวัติของท่านนบีฮุฎัย

ชื่อของท่านนบีฮุฎัย คือ ฮุฎัย บุตรของ ลามั๊ก บุตรของ มะดูซาลิก บุตรของ เคาะนุก เขาคือ อิดริส บุตรของ ยาริด บุตรของ มะฮฺลาบิล บุตรของ กีนาน บุตรของ อะนุช บุตรของ ซัย บุตรของ อาคัม สำหรับ วงศ์ตระกูลของท่าน พบว่าท่านมาจากตระกูลผู้ศรัทธา และมีเชื้อสายมาจากท่านนบีอาดัม

ท่านนบีฮุฎัย ได้กำเนิดหลังจากที่ท่านนบีอาดัมเสียชีวิตเป็นเวลา 126 ปี ระหว่างการกำเนิดของท่านนบีฮุฎัย และการเสียชีวิตของท่านนบีอาดัม นั้นเป็นเวลา 146 ปี

สภาพสังคมในช่วงระหว่างท่านนบีอาดัม และท่านนบีฮุฎัย พบว่าผู้คนยึดมั่นในหนทางแห่งอิสลามรวมถึงบิดามารดาของท่านนบีฮุฎัย ยังมีบรรดาผู้ทำความดีอยู่ในหนทางที่ถูกตั้งชื่อ วัตดุ สุวาอู ยะฆูษ ยะอูฏ และนัซรุ และผู้คนในสมัยนั้นก็ปฏิบัติตามบรรดาคณดีเหล่านั้นด้วย หลังจากที่ คณดีในหมู่พวกเขาตายไป พวกเขาก็เศร้าเสียใจ จึงมีการเสนอให้สร้างรูปปั้นขึ้นเพื่อเป็นการรำลึกถึงคณดีเหล่านั้น แต่เมื่อเวลาผ่านไปหลายยุคหลายสมัย พวกเขาก็หลงลืมพระเจ้าที่แท้จริง เริ่มมีการเคารพสักการะรูปปั้น วัตดุ สุวาอู ยะฆูษ ยะอูฏ และนัซรุ ซึ่งมีต้นเหตุมาจากชัยฏอนที่ทำการกระหิษกระชาบโดย หลอกให้พวกเขาสร้างรูปปั้นขึ้น และกล่าวว่าแท้จริงรูปปั้นนั้นสามารถให้น้ำฝน และให้ประโยชน์อันมากมาย และเมื่อกาลเวลาผ่านไปจนถึงช่วงสมัยของประชาชาติของท่านนบีฮุฎัย กลุ่มชนของท่านก็ก้มหน้าก้มตาสักการะรูปปั้นต่างๆ ที่ไม่รู้ว่ามีที่มาจากที่ใดและรู้แต่เพียงว่าบรรพบุรุษของพวกเขาได้ปฏิบัติมาก่อนหน้านี้เท่านั้นและพวกเขาเชื่อว่ารูปปั้นที่พวกเขาสร้างขึ้นนั้นจะสามารถให้ทุกข์และสุขได้ อีกทั้งยังสามารถให้โทษและยังประโยชน์กับพวกเขาได้ พวกเขาจึงผินหลังให้กับแนวทางอันถูกต้องและหันหน้าสู่การเคารพสักการะบูชารูปปั้นและสร้างรูปปั้นเพิ่มขึ้นด้วยน้ำมือของพวกเขา นี่คือนสภาพสังคมหลังจากที่ถูกหล่อหลอมโดยชัยฏอนที่มีหน้าที่หลอกล่อผู้คนสู่การหลงทาง

อัลลอฮ์ ได้ทรงแต่งตั้งศาสนทูตของพระองค์เพื่อทำหน้าที่ เรียกร้องมวลมนุษยชาติไปสู่การให้ออกภาพ การจงรักภักดี และการอับ อดะฮฺต่อพระองค์ เพียงองค์เดียวเท่านั้น หลังจากนี้

ผู้คนในสมัยนั้นเริ่มมีการเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ ﷻ โดยพระองค์ทำการแต่งตั้งเราะสูลท่านแรกสู่มนุษยโลก นั่นคือ ท่านนบีนุหฺ ﷺ

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้รับหน้าที่ให้ทำการเชิญชวนผู้คนสู่การจงรักภักดี ต่ออัลลอฮ์ ﷻ พระองค์ได้ทรงส่งท่านนบีนุหฺ ﷺ ซึ่งเป็นศาสนทูตของพระองค์ให้ทำการตะวะฮฺกลุ่มชนของท่านสู่การเคารพภักดีผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายและชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อ งให้กับพวกเขา และตักเตือนให้ห่างไกลจากการเคารพสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ที่จะนำพาซึ่งการลงโทษอันเจ็บปวด

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ ﷺ ต่างปฏิเสธคำเชิญชวนของท่านและกล่าวแก่ท่านว่าท่านคือผู้หลงผิด ทั้งที่ความจริงแล้วพวกเขาเหล่านั้นคือผู้หลงผิดอันชัดแจ้ง นอกจากบรรดาชนชั้นนำในหมู่ชนของท่านจะปฏิเสธการเชิญชวนของท่านแล้ว พวกเขายังกล่าวว่าท่านนั้นเป็นเพียงสามัญชนธรรมดาเช่นพวกเขา มิได้ประเสริฐมากกว่าพวกเขาและยังกล่าวหาว่าท่านเป็นผู้โกหกที่พยายามเชิญชวนพวกเขา และไม่มีผู้ปฏิบัติตามท่านยกเว้นผู้ต่ำต้อยในหมู่ชนของพวกเขาเท่านั้น และกล่าวหาว่าท่านนั้นพยายาม ทำตัวเป็นผู้นำให้ดีเด่นเหนือคนอื่นโดยการอ้างว่าได้รับการบัญชาจากพระเจ้า เพื่อให้ได้มาซึ่งความมั่งคั่ง และมีหน้ามีตาในสังคม พวกเขาจึงพยายามที่จะกำจัดท่านและบีบบังคับท่าน โดยกล่าวหาว่าท่านไม่ได้เป็นสิ่งอื่นใดนอกจากคนบ้าและถูกขู่บังคับ ด้วยความเอือมระอาและเบื่อหน่ายต่อการเชิญชวนของท่านพวกเขาทำการทำร้ายให้ท่านนำมาซึ่งการลงโทษที่ได้สัญญาไว้เนื่องจากพวกเขาเห็นว่าไม่ปรากฏการลงโทษใดๆ ในระยะเวลาอันยาวนานที่ท่านได้ทำการตะวะฮฺ ท่านจึงตอบพวกเขาว่าหากอัลลอฮ์ ﷻ ทรงประสงค์ให้การลงโทษเกิดขึ้นก็จะไม่มีผู้รอดไปได้

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ยังคงยืนหยัดหน้าที่ตะวะฮฺของท่าน เป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี แต่พบว่าจำนวนผู้ศรัทธาไม่เพิ่มขึ้นขณะที่จำนวนผู้ปฏิเสธ ศรัทธากลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม ท่านจึงได้หันหน้าเข้าร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ถึงการทำหน้าที่ตะวะฮฺด้วย ท่านจึงได้ขอร้องให้พระองค์ทรงตัดสินระหว่างท่านและกลุ่มชนของท่าน โดย ยุติธรรม ท่าน จึงเริ่มคูอาฮ์ให้พระองค์?ณ. ทำลายบรรดาผู้ปฏิเสธ และทรงช่วยเหลือท่านและบรรดาผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นตามแนวทางของพระองค์ให้รอดพ้นจากการลงโทษด้วย

วันที่อัลลอฮ์ ﷻ สัญญาไว้ได้มาถึง เมื่อพระองค์เปิดเผยกับท่านนบีนุหฺ ﷺ ว่าจะไม่มีใครศรัทธาต่อเขาอีกแล้ว และพระองค์ได้บันดาลใจให้เขาไม่เศร้าเสียใจในเรื่องนั้น พระองค์

ทรงบัญชาให้ท่านนบีนุหฺ عليه السلام สร้างเรือ อุละมาอ์มีความคิดเห็นต่างกับเกี่ยวกับเรือ โดยให้ความเห็นดังนี้ 1) สูง 80 ศอก กว้าง 50 ศอก 2) ในคัมภีร์เตารอตได้กล่าวไว้ว่า สูง 300 ศอก กว้าง 50 ศอก 3) ษะซัน บัศรียฺมีความคิดเห็นว่าเป็นสูง 600 ศอก กว้าง 300 ศอก 4) อิบนุ อับบาสมีความคิดเห็นว่าเป็นสูง 1200 ศอก กว้าง 600 ศอก 5) สูง 1000 ศอก กว้าง 100 ศอก 6) อุละมาอ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่าสูง 30 ศอก มีสามชั้น แต่ละชั้นสูง 10 ศอก ชั้นล่างสุดสำหรับสัตว์สี่ขาและสัตว์เลื้อยคลาน ชั้นที่สองสำหรับมนุษย์ และชั้นบนสุดสำหรับนกและสัตว์ปีก

เมื่อเรือถูกสร้างเสร็จ และท่านรอคำบัญชาจากพระองค์ที่จะลงมายังท่าน ท่านได้นั้น สัญญาณการเริ่มต้นแห่งอุทกภัย ได้มาถึง เมื่อเตาอบในบ้านของท่านเอ้อลันไปด้วยน้ำ ท่านรีบเร่งเปิดเรือและเรียกผู้ศรัทธา และ ท่านได้นำสัตว์ทุกชนิดทั้งแมลงและนกอย่างละ คู่เพศผู้และเพศเมีย ขึ้นไปกับท่าน

บรรดาผู้รู้ศาสนา (อุละมาอ์) มีหลายทรรศนะในเรื่องของบรรดาผู้ที่ขึ้นเรือไปกับท่านนบีนุหฺ عليه السلام อิบนุ อับบาส กล่าวว่า มีแปดคน ขณะที่กะอับ อัลอะฮฺบารุ บอกว่ามีเจ็ดสิบสองคน และคนอื่นๆ บอกว่ามีสิบคน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยการจมน้ำ และทรงช่วยเหลือท่านนบีนุหฺ عليه السلام และผู้ศรัทธาจากภัยพิบัติอันร้ายแรง พระองค์ทรงให้ลูกหลานของท่านที่ยังคงมีชีวิตอยู่สืบทอดเชื้อสายจากท่านและพระองค์ทรงยกย่องเกียรติคุณของท่านในหมู่ประชาชาติรุ่นหลังๆ ทั้งหลาย เพราะท่านอยู่ในหมู่ปวงบ่าวผู้ศรัทธามั่นต่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

มูญิซซะฮฺ (ปาฏิหาริย์) ของท่านนบีนุหฺ عليه السلام นั้นได้มีการพูดถึงมากมาย เพราะการท่วมเทเพื่องานอะฮฺวะฮฺที่เป็นหน้าที่หลักของบรรดาศาสนทูตของอัลลอฮฺ ﷻ สำหรับมูญิซซะฮฺ (ปาฏิหาริย์) ของท่านนบีนุหฺ عليه السلام นั้นสามารถจำแนกออกเป็นข้อๆ ดังนี้

1. ท่านนบีนุหฺ عليه السلام เป็นเราะสูลท่านแรกของโลก ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งเพื่อทำการอะฮฺวะฮฺผู้คนสู่หนทางอันถูกต้อง
2. ท่านนบีนุหฺ عليه السلام เป็นหนึ่งในบรรดา “อูลุลอฮฺมี” 5 ท่าน อันได้แก่ ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ท่านนบีมูฮัมมัด ﷺ ท่านนบีนบียะฮ์ عليه السلام ท่านนบีมูซา عليه السلام ท่านนบียีฮ์ยา عليه السلام และท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ

และจุดยืนของมนุษย์ต่อการละอวาระซึ่งใช้รูปแบบที่หลากหลายในการเชิญชวนผู้คนสู่สังฆกรรม เพื่อเป็นการฝึกฝนบรรดานปีเราะฮฺ และผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นนักดาอีย์จวบจนวันสิ้นโลก ในสุเราะฮฺนี้ ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้เริ่มการละอวาระฮฺเผยแผ่สังฆกรรม โดยการตักเตือนกลุ่มชนของเขา และเชิญชวนให้ละทิ้งการทำคามผิดและอธรรม เพื่อว่าอัลลอฮฺ ﷻ จะทรงอภัยโทษ และเพิ่มพูนทรัพย์สินเงินทองและลูกหลานอันมากมาย พระองค์จะทรงให้มีสวนและลำน้ำมากมายแก่พวกเขา แต่พวกเขาปฏิเสธ และคือรื้อนในการหลงผิดจนกระทั่งพระองค์ได้ให้สิ้นสุดลงด้วยเหตุการณ์น้ำท่วม ซึ่งพระองค์ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาจมน้ำตาย ด้วยเหตุนี้สุเราะฮฺนี้ จึงได้ชื่อว่า “สุเราะฮฺนุหฺ”

ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ มิได้กล่าวถึงความประเสริฐของสุเราะฮฺนุหฺ ไว้ในวณะของท่าน รวมถึงบรรดาเศาะหาบะฮฺก็มิได้กล่าวถึง เช่นเดียวกับบรรดาอุละมาอ์ ทั้งยุคก่อนและยุคหลัง แต่อย่างไรก็ตามมีเพียงหะดีษมาฏูอฺ (หะดีษที่มีได้มีที่มาจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ) จึงไม่ควรยึดเป็นหลักฐาน ด้วยเหตุนี้จึงไม่ปรากฏร่องรอยหลักฐานที่ชัดเจนที่กล่าวถึงความประเสริฐของสุเราะฮฺนุหฺ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นสุเราะฮฺที่มีอยู่ในอัลกุรอานทั้งหมดล้วนมีคุณค่า และมีความหมายที่งดงามยิ่ง

เริ่มต้นสุเราะฮฺนุหฺด้วยการกล่าวเกี่ยวกับการบัญชาของอัลลอฮฺ ﷻ ต่อท่านนบีนุหฺ ﷺ ให้ทำการละอวาระฮฺหมู่ชนของท่าน และสุเราะฮฺได้กล่าวจบท้ายถึงผลตอบแทนของอัลลอฮฺ ﷻ ต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยการลงโทษในคุนยาและอาคิเราะฮฺ หลังจากที่ท่านประสบกับความเหน็ดเหนื่อยและความพยายามเป็นเวลาอันยาวนานถึง 950 ปี และการขออภัยของท่านให้พระองค์ทรงอภัยโทษบรรดาผู้ศรัทธา

ความสัมพันธ์ของสุเราะฮฺนุหฺกับสุเราะฮฺที่ผ่านมา คือสุเราะฮฺอัลมะอาริจ โดยที่ทั้งสองสุเราะฮฺนี้มีความสัมพันธ์และความคล้ายคลึงกัน 2 ประการ

1. ทั้งสองสุเราะฮฺมีความคล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก กล่าวคือในสุเราะฮฺอัลมะอาริจ ได้มีการกล่าวถึงบทลงโทษสำหรับชาวกุฟฟารผู้ปฏิเสธ ศรัทธา สมัยท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และในสุเราะฮฺนุหฺ ได้มีการกล่าวถึงบทลงโทษสำหรับชาวกุฟฟารผู้ปฏิเสธศรัทธาสมัยท่านนบีนุหฺ ﷺ

2. สุเราะฮฺอัลมะอาริจได้กล่าวถึงความยิ่งใหญ่และเดชานุภาพของพระองค์ในการที่พระองค์จะเปลี่ยนจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ด้วยตัวแทนซึ่งดีกว่าพวกเขา ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับสุเราะฮฺนุหฺที่ได้มีการกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ﷻ และเดชานุภาพของพระองค์ในการที่พระองค์จะลงโทษบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของ

ท่านนุหุ رضي الله عنه ด้วยการจมน้ำ และการที่ท่านนบีญุหุ رضي الله عنه ได้ขอคู่ออ้ออย่าให้ผู้ปฏิเสธศรัทธา
หลงเหลือในแผ่นดิน ซึ่งย่อมหมายถึงการขอให้ผู้ศรัทธารอดพ้นปลอดภัยจากกา รลงโทษ และ
เปลี่ยนจากกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นด้วยตัวแทนที่ดีกว่าพวกเขา

ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ฮุกกับสุเราะฮ์หลังจากนั้นคือสุเราะฮ์อัลญิน

4. ทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวเกี่ยวกับผลตอบแทนที่ดีของบ่าวผู้ศรัทธา
5. ทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชั้นฟ้า
6. ทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ﷻ

ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ฮุกกับสุเราะฮ์ก่อนจากนั้นคือสุเราะฮ์อันนะหฺลุ้ตามลำดับ
การประทานอัลกุรอาน โดยที่สุเราะฮ์อันนะหฺลุ้ได้กล่าวในอายะฮ์ต่างๆเกี่ยวกับการตะอวะฮ์ของ
ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ต่อชาวมักกะฮ์ด้วยรูปแบบวิทยปัญหา สุขุม ตักเตือนที่ดี และการโต้แย้งด้วยสิ่งที่ดีกว่า
และอดทนต่ออุปสรรคต่างๆ ความดีอริ้นของพวกเขา แน่นอนอัลลอฮ์ ﷻ ย่อมอยู่เคียงข้าง
บรรดาผู้ออกตน

หลักการใช้ภาษาในสุเราะฮ์ฮุก มีดังต่อไปนี้

1. อัลลอฮ์ ﷻ ได้ใช้คำที่หลากหลายในสุเราะฮ์ฮุก มีการใช้รูปแบบ (ڪ) ڪ
อตติบาค ซึ่งเป็นคำสองคำที่ตรงข้ามกัน
2. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานโดยใช้รูปแบบ (ڪ) ڪ อัลมะญาส อัล
มุรซัล เป็นคำที่กล่าวในอายะฮ์ ให้ความหมายต่างจาก ความหมายจริงของคำ แต่ความหมายที่ใช้และ
ความหมายจริงของคำ มีความเกี่ยวข้องกัน
3. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานโดยใช้รูปแบบ ڪ อัลอิชติอาเราะฮ์
ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบ
4. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานในรูปแบบ (ڪ) ڪ อัลอิฎนาบ โดยใช้
คำนาม (ڪ) ڪ อัลมัศคฺรุ้ ในอายะฮ์ซึ่งเป็นการยืนยันถึงการกระทำนั้นๆ
5. อัลกินายะฮ์ (ڪ) ڪ   คำที่ต้องการความหมายอื่นที่สอดคล้องกับคำเดิม
พร้อมกับอาจสื่อถึงความหมายเดิมไปพร้อมๆกัน
6. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานในรูปแบบ (ڪ) ڪ อัลอิฎนาบ โดยกล่าว
เจาะจงหลังจากที่กล่าวโดยรวมทั่วไป ڪ ڪ ڪ อัลคอส บะอฺด อัลอาม

7. ในสุเราะฮ์นี้มีอายะฮ์ที่มีคำคล้ายคลึง   เพื่อให้เกิดความหมายที่เจาะจง เฉพาะ

8. อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานในรูปแบบ ( ) ชะฎะฮ์มุรเสาะฮ์ ซึ่งเป็นการคล้องจองและสัมผัสสระในแต่ละอายะฮ์

5.1.3 เพื่อศึกษาเทคนิคการคะอะฮ์ของท่านนบี ﷺ ในสุเราะฮ์นูห

การคะอะฮ์ หมายถึงการเชิญชวนมนุษย์สู่ อัลลอฮ์ ﷻ และการเรียกร้องสู่ทางนำ โดยให้กระทำในสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มีชอบ

จุดประสงค์ในการทำหน้าที่คะอะฮ์ มีดังต่อไปนี้

1) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ให้หันสู่การเคารพอิบา คะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ ตามที่อิสลาม ได้สอนสั่ง และเพื่อให้มนุษย์รู้จักพระเจ้าที่แท้จริง และการใช้จิตวิญญาณที่มีเกียรติ จิตใจที่สูงส่งในการสร้างมนุษย์ที่บริสุทธิ์ที่ดีเลิศ และยกการกระทำและการปฏิบัติที่จะนำพาซึ่งความอยากความ ต้องการอันไม่รู้จักเพียงพอ การรู้จักยับยั้งชั่งใจในการที่จะปฏิบัติตามมารร้ายชัฎฎอน

2) เพื่อขัดเกลาคิดใจของมนุษย์ให้มีเกียรติและสูงส่ง เพราะอัลลอฮ์ ﷻ นั้นทรงให้เกียรติกับมนุษย์อย่างมากมาย

3) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ในการฟื้นฟูสุนนะฮ์การตะฮะรูก์ทำความรู้จักซึ่งกันและกัน และเพื่อประกาศความเป็นพี่น้องและความเท่า เทียมซึ่งกันและกัน ไม่มีความเหลื่อมล้ำระหว่างชาติพันธ์ ตำแหน่งยศถาบรรดาศักดิ์ ชาติตระกูล สีผิว หรือเชื้อชาติ แต่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสูงส่งอยู่ที่การทำงานที่ดีของเขา การให้ประโยชน์แก่ส่วนรวม ความพยายามที่น่ายกย่อง การกระทำที่ดี และหัวใจที่ยำเกรงพระเจ้าอย่างแท้จริง

4) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ในการเปลี่ยนแปลงความเลื่อมโทรมในสังคมซึ่งพบว่า มีมุสลิมร่วมอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากในปัจจุบัน โดยชี้ให้พวกเขาเห็นถึงความจำเป็นในการกลับไปยังศาสนา โกลัซิดอัลลอฮ์ ﷻ และโกลัซิดมนุษย์ เพื่อที่จะช่วยกันร่วมมือในการฟื้นฟูสังคมให้นำอยู่ตามทีอิสลามได้สอนสั่งไว้ และเพื่อเป็นการยืนยันถึงการได้รับสิทธิด้านชีวิต ทรัพย์สิน การงาน สุขภาพ อิศรภาพและความปลอดภัยของทุกคน และกำหนดขอบเขตการแสวงหาแต่สิ่งที่ฮาลาลเป็นที่อนุมัติ

- 5) เพื่อทำหน้าที่ศรัทธาสุบรรมสอนสั่ง มุสลิมตามรูปแบบการศรัทธาสุบรรมอิสลามให้ครอบคลุมทุกๆด้าน ทั้งด้านจิตวิญญาณ ความคิด มารยาท สุขภาวะด้านร่างกาย และสังคม
- 6) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการเตรียมพร้อมสังคมมุสลิมที่จำเป็นจะต้องเต็มเต็มด้วยจรรยาบรรณแบบอิสลาม
- 7) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการปกป้องประชาชาติอิสลามจากศัตรู ซึ่งหมายถึงดินแดนหรือคุกคามในทุกๆรูปแบบ ไม่ว่าจะในด้านวัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม
- 8) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการสร้างการปกครองระบอบอิสลามในทุกๆรูปแบบ เพราะเป็นส่วนสำคัญในการวางรูปแบบการปกครองก่อนสิ่งอื่นใด
- 9) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการรวมคนมุสลิมทั่วโลกให้เป็นหนึ่งเดียว โดยเริ่มต้นจากการรวมเป็นหนึ่งเดียวด้านความคิด วัฒนธรรม และอื่นๆ
- 10) เพื่อปฏิบัติภารกิจในการอะวะฮ์สู่นางแห่งอัลลอฮ์ ﷻ ทั่วแผ่นดิน
- 11) เพื่อยืนยันถึงหลักการเชือดวันแห่งการตอบแทน เพราะมนุษย์นั้นจะถูกให้ฟื้นคืนชีพในวันที่ยิ่งใหญ่ วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก

ความหมายของนักดาอีย์เชิงวิชาการ หมายถึง ผู้ที่ถูกให้รับผิดชอบตามที่อิสลามได้บัญญัติไว้ โดยต้องทำหน้าที่อะวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ หรือผู้ที่กำหนดให้ตัวเองทำหน้าที่อะวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว ให้ศรัทธาต่อพระองค์ ต่อ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และสู่การทำคามดีในด้านอิบาอะฮ์ การดำเนินชีวิต และสั่งใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบ

คุณลักษณะของนักดาอีย์ที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้

- 1) การรู้จักอัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริงและมีความใกล้ชิดกับพระองค์อย่างแน่วแน่
- 2) มีความเข้าใจอย่างละเอียดในเรื่องศาสนาและศุนยา
- 3) มีความรอบรู้ในเรื่องของผู้ถูกอะวะฮ์มีประสบการณ์ที่โชกโชน มีความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวาง ต้องศึกษากับผู้รู้ จะต้องเรียนรู้ความเป็นอยู่ของผู้ถูกอะวะฮ์ ระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และเรียนรู้วิชาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกอะวะฮ์
- 4) การเป็นแบบอย่างที่ดี
- 5) มีความสนใจและตื่นตัวตลอดเวลา
- 6) มีความบริสุทธิ์ใจ (อิกลาศ)
- 7) มีความอดทน

- 8) การศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ
- 9) มีความนอบน้อมถ่อมตนและสุภาพอ่อนโยน

ประเภทของผู้ถูกคะอะฮะฮ์(มัดอูฮ์) มีดังต่อไปนี้

1) มุอฺมิน หรือผู้ศรัทธา หมายถึง บุคคลที่ศรัทธาต่ออิ สลามและพึงพอใจในหลักการ ซึ่งพวกเขามีมุมมองที่ดีต่อศาสนาอิสลาม และพร้อมที่จะเรียนรู้อิสลาม มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติในสิ่งที่อิสลามสั่งใช้ และมีความพร้อมในการใช้ชีวิตในคุณภาพและอาคิเราะฮ์เพื่อให้ถูกต้องตามแบบอย่าง และพวกเขาไม่ได้ให้ความสนใจอย่างจริงจัง เกี่ยวกับคุณภาพ และพยายามอย่างมากในการปฏิบัติการทำงานในคุณภาพเพื่อให้เก็บเกี่ยวผลในวันอาคิเราะฮ์ เพราะพวกเขามีความเชื่อมั่นต่อผลตอบแทนในวันอาคิเราะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงสัญญาไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นในสายเชือกแห่งอิสลามอย่างแท้จริง

2) ผู้ที่ไม่มีจุดยืน (ผู้ที่ยังลังเลอยู่) หมายถึง บุคคลที่ยังไม่ได้รับความกระจ่างในการถูกคะอะฮะฮ์ในครั้งแรก จึงจำเป็นสำหรับนักดาอีย์ในการคะอะฮะฮ์ครั้งต่อไป จนกว่าพวกเขาจะเข้าใจความหมายของการบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ﷻ รู้ถึงผลดีของการตอบรับการคะอะฮะฮ์ และรู้คุณค่าของคุณภาพเพื่อนำเสียบึงไปยังอาคิเราะฮ์

3) ผู้กระทำ ความผิด หมายถึง บุคคลที่ศรัทธาต่อระบบอิสลามและกล่าวคำปฏิญาณตน (ชะฮาดะฮ์) ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ﷻ และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เป็นศาสนทูตของพระองค์ แต่ในเวลาเดียวกันพวกเขาก็หันหลังให้กับบางส่วนของที่กฎหมายอิสลามสั่งใช้ และปฏิบัติในสิ่งที่อิสลามสั่งห้าม

4) กafir หรือผู้ปฏิเสธศรัทธาคือ กลุ่มคนที่ไม่ตอบรับการคะอะฮะฮ์และมองนักดาอีย์ในแง่ร้าย มีความสงสัยต่อหลักการ และแนวคิดของการคะอะฮะฮ์ และมองนักดาอีย์ในมุมมองที่เสียหาย ซึ่งอัลกุรอานได้กล่าวถึงพวกเขาคือพวกชนชั้นนำ คือ ผู้ที่มีเกียรติ ในสังคมและเป็นผู้นำต่อต้านการคะอะฮะฮ์ของบรรดาเราะฮ์ลุล

เทคนิคการคะอะฮะฮ์ของท่านนบีนุหฺ ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุญ

- 1) การคะอะฮะฮ์ด้วยการกล่าวตักเตือน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงส่งท่านนบีนุหฺ ﷺ ให้ทำหน้าที่คะอะฮะฮ์กลุ่มชนของท่าน และท่านก็น้อมรับคำบัญชาพร้อมใช้เทคนิคการคะอะฮะฮ์ด้วยการตักเตือนกลุ่มชนของท่านให้ตอบรับสังฆกรรมก่อนการลงโทษจะมาถึง

2) การคะอะฮ์ด้วยสภาพอ่อนโยน

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ทำการคะอะฮ์กลุ่มชนของท่าน โดยที่ท่านรู้จักตัวตนของกลุ่มชนของท่าน ท่านจึงเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมสภาพอ่อนโยน กับพวกเขา เพื่อเชิญชวนพวกเขาสู่สัจธรรมให้ได้มากที่สุด ด้วยเหตุนี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ นักดาอีย์ในการใช้คำพูดที่ชัดเจนเหมาะสม มีความสภาพอ่อนโยนตามสภาพความเข้าใจของผู้ถูกคะอะฮ์เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาและซึมซับสู่หัวใจของพวกเขา

3) การคะอะฮ์ด้วยการโน้มน้าว

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงบัญชาศาสนทูตของพระองค์ให้ทำหน้าที่คะอะฮ์บ่าวของพระองค์โดยการโน้มน้าวด้วยคำพูดที่สุภาพอ่อนโยน และท่านนบีนุหฺ عليه السلام ก็ได้น้อมรับคำบัญชาและปฏิบัติภารกิจแห่งการคะอะฮ์ด้วยความจริงใจ ซึ่งบ่งบอกถึงความรักความห่วงใยของท่านที่มีต่อกลุ่มชนของท่าน และเพื่อเชิญชวนพวกเขาสู่การศรัทธาเคารพภักดี และยำเกรงต่อพระองค์โดยการเชื่อฟังและปฏิบัติตามสิ่งที่ท่านได้เชิญชวนและยังโน้มน้าวถึงข้อดีในการปฏิบัติตามเพื่อให้ได้รับการอภัยโทษและได้รับการผ่อนผันไปยังวาระที่ถูกกำหนดไว้

4) การคะอะฮ์ด้วยการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสม

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ใช้เทคนิคการ คะอะฮ์ด้วยการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งกลางวันและกลางคืนอย่างสม่ำเสมอ และต้องมีความอดทน จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ในการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ โอกาสของผู้ถูกคะอะฮ์ และจะต้องมีความอดทนต่ออุปสรรคต่างๆ ผู้ใดที่ไม่สามารถทำการกิจการคะอะฮ์กลุ่มชน ของเขาในช่วงกลางวัน ให้ทำการคะอะฮ์ในช่วงกลางคืนตามความเหมาะสมของการปฏิบัติงานของพวกเขา ตามความเหมาะสมของผู้ถูกคะอะฮ์และการ เลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมในสถานการณ์นั้น เพราะในบางครั้ง รั้งผู้ถูกคะอะฮ์ อาจจะมีภารกิจ เหนื่อยล้า หรืออยู่ในภาวะลำบาก คับขัน ก็เป็นได้ ดังนั้นนักดาอีย์ควรเลือกเวลาที่เหมาะสมตาม โอกาสของผู้ถูกคะอะฮ์ และควรระมัดระวังการคะอะฮ์ในช่วงเวลาที่พวกเขาเบื่อน้ำหรือมีความลำบาก

5) การคะอะฮ์ด้วยการเรียกร้องเชิญชวนอย่างลับๆและเปิดเผย

หลังจากที่กลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ปฏิเสธการคะอะฮ์ของท่าน ท่านก็ยังพยายามหาเทคนิค คะอะฮ์ด้วยรูปแบบ อื่นๆที่หลากหลาย เพราะท่าน คาดหวัง ว่าด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งในการ คะอะฮ์ที่พวกเขาอาจตอบรับการศรัทธาและหันสู่ทางแห่งสัจธรรม ท่าน จึงทำการคะอะฮ์อย่างลับๆ ทั้งกลางวันและกลางคืน แต่พวกเขายังหนีห่างออกจากท่าน ท่านจึงทำการคะอะฮ์ต่อไปอย่างเปิดเผย แต่ไม่ประสบผล ท่านจึง รวมชั้นตอนที่หนึ่งและสองควบคู่กัน นั่นคือ

การคะอะฮ์อย่างเปิดเผยโดยการป ระกาศและการคะอะฮ์อย่างลับๆซึ่ง การควมรूपแบบทั้งสอง
ย่อมหนักกว่าการทำการคะอะฮ์เพียงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

6) การคะอะฮ์ด้วยการชี้แนะให้ขอกฎโทษ

ท่านนบีﷺ มีพยายามอย่างยิ่งที่จะใช้เทคนิคในการคะอะฮ์กลุ่มชนของท่านเพื่อ โน้มน้ำใจเชิญชวนพวกเขา ให้เคารพภักดี ต่ออัลลอฮ์ ﷻ กลับเนื้อกลับตัวด้วยการ ขอกฎโทษจากพระองค์อย่างจริงจัง เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ และตอบรับการสำนึก ผิดทั้งหลายจากปวงบ่าว

7) การคะอะฮ์ด้วยการบอกข่าวดี

ท่านนบีﷺ พยายามที่จะคะอะฮ์กลุ่มชนของท่านให้ศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์ ﷻ หากพวกเขาศรัทธาต่อพระองค์ พระองค์จะทรงมอบข่าวดี ด้วยผลประโยชน์บนโลก ดุนยา 5 ประการ ต่อไปนี้

1. พระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนอย่างมากมาย ซึ่งนำมาซึ่งความอุดมสมบูรณ์
2. พระองค์จะทรงประทานทรัพย์สินเงินทองและเพิ่มพูนอย่างมากมาย
3. พระองค์จะทรงเพิ่มพูนลูกหลานอย่างมากมาย ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์และความต้องการของพวกเขา
4. พระองค์จะทรงทำให้มีสวนอันมากหลายที่เต็มไปด้วยต้นไม้และพืชผล ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีแก่เจ้าของ
5. พระองค์จะทรงให้ลำน้ำอันมากหลายเพื่อใช้ในการรดน้ำพืชผลและสิ่งเพาะปลูกที่อยู่ในสวนของพวกเขา

8) การคะอะฮ์ด้วยการให้ใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ

ท่านนบีﷺ ใช้ความพยายาม อย่างมาก ในการ คะอะฮ์กลุ่มชนของท่านด้วยเทคนิคการคะอะฮ์ ให้พวกเขาใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ และความเป็นเอกภาพของพระองค์ ดังนี้

1. พระองค์คือผู้สร้างมนุษย์เป็นลำดับขั้นตอนเริ่มจากเชื้ออสุจิเป็นก้อนเลือด หลังจากนั้นเป็นก้อนเนื้อ หลังจากนั้นเป็นกระดูก หลังจากนั้นได้หุ้มกระดูกด้วยเนื้อ และหลังจากนั้นได้เป่าวิญญาณกลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง โดยเริ่มจากการวัยทารก หลังจากนั้นวัยรุ่น หลังจากนั้นวัยกลางคน และหลังจากนั้นวัยชรา
2. พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ โดยที่มันมิได้พังลงมาแต่อย่างใดทั้งที่มัน ไม่มีที่ยึดแม้แต่น้อย

3. พระองค์คือ ผู้สร้างดวงจันทร์ให้ประดับอยู่บนฟากฟ้า โดยให้มันมีแสงสว่างระยิบระยับ ส่องแสงเปล่งประกายให้กับโลก โดยที่ไม่มีความร้อนระอุ
4. พระองค์คือผู้ทรงสร้างดวงอาทิตย์เพื่อให้ความสว่างไสวในยามราตรีดับขอบฟ้า และมัน ได้แผ่ความร้อนและแสงแดดในเวลากลางวันเพื่อให้ประโยชน์กับมนุษย์
5. พระองค์คือผู้บังเกิดมนุษย์ให้มีชีวิต ทรงทำให้มนุษย์เสียชีวิตและจะทรงให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งในวันแห่งการสอบสวน
6. พระองค์คือผู้ทรงสร้างแผ่นดินให้เรียบกว้างใหญ่เพื่อให้มนุษย์สามารถสัญจรไปมาได้เพื่อหาปัจจัยยังชีพ

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเทคนิคการตะอูวะฮฺของท่านนบี นุหฺ ﷺ ในสุเราะฮฺนูหฺ ผลการวิจัยพบว่า

1. ชีวิตประวัติของท่านนบี นุหฺ ﷺ มีความสอดคล้องกับอัลกุรอาน หะดีษและความคิดเห็นจากอุละมาอ์ในเรื่องชื่อของท่าน

อัลลอฮฺได้กล่าวถึงชื่อของท่านชัดเจนในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1:ع)

ความว่า “แท้จริงเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญชาว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”

(นูหฺ: 1)

สภาพสังคมในช่วงระหว่างท่านนบีอาดัม ﷺ และท่านนบี นุหฺ ﷺ พบว่าผู้คนยึดมั่นในหนทางแห่งอิสลามรวมถึงบิดามารดาของท่าน

ดั่งที่ท่านอิบนุ กะษีรฺ (Ibn Kathīr, 2003: 1/98) ได้รายงานหะดีษ โดยอ้างจากการบันทึกของอัลบุคอรีห์ จากหะดีษอิบนุอับบาส رضي الله عنه ซึ่งท่านกล่าวว่า

﴿ لَظِيظٌ غَلَمٌ عَظْمٌ حَمَلٌ ظَلَمٌ ﴾

ความว่า “ปรากฏว่า ระยะเวลา ระหว่างอาดัมและนู หุคือหนึ่ง สหัสวรรษ ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม”

การคะอะฮ์ของกลุ่มชนของท่าน สอดคล้องตามที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้ ส่วนข้อมูลอื่นๆ เช่น วงศ์ตระกูลของท่านนบีนูหุ عليه السلام มีเชื้อสายมาจากท่านนบีอาดัม عليه السلام การกำเนิดของท่าน ลักษณะของเรือ สุสานของท่าน ข้อมูลดังกล่าวเป็นเพียงรายงานจากอิสรออิลียาต

2. สุเราะฮ์นูหุเป็นสุเราะฮ์มุกียะฮ์อย่างเอกฉันท์ เป็นสุเราะฮ์ลำดับที่ 71 ในอัลกุรอานและเป็นสุเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาเป็นลำดับที่ 73 ตามลำดับการประทานสุเราะฮ์ในอัลกุรอาน อุละมาอ์มีความคิดเห็นต่างกันเกี่ยวกับจำนวนอายะฮ์ของสุเราะฮ์นูหุ จุดเด่นของสุเราะฮ์นี้คือการกล่าวอย่างละเอียดเกี่ยวกับการคะอะฮ์ ผู้ถูกคะอะฮ์ และจุดยืนของมนุษย์ต่อการคะอะฮ์ ซึ่งใช้รูปแบบที่หลากหลายในการเชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรม

3. จุดประสงค์ในการทำหน้าที่คะอะฮ์ของท่านนบีนูหุ عليه السلام คือการดักเตือนและเชิญชวนกลุ่มชนของท่านให้เคารพสักการะอัลลอฮ์ ﷻ ดังที่พระองค์ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ يَنْفَرُوا بِي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ

وَأَطِيعُونَ ﴿٢﴾

(3-2:ع)

ความว่า “เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันคือผู้ดักเตือนอันชัดแจ้งของพวกท่าน (2) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์เถิด และจงยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน (3)”

(นูหุ : 2-3)

4. เทคนิคการคะอะฮฺของท่านนบีﷺ ในสุเราะฮฺนูหฺ พบว่าท่านนบีﷺ ใช้ความพยายามอย่างมากในการคะอะฮฺกลุ่มชนของท่านด้วยรูปแบบและเทคนิคการคะอะฮฺที่หลากหลาย โดยการตักเตือนให้ระมัดระวังการลงโทษจากอัลลอฮฺ ﷻ หากพวกเขาฝ่าฝืน การใช้คำพูดที่สุภาพอ่อนโยนและการโน้มน้าวจิตใจ การคะอะฮฺอย่างลับๆและเปิดเผย ทั้งกลางวันและกลางคืน การชี้แนะให้ช้อกภัยโทษต่อพระองค์ การบอกข่าวดีสำหรับผู้ช้อกภัยโทษที่จะนำมาซึ่งทรัพย์สินเงินทองและลูกหลานอันมากมาย สวนและลำน้ำหลายสาย และยังได้ตักเตือนให้พวกเขาไคร่ครวญสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งมวล รวมถึงการสร้างมนุษย์เป็นลำดับขึ้น นตอน การสร้างชั้นฟ้า ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ การสร้างมนุษย์มาจากดิน และจะกลับคืนสู่ดิน และจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งในวันแห่งการตอบแทน และการสร้างแผ่นดินให้เรียบกว้างใหญ่เพื่อการสัญจรไปมา ท่านได้วางแบบอย่างแห่งการคะอะฮฺให้ชนรุ่นหลังได้ปฏิบัติตาม โดยการ ใช้เทคนิคคะอะฮฺด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ที่กล่าวมาเพื่อไม่ให้ผู้ถูกคะอะฮฺรู้สึกเบื่อหน่าย และมีความคาดหวัง ว่าด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งในการ คะอะฮฺทีพวกเขาอาจตอบรับการศรัทธาและหันสู่ทางแห่งสัจธรรม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับนักดาอีย์ชนรุ่นหลังทีจะต้องนำเทคนิคต่างๆของท่านทีหลากหลาย มาปรับใช้ให้เหมาะสมตามภารกิจการคะอะฮฺกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นแบบอย่างการคะอะฮฺทีดีสำหรับทีจะดำเนินรอยต่อไปตราวันสิ้นโลก

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. นักดาอีย์ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการคะอะฮฺของท่านนบีﷺ ให้ละเอียดครอบคลุมหลายๆด้าน การคะอะฮฺของบรรดานบีและบรรดา ราชูตของอัลลอฮฺ ﷻ และการค้นคว้าความรู้อื่นๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการคะอะฮฺ เพื่อใช้ในการทำงานคะอะฮฺ และให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด
2. ควรให้ผู้วิจัยและผู้มีความรู้ทำการเขียนวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับเทคนิคการคะอะฮฺของท่านนบีﷺ ในสุเราะฮฺนูหฺ นๆ เช่นสุเราะฮฺฮูด เป็นต้น เพื่อให้เกิดความรู้ทีหลากหลายมากขึ้น ครอบคลุมมากขึ้น และสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติภารกิจคะอะฮฺอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

บรรณานุกรม

หนังสือ/ตำรา

ฝ่ายวิชาการภาษา ไทย . พุทธศักราช 2553 “พจนานุกรมไทยฉบับทันสมัย และสมบูรณ์ ”.

กรุงเทพมหานคร: บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่นจำกัด.

บินมุสลิม. ม.ป.ป. “ปทานุกรมอาหรับ-ไทย” กรุงเทพมหานคร: ส.วงศ์เสงี่ยม

สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย . ปีสิบเจ็ดศักราช 1419.(พุทธศักราช 2542) “พระมหา

คัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมายภาษาไทย ”. ซาอูดิอารเบีย: ศูนย์กษัตริย์ฟะฮัด

เพื่อการพิมพ์อัลกุรอานอัลมะดีนะฮ์ อัลมุเนาะเราะฮ์

ฮารูน ยะฮูยา (แปลภาษาไทยโดย ซากี เริงสมุทร์ และ กอมารียะฮ์ อิสมาแอล). 2548 “ประชาชาติที่

ถูกทำลาย”. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสืออิสลาม

Abās al-Sīsīy. 1998. *al-Da‘wah ilā Allah Ḥub*(ظ ط ظ). Cairo: Dār al-Tauzī ‘ wa

al-Nashr al-Islāmiyyah.

Abu al-Wahhāb al-Najjār. n.d *Qisas al-Anbiyā’* (ظ). Cairo: Dār al-Turāth.

Abu Dāwūd, Sulaimān ibn al-Ash‘āth. n.d. *Sunan Abī Dāwūd* (ظ). Riyāḍ: Maktabah

Ma‘ārif.

Abū Bakr Dhikriy. 1997. *al-Da‘wah ilā al-Islām* (ظ ظ ظ). s.l.: s.n.

Abū Bakr Jābir al-Jazāiriyy. 2003. *Aisar al-Tafāsīr li Kalām al-‘Alīy al-Kabīr* (ظ)

(ظ ظ . al-Madīnah al-Munawwarah: Maktabah: al-Ulūm wa al-

Hikam.

Abū al-Hasan Ahmad ibn Fāris ibn Zakariyya. n.d. **Mu‘jam Maqāyis al-Lughah**)

(s.l.: s.n. ظ)

‘Abd al-Karīm Zaidān. 1987. **Uṣūl al-Da‘wah** (لظ ظ). **Beirut:** Dār al-Kitāb al-Lubnāniyyah.

‘Abd al-Qādir Sayyid ‘Abd al-Ra’ūf. 1987. **Dirāsāt fī al-Da‘wah al-Islāmiyyah** ع (ظظ)

(ظظ ظظ Cairo: Dār al-Tabā‘ah al-Muhammadiyyah.

‘Abd al-Rahmān bin Muhammad bin Qāsim wa Sa‘īduhū Binuhū Muhammad. 1995. **Jam‘u wa**

Tartīb of Majmū‘ Fatāwā by Ahmad bin Taimiyah قظ مم ( )

(. Al-Sa‘ūdiyyah: Majma‘ al-Malik Fahad li Ṭibā‘ah al-Mushaf al-Sharīf.

‘Abd al-Rahmān ibn Nāsir al-Sa‘diy. 2004. **Taisīr al-Karīm al-Rahmān fī Tafsīr Kalām al-**

Mannān (لظ لظ لظ لظ). Cairo: Maktabah al-

Ṣafā.

‘Afāf ‘Aliy al-Najjār. 2009. **Namāzīj min jidāl Ulī al-‘Azm ma‘a Umamihim** ظ ل (ظع)

(ظ لظ لظ لظ . Cairo: Matba‘ah Jāmi‘ah al-Azhar.

Ahmad bin Muhammad bin Hanbal bin Hilāl bin Asad. 1993. **Musnad al-Imām Ahmad**

(لظ لظ). s.l: Dār Ihyā’ al-Turāth al-Arabiy.

Ahmad Zaghlūl Ṣādiq. 2007. **Al-Mukhtaṣar fī al-Dakhīl fī al-Tafsīr** ظ لظ .

(لظظ s.l: s.n.

'Aliy 'Abd al-Halīm Mahmūd. 2003. **al-Mar'ah al-Muslimah wa Fiqh al-Da'wah ilā Allah**

(ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ). Cairo: Dār al-Wafā'.

'Aliy bin Šālīh al-Murshid . 1989. **Mustalzimāt al-Da'wah fi al- 'Aṣr al-Ḥādir** (ع) .

s.l.: Dār Hajr.

'Aliy al-Mahfūz. 1852. **Hidāyah al-Murshidīn ilā Turuq al-Wa'z wa al-Khatābah**

(ظ ظ ط كظ ظ). s.l.: Dār al-I'tisām.

Anīs Maṣṣūr. 1999. **Lau Jā' Nūh** (ع م). Cairo.: Dār al-Shurūq.

al-Baidāwiy, Abū Sa'īd Abdullah bin 'Umar bin Muhammad al-Shairāziy. n.d. **Anwār al-Tanzīl**

wa Asrār al-Ta'wīl al-Ma'rūf bi Tafsīr Baidāwiy (ظاظظ م ظاظظ)

(م م ظ م ك س.l.: Dār al-Jīl.

al-Bukhāriy, Muhammad ibn Ismā'īl. 1998. **Sahīh al-Bukhāriy** (م ظ غ م). Riyāḍ: Dār

Bait al-Afkār al-Dauliyyah.

Fathī Muhammad Muhammad Gharīb 1997. **al-Amr bi al-Ma'rūf wa al-Nahyi 'an al-Munkar**

fi Dū' al-Qur'ān al-Karīm (م م ك ظ م ك ظ)

(ظ في لظ). Cairo: Matba'ah Rashwān.

Jalāl al-Dīn al-Suyūṭiy/Jalāl al-Dīn al-Maḥalliy.2004. **Tafsīr al-Jalālain** (ظ) .

Cairo: Maktabah al-Šafā.

Ibn Āshūr, Muhammad al-Tāhir bin Muhammad bin Muhammad al-Tāhir. 2000. **al-Tahrīr wa al-**

Tanwīr (ظ ظ). Beirūt: Mu'assasah al-Tārīkh.

Ibn al-Jauziy. 1994. **Zād al-Masīr fī ‘Ilm al-Tafsīr** (ظ طغظ). Beirut: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyyah

Ibn Hajar al-‘Asqalāniy. 1998. **Tuḥfah al-Nubalā’ min Qaṣaṣ al-Anbiyā’** (ع ظ م) (م ظ). Cairo: Maktabah al-Tābi‘īn.

Ibn Kathīr, ‘Imād al-Dīn Abū al-Fidā’ Ismā‘īl ibn Kathīr al-Qurshiy al-Dimashqiy. 2003. **al-Bidāyah wa al-Nihāyah** (ظ ط ظ). Cairo: Maktabah al-Ṣafā.

Ibn Kathīr, ‘Imād al-Dīn Abū al-Fidā’ Ismā‘īl ibn Kathīr al-Qurshiy al-Dimashqiy. 1997. **Qasas al-Anbiyā’** (م ظ). Cairo: Dār al-Ṭabā‘ah wa al-Nashr al-Islāmiyyah.

Ibn Kathīr, ‘Imād al-Dīn Abū al-Fidā’ Ismā‘īl ibn Kathīr al-Qurshiy al-Dimashqiy. 2006. **Tafsīr al-Qur’ān al-Azīm** (ظ في لظ). Cairo: Dār al-Taqwā.

Ibn Mājah, Muhammad ibn Yazīd al-Qazwīniy. n.d. **Sunan ibn Mājah** (ظ). Riyāḍ: Maktabah Ma‘ārif.

Ibn Manzūr. 2003. **Lisān al-‘Arab li al-Imām al-‘Allāmah Ibn al-Manzūr** (ل لظ ظ) (ع ظ ظ). Cairo: Dār al-Hadīth.

Ibn Taimiyah. 1995. **al-Fatawā al-Kubrā li Ibn Taimiyah** (م م م م م م م م s.l.: s.n.

Ibn Qaiyim al-Jauziyyah. 1973. **I‘lām al-Muwaqqi‘īn ‘an Rab al-‘Ālamīn** (لظ ط) (ع ظظ). Beirut.: Dār al-Jīl

Ittiḥād al-Madāris al-Islāmiyyah al-Ahliyyah lī al-Wilayāt al-Janūbiyyah.. 2010. **Al-Qur’ān wa al-Tafsīr** (ظ في لظ s.l.: s.n.

'Izzah Muhammad Husīn, n.d. **Dirāsāt fī al- 'Aqīdah al-Islāmiyyah fī Ḍū' al-Qur'ān al-Karīm**

(عظ) ع ظ ظظ ممظ فيل **wa al-Sunnah al-Sharī fah**

(ظ ظ ظ) Cairo.: Dār al-Kutub.

Mahmūd al-Ṭaḥḥān, n.d. **Taisīr Muṣṭalah al-Hadīth** (ظ) Karajīy: Qadīmī
Kutub Khamānah.

Mahmūd Shalabiy, 1982. **Hayāh Nūh** (ع ظ) s.l.: Dār al-Jīl.

Muhammad Amīn Husīn, 1983. **Khasaiṣ al-Da'wah al-Islāmiyyah** (ظ ظظ) Jordan: Maktabah al-Mannār.

Muhammad Ahmad Jād al-Maulā/Muhammad Abū al-Fadl Ibrāhim, 2000. **Qisaṣ al-Qur'ān**
(ظ فيل) Cairo: Dār al-Turāth.

Muhammad Ahmad Qāsim/Maḥy al-Dīn Dīb, 2003. **'Ulum al-Balāghah** (ظ لظ) Ṭarāblis-
Lubnān: Muassasah al-Hadīthah li al-Kitātb.

Muhammad Abū al-Faṭḥ al-Bayānūniy, 1991. **Al-Madkhal ilā 'Ilm al-Da'wah** ظ لم ظ
(ظ ظظ) Kuwait: Muassasah al-Risālah li al-Ṭabā'ah wa al-Nashr wa al-Tauzī'.

Muhammad 'Aliy al-Ṣābūniy, 1981. **Ṣafwah al-Tafāsīr** (ظظ) Bairūt: Dār al-Qur'ān
al-Karīm.

Muhammad Ghazāliy, 1985. **Ma'a Allah – Dirāsāt fī al-Da'wah wa al-Du'āh**
(ظ - عظ) ع ظ ظظ ظ). Cairo: Dār al-Qutub al-Islāmiyyah.

Muhammad Namr al-Khatīb, 1981. **Murshid al-Du'āh** (ظ ظ). Beirūt: Dār al-Ma'rifah.

- Muhammad al-Rāziy Fakhr al-Dīn ibn al-‘Allāmah Diyā’ al-Dīn ‘Umar. 1981. **Tafsīr al-Fakhr al-Rāziy al-Mushtahīr bi al-Tafsīr al-Kabīr wa Mafātīh al-Ghaib.** (ظ) (ظ م ظ ظ ظ م ظ) s.l.: Dār al-Fikr.
- Muhammad Sayyid Ṭaṇṭāwiyy. nd. **al-Tafsīr al-Wasīt li al-Qur’ān al-Karīm.** (ظ) (ظ ل ظ) Cairo: Dār al-Sa’ādah.
- Muhammad al-Saiyid al-Wakīl. 1986. **Usus al-Da’wah wa Ādāb al-Du’āh** (ظ) (ظ ظ ظ) s.l.: s.n.
- Muslim ibn al-Hajjāj. 1998. **Sahīh Muslim** ( ) . Riyāḍ: Dār Bait al-Afkār al-Dauliyyah.
- al-Qurṭubiy, Muhammad bin Ahmad. 2005. **Al-Jāmi‘ li Ahkām al-Qur’ān** (ظ) (ظ ل ظ) Cairo: Maktabah al-Safā.
- al-Saiyid Muhammad Yūsuf. 2007. **Qaṣaṣ al-Anbiyā’** (ظ) (ظ م) . Cairo: Chiniy li al-Nashr wa al-Tauzī’.
- al-Saiyid Muhammad Yūsuf. 2007. **Qaṣaṣ min al-Qur’ān** (ظ) (ظ ل ظ) . Cairo: Chiniy li al-Nashr wa al-Tauzī’.
- Saiyid Quṭb. 1977. **Fī Zilāl al-Qur’ān** (ظ) (لظ ظ لظ) . Beirūt: Dār al-Shurūq.
- Sa’īd ‘Abd al-‘Azīm. 2002. **‘Izāt wa ‘Ibar fī Qaṣaṣ al-Anbiyā’** (ظ) (ظ م ع م) . Al-Iskandariyyah: Dār al-Imān.

- Sulaimān al-Dabshah. 1980. **al-Da‘wah ilā al-Islām wa Wasāiluha** (ظ ظ ل). Cairo: Dār al-Hudā.
- Sha‘bān ‘Abd al-‘Ādiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥāmid Ḥusīn. 2008. **al-Mu‘jam al-Wasīṭ** (ظ). Cairo: Maktabah al-Shurūq al-Dauliyyah.
- al-Ṭabariy. n.d. **Jāmi‘ al-Bayān fī Tafsīr al-Qur’ān** (ظ ل). Bolāk Masr: al-Mutāba‘āt al-Kubrā al-Amīriyyah.
- al-Ṭabariy. 1987. **Tarikh al-Ṭabariy Tarikh al-Umam wa al-Mulūk** (ظ م غ). Beirūt: Dār al-Kutub al-‘Ilmiyyah.
- Taufīq al-Wā‘iy. 1995. **al-Da‘wah ilā Allah al-Risālah - al-Wasīlah - al-Hadaf** (ظ). Mansūrah: Dār al-Yaqīn.
- al-Tirmidhiy, Muhammad ibn ‘Isā. n.d. **Sunan al-Tirmidhiy** (م ظ). Riyād: Maktabah Ma‘ārif.
- ‘Utiyyah Ṣaqr. 1988. **al-Dīn al-‘Ālamīy wa Manhaj al-Da‘wah ilaih** (ظ). Cairo: Majma‘ al-Buhūth al-Islāmiyyah.
- Wahbah al-Zuhāiliy. 2009. **al-Tafsīr al-Munīr fī ‘Aqīdah wa al-Sharī‘ah wa al-Manhaj** (ظ ظ ظ). Dimashq: Dār al-Fikr.
- Yūsuf al-Qaradāwiyy. 2004. **al-Islām alladhī Nad‘ū ilaih** (ظ ل م). Cairo: Maktabah Wahbah.
- Yūsuf al-Qaradhāwiyy. 1991. **Thaqāfah al-Dā‘iyah** (ظ ظ). Beirūt: Mu‘assasah al-Risālah li al-Ṭabā‘ah wa al-Nashr wa al-Tauzī‘.

(طغظ ل ل) Zakiy Muhammad Abū Sarī'.2010. **Anwār al-Bayān fī 'Ulūm al-Qur'ān** ل ل
Cairo: Dār al-Kutub. (فيل)

Prince of Songkla University
Pattani Campus

วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

กอนีต๊ะห์ บุงอตาหยง . 2550. ญีฮาด เป็น มุฮัมมัด กับังงานตะอะฮุดตามแนวทางสะลัฟในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ . วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา :
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

มุฮัมมัด สันหมาน . 2550. การศึกษาวิเคราะห์หลักจริยธรรมในซูเราะฮุอัลหุญรูต วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี

อับดุลการิม มะฆา . 2552. แนวทางการตะอะฮุดของนบีอิบรอฮีม (อะลัยฮิสสะลาม) ในกัมภีร์
อัลกุรอาน กรณีศึกษาในซูเราะฮุอัลอัมบียาอ ظ م ظ ه
($\text{ظ م ظ ه} : \text{ظ م ظ ه} - \text{ظ م ظ ه} \text{ } \square \text{ } \text{ظ م ظ ه}$)
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา :
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Hassān Muhammad Husīn Zaghl. 2008. **Shaksiyyah Nūh Alaihi al-Salām fī al-Qur’ān al-
Karīm** ($\text{ظ م ظ ه} - \text{ظ م ظ ه} - \text{ظ م ظ ه}$). Nablīs: al-Jāmi’ah al-
Najāh al-Waṭaniyyah.

‘Iṣām zuhd. 2005. **Uṣūl al-Da’wah al-Islāmiyyah fī Sūrah Nūh** (ظ م ظ ه)
(ظ م ظ ه). Ghazzah: al-Jami’ah al-Islamiyyah.

Noordin Abdullah Dagorha. 1998. **Dakwah Islamiah di Selatan Thailand Suatu kajian ten-
tang perkembangannya.** Jabatan Dakwah dan pembangunan Insan, Bahagian
pengajian Usuluddin Akademi. Pengajian Islam: University Malaya, Kuala lum-
pur.

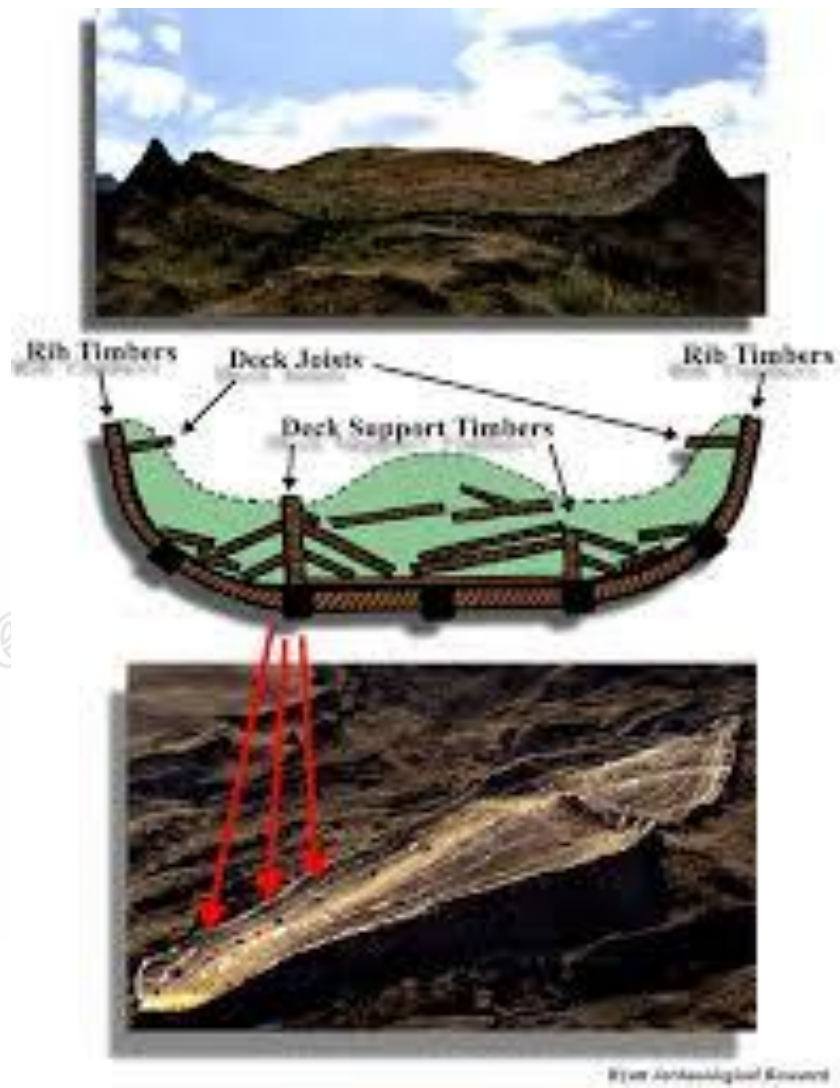
Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของท่านนบีซุหุ

รูปที่ 1 รูปแสดงเปรียบเทียบร่องรอยเรือของท่านบิन्हู กับภาพจำลอง

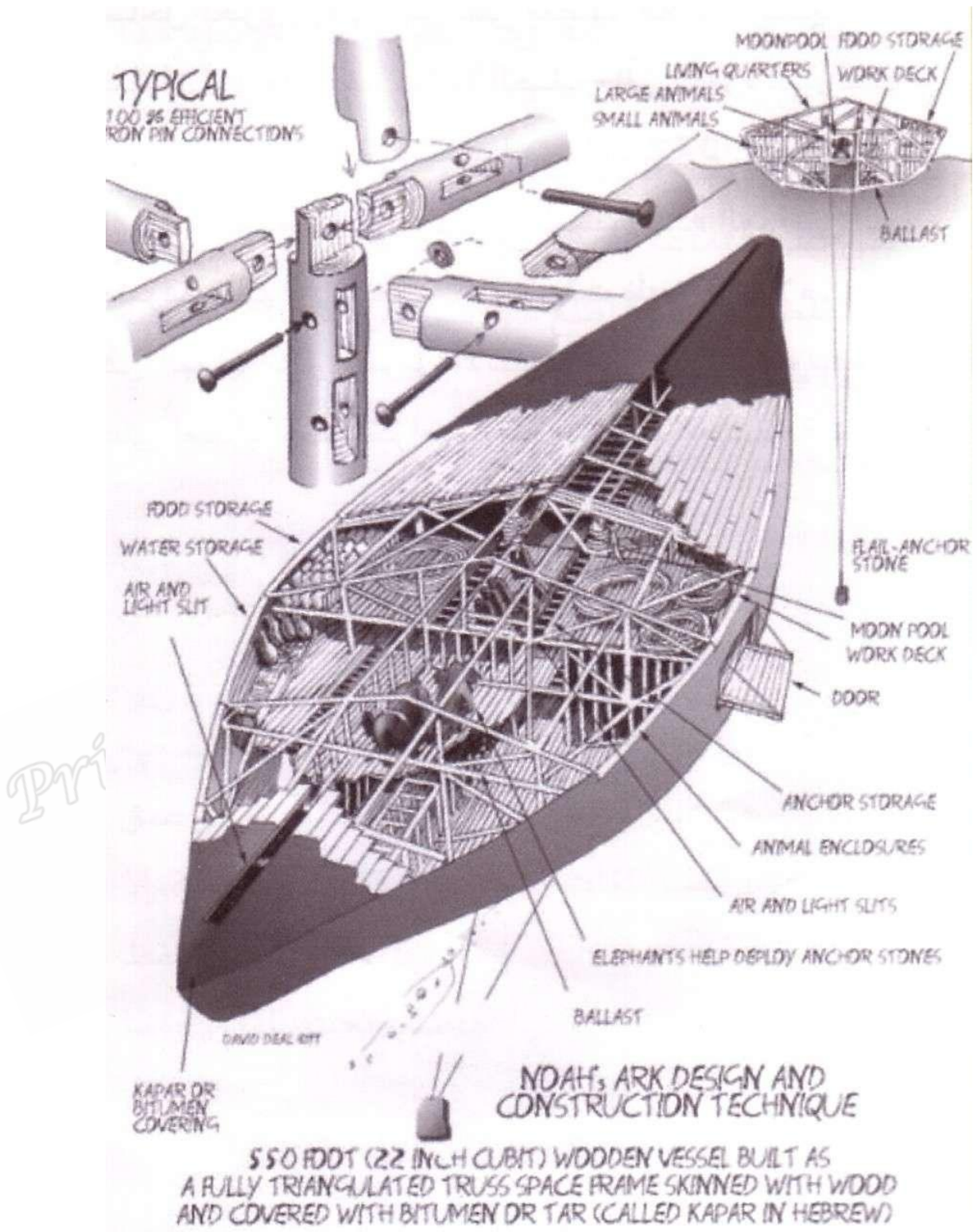
รูปที่ 2 รูปแสดงร่องรอยเรือของท่านนบีนุหุ عليه السلام บนภูเขาญดีศ์ ณ ประเทศตุรกี

รูปที่ 3 รูปแสดงร่องรอยสมอเรือของท่านนบีฮุ ﷺ

รูปที่ 4 รูปแสดงจำลองสมอเรือของท่านนบิณฑุ เมื่ออยู่ใต้น้ำ

รูปที่ 5 รูปแสดงจำลองวิธีการสร้างเรือของท่านนบีนูหะ ﷺ

รูปที่ 6 รูปแสดงความกว้างยาวเรือของท่านนบีนุหุ ﷺ

รูปที่ 7 รูปแสดงร่องรอยเรือของท่านนบีนูหฺ ﷺ ในระยะไกล

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ข

สารบัญอายุอะฮ์ลกุรอาน

สารบัญอายะฮ์อัลกุรอาน

อายะฮ์	หน้า	ลำดับ
إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ	16,218	1
وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ	16	2
وَقَالُوا لَا نَذَرُنَّ ءِالِهَتَكُمْ وَلَا نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا	18,61,69,81,131,136,153, 232,266	3
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ	19,37,65,81,104,105,118, 126	4
وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأُ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ	20	5
قِيلَ يٰنُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ	20	6
قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ	22,160,165,180	7
وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ	22	8
تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرُ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي	23	9
يَتَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ	24,231	10
يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا	24,178	11
وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا	24,178	12
وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا	25,181	13
يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ	26,175,213	14
فَاعَلِمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرَ لِذُنُوبِهِ	27	15
أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ	27,145,180,234,237	16
رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ	28,179	17

លាយខុស	ទំព័រ	លំដាប់
وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ	29	18
وَيَقَوْمٍ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي	30	19
يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ	29	20
وَلَتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ	30,161,165,197,223	21
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ	31,65,73,116	22
لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ	32,64,72,102	23
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ	33,65,75,117	24
أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ	33,75,102	25
فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا	33,231	26
قَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ	34,103,129,133,236,286, 293	27
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا	34,103,129,133,236,286, 293	28
يَغْفِرْ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّدْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى	34,133,242	29
كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرَ	35,77,119	30
كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ	36,92,118	31
كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِمَّنْ آتَيْنَاكَ	50	32
وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِمَّنْ آتَيْنَاكَ	51	33
رَبِّ اعْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا	54,60,128,132,137, 155,225,229,275	34
إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ	55	35
وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ	58	36

อายะฮ์	หน้า	ลำดับ
ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ	58	37
وَقَرُونَا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا	59	38
وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِيعًا	59	39
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ	52,64,75,97,125,128, 133,235,292	40
ذُرِّيَّةٍ مَن حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا	68,110	41
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورَ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا	89,101,225	42
ضَرْبَ اللَّهِ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتَ نُوحٍ وَأَمْرَاتَ لُوطٍ	70	43
إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ	72	44
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ	74	45
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا	74	46
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ	74	47
قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ	76,232	48
قَالَ يَنْفَعُومِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ	76	49
أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ	76	50
فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرُّكَ	77	51
فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ	78,231	52
إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرْتَبِصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ	78	53
قَالُوا يَنْفَعُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا	79,120	54
قَالَ إِنَّمَا يَا نَبِيَّكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ	79	55
وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ	79,227	56

อายะฮ์	หน้า	ลำดับ
قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ	80	57
قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ	80	58
إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ	80	59
وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ	80	60
إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ	80	61
وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ	81,103,224	62
قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّي هُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مِنْ لَدُنِّي مَالَهُ وَوَلَدَهُ	69,82,131,136,141,154, 232,266	63
وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا نَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا	69,83,132,136,155,233, 270	64
قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا	83,113,129,133,244	65
فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا	83,113,129,133,244	66
فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ	84,113,121	67
قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي	84,114	68
فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	85	69
وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا	85,114,121,132,137,140, 154,273	70
إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا	85,132,137,273	71
وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ	86,115	72
وَأَصْنَعُ الْفُلَکَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخَاطِبُنِي	86,233	73
وَيَصْنَعُ الْفُلَکَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ	87	74

อายะฮ์	หน้า	ลำดับ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ	87	75
فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا	88	76
فَفَنَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ	89	77
وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ	89	78
وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ	89	79
تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ	89	80
وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ	89	81
فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا	90	82
فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ	90	83
ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ	90	84
فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ	91	85
فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ	91	86
مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرَقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ	93,132,136,144,272	87
وَقَالَ أَرَأَيْتُمْ إِيَّاهُ إِذَا دُخِلَ فِيهَا مِنْهَا يُرْسِلُهَا إِلَى أَنْ يَزِيدَ	93	88
وَهُى تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ،	93	89
قَالَ سَاوِيَ إِلَى جِبَلٍ يَْعَصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ	93	90
وَقِيلَ يَتَّأْرِضُ أَلْبَعَى مَاءِكِ وَنَسَمَاءُ أَقْلَبِي وَغِيضَ الْمَاءِ	93	91
وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ، فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي	94	92
قَالَ يَتَّأْرِضُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ	94	93
قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ	94	94

อายะฮ์	หน้า	ลำดับ
قِيلَ يٰ نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ	94	95
وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ	95,100,114	96
وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ	95,100,104,114	97
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ	95,100,110,114	98
سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ	95,100,110,115	99
إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ	95,100,115	100
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ	95,100	101
ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ	95,100	102
إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ	96	103
لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ ذِكْرًا وَنَعْيَهَا أذُنًا وَعَيْهٌ	96	104
شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا	98,111,117	105
وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ	99	106
وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ	100,114	107
إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ	108	108
إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ وَآلَ إِبْرَاهِيمَ	109	109
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا	109	110
أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ	110	111
وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ	112	112
فَأَفْنَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	112,224	113
قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يٰ نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ	119	114

อายะฮ์	หน้า	ลำดับ
وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَى	119	115
وَأْتَلَّ عَلَيْهِمْ نَبَأُ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ	120	116
وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ	122	117
أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ	127,149	118
أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا	130,143,262	119
وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا	130,262	120
وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا	130,264	121
ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا	130,264	122
وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبِيرًا	69,131,136,232,266	123
وَإِنِّي كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أُصْبَعُهُمْ فِي آذَانِهِمْ	133,152,246	124
ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا	133,250	125
ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا	133,250	126
فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا	134,142,253	127
يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا	134,142,255	128
وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا	134,255	129
مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا	134,260	130
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا	134,260	131
وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا	265	132
لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا	265	133
فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِيرُونَ	140	134

อายะฮ์	หน้า	ลำดับ
عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ	140	135
قُلْ أُوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا	142,146	136
يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا	142	137
وَأَلَوْ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً غَدَقًا	143	138
وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَتٍ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا	144	139
إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَن يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَإِن لَّهُ نَارٌ	144	140
وَإِن عَاقِبَتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِن صَبَرْتُمْ	145	141
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَاتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا	147	142
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَاتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ	147	143
قُلْ فَاتُوا بِكُتُبٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَنِيعُهُ	148	144
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا	148	145
قُلْ مَا كُنتُ بِدَاعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ	148	146
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِّنْ عِندِ اللَّهِ وَكُفَّرْتُمْ بِهِ وَسَهِدَ شَاهِدٌ	148	147
كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ	163	148
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَإِنَّ صِلَاتِي لَشَدِيدَةٌ وَإِنِّي لَمِنَ الرَّاغِبِينَ	30	149
يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ	181,223	150
قُلْ إِن صِلَاتِي وَنُكْحِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ	188,221	151
أَيُّومَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي	162	152
وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ	162	153
وَالْعَصْرِ	209	154

อายะฮ์	หน้า	ลำดับ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ	209	155
إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ	209	156
وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ	167	157
وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي ءَادَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَدِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ	169	158
كُلَّ نَفْسٍ ذَايِقَةً الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُ أُجُورَكُمْ	176	159
يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا	169	160
أَلَذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ	171	161
إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ	173	162
إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا	183	163
وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ	183	164
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ	184	165
وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا	185	166
قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْجِبُ الْآيَاتُ	186	167
وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ	187	168
وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ	187,259	169
الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ	188	170
إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ رَبَّكَ عَزِيزٌ غَفُورٌ	190	171
وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْءَانِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ	191	172
وَلَا تَنْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ ءِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ	191	173
وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ	192	174

อายะฮ์	หน้า	ลำดับ
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۗ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ	174	175
وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ	193	176
شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا	193	177
لَنَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ	194	178
لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ	197,236	179
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ ۗ	200	180
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	201	181
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ	202	182
يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ	202	183
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ	202	184
وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَيْكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ	203	185
أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ	204	186
وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ	205	187
إِلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۗ	206	188
وَيَقُولُوا لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۗ	207,269	189
يَنْقُومِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي	207,269	190
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ	207	191
قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ	208	192
فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ	209	193
يُبَيِّنُ أَمْرَ الصَّلَاةِ وَأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ	210,249	194

อายะฮ์	หน้า	ลำดับ
إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ	211	195
وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُونَ قَوْمًا لَّهِ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ	211	196
وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا	212	197
وَلَا تَصْعَرَ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ	215	198
وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ	215	199
أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ	216	200
اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ	216	201
خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ	216	202
وَأخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	217	203
قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا	218	204
وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا	218	205
وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ	219	206
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ	219	207
يَتَأَيَّمُوا الْمُدْنِيرُ	220	208
قُرْآنًا نَّذِيرٌ	220	209
وَرَبِّكَ فَكَبِّرُ	220	210
وَيُثَابِكَ فَطَهِّرُ	220	211
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرُ	220	212
وَلَا تَمَنَّ نَسْتَكْبِرُ	220	213
لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ	221	214

อายะฮ์	หน้า	ลำดับ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ	222,226	215
يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي	222	216
وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا	226	217
إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ	228	218
وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ	229	219
مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ	230	220
أَذْهَبًا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى	239	221
فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيْنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى	239	222
فِيمَا رَحِمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ	240	223
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْءَانِ وَالْغَوْا فِيهِ	252	224
وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ	254	225
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ	254	226
تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْهُ وَتَنْشِقُ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ	256	227
أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا	256	228
وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى ءَامَنُوا وَأَتَّقُوا لَفَنَحْنَا عَلَيْهِمْ بِرِكَاتٍ	257	229
وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمْ مِنَ رَّبِّهِمْ	257	230
وَالْوَاوِ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا	258	231
وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا	258	232
وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ	258	233
وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا	258	234

อายะฮ์	หน้า	ลำดับ
وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَيَسِّرَ اللَّهُ لِلْمُؤْمِنِينَ	259	235
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ	261	236
ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ	261	237
ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً	261	238
اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِن بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً	262	239
هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ	263	240
كَتَبُ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ	248	241
بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ	248	242
وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ	248	243
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ	268	244
أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّن مَّعْرَمٍ فَتُكَلِّمُونَ	270	245
وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ	271	246
رَبِّ إِنَّمَنْ أَضَلَّنَا كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ	271	247
رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا	272	248

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ก

สารบัญอัลหะดีษ

อัลหะดีษ	หน้า	ลำดับ
عظ ظ ظ	194	24
ظظ ظ ظ : ل ظ	195	25
ل ظ ظ ظ ظ ظ ظ	196	26
ظ ظ ظ ظ ظ ظ	198,242	27
ظ ظ ظ ظ ظ ظ	203	28
ظ ظ ظ	214	29
ظ ظ ظ ظ ظ ظ	217	30
ظ ظ ظ ظ ظ ظ	240	31
ظ ظ ظ ظ ظ ظ	245	32
ظ ظ ظ ظ ظ ظ	268	33
ظ ظ ظ	275	34

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ง

นิพนธ์ต้นฉบับ

การศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการคะอะฮะฮุของท่านนบีนูหฺ عليه السلام ในสุเราะฮะฮุนูหฺ³⁴

มุนซีเราะห์ บุงอตาหยง³⁵ อับดุลเลาะ การ์รีนา³⁶

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาชีวประวัติของท่านนบีนูหฺ عليه السلام ความสำคัญของสุเราะฮะฮุนูหฺ และเทคนิคการคะอะฮะฮุของท่านนบีนูหฺ عليه السلام ในสุเราะฮะฮุนูหฺ เก็บรวบรวมข้อมูลจากอัลกุรอาน อัลหะดีษและ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หลักอรรถศาสตร์ หลักอรรถศาสตร์อัลหะดีษ และหลักการประวัติศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ท่านนบีนูหฺมีชื่อว่า นูหฺ บุตรของลามัก บุตรของมะตุซาลิก บุตรของอัคนุก บุตรของฮาริด บุตร ของมะฮฺลาบีด บุตรของกินาน บุตรของอะนูช บุตรของซัยษ บุตรของอาดัม 2) สุเราะฮะฮุนูหฺเป็นสุเราะฮะฮุหมักกียะฮุอย่างเอกฉันท์ เนื้อเรื่องของสุเราะฮะฮุนี้เน้นหนักในเรื่องของ อะกีละฮะฮุ สุเราะฮะฮุได้กล่าวเกี่ยวกับท่านนบีนูหฺในการเชิญชวนผู้คนสู่สังฆกรรม โดยใช้เวลา 950 ปี 3) เทคนิคการคะอะฮะฮุของท่านนบีนูหฺ عليه السلام มีทั้งการกล่าวตักเตือน การเรียกร้องเชิญชวนอย่างลับๆ การชี้แนะ และการไคร้ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮุ ﷻ

คำสำคัญ เทคนิค การคะอะฮะฮุ นบีนูหฺ สุเราะฮะฮุนูหฺ

³⁴ บทความนี้เป็นนิพนธ์ต้นฉบับวิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

³⁵ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาอิสลามศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี email: munz.jawa@gmail.com

³⁶ รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาอิสลามศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี email: kabdulla@bunga.pn.psu.ac.th

**An Analitical Study the Technique of the Da‘wah
of Nabi Nuh ﷺ in Surah Nuh³⁷**

Munzirah Bungatayong³⁸ Abdullah Karina³⁹

ABSTRACT

This research aimed to study the history of Nabi Nuh, the importance of this Surah and the Technique of the Da‘wah of Nabi Nuh in Surah Nuh. The data and contents are collected in the Al-Quran, Al-Hadith and any other researches related to this topic. The data and contents are analyzed by using the principal Usul al-Tafsir, the principal Usul al-Hadith and the principal of Islamic history. The research results have been found that 1) Nabi Nuh really named as Nuh son of Lamuk son of Matushalik son of Acknuch son of Yarith son of Mahlabil son of Qinan son of Anuch son of Shith son of Adam ﷺ 2) Surah Nuh has been agreed unanimously as a Makkah Surah by Islamic scholars. Its contents are mostly focused on Islamic doctriues of belief. The Surah has been revealed how Nabi Nuh had disseminated his moral principle to his people 950 years long. 3) His technical disseminations have covered warnings, secret spread, guides and to consider how great Allah ﷻ is.

Keywords: Technique, Da‘wah, Nabi Nuh, Surah Nuh.

---

³⁷ The Manuscript submitted for a thesis of the Degree of Master of Arts in Islamic Studies, Islamic College, Prince of Songkla University, Pattani campus

³⁸ Master Degree Candidate, Master of Arts in Islamic Studies, Islamic College, Prince of Songkla University, Pattani campus. email: munz.jawa@gmail.com

³⁹ Associate Professor, Islamic Studies, Islamic College, Prince of Songkla University, Pattani campus. email: kabdulla@bunga.pn.psu.ac.th

บทนำ

การอยู่ร่วมกันของมนุษย์ในสังคมก่อให้เกิดความแตกต่างในด้านต่างๆ เช่น ด้าน ศาสนา ศรัทธา ความเชื่อ ความคิด วัฒนธรรมประเพณี เป็นต้น ความแตกต่างเหล่านี้ทำให้ศาสนาอิสลาม ถูกประทอนมายังมนุษยชาติ โดยมีบรรดาเราะสูลของอัลลอฮ์ ﷺ ทำหน้าที่เผยแพร่ศาสนา อัลอิสลาม ซึ่งเป็นศาสนา ณ ที่อัลลอฮ์ ﷻ และเป็นแนวทางที่ถูกต้องแก่มวลมนุษยชาติ

หนึ่งในบรรดาเราะสูลที่เป็นแบบอย่างให้กับประชาชาติในการทำหน้าที่ อะฮฺวะฮฺ คือท่านนบี นูหฺ ﷺ ซึ่งระหว่างท่านนบี นูหฺ ﷺ และ ท่าน นบิอาดัม ﷺ นั้นมีระยะเวลาห่างกันหนึ่ง สหัสวรรษ ผู้คนอยู่ในการทำมาค้าขาย เคารพจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว

อิบน์ กะษีรฺ (Ibn Kathir, 2003: 1/98) ได้รายงาน หะดีษ โดยอ้างจากการบันทึกของอัลบุคอรี จากหะดีษอิบน์อับบาส رضي الله عنه ซึ่งท่านกล่าวว่า

﴿ ل فِي م ع ظ ح ل ظ ﴾

ความว่า “ปรากฏว่าระยะเวลา ระหว่างอาดัมและนูหฺ คือหนึ่ง สหัสวรรษ ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม”

เมื่อเวลาผ่านไปหลายยุคหลายสมัย พวกเขาทั้งหลายก็หลงลืมพระเจ้าที่แท้จริงและเคารพสักการะ รูปปั้นซึ่งมีต้นเหตุมานจากการกระชับกระชวยของชัยฏอน หลังจากที่คนดีในหมู่พวกเขาตายไป พวกเขาก็เศร้าเสียใจ จึงเป็น โอกาสของชัยฏอนที่จะหลอกให้พวกเขาสร้างรูปปั้นขึ้นเพื่อเป็นการรำลึกถึงคนดีเหล่านั้น และเมื่อกาลเวลาผ่านไปจนถึงช่วงสมัยของประชาชาติของท่านนบี นูหฺ عليه السلام กลุ่มชนของท่านก็ก้มหน้าก้มตาสักการะรูปปั้น ทั้งๆที่ไม่รู้ว่ามันมีที่มาจาก ที่ใดและรู้แต่เพียงว่าบรรพบุรุษของพวกเขาได้ปฏิบัติมาก่อนหน้านั้นท่านนั้นและพวกเขาเชื่อว่ารูปปั้นที่พวกเขาสร้างขึ้นนั้นจะสามารถให้ทุกข์และสุขได้ อีกทั้งยังสามารถให้โทษและยังประโยชน์กับพวกเขาได้ พวกเขาจึงผินหลังให้กับแนวทางอันถูกต้องและหันหน้าสู่การเคารพสักการะบูชารูปปั้นและสร้างรูปปั้น เพิ่มขึ้นด้วยน้ำมือของพวกเขา

อัลลอฮ์ ﷻ จึงได้ส่งท่านนบี นูหฺ عليه السلام ซึ่งเป็นศาสนทูตของพระองค์ให้ทำการอะฮฺวะฮฺกลุ่มชนของท่านสู่การเคารพสักการะผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายและชี้แนะแนวทางที่ ถูกต้อง และได้กล่าวแก่พวกเขาอีกว่ารูปปั้นที่พวกเขาสร้างขึ้น เพื่อบูชานั้นมิได้ยืนหรือเห็น และมีได้ยังประโยชน์อันใดเลย ทว่ากลุ่มชนของท่านก็ยังหมกมุ่นจมอยู่กับการหลงทางและเชื่อว่าการเคารพบูชารูปปั้นที่ได้สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของพวกเขาเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ท่านนบี นูหฺ عليه السلام จึงได้ใช้ความอดทนและพยายามในการอะฮฺวะฮฺกลุ่มชนของเขาทั้งกลางวันและกลางคืน ทั้งโดยวิธีลับและเปิดเผย ถึงแม้ท่านจะพยายามอย่างมากก็ตามแต่ผลที่ได้รับคือ กลุ่มชนของท่านได้หนีห่างออกจากท่าน และต่างใช้นิ้วอุดหูของพวกเขานั้นเพื่อไม่ให้ได้ยินการอะฮฺวะฮฺของท่าน การโต้ตอบ

ระหว่างท่านและกลุ่มชนที่ไม่ศรัทธาจึงได้เริ่มขึ้น กระนั้นก็ตามท่านก็ยังใช้คำพูดที่ดีเพื่อชี้แจง เหตุผลของการทำการตะอูะฮฺของท่าน และ ยังคงทำการ ตะอูะฮฺกลุ่มชนของท่านเป็นเวลานาน นานถึง 950 ปี อัลกุรอานได้ยืนยันถึงการตะอูะฮฺของท่านอันยาวนานนี้ว่า

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا حَمِيسًا عَامًا فَآخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾﴾

(14 : ๑๔)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ส่งนูหฺ ไปยังหมู่ชนของเขา และ เขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้นห้าสิบปี (950 ปี) ดังนั้น อุตกภัยได้คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม”

(อัลอังกะบูต: 14)

เป็นที่น่าเศร้าใจที่มีผู้ศรัทธาจำนวนน้อย ทำให้ท่านนบีนูหฺ عليه السلام รู้สึกท้อแท้และเศร้าใจใน การปฏิเสธศรัทธาของกลุ่มชนของท่าน ดังนั้นอัลลอฮฺ ﷻ จึงได้กล่าวว่า จะไม่มีผู้ศรัทธาหลังจากนี้ อีกแล้ว ท่านนบีนูหฺ عليه السلام จึงได้ขอคูดออีให้พระองค์ทรงลงโทษกลุ่มชนของเขา พระองค์ก็ได้ตอบ รับคูดออี และบั้นปลายของพวกเขาย่อมไม่มีผู้ใดรอดมาได้แม้เพียงคนเดียว

จากการศึกษาชีวประวัติและ เทคนิค การ ตะอูะฮฺของท่านนบีนูหฺ عليه السلام เมื่อนำมาเทียบกับ สังคมปัจจุบัน จะเห็นได้ว่ามิได้มีข้อแตกต่างสักเท่าใดนัก เพราะปัจจุบันมนุษย์ส่วนใหญ่ต่างหลงลืม อัลลอฮฺ ﷻ พระผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงและหันกลับสั๊กกา ระบุนาสสิ่งอื่นนอกเหนือจาก พระองค์ หลงมัว เมากับสังคมอันจอมปลอม ที่มีได้มีสาสน์จากพระเจ้า ดังนั้นการตะอูะฮฺในสมัยปัจจุบันจึงมีความ ยากลำบากอยู่ไม่น้อย ในระบบสังคมประชาธิปไตยที่มนุษย์สร้างขึ้นเอง เพราะ พวกเขามักจะอ้าง สิทธิมนุษยชนที่มีควรไปก้าวก้าว

ด้วยเหตุดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์เทคนิค การตะอูะฮฺของท่านนบีนูหฺ عليه السلام ในสุเราะฮฺ นูหฺ ซึ่งการ วิจัยนี้ทำให้ผู้วิจัยสามารถรู้วิธีการและ เทคนิคการตะอูะฮฺ สาเหตุที่มาของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหา เพื่อให้ให้นักคาลัย บรรดาอุละมาอ์ และอุศตาสที่ทำหน้าที่ตะอูะฮฺ จะได้สืบทอดมรดกของท่านนบีนูหฺ عليه السلام ในการเผยแพร่แนวทางอัน ถูกต้องแก่มวลมนุษยชาติต่อไป

วัตถุประสงค์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาชีวประวัติของท่านนบีนูหฺ عليه السلام
- 2) เพื่อศึกษาถึงความสำคัญของสุเราะฮฺนูหฺ

3) เพื่อศึกษาเทคนิคการละอวะสุของท่านนบี ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุนฮุ
ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

งานวิจัยมีความสำคัญและประโยชน์ ดังนี้

- 1) ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวประวัติของท่านนบี ﷺ
- 2) ได้รับความรู้ความเข้าใจถึงความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์ฮุนฮุ
- 3) ได้เรียนรู้ถึงเทคนิคการละอวะสุของท่านนบี ﷺ ตามนัยแห่งสุเราะฮ์ฮุนฮุ
- 4) ได้เรียนรู้ถึงวิธีการละอวะสุของท่านนบี ﷺ
- 5) ได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยและผู้อ่าน อีกทั้งเป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเทคนิคการละอวะสุของท่านนบี ﷺ ในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เทคนิค การละอวะสุของท่านนบี ﷺ ในสุเราะฮ์ฮุนฮุ โดยกำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

ศึกษาวิเคราะห์เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ท่านนบี ﷺ ในการละอวะสุฮุ้ดลอส ﷺ ประกอบด้วย ชีวประวัติของท่านนบี ﷺ สุเราะฮ์ฮุนฮุ และ เทคนิคการละอวะสุของท่านนบี ﷺ โดยศึกษาจากสุเราะฮ์ฮุนฮุ และจากการอธิบายของอุละมาอ์ดัจชีร

นิยามศัพท์เฉพาะ

เทคนิค หมายถึง ศิลปะ หรือกลวิธีเฉพาะเรื่องนั้นๆ ซึ่งในที่นี้หมายถึงรูปแบบ หรือวิธีการที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในการละอวะสุ

ละอวะสุ โดยทางภาษา หมายถึงการร้องเรียก การประกาศ การสนับสนุนสิ่ง หนึ่งๆ การพยายามทั้งในด้านคำพูด หรือการกระทำและการปฏิบัติ เพื่อเรียกร้องสู่ความเชื่อหรือแนวทางหนึ่ง หรือการขอ ในภาษาทางวิชาการคือ การเชิญชวนมนุษย์ผู้หนทางอันเที่ยงตรง และหันห่างจากหนทางอันมีดมน โดยใช้คำพูดและการกระทำเป็นสื่อให้ถึงจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

นบี หมายถึง ผู้ที่ได้รับการเลือกสรรจากพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ให้เป็นผู้ที่รับคำสอนจากพระองค์มาถือปฏิบัติตน และนำไปเผยแพร่แก่ผู้อื่น ท่านนบี ﷺ เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และเป็นเราะสูลท่านแรกที่ถูกส่งลงมาให้กับประชาชาติบน โลกนี้

สุเราะฮ์ฮุนฮุ โดยทางภาษา หมายถึง แล ว หรือที่กั้น ในภาษาทางวิชาการคือ การแบ่งใจความ อัลกุรอานออกเป็นตอนๆ กล่าวคือเป็นบท หรือเป็นส่วน โดยแยกจากตัวบทที่อยู่ก่อนหน้าและตามหลังกัน สุเราะฮ์ฮุนฮุในอัลกุรอานมีทั้งสิ้น 114 สุเราะฮ์ฮุนฮุ และสุเราะฮ์ฮุนฮุ เป็นสุเราะฮ์ฮุนฮุที่ 71 ในจำนวนสุเราะฮ์ฮุนฮุทั้งหมดของอัลกุรอาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้มีวิธีการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา โดยจะเก็บข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ตำรา และงานวิจัยต่างๆ

2. แหล่งข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงเอกสารยึดแหล่งข้อมูลที่สำคัญคือ

2.1 หนังสือที่เกี่ยวข้อกับชีวประวัติของท่านนบีฮุ ﷺ เช่น Qisas al-Anbiya' ของ Ibn Kathir เป็นต้น

2.2 หนังสือตีพิมพ์ชีรบิลมะอูรูร⁴⁰ เช่น Tafsir al-Quran al-Azim ของ Ibn Kathir เป็นต้น และหนังสือตีพิมพ์ชีรบิรอรอฮ์⁴¹ เช่น Fi Zilal al-Quran ของ Saiyid Qutb เป็นต้น โดยอ้างอิงถึงอายะฮ์ต่างๆที่เกี่ยวข้อกับแนวทางการละฮัจฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ

2.3 หนังสือ อัลหะดีษ ที่เกี่ยวข้อกับเนื้อหาการละฮัจฮ์ โดยจะยึดหะดีษที่เป็นอัลเศาะหาหุ เช่น Sahih al-Bukhari, Sahih Muslim ที่เป็นอัลสุนัน เช่น Sunan al-Tarmizi , Sunan al-Nasa'i เป็นต้น และที่เป็นอัลมะसानีด เช่น Musnad Iman Ahmad เป็นต้น

2.4 หนังสือเกี่ยวกับการละฮัจฮ์

2.5 หนังสือพจนานุกรมอธิบายศัพท์ภาษาอาหรับ ที่เป็นภาษาอาหรับ ภาษามลายู และภาษาไทย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้ เป็นงานที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อนและระมัดระวัง เพราะเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้อกับ อัลกุรอาน ดังนั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงต้องใช้หลักเกณฑ์และแนวทางที่ถูกต้องดังนี้

1) รวบรวม และเรียบเรียงข้อมูลที่ได้ศึกษามาตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 รวบรวมอายะฮ์อัลกุรอานและหะดีษที่เกี่ยวข้อกับการละฮัจฮ์ และเทคนิคการละฮัจฮ์ของท่านนบีฮุ ﷺ

1.2 รวบรวมชีวประวัติของท่านนบีฮุ ﷺ และงานละฮัจฮ์ของท่าน

1.3 รวบรวมทัศนะของบรรดาอุละมาอ์ตีฟชีรุ (ไม่ว่าจะเป็นตีฟชีรบิลมะอูรูร หรือตีฟชีรบิรอรอฮ์) และทัศนะของอุละมาอ์หะดีษ

⁴⁰ การอธิบายอัลกุรอาน โดยการยึดเอาหลักฐานที่ชัดเจนจากอัลกุรอานและหะดีษในการอธิบาย

⁴¹ การอธิบายอัลกุรอาน โดยการใช้ความคิดความเข้าใจของนักอธิบายเอง

2) รวบรวมแนวทางและหลักการต่างๆที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าที่ใช้ใน การอธิบายหรือ ตั้รณีนุหุ (การให้น้ำหนักหลักฐาน)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้หลักการดังนี้

1) หลักอตุลอะตดัฟซึรุ ใช้หลักการมันญุก และหลักการมัฟฮุมมุวาพะ เกาะฮุ และ หลักการ มัฟฮุมมุคอะละพะฮุในการกำหนดเทคนิคการคะอะวะฮากอะยะฮุ

2) หลักอตุลอะลอะหะดีษ ใช้สำหรับการวิเคราะห์ระดับของหะดีษที่จะนำไปใช้เป็นหลักฐาน เช่น หะดีษเศาะฮีหุ หะดีษหะซัน หะดีษญะอะอีฟ

3) หลักการประวัติศาสตร์ โดยการ วิเคราะห์และวิพากษ์ข้อมูลที อธิบายเกี่ยวกับท่านนบี นุหุ ﷺ และการคะอะวะฮุของท่าน

สรุปผลการวิจัย

1. ชีวิตประวัติของท่านนบี นุหุ ﷺ

ท่านนบี นุหุ ﷺ มีชื่อและวงศ์ตระกูลตามที่ท่านอิบนุ กะษีร (Ibn Kathir, 1997: 83) ได้ กล่าวไว้ในหนังสือ Qisas al-Anbiya' ว่า “ท่านนบี นุหุ ﷺ คือ นุหุ ﷺ บุตรของ ลามัก บุตรของ มะตุ ซาลิก บุตรของ อัคนุก เขาคือ อิครีซ ﷺ บุตรของ ยาริด บุตรของ มะฮฺลาบิล บุตรของ กีนาน บุตรของ อะนุช บุตรของ ซัย บุตรของ อาดัม ﷺ”

วงศ์ตระกูลของท่านนบี นุหุ ﷺ พบว่าท่านมาจากตระกูลผู้ศรัทธาและมีเชื้อสายมาจาก ท่านนบีอาดัม ﷺ แต่ข้อมูลที่ได้อ้างมาเป็นเพียงรายงานจากอิสรออิลียาด ส่วนสิ่งที่มีการ กล่าวถึงชัดเจนใน อัลกุรอานคือท่าน ได้ถือกำเนิดในครอบครัวที่ถูกขัดเกลดด้วยการศรั ทธาเพราะ ท่านได้กล่าวคุอะอ์อันซึให้เห็นว่าบิดาและมารดาของท่านนั้นอยู่ในหมูผู้ศรัทธา

การกำเนิดของท่านนบี นุหุ ﷺ นั้นไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานและหะดีษแต่อย่างใด และไม่ได้มีการระบุวัน เดือน ปี และเวลาที่ชัดเจน เท่าที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าพบว่าได้มีการกล่าว ถึงการ กำเนิดของท่านนบี นุหุ ﷺ ในหนังสือ Qisas al-Anbiya' ซึ่งท่านอิบนุ กะษีร ได้กล่าวไว้ว่า “ท่านนบี นุหุ ﷺ ได้กำเนิดหลังจากที่ท่านนบีอาดัมเสียชีวิตเป็นเวลา 126 ปี ตามที่อิบนุญาริรุ และ อุลละมาอ์ท่านอื่นๆ ได้กล่าวไว้” และตามประวัติศาสตร์ของชาวคัมภีร์ (ชาวยิวและคริสต์) ดังเดิมได้ กล่าวไว้ว่า “ระหว่างการกำเนิดของท่านนบี นุหุ ﷺ และการเสียชีวิตของท่านนบีอาดัม ﷺ นั้นเป็น เวลา 146 ปี” (Ibn Kathir, 1997: 83) แต่ทั้งสองข้อมูลก็ไม่ได้ประจักษ์วันเวลาที่กำเนิดอย่างชัดเจน

สภาพสังคมในช่วงระหว่างท่านนบีอาดัม ﷺ และท่านนบี นุหุ ﷺ พบว่าผู้คนยึดมั่นใน หนทางแห่งอิสลามรวมถึงบิดามารดาของท่านนบี นุหุ ﷺ ยังมีบรรดาผู้ทำความดีอยู่ในหนทางที่

ถูกต้องชื่อ วัคค สุวาอุ ยะฆุญ ยะอู๊ก และนัซรุและผู้คนในสมัยนั้นก็ปฏิบัติตามบรรดาคณิศเหล่านั้น ด้วย หลังจากที่คนดีในหมู่พวกเขาตายไป ชัยฏอน จึงทำการกระชิบกระชาบ โดยหลอกให้พวกเขาสร้างรูปปั้นขึ้น เพื่อเป็นการรำลึกถึงคนดี เหล่านั้น และเมื่อกาลเวลาผ่านไปจนถึงช่วงสมัยของประชาชาติของนบีนูหฺ ﷺ กลุ่มชนของท่านก็ก้มหน้าก้มตาสักการะรูปปั้นต่างๆที่ไม่รู้ว่ามิมีที่มาจากที่ใดและรู้แต่เพียงว่าบรรพบุรุษของพวกเขาได้ปฏิบัติมาก่อนหน้านี้เท่านั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งศาสนทูตของพระองค์เพื่อทำหน้าที่เรียกร่องมวลมนุษย์ไปสู่การให้เอกภาพ การจงรักภักดี และการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ เพียงองค์เดียวเท่านั้น หลังจากที่ผู้คนในสมัยนั้นเริ่มมีการเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ ﷻ โดยพระองค์ทำการแต่งตั้งเราะสูลท่านแรกสู่มนุษย์โลก นั่นคือ ท่านนบีนูหฺ ﷺ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงส่งท่านนบีนูหฺ ﷺ ซึ่งเป็นศาสนทูตของพระองค์ให้ทำการอะวะฮ์ กลุ่มชนของท่าน ทว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของท่านนบีนูหฺ ﷺ ต่างปฏิเสธคำเชิญชวนของท่าน แต่ท่านยังคงยืนหยัดหน้าที่อะวะฮ์ ของท่านเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี เมื่อพบว่าจำนวนผู้ศรัทธาไม่เพิ่มขึ้นขณะที่จำนวนผู้ปฏิเสธ ศรัทธากลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม ท่านจึงได้หันหน้าเข้าร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ และขอวิงวอนให้พระองค์ทรงตัดสินระหว่างท่านและกลุ่มชนของท่านโดยยุติธรรม ท่าน จึงเริ่มคูอาฮ์ให้พระองค์ทำลายบรรดาผู้ปฏิเสธ และทรงช่วยเหลือท่านและบรรดาผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นตามแนวทางของพระองค์ให้รอดพ้นจากการลงโทษ

อัลลอฮฺ ﷻ ทรงบัญชาให้ ท่านนบีนูหฺ ﷺ สร้างเรือ อูละมาอ์มีความคิดเห็นต่างกันเกี่ยวกับเรือ โดยให้ความเห็นดังนี้ 1) สูง 80 สอก กว้าง 50 สอก 2) ในคัมภีร์เตารอตได้กล่าวไว้ว่า สูง 300 สอก กว้าง 50 สอก 3) หะซัน บัศรีย์มีความคิดเห็นที่สูง 600 สอก กว้าง 300 สอก 4) อิบน์ อับบาสมีความคิดเห็นที่สูง 1200 สอก กว้าง 600 สอก 5) สูง 1000 สอก กว้าง 100 สอก 6) อูละมาอ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่าสูง 30 สอก มีสามชั้น แต่ละชั้นสูง 10 สอก ชั้นล่างสุดสำหรับสัตว์สี่ขาและสัตว์เลื้อยคลาน ชั้นที่สองสำหรับมนุษย์ และชั้นบนสุดสำหรับนกและสัตว์ปีก

เมื่อท่านนบีนูหฺ ﷺ ได้สร้างเรือเสร็จ และ เมื่อสัญญาของอัลลอฮฺ ﷻ ได้มาถึง พระองค์ทรงเปิดเผยกับ ท่านว่าจะไม่มีใครศรัทธาต่อเขาอีกแล้ว และพระองค์ได้บันดาลใจให้เขาไม่เศร้าเสียใจในเรื่องนั้น พระองค์ได้ทรงลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยการจมน้ำ และทรงช่วยเหลือท่านและผู้ศรัทธาจากภัยพิบัติอันร้ายแรง

หลังจากเหตุการณ์น้ำท่วม โลกซึ่งเป็นบทลงโทษจากอัลลอฮฺ ﷻ ท่านนบีนูหฺ ﷺ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ในการอะวะฮ์ต่อไปจนวาระสุดท้ายได้มาถึง ในขณะที่ท่านจะเสียชีวิต ท่านได้ขอร้องไห้ลูกๆของท่านสักการะอัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียวแล้วท่านก็จากไป

จุดประสงค์ในการทำหน้าที่อะฮฺลุส ซุนนะฮฺ มีดังต่อไปนี้

- 1) อรร็อบบานียะฮฺ คือ เพื่อให้มนุษย์รู้จักพระเจ้าที่แท้จริง
- 2) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ให้หันสู่การเคารพอิบะดะฮฺต่ออัลลอฮฺ ﷻ
- 3) เพื่อขัดเกลาคติใจของมนุษย์ให้มีเกียรติและสูงส่ง
- 4) เพื่อยืนยันถึงหลักการเชื่อนวันแห่งการตอบแทน
- 5) เพื่อให้มนุษย์ฟื้นฟูคุณนะฮฺการตะฮะรูฟทำความรู้จักซึ่งกันและกัน
- 6) เพื่อประกาศความเป็นพี่น้องและความเท่าเทียมซึ่งกันและกัน
- 7) เพื่อพัฒนาทั้งชายและหญิงทั้งหลายด้วยความรู้ซึ่งเป็นอาวุธที่ดีเลิศ
- 8) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ในการเปลี่ยนแปลงความเลื่อมโทรมในสังคม
- 9) เพื่อเป็นการประกันสังคมโดยการยืนยันถึงการได้รับสิทธิด้านต่างๆ
- 10) เพื่อทำหน้าที่ดรรบียะฮฺอบรมสอนสั่งมุสลิมตามรูปแบบที่สมบูรณ์
- 11) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการเตรียมพร้อมบรรยากาศของคนมุสลิม และ

การดรรบียะฮฺตัวบุคคลทั้งหลายตามแนวทางและระบบที่อิสลามได้สอนสั่งไว้

- 12) เพื่อควบคุมอารมณ์ทั้งหลาย
- 13) เพื่อไม่ให้สุรุษสุร่ายในสิ่งที่ฮาลาล
- 14) เพื่อเป็นการทำความดีซึ่งกันและกัน
- 15) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการสร้างการปกครองระบอบอิสลามในทุกๆ

รูปแบบ

- 16) เพื่อเป็นการบ่งบอกว่ารัฐเป็นแบบอย่างด้านความคิดอิสลาม
- 17) เพื่อให้ประชาชาติเตรียมพร้อมในการญิฮาดในหนทางที่ถูกต้อง
- 18) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการปกป้องประชาชาติอิสลามจากศัตรู
- 19) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการรวมคนมุสลิมทั่วโลกให้เป็นหนึ่งเดียว
- 20) เพื่อปฏิบัติภารกิจในการอะฮฺลุส ซุนนะฮฺหนทางแห่งอัลลอฮฺ ﷻ ทั่วผืนแผ่นดิน

ความหมายของนักคาลิฟะฮฺเชิงวิชาการ หมายถึงผู้ที่ถูกให้รับผิดชอบตามที่อิสลามได้บัญญัติไว้ โดยต้องทำหน้าที่อะฮฺลุส ซุนนะฮฺไปสู่อัลลอฮฺ ﷻ หรือผู้ที่กำหนดให้ตัวเองทำหน้าที่อะฮฺลุส ซุนนะฮฺไปสู่อัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียว ให้ศรัทธาต่อพระองค์ ต่อท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และสู่การทำความดีในด้านอิบะดะฮฺ การดำเนินชีวิต และสั่งใช้ให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่มีชอบ

คุณลักษณะของนักคาลิฟะฮฺที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้

- 1) การรู้จักอัลลอฮฺ ﷻ อย่างแท้จริงและมีความใกล้ชิดกับพระองค์อย่างแน่วแน่
- 2) มีความเข้าใจอย่างละเอียดในเรื่องศาสนาและคุณยา

- 3) มีความรอบรู้ในเรื่องของผู้ถูกคะอะวะฮ์
- 4) การเป็นแบบอย่างที่ดี
- 5) มีความสนใจและตื่นตัวตลอดเวลา
- 6) มีความบริสุทธิ์ใจ (อิกลาศ)
- 7) มีความอดทน
- 8) การศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ
- 9) มีความนอบน้อมถ่อมตนและสุภาพอ่อนโยน

ประเภทของผู้ถูกคะอะวะฮ์ (มัดอูฮ์) มีดังต่อไปนี้

1) มุอฺมิน หรือผู้ศรัทธา หมายถึง บุคคลที่ศรัทธาต่ออิสลามและพึงพอใจในหลักการ ซึ่งพวกเขามีมุมมองที่ดีต่อศาสนาอิสลาม และพร้อมที่จะเรียนรู้อิสลาม มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติในสิ่งที่อิสลามสั่งใช้ และมีความพร้อมในการใช้ชีวิตในคุณยาและอาคิเราะฮ์เพื่อให้ถูกต้องตามแบบอย่าง และพวกเขาไม่ได้ให้ความสนใจอย่างจริงจังเกี่ยวกับคุณยา และพยายามอย่างมากในการปฏิบัติการทำงานในคุณยาเพื่อให้เก็บเกี่ยวผลในวันอาคิเราะฮ์ เพราะพวกเขามีความเชื่อมั่นต่อผลตอบแทนในวันอาคิเราะฮ์

2) ผู้ที่ไม่มีจุดยืน (ผู้ที่ยังลังเลอยู่) หมายถึง บุคคล ที่ยังไม่ได้รับความกระจ่างในการถูกคะอะวะฮ์ในครั้งแรก จึงจำเป็นสำหรับนักดาอีย์ในการคะอะวะฮ์ครั้งต่อไป จนกว่าพวกเขาจะเข้าใจความหมายของการบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ﷻ รู้ถึงผลดีของการตอบรับการคะอะวะฮ์ และรู้คุณค่าของคุณยาเพื่อนำเสียบึงไปยังอาคิเราะฮ์

3) ผู้กระทำ ความผิด หมายถึง บุคคลที่ศรัทธาต่อระบบอิสลามและกล่าวคำปฏิญาณตน(ชะฮาดะฮ์) ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ﷻ และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เป็น ศาสนทูตของพระองค์ แต่ในเวลาเดียวกันพวกเขาก็หันหลังให้กับบางส่วนของที่กฎหมายอิสลามสั่งใช้ และปฏิบัติในสิ่งที่อิสลามสั่งห้าม

4) กาฟิร หรือผู้ปฏิเสธศรัทธา คือ กลุ่มชนที่ไม่ตอบรับการคะอะวะฮ์และมองนักดาอีย์ในแง่ร้าย มีความสงสัยต่อหลักการ และแนวคิดของการคะอะวะฮ์ และมองนักดาอีย์ในมุมมองที่เสียหาย

เทคนิคการคะอะวะฮ์ของท่านนบีนุหฺ ﷺ ในสุเราะฮ์นูหฺ

1) ท่านนบีนุหฺ ﷺ นั้นได้ใช้รูปแบบการคะอะวะฮ์ที่มี ความหลากหลาย ทั้งการกล่าวตักเตือน การคะอะวะฮ์ด้วยความสุภาพอ่อนโยน การเรียกร้องเชิญชวนอย่างลับๆและเปิดเผย การคะอะวะฮ์ด้วยการชี้แนะให้ขอกฎโทษ ด้วยการบอกข่าวดี ทั้งในอาคิเราะฮ์และคุณยา และการคะอะวะฮ์ด้วยการให้ใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ

2) ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ทำการละอวษะอุเชิญชวนกลุ่มชนของท่านบนหน้าแผ่นดินทั้งหมดในสมัยนั้น ด้วยการใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งกลางคืนและกลางวัน อย่างสม่ำเสมอโดยมิให้บกพร่องแต่อย่างใด

3) ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้อัดทนต่ออุปสรรคต่างๆ ท่านต้องประสบกับความยากลำบากและอุปสรรคอันใหญ่หลวง หลังจากที่ท่านได้ ทำการเรียกร้องอย่างสุดความสามารถ ท่านทำการร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ และรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ละอวษะอุกลุ่มชนของท่านเป็นเวลานาน ด้วยการวาดภาพของการเหน็ดเหนื่อยยากลำบากในการทำหน้าที่ละอวษะอุอย่างต่อเนื่อง ทั้งกลางวันและกลางคืน แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ

4) อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตอบแทนผู้ศรัทธาด้วยผลตอบแทนที่ดีและผลบุญอันมากหลายในโลกนี้และสวรรค์เป็นที่พำนักของพวกเขาในโลกหน้า และพระองค์ทรงตอบแทนกลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยการลงโทษพวกเขาในโลกนี้โดยทรงให้พวกเขาอยู่ในการหลงผิด และทรงลงโทษต่อมาด้วยน้ำท่วมโลก และการลงโทษพวกเขาในโลกหน้าด้วยการถูกไฟให้เข้าไปอยู่ในไฟนรกอันลุกโชน และไม่มีผู้ใดสามารถให้ความคุ้มครองหรือให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ได้

5) เมื่อท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้รับวะฮีย์จากอัลลอฮฺ ﷻ และทราบว่ากลุ่มชนของท่านจะไม่มีผู้ใดศรัทธายกเว้นจำนวนน้อยเท่านั้น ท่านจึงได้ทำการขอคุดอฮ์ต่อพระองค์ อย่าให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่บนแผ่นดินนี้เลย โดยที่พระองค์ทรงทำให้ท่านนบีนุหฺ ทรานหลังจากที่ได้ร่วมใช้ชีวิตกับพวกเขาเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี ในเวลาเดียวกันท่านได้ทำการขอคุดอฮ์ให้อัลลอฮฺ ﷻ ทรงประทานการอภัยโทษและความโปรดปรานจงประสบแด่บรรดาผู้ศรัทธา

อภิปรายผล

จากการวิจัเทคนิคการละอวษะอุของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ในสุเราะฮ์นูหฺ ผลการวิจัยพบว่า

1. ชีวิตประวัติของท่านนบีนุหฺ عليه السلام มีความสอดคล้องกับอัลกุรอาน หะดีษและความคิดเห็นจากอูละมาอ์ในเรื่องชื่อของท่าน อัลลอฮฺได้กล่าวถึงชื่อของท่านชัดเจนในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ (1:ع)

ความว่า “แท้จริงเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญญัติว่า) เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา” (นูหฺ: 1)

สภาพสังคม ในช่วงระหว่างท่านนบิอาดัม ﷺ และท่านนบิ นูหฺ ﷺ พบว่าผู้คนยึดมั่นในหนทางแห่งอิสลามรวมถึงบิดามารดาของท่าน ดังที่ท่านอิบนุ กะษิรฺ (Ibn Kathir, 2003: 1/98) ได้รายงานหะดีษ โดยอ้างจากการบันทึกของอัลบุคอรีห์ จากหะดีษอิบนุอับบาซ   ซึ่งท่านกล่าวว่า

(ل                    )

ความว่า “ปรากฏว่า ระยะเวลา ระหว่างอาดัมและนูหฺ คือหนึ่งสหัสวรรษ ทุกคนยึดมั่นบนหนทางแห่งอิสลาม”

การคะอะฮฺของกลุ่มชนของท่าน สอดคล้องตามที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้ ส่วนข้อมูลอื่นๆ เช่น วงศ์ตระกูลของท่านนบิ นูหฺ ﷺ มีเชื้อสายมาจากท่านนบิอาดัม   การกำเนิดของท่านลักษณะของเรือ สุสานของท่าน ข้อมูลดังกล่าวเป็นเพียงรายงานจากอิสรออิลียะฮฺ

2. สุเราะฮฺนูหฺเป็นสุเราะฮฺมักกีฮฺอย่างเอกฉันท์ อุละมาอ์มีความคิดเห็นต่างกันเกี่ยวกับจำนวนอายะฮฺของสุเราะฮฺนูหฺ เป็นสุเราะฮฺมุฮักกะมะฮฺที่มีบรรดาโองการที่มีข้อความรัดกุมชัดเจนเมื่อทุกคนได้อ่านหรือได้ฟังแล้วจะเข้าใจเหมือน ๆ กันโดยไม่ต้องตีความ เพราะมีความหมายที่ชัดเจนไม่คลุมเครือ และไม่ใช้สุเราะฮฺ นาซิกและมันซูกเพราะไม่มีอัยะฮฺใดในสุเราะฮฺนี้ที่กล่าวเกี่ยวกับกฎต่างๆที่เคยถูกใช้ จึงไม่มีอัยะฮฺใด ที่ถูกลบกฎเดิม และทดแทนด้วยอัยะฮฺอื่นที่เป็นกฎใหม่ที่ใช้อย่างปัจจุบัน

3. จุดประสงค์ในการทำหน้าที่คะอะฮฺ ของท่านนบิ นูหฺ ﷺ ดังที่อัลลอฮฺ   ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ يٰقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ

وَاطِيعُونَ ﴿٢﴾ ﴾ (  : 3-2)

ความว่า “เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันคือผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งของพวกท่าน (2) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮฺเถิด และจงยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน (3)” (นูหฺ : 2-3)

เทคนิคการคะอะฮฺของท่านนบิ นูหฺ ﷺ ในสุเราะฮฺนูหฺ มีการใช้รูปแบบการคะอะฮฺที่มีความหลากหลาย ทั้งการกล่าวตักเตือน การคะอะฮฺด้วยความสุภาพอ่อนโยน การเรียกร้องเชิญชวนอย่างลับๆและเปิดเผย การคะอะฮฺด้วยการชี้แนะให้ขอลภัยโทษ ด้วยการบอกข่าวดีทั้งในอาคิเราะฮฺและดุนยา และการคะอะฮฺด้วยการให้ใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ   การใช้เวลาที่เหมาะสม ทั้งกลางคืนและกลางวัน อย่างสม่ำเสมอโดยมิให้บกพร่องแต่อย่างใด การ อดทนต่อ

อุปสรรคต่างๆ การขอคู่ออต่อพระองค์อย่าให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่บนแผ่นดินนี้ และการขอคู่ออให้พระองค์ทรงประทานการอภัยโทษและความโปรดปรานจงประสบแก่บรรดาผู้ศรัทธา
ข้อเสนอแนะ

1. ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจะทำการวิจัยและผู้มีความรู้ทำกา รมศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคการ คอะวะฮ์ของท่านบิรหุ رضي الله عنه เพื่อให้เกิดความรู้ที่ครอบคลุมเกี่ยวกับเทคนิคการคอะวะฮ์ของท่านต่อกลุ่มชนของท่าน และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติภารกิจคอะวะฮ์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

2. ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจะทำการวิจัยและ ผู้มีความรู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคการ คอะวะฮ์ของท่านบิรหุ رضي الله عنه ในสุเราะฮ์อื่นๆ เช่นสุเราะฮ์ฮุค เป็นต้น เพื่อให้เกิดความรู้ที่ หลากหลายมากขึ้น ครอบคลุมมากขึ้น และสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติภารกิจคอะวะฮ์อย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

บรรณานุกรม

สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย . ปีอิหฺเราะฮ์ศักราช 1419.(พุทธศักราช 2542) “พระมหาคัมภีร์ อัลกุรอานพร้อมความหมายภาษาไทย”. ชาอูดีอารเบีย: ศูนย์กษัตริย์พะฮัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอานอัลมะดีนะฮ์ อัลมุเนาะวะเราะฮ์ บินมุสลิม. ม.ป.ป. “ปทานุกรมอาหรับ-ไทย” กรุงเทพมหานคร: ส.วงศ์เสงี่ยม ฮารูน ยะฮฺยา (แปลภาษาไทยโดย ซากี เริงสมุทร์ และ กอมารียะฮ์ อิสมาแอล). 2548 “ประชาชาติที่ ถูกทำลาย”. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสืออิสลาม

Abas al-Sisiy. 1998. *al-Da‘wah ila Allah Hub*. Cairo: Dar al-Tauzi‘ wa al-Nashr al-Islamiyah.

Afaf Ali al-Najjar. 2009. *Namazij min jidal Uli al-‘Azm ma‘a Umamihim*. Cairo: Matba‘ah Jamiah al-Azhar.

‘Ali ‘Abd al-Halim Mahmud. 2003. *al-Mar‘ah al-Muslimah wa Fiqh al-Da‘wah ila Allah*. al-Mansurah: Dar al-Wafa’.

Fathi Muhammad Muhammad Gharib 1997. *al-Amr bi al-Ma‘ruf wa al-Nahyi ‘an al-Munkar fi Duu’ al-Qur’an al-Karim* □ Cairo: Matba‘ah Rashwan.

Ibn Hajar al-‘Asqolaniy. 1998. *Tuhfah al-Nubala’ min Qisas al-Anbiya’*. Cairo: Maktabah al-Tabi‘in.

Ibn Kathir, ‘Imad al-Din Abu al-Fida’ Isma‘il ibn Kathir al-Qurshiy al-Dimashqiy. 2003. *al-Bidayah wa al-Nihayah*. Cairo: Maktabah al-Sofa.

Ibn Kathir, Isma‘il ibn Kathir. 2006. *Tafsir al-Qur’an al-Azim*. Cairo: Dar al-Taqwa.

- Muhammad Ahmad Jad al-Maula/Muhammad Abu al-Fadl Ibrahim, 2000. **Qisas al-Qur'an**. Cairo: Dar al-Turath.
- Muhammad Saiyid Tantawi, nd. **al-Tafsir al-Wasit li al-Qur'an al-Karim**. Cairo: Dar al-Sa'adah.
- Muhammad Ghazaliy, 1985. **Ma'a Allah – Dirasat fi al-Da'wah wa al-Du'ah**. Cairo: Dar al-Qutub al-Islamiyah.
- Sa'id Abd al-'Azim, 2002. **'Izat wa 'Ibar fi Qisas al-Anbiya'**. Al-Iskandariyah: Dar al-Iman.
- Taufik al-Wa'i, 1995. **al-Da'wah ila Allah al-Risalah - al-Wasilah - al-Hadaf**. Mansurah: Dar al-Yaqin.
- Wahbah al-Zuhailiy, 2009. **al-Tafsir al-Munir fi 'Aqidah wa al-Shari'ah wa al-Manhaj**. Dimashq: Dar al-Fikr.
- Abu al-Wahhab al-Najjar, n.d **Qisas al-Anbiya'** □□□ Cairo: Dar al-Turath.

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นางสาวมุนีเราะห์ บุงอตาหยง

รหัสประจำตัวนักศึกษา 5320420004

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศาสตราจารย์บัณฑิต อุษาคดิน (คัพซึร์)	มหาวิทยาลัยอัลฮัซรั อียิปต์	2552

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

รองหัวหน้าฝ่าย ตะห์ฟิซและ อัลกุรอานและครูสอนศาสนา โรงเรียนอิสลาฮียะห์
78/1 ม.4 ต.สะเตงนอก อ.เมือง จ.ยะลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

มุนีเราะห์ บุงอตาหยง และอับดุลละาะ การ์รีนา. “การศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการอะวะฮ์ของท่าน
นบีซุหุ ﷺ ในสุเราะฮ์ซุหุ ” วารสารอัลฮิกมะฮ์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ฉบับที่ 10 (จ.ที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม- ธันวาคม 2558)
(อยู่ระหว่างการตีพิมพ์)